

บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจาก

โรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา

นางสาวพัชรินทร์ ลอยปักษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PARENT'S ROLES IN BUILDING TRANSITION FROM KINDERGARTEN TO PRIMARY SCHOOL

Miss Patcharat Laorpaksa

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Early Childhood Education

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

พัชรินทร์ ลออปกษา : บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา (PARENT'S ROLES IN BUILDING TRANSITION FROM KINDERGARTEN TO PRIMARY SCHOOL) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ. ดร.ปณัฐชนน จารุชัยนิวัฒน์, 191 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษาใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน และด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กประถมศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 416 คน จากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงที่สุด คือ ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว ($\bar{X}=4.06$) รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ($\bar{X}=4.04$) และ ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ($\bar{X}=3.69$) ตามลำดับ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองจำนวน 16 คน สรุปได้ ดังนี้

1) ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก พบว่า องค์กรประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ผู้ปกครองส่งเสริมเด็กด้านทักษะการพึ่งพาตนเองด้วยการฝึกเด็กให้ช่วยเหลือตนเอง โดยอธิบายถึงความสำคัญให้เด็กเห็นความสำคัญก่อน (14 คน) และ องค์กรประกอบการเรียนรู้ ผู้ปกครองส่งเสริมให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับสังคมและสิ่งรอบตัวผ่านการพาเด็กไปเที่ยว หรือทำกิจกรรมในช่วงวันหยุด (15 คน)

2) ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน พบว่า องค์กรประกอบการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน ผู้ปกครองสร้างเครือข่ายความร่วมมือ โดยการขอช่องทางติดต่อกับเพื่อนผู้ปกครอง และพบปะ พูดคุยแลกเปลี่ยนกัน โดยใช้เวลาในช่วงเช้าที่ไปส่งเด็ก หรือรับเด็กตอนเย็นหลังเลิกเรียน (11คน) ผู้ปกครองคุยกับครูเกี่ยวกับพัฒนาการและวิธีการสอนเด็กในช่วงเช้าที่ไปส่งเด็ก หรือรับเด็กตอนเย็นหลังเลิกเรียน และแลกเปลี่ยนช่องทางติดต่อกับครูประจำชั้น ติดตามข้อมูลของโรงเรียนผ่านทางแอปพลิเคชัน สมุดจดการบ้าน และจดหมายของโรงเรียน (11 คน) และองค์กรประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ ผู้ปกครองสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้านผ่านการจัดพื้นที่ให้เด็กทำงานตามความเหมาะสมของแต่ละครอบครัว (16 คน)

3) ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว พบว่า องค์กรประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ผู้ปกครองหาข้อมูลของโรงเรียนประถมศึกษาตั้งแต่เด็กอยู่ชั้นอนุบาล 2 ผ่านอินเทอร์เน็ต สอบถามจากคนใกล้ตัว และไปสำรวจโรงเรียนด้วยตนเองพร้อมไปกับเด็ก (13 คน) และองค์กรประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ผู้ปกครองสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ชักถามเด็กช่วงเย็น และให้คำแนะนำแก่เด็ก ในการแก้ปัญหา (15 คน)

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2560

5783343027 : MAJOR EARLY CHILDHOOD EDUCATION

KEYWORDS: BUILDING TRANSITION / KINDERGARTEN / PRIMARY SCHOOL / PARENT'S ROLES

PATCHARAT LAORPAKSA: PARENT'S ROLES IN BUILDING TRANSITION FROM KINDERGARTEN TO PRIMARY SCHOOL. ADVISOR: PANUTSORN JARUCHAINIWAT, Ph.D., 191 pp.

The purpose of this research was to study parent's roles in building transition from kindergarten to primary school in 3 aspects; which were promotion of child's readiness, collaboration with school and preparation of the family. The samples were 416 people including; parents in school under the Office of the Basic Education Commission, Bangkok Metropolitan Administration, Office of the Private Education Commission and Office of the Higher Education Commission. Research instruments were questionnaire and interviewing forms. The data was analyzed using frequency, percentage, standard deviation ,and content analysis.

The research findings found that parent's roles in building transition from kindergarten to primary school performance at a high level ($\bar{X}=3.93$). The highest scores were preparation of the family aspect ($\bar{X}=4.06$), promotion of child's readiness aspect ($\bar{X}=4.04$) and collaboration with school aspect ($\bar{X}=3.69$), respectively.

According to the interview with sixteen parents were as follows:

1) Promotion of child's readiness was found coping with change aspect elements. Fourteen parents promote in self-reliant skill practice element by explain to child the importance in first priority and 15 parents promote in learning aspect element by parent-encouraging the child about society knowledge and its surrounding through bringing the child to travel or doing activities during holidays.

2) Collaboration with school was found engagement with school aspect element. Eleven parents created cooperation network by requesting contact with each other parent and meeting, talking with each other during sending child in the morning or picking up the child in the after school in the evening and also these parent discussed with teacher about child's development and how to teach the child during sending the child in the morning or picking up the child in the evening and exchange channels of communication to contact the teacher, follow up the school's information via line application, student assignment book and school's letters. In learning support aspect element, 16 parents supported child's learning at home through the provision of space for child to work as appropriate for each family.

3) Preparation of family's readiness was found the preparing for school aspect element. Thirteen parents had sought for elementary school information since second level of kindergarten of their child via internet, asked from close friend and visit school with their child. In the assistance when child attend school aspect element. Fifteen parents observed their child's behavior, asked the child in the evening and gave advice in problem solving to child.

Department: Curriculum and Instruction

Student's Signature

Field of Study: Early Childhood Education

Advisor's Signature

Academic Year: 2017

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถ และความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จาก อาจารย์ ดร. ปันธุ์ชนธ์ จารุชัยนิวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ให้ความรู้ คำปรึกษา และการชี้แนะ ตลอดจนกำลังใจ นอกจากนี้ยังเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นแรงผลักดันให้แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. จีระพันธ์ พูลพัฒน์ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศศิลักษณ์ ขยันกิจ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตลอดจนความรู้ ข้อคิดเห็นต่างที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. วรนาท รักสกุลไทย อาจารย์ ดร. นฤมล เนียมหอม และอาจารย์ ดร. อรชา ตูลานันท์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้ความกรุณา และสละเวลาในการตรวจ เครื่องมือวิจัย รวมทั้งคำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางสำคัญต่อการพัฒนาเครื่องมือวิจัย ให้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน ครูอนุบาล และผู้ปกครองทุกท่านที่อนุญาตให้ ผู้วิจัยเข้าเก็บข้อมูล และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี งานวิจัยฉบับนี้จะไม่สำเร็จลุล่วงได้ หากไม่ได้รับความร่วมมือจากทุกท่าน

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ และคณาจารย์คณะครุ ศาสตร์ทุกท่านที่มอบประสบการณ์ ความรู้และคำแนะนำต่างๆ แก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตาเสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ รุ่นพี่ และรุ่นน้อง สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ทุกคนที่ให้ความ ช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครอบครัว ที่สนับสนุนให้ผู้วิจัยได้ศึกษาต่อระดับ ปริญญาโท และช่วยเหลือผู้วิจัย รวมทั้งญาติพี่น้องที่คอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2560 ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย	7
วัตถุประสงค์.....	8
ขอบเขตของการวิจัย	8
นิยามศัพท์.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ตอนที่ 1 ความพร้อมทางการเรียนของเด็กอนุบาล.....	12
1.1 ความหมายของความพร้อมทางการเรียนของเด็กอนุบาล.....	12
1.2 คุณลักษณะของเด็กอนุบาลที่มีความพร้อมทางการเรียน.....	12
ตอนที่ 2 การสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา	30
2.1 ความหมายของรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา	30
2.2 ทฤษฎีการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียน ประถมศึกษา	31
2.3 แนวปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาล สู่โรงเรียนประถมศึกษา.....	42
ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	64

3.1 งานวิจัยในประเทศ.....	64
3.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	65
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	68
1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น	68
2. การกำหนดประชากร และตัวอย่าง	73
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	78
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล	83
6. การวิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูล	84
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	85
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์.....	86
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา จากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา.....	90
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการสร้างรอยเชื่อมต่อทาง การศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา.....	132
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	135
สรุปผลการวิจัย.....	136
อภิปรายผลการวิจัย.....	140
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	144
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	145
รายการอ้างอิง.....	146
ภาคผนวก.....	154
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย.....	155
ภาคผนวก ข ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ (IOC)157	

ภาคผนวก ค ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	169
ภาคผนวก ง รายชื่อโรงเรียนนำร่องที่ใช้ทดลองเครื่องมือวิจัย.....	189
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	191

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา จำแนกตามความหมาย และพฤติกรรมบ่งชี้.....	70
ตารางที่ 2	จำนวนประชากร จำแนกตามสังกัด	73
ตารางที่ 3	จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการรับนักเรียนเข้าศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	74
ตารางที่ 4	รายชื่อโรงเรียนตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสังกัด.....	75
ตารางที่ 5	จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสัมภาษณ์ จำแนกตามสังกัด	76
ตารางที่ 6	รายชื่อโรงเรียนตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสัมภาษณ์ จำแนกตามสังกัด	76
ตารางที่ 7	เนื้อหา และข้อคำถามในแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย จำแนกตามจำนวนข้อ และค่าน้ำหนัก	79
ตารางที่ 8	โครงสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	80
ตารางที่ 9	ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิและประเด็นปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม	82
ตารางที่ 10	จำนวน และค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม	86
ตารางที่ 11	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองที่ตอบแบบสัมภาษณ์	89
ตารางที่ 12	ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในภาพรวม.....	90
ตารางที่ 13	ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับชั้นอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในรายด้าน	92
ตารางที่ 14	ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง.....	96
ตารางที่ 15	ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการเรียนรู้.....	102

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการสร้างความร่วมมือ กับโรงเรียนในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน	108
ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการสร้างความร่วมมือ กับโรงเรียนในองค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้.....	114
ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อม ของครอบครัวในองค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน	120
ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อม ของครอบครัวในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน	126
ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการสร้างรอยเชื่อมต่อทาง การศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา รายด้าน	132
ตารางที่ 21 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครอง ในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา	158
ตารางที่ 22 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสัมภาษณ์บทบาทของ ผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับ ประถมศึกษา.....	167
ตารางที่ 23 รายชื่อโรงเรียนนำร่องที่ใช้ทดลองเครื่องมือวิจัย จำแนกตามสังกัด	190

สารบัญรูปภาพ

แผนภาพที่ 1 การสังเคราะห์ความพร้อมทางการเรียนของเด็กในการเข้าศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 29

แผนภาพที่ 2 ความพร้อมทางการเรียน..... 33

แผนภาพที่ 3 โมเดลความสำเร็จของการสร้างรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียน..... 35

แผนภาพที่ 4 การสังเคราะห์หลักการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย 41

แผนภาพที่ 5 การสังเคราะห์แนวการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียนประถมศึกษา 63

แผนภาพที่ 6 กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา 69

แผนภาพที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2..... 91

แผนภาพที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2..... 93

แผนภาพที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2..... 94

แผนภาพที่ 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2 95

แผนภาพที่ 11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2..... 97

แผนภาพที่ 12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบย่อยทักษะอารมณ์และสังคม ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2 99

แผนภาพที่ 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมความ พร้อมของเด็กในองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบย่อย ทักษะการพึ่งพาตนเอง ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภท ที่ 2.....	101
แผนภาพที่ 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมความ พร้อมของเด็กในองค์ประกอบการเรียนรู้ ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่1 และประเภทที่ 2.....	103
แผนภาพที่ 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมความ พร้อมของเด็กในองค์ประกอบการเรียนรู้ องค์ประกอบย่อยวิธีการเรียนรู้ ระหว่าง ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภท ที่ 1 และประเภทที่ 2.....	105
แผนภาพที่ 16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมความพร้อม ของเด็กในองค์ประกอบการเรียนรู้ องค์ประกอบย่อยสติปัญญาและความรู้พื้นฐาน ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2	107
แผนภาพที่ 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างความ ร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบการมีส่วนร่วม กับโรงเรียน ระหว่าง ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2	109
แผนภาพที่ 18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างความร่วมมือ กับโรงเรียนในองค์ประกอบการมีส่วนร่วม กับโรงเรียน องค์ประกอบย่อยการ สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และ ประเภทที่ 2.....	111
แผนภาพที่ 19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างความร่วมมือ กับโรงเรียนในองค์ประกอบการมีส่วนร่วม กับโรงเรียน องค์ประกอบย่อยการ แลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2	113
แผนภาพที่ 20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการสร้างความร่วมมือ กับโรงเรียนในองค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียน ประเภทที่1 และประเภทที่ 2.....	115

แผนภาพที่ 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ องค์ประกอบย่อยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2	117
แผนภาพที่ 22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ องค์ประกอบย่อยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียนระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2	119
แผนภาพที่ 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2	121
แผนภาพที่ 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าเรียน องค์ประกอบย่อยการเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2	123
แผนภาพที่ 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าเรียน องค์ประกอบย่อยการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2	125
แผนภาพที่ 26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าเรียน ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2	127
แผนภาพที่ 27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าเรียน องค์ประกอบย่อยการสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2	129

แผนภาพที่ 28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าเรียน องค์ประกอบย่อยการจัดการกับความกังวลใจของเด็ก ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2..... 131

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการเสริมสร้างบุคคลให้เจริญเติบโต ได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ระบุไว้ในมาตราที่ 4 ว่า “การศึกษา” หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553) การศึกษาจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่บ่งบอกถึงศักยภาพ และคุณภาพชีวิตของคนในประเทศ โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพบุคคล โดยมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

การวางรากฐานการพัฒนามนุษย์ต้องปลูกฝังตั้งแต่ปฐมวัย เนื่องจากเป็นวัยที่ร่างกายมีพัฒนาการอย่างรวดเร็ว และเซลล์สมองพัฒนาได้ดี สามารถเรียนรู้ได้มากกว่าช่วงวัยอื่น (องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย, 2558) จึงควรพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา บุคลิกภาพ คุณธรรมและ จริยธรรมของเด็กให้เจริญงอกงามอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม แผนยุทธศาสตร์ชาติด้านเด็กปฐมวัย (แรกเกิดถึงก่อนเข้าประถมศึกษาปีที่ 1) ได้กำหนด นโยบายรัฐบาลด้านเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2555-2559 ในหลักการข้อ 1 เรื่อง ความสำคัญของเด็กปฐมวัยว่า เป็นวัยที่ต้องการได้รับการปลูกฝังบ่มเพาะเป็นพิเศษ เนื่องจากมีพัฒนาการด้านสมองและการเรียนรู้เป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า และ สร้างรากฐานที่ดีของชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555) หลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเด็กว่า ให้ส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านอย่างเป็นองค์รวม โดยจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยและความแตกต่างระหว่างบุคคล บูรณาการผ่านการเล่น และเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการอย่างสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

พ่อแม่เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก เนื่องจากพ่อ แม่คือ ครูคนแรกของลูก จึงมีหน้าที่สำคัญในการส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม สามารถปรับตัว ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จ และมีคุณค่าต่อสังคม (นิติธร ปิลวาสน์, 2556) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ระบุถึงบทบาท

หน้าที่ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองไว้ในมาตราที่ 11 ว่า บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้ บุตรได้รับการศึกษาภาคบังคับ ตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตาม ความพร้อมของครอบครัว ดังนั้น การที่พ่อ แม่ และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเตรียมความพร้อม ทางการเรียนรู้ให้กับลูก เป็นกุญแจสำคัญในการสร้างรอยเชื่อมต่อที่ประสบความสำเร็จ ส่งผลต่อ ความสำเร็จในการเรียนของเด็ก ช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ และประสบ ความสำเร็จในการเรียนระดับต่อไป ครอบครัวจำเป็นต้องให้การสนับสนุนเด็กในกระบวนการเชื่อมต่อ อย่างกระตือรือร้น เพื่อให้เด็กประสบความสำเร็จ และมีความสุขในโรงเรียน รวมทั้งสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคลากรของโรงเรียน และการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง (Chowa, Masa, & Tucker, 2013; Department of Education and Early Childhood Development, 2009)

ความพร้อมทางการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนระดับประถมศึกษา (Unicef, 2012a) เด็กอนุบาลที่มีความพร้อมทั้งทางด้านวิชาการ สังคม และอารมณ์ มีแนวโน้มที่จะ ประสบความสำเร็จทั้งทางด้านวิชาการ และการดำเนินชีวิตในอนาคต (Stedron & Berger, 2010) ความพร้อมทางการเรียนครอบคลุมทั้งความรู้พื้นฐานทางด้านภาษา คณิตศาสตร์ พัฒนาการด้าน ร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ ตลอดจนทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ (National Association for Education of Young Children [NAEYC], 2009) National Education Goals Panel (Kagan, Moore, & Bredekamp, 1995) หน่วยงานในการพัฒนาการศึกษาและกำหนดเป้าหมาย ทางการศึกษา ของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แบ่งความพร้อมทางการเรียนของเด็กปฐมวัยเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) สุขภาพทางกายและพัฒนากายและการเคลื่อนไหว หมายถึง การมีร่างกายที่ แข็งแรงและสุขภาพที่ดี การเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กอย่างเหมาะสม 2) พัฒนาการทางสังคมและ อารมณ์ หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ รอบตัว การมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม 3) วิธีการเรียนรู้ หมายถึง ลักษณะวิธีการที่เด็กใช้ในการเรียนรู้ ได้แก่ ลักษณะนิสัย รูปแบบการเรียนรู้ และทัศนคติ 4) พัฒนาการทางด้านภาษา หมายถึง ความสามารถทางภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร บอก ความรู้สึก มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ผ่านการฟัง พูด อ่าน และเขียน 5) พัฒนาการทางด้านปัญญาและ ความรู้ทั่วไป หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ สังคมความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ความสามารถในการ จำ การสังเกต การลำดับเหตุการณ์ การใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา

กรอบแนวคิดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ระยะแรกเริ่มของโปรแกรม Head Start U.S.

Department of Health and Human Services (2015) ได้ระบุเป้าหมายสิ่งที่เด็กควรรู้และทำได้ เพื่อเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัยสู่การเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนระดับประถมศึกษาไว้ 7 ด้าน ได้แก่

1) วิธีการเรียนรู้ ได้แก่ การกำกับตนเอง ด้านอารมณ์และพฤติกรรม การกำกับตนเองด้านสติปัญญา

ความใฝ่รู้ ความคิดสร้างสรรค์ 2) พัฒนาการด้านสังคม และอารมณ์ ได้แก่ ความสัมพันธ์กับผู้อื่น การแสดงออกทางอารมณ์ 3) ภาษาและการสื่อสาร ได้แก่ การฟังและความเข้าใจ การสื่อสารและการพูด คำศัพท์ 4) การรู้หนังสือ ได้แก่ การรับรู้เสียงของตัวอักษร ความรู้เกี่ยวกับตัวหนังสือ ความเข้าใจ โครงสร้างข้อความ การเขียน 5) พัฒนาการด้านคณิตศาสตร์ ได้แก่ จำนวนและการนับ การดำเนินการและการคิดเชิงพีชคณิต การวัด เรขาคณิตและสำนึกเชิงพื้นที่ 6) เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ การสืบสอบทางวิทยาศาสตร์ การใช้เหตุผล และการแก้ปัญหา และ 7) การรับรู้ กล้ามเนื้อ และ พัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่ การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ กล้ามเนื้อมัดเล็ก สุขภาพ ความปลอดภัย และ โภชนาการ

Daniels and Clarkson (2010) ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณลักษณะสำคัญที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมและจิตใจของเด็กวัย 5-7 ปี ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในช่วงรอยเชื่อมต่อกับโรงเรียนอนุบาลสู่ โรงเรียนประถมศึกษาว่า ประกอบด้วย ความสามารถในการกำกับตนเอง ความสามารถและกลยุทธ์ ในการจดจำ ทักษะการสะท้อนคิดเกี่ยวกับตนเอง ทักษะการคิดเชิงเหตุผลและตรรกะ และ ความสามารถในการเข้าใจมุมมองของผู้อื่น สรุปได้ว่า ความพร้อมทางการเรียนของเด็กในการเข้า ศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 1) พัฒนาการด้านสุขภาพและร่างกาย ได้แก่ การใช้ กล้ามเนื้อ ทั้งกล้ามเนื้อมัดใหญ่ และกล้ามเนื้อมัดเล็ก และการดูแลตนเองในด้านสุขอนามัย โภชนาการ และความปลอดภัย 2) พัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์ และความ เข้าใจมุมมองของผู้อื่น การควบคุมและการแสดงออกทางอารมณ์ และการรับรู้ตนเองและความเป็น เจ้าของ 3) วิธีการเรียนรู้ ได้แก่ การกำกับตนเอง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความสามารถในการ จดจำ ความใฝ่รู้ 4) การสื่อสาร ได้แก่ การฟังและความเข้าใจ และการพูด 5) สถิติปัญญาและความรู้ พื้นฐาน ได้แก่ การรู้หนังสือ ความรู้ทางคณิตศาสตร์ ทักษะการคิดเชิงเหตุผล และตรรกะ และความรู้ ทั่วไป

รอยเชื่อมต่อระหว่างชั้นเรียนอนุบาล และประถมศึกษาเป็นช่วงเวลาของเด็กและครอบครัวต้อง พบกับความเปลี่ยนแปลงและเป็นช่วงเวลาที่มีความสำคัญยิ่ง สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณภาพเยาวชน (2557) ระบุถึง สถานการณ์ช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาในประเทศไทยว่า ผู้ปกครองอนุบาลมีความคาดหวังทางการศึกษาสูงและมุ่งกวาดวิชาให้บุตรอย่างเต็มที่เพื่อให้ลูกสามารถ สอบเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนประถมศึกษาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังได้ตามความต้องการ จึงเป็นเหตุให้พ่อแม่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่จัดหาครูสอนพิเศษ หรือส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลที่ให้ความรู้ด้านวิชาการ โดยไม่คำนึงถึงความพร้อมของเด็กและผลกระทบที่จะเกิดตามมา (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2551) สถานการณ์ดังกล่าว ทำให้เด็กอนุบาลได้รับผลกระทบโดยตรงทั้งด้านความเครียด และความกดดัน จากผู้ปกครองและสังคม นอกจากนี้ ยศวีร์ สายฟ้า (2557) กล่าวว่า ช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา

เป็นช่วงเวลาที่เด็กต้องปรับตัวจากการเรียนในระดับอนุบาลที่มีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการผ่านการเล่นเข้าสู่การเรียนการสอนเป็นรายวิชา ที่เน้นการเรียนรู้เนื้อหาสาระเป็นหลักในชั้นประถมศึกษา อีกทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ขนาดของสนามเด็กเล่น ห้องเรียน และอาคารเรียน ลักษณะของห้องน้ำ จำนวนครูและเด็กในห้องเรียน กฎระเบียบของแต่ละสถานที่และตารางเวลาเรียน การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องเรียนหรือเด็กที่มีอายุมากกว่ารวมทั้งกับครูแต่ละรายวิชา (Commonwealth of Australia, 2013)

ประสบการณ์การเริ่มเข้าโรงเรียนประถมศึกษาเป็นช่วงรอยต่อที่สำคัญ และเป็นกระบวนการของประสบการณ์ที่ต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่การเตรียมความพร้อมทางการเรียนก่อนเข้าโรงเรียน การเข้าโรงเรียนวันแรก และการปรับตัวในระหว่างที่ศึกษาในชั้นประถมศึกษา ความสำเร็จในการเริ่มเข้าเรียนจะนำไปสู่ ผลลัพธ์ทางการเรียนที่ดีในอนาคตของเด็กทั้งด้านวิชาการและสังคม (Department of Education and Early Childhood Development, 2009) รอยเชื่อมต่อที่ราบรื่นนั้นนอกจากจะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของเด็กในชั้นประถมศึกษาแล้ว ยังช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวกับวิถีชีวิตในโรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน และกฎระเบียบอื่นๆ ของโรงเรียน (Fletcher, 1997) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการและการเรียนรู้ รวมทั้งความสามารถของเด็กในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในโรงเรียนทั้งในระดับชั้นประถมศึกษา และระดับการศึกษาขั้นอื่นต่อไป (Ramey & Ramey, 1998) นอกจากนี้ Doherty (1996) พบว่าการเชื่อมต่อทางการศึกษาที่ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับทักษะทางสังคมของเด็ก ได้แก่ การปรับตัวการทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำตามข้อตกลง ในทางกลับกันเด็กที่ได้รับประสบการณ์ในการเริ่มเข้าโรงเรียนที่ไม่ดีจะทำให้เด็กจดจำความล้มเหลว มีปัญหาในการปรับตัว และมีปัญหาพฤติกรรมซึ่งจะติดตัวเด็กไปตลอดชีวิต (Margetts, 2005)

Unicef (2012a) ระบุถึง การสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาไว้ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะของการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษากับการพัฒนาความสามารถให้แก่เด็กใน 3 มิติ ได้แก่ มิติที่ 1 ด้านความพร้อมของเด็ก มุ่งเน้นการเรียนรู้และพัฒนาการ มิติที่ 2 ด้านความพร้อมของโรงเรียน มุ่งเน้นที่สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ส่งเสริมและสนับสนุนเด็กทุกคนให้มีรอยเชื่อมต่อที่ราบรื่นในการเข้าสู่ระดับประถมศึกษา และมิติที่ 3 ด้านความพร้อมของครอบครัวและชุมชน มุ่งเน้นที่ทัศนคติของผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็ก การมีส่วนร่วมในพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาซึ่งทั้ง 3 มิติต่างมีความสำคัญและต้องดำเนินการอย่างประสานสัมพันธ์กัน Wiltshire Council (2009) นำเสนอหลักการสำคัญสำหรับการปฏิบัติที่ดีในการสนับสนุนการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาที่ประสบความสำเร็จสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนี้

หลักการที่ 1 การคำนึงถึงอัตลักษณ์ส่วนบุคคลของเด็ก เป็นการตระหนักถึงเด็กที่มีความเสี่ยงในช่วงของการเชื่อมต่อด้วยการส่งต่อข้อมูลไปยังโรงเรียนประถมศึกษา การเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กสำหรับการเปลี่ยนแปลงจะช่วยให้เด็กรู้สึกปลอดภัยและรับมือกับสภาพแวดล้อมใหม่ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น หลักการที่ 2 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครอง และครู ด้วยการแบ่งปันข้อมูล การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างผู้ปกครองและครู และการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน หลักการที่ 3 สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาโรงเรียนโดยการจัดสภาพแวดล้อมที่เป็นระบบระเบียบ และมีกระบวนการต้อนรับเด็กที่อบอุ่น หลักการที่ 4 พัฒนาการและการเรียนรู้ การตอบสนองความต้องการของเด็กอย่างเป็นองค์รวมเพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์อย่างต่อเนื่องทั้งในด้านการดูแลและการเรียนรู้ กล่าวโดยสรุป หลักการสรุปรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ความพร้อมของเด็ก ได้แก่ การคิดคำนวณ การใช้ภาษา ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่ง การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านที่ 2 ความพร้อมของโรงเรียน ได้แก่ การสานต่อความคาดหวัง และสร้างความต่อเนื่องในการเรียนรู้ของเด็กระหว่างโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมศึกษา การปฏิบัติที่คำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล และการจัดสภาพแวดล้อมและการสอนที่มีคุณภาพ และด้านที่ 3 ความพร้อมของครอบครัว ได้แก่ การจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การจัดสภาพแวดล้อมให้กระตุ้นการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนข้อมูลและมีส่วนร่วมกับโรงเรียน และการสนับสนุนและตอบสนองความสัมพันธ์ในครอบครัว

ผลการศึกษาวิจัยของ Garcia and Angel (2014) ได้ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับรอยเชื่อมต่อจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของครู และผู้ปกครองในประเทศเม็กซิโก พบว่า ผู้ปกครองมีความตระหนักเกี่ยวกับความสำคัญของรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาระหว่างโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมศึกษา และมีความกังวลเกี่ยวกับทักษะด้านวิชาการของเด็ก จึงให้ความช่วยเหลือเด็กด้วยการให้เด็กทำการบ้าน สอนการอ่านเขียนและให้เด็กเรียนพิเศษเพิ่มเติม นอกจากนี้ ผลการศึกษาของ Chan (2012) ยังพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงเกี่ยวกับความสามารถด้านวิชาการ และควมมีวินัยในตนเองของเด็ก โดยให้ความสำคัญกับทักษะเบื้องต้นด้านวิชาการมากที่สุด ขณะที่ Dockett and Perry (2004) ได้ศึกษามุมมองของผู้ปกครองและครูในเรื่องสิ่งที่ทำให้การสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาสำเร็จ พบว่า ผู้ปกครองจะมุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมเด็กในด้านความรู้ เช่น การให้เด็กสามารถนับเลขได้ถึง 20 สามารถอ่านหนังสือ และทำการบ้านได้ เป็นต้น นอกจากนี้ Arndt, Rothe, Urban and Werning (2013) และ Unicef (2012a) พบว่า ครอบครัวที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีบุตรหลายคน หรือครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวจะให้การสนับสนุนการเรียนรู้แก่เด็กในช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาอยู่ในระดับน้อยจนถึงไม่ให้การสนับสนุน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ นอกจากจะทำให้เด็กสูญเสียโอกาสในการได้รับการเตรียมความพร้อมทางการเรียนอย่างเหมาะสมแล้ว ยังส่งผลต่อพัฒนาการและ

การเรียนรู้ทำให้เด็กขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ขาดทักษะในการทำงานร่วมกับคนอื่น และขาดทักษะ ความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เสียโอกาสในการสร้างทักษะทางด้านพฤติกรรม เช่น ทักษะ การคิดสร้างสรรค์ ทักษะทางอารมณ์ การพูดและการเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่เอื้อต่อ ความสำเร็จในด้านการศึกษาและการทำงานในอนาคต

เด็กที่ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ปกครองในช่วงรอยเชื่อมต่อสู่ชั้นประถมศึกษา จะมีความมั่นใจ ในตนเอง และสามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็วกับสภาพแวดล้อมใหม่ในโรงเรียน มองเห็นคุณค่าใน ตนเอง และพึ่งพาตนเองได้ มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน และประสบความสำเร็จในการก้าวผ่านรอย เชื่อมต่อทางการเรียนระดับชั้นอนุบาลสู่ระดับชั้นประถมศึกษา (Yeboah, 2002) นอกจากนี้ การเลี้ยงดู และความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกยังมีผลต่อความสามารถทางวิชาการ สังคม พฤติกรรม รวมทั้งความสำเร็จทางการเรียนในระยะยาวของเด็ก (Hirst, Jervis, Visagie, Sojo & Cavanagh, 2011) Peters (2010) ได้กล่าวถึง แนวทางสำหรับผู้ปกครองในการสนับสนุนรอยเชื่อมต่อทาง การศึกษาของเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย การให้การศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาการ การสร้างเครือข่าย ความร่วมมือกับผู้ปกครองและผู้ดูแล การให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่พร้อมทั้งแม่เด็ก การหาข้อมูล เกี่ยวกับโรงเรียนประถมศึกษา การมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับโรงเรียน การมีมุมมองหรือ ความคาดหวังเชิงบวกในการปรับตัวเข้าเรียนของเด็ก การตรวจสอบสุขภาพให้กับเด็ก การปรับกิจวัตร ประจำวันให้สอดคล้องกับการเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา รวมถึงการปกป้องและให้ความช่วยเหลือ เด็ก

Commonwealth of Australia (2013) ได้จัดทำข้อมูลให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการ เริ่มเข้าโรงเรียนประถมศึกษา โดยกล่าวถึง แนวการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการปรับตัว ของเด็กในช่วงรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 1) การพัฒนาทักษะในการรับมือกับ ความเปลี่ยนแปลงของเด็ก ทักษะการพึ่งพาตนเอง ทักษะการเรียนรู้ 2) การเปลี่ยนแปลงภายใน ครอบครัว การปรับกิจวัตรประจำวันให้สอดคล้องกับโรงเรียน การแลกเปลี่ยนข้อมูลและเข้าร่วม กิจกรรมกับครู และผู้ปกครองอื่นๆ และการให้ความร่วมมือและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับโรงเรียน 3) การ วางแผนและเตรียมความพร้อมของเด็กและครอบครัวก่อนเข้าโรงเรียน การเยี่ยมชมโรงเรียน การ วางแผนช่วยเด็กรับมือกับความรู้สึกแยกจาก การเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการเรียนวันแรก 4) การให้ ความช่วยเหลือเด็กเมื่อเข้าโรงเรียน การให้เด็กได้สำรวจโรงเรียน และสังเกตหาสาเหตุความกังวลของ เด็ก การพูดคุยกับครูอนุบาล ครูประถมศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก การหาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ การให้บริการความช่วยเหลือในโรงเรียนและชุมชนใกล้เคียง สรุปได้ว่า แนวทางการปฏิบัติสำหรับ ผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย การพัฒนาทักษะของเด็กใน การรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ได้แก่ ทักษะอารมณ์-สังคม ทักษะการพึ่งพาตนเอง และทักษะการ เรียนรู้ การปรับตัวของครอบครัวสำหรับการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ การมีมุมมองหรือความคาดหวังเชิง

บวกในการปรับตัวของเด็ก การมีส่วนร่วมและการหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนประถมศึกษา การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและครู การเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าโรงเรียน ได้แก่ การปรับกิจวัตรประจำวัน การวางแผนช่วยเด็กรับมือกับการไปโรงเรียนวันแรกและการให้ความช่วยเหลือเด็กเมื่อเข้าโรงเรียน ได้แก่ การค้นหาสาเหตุของความกังวลเกี่ยวกับการไปโรงเรียนของเด็ก การพูดคุยแลกเปลี่ยนกลยุทธ์ที่ตอบสนองความต้องการของเด็กกับครูอนุบาล ครูประถมศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

การศึกษางานวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาระดับอนุบาลและประถมศึกษาที่ผ่านมา พบว่า มีงานวิจัยในเรื่องดังกล่าวจำนวนไม่มากนัก ซึ่งเป็นการศึกษาข้อมูลในภาพกว้าง ได้แก่ งานวิจัยของ กุลชา ลีไพโรจน์กุล (2555) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนในการเชื่อมต่อทางการศึกษาระดับอนุบาลกับระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร และงานวิจัยของ โสริจจะ มิตรพิรมัน (2553) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาของโรงเรียนเจริญวิทยา นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ บุศรินทร์ สิริปัญญาธร (2553) ได้วิจัยและพัฒนาหลักสูตรตามรูปแบบวิธีเชิงนิเวศและพลวัตรในระยะเปลี่ยนแปลงสำหรับเสริมสร้างทักษะทางสังคมของเด็กเพื่อเตรียมเข้าศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ยังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาโดยตรง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องของบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาในด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียน และด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครอง ที่สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องในการให้ความรู้ และประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้แก่บุตรหลาน หรือเป็นแนวทางสำหรับครู และผู้บริหารโรงเรียน ในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้อย่างราบรื่น และประสบความสำเร็จในการศึกษาชั้นประถมศึกษาและระดับชั้นต่อไป

คำถามการวิจัย

ผู้ปกครองมีบทบาทในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษาอย่างไร

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา ในด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน และด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือ ผู้ปกครองของเด็กประถมศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน และด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว

นิยามศัพท์

รอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง ช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งมีการจัดการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันตามระบบการศึกษา ทำให้เด็กต้องปรับตัวกับการเรียน และสภาพแวดล้อมใหม่

บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง การปฏิบัติของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย สังคมและอารมณ์ การเรียนรู้ และสติปัญญา รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับโรงเรียน และกลุ่มผู้ปกครอง ในการเตรียมพร้อมของครอบครัวเพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ช่วยให้เด็กอนุบาลมีความพร้อมทางการเรียน และสามารถปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้อย่างราบรื่น โดยเริ่มตั้งแต่ภาคเรียนสุดท้ายในโรงเรียนอนุบาล จนถึงปลายภาคต้นในโรงเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก หมายถึง การปฏิบัติของผู้ปกครองในการจัดโอกาสหรือกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ และการปรับตัวของเด็กในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อให้เด็กมีประสบการณ์ที่จำเป็นและสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ประกอบด้วย การรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และการเรียนรู้

ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน หมายถึง การปฏิบัติของผู้ปกครองในการประสานความร่วมมือกับโรงเรียนและผู้ปกครองอื่นๆ ในการสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน เพื่อให้เด็กปรับตัวกับรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา และประสบความสำเร็จในการเรียนและดำรงชีวิตอยู่ในโรงเรียนได้อย่างมีความสุข ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน และการสนับสนุนการเรียนรู้

ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว หมายถึง การปฏิบัติของผู้ปกครองในการวางแผนและการดำเนินการในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อให้เด็กและครอบครัวมีความพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและปัญหาที่จะเกิดขึ้น สามารถก้าวผ่านรอยเชื่อมต่อได้อย่างราบรื่น ประกอบด้วย การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน และการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางให้กับผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาให้กับเด็กเพื่อใช้วางแผนและเตรียมความพร้อมของครอบครัวสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงในช่วงรอยเชื่อมต่อ
2. เป็นแนวทางสำหรับครู และผู้บริหารโรงเรียน ในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้อย่างราบรื่น และประสบความสำเร็จในการศึกษาชั้นประถมศึกษาและระดับชั้นต่อไป
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องในการให้ความรู้ และประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้แก่บุตรหลาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสุราษฎร์ธานี ประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความพร้อมทางการเรียนของเด็กอนุบาล

- 1.1 ความหมายของความพร้อมทางการเรียนของเด็กอนุบาล
- 1.2 คุณลักษณะของเด็กอนุบาลที่มีความพร้อมทางการเรียน

ตอนที่ 2 การสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสุราษฎร์ธานี ประถมศึกษา

- 2.1 ความหมายของรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา
- 2.2 ทฤษฎีการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสุราษฎร์ธานี ประถมศึกษา
- 2.3 แนวปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสุราษฎร์ธานี ประถมศึกษา

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 3.1 งานวิจัยในประเทศ
- 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ตอนที่ 1 ความพร้อมทางการเรียนของเด็กอนุบาล

1.1 ความหมายของความพร้อมทางการเรียนของเด็กอนุบาล

Lewit and Baker (1995) กล่าวว่า ความพร้อมทางการเรียนเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนรู้ในด้านร่างกาย สติปัญญา และสังคมที่ช่วยให้เด็กตอบสนองต่อความต้องการและหลักสูตรของโรงเรียน

Lara-Cinisomo, et al. (2004) กล่าวว่า ความพร้อมทางการเรียน หมายถึง การที่เด็กมีทักษะด้านสังคม อารมณ์ จิตใจ และร่างกาย ที่พร้อมสำหรับการเรียนรู้ในห้องเรียน รวมทั้งมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้

Rafoth, Buchenauer, Crissman and Halko (2004) กล่าวว่า ความพร้อมในการเข้าโรงเรียนของเด็กว่า หมายถึง การที่เด็กได้รับการพัฒนาทักษะ ความสามารถทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย ที่ทำให้เด็กสามารถก้าวเข้าสู่การเรียนรู้ในโรงเรียนได้

Boethel (2004) กล่าวว่า ความพร้อมทางการเรียนเป็นทักษะและความสามารถของเด็กที่เป็นไปตามอายุ ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และด้านอารมณ์สังคม เหล่านี้เพื่อให้พร้อมเรียนรู้ต่อไปในโรงเรียน

Hornstein, Ayoub, and Bartlett (2014) ได้กล่าวถึง ความพร้อมทางการเรียนว่า คือ ทักษะและทัศนคติ ที่จำเป็นต่อการประสบความสำเร็จในโรงเรียน

ความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ความพร้อมทางการเรียน หมายถึง การที่เด็กมีพัฒนาการในด้านร่างกาย อารมณ์สังคม สติปัญญา ทักษะ และความสามารถที่เหมาะสมตามวัย รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มีความกระตือรือร้น และใฝ่รู้ ที่ช่วยให้เด็กมีความพร้อมรับในการมือกับความเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวและประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ที่โรงเรียนได้

1.2 คุณลักษณะของเด็กอนุบาลที่มีความพร้อมทางการเรียน

National Education Goals Panel (Copple, 1997) ระบุถึง ความพร้อมทางการเรียนของเด็กปฐมวัย 5 ด้าน ดังนี้

1. สุขภาวะทางกายและพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว ได้แก่ การมีสุขภาพที่ดี และการมีพลังในการทำกิจกรรม มีความสนใจในประสบการณ์ต่างๆ

1.1 พัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโต เช่น ความสูง น้ำหนัก และการเจริญเติบโตของร่างกายตามวัย ซึ่งอัตราการเจริญเติบโตที่เป็นปกตินั้นมีความแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคลและมีขอบเขตที่กว้าง สมรรถภาพทางกาย เช่น ความแข็งแรง พลังในการทำกิจกรรม ความยืดหยุ่น และร้อยละไขมันในร่างกาย สมรรถภาพทางกายเป็นผลมาจากปัจจัยด้านโภชนาการ การเจ็บป่วย การใช้ชีวิตประจำวัน เช่น การเข้านอน ระดับและประเภทของกิจกรรมด้านร่างกาย

สรีรวิทยาของร่างกาย เช่น สภาพและการทำงานของร่างกายที่เป็นปกติ โรคและความพิการส่งผลต่อความสามารถของเด็กในการทำกิจกรรม การให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นและระบุข้อจำกัดและการให้บริการที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยลดผลกระทบที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของเด็ก

1.2 ความสามารถทางกายภาพ ได้แก่ ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็ก เช่น การใช้กรรไกรตัดกระดาษ การติดกระดาษ ทักษะการรับรู้และประสานสัมพันธ์ ทักษะการใช้ปากในการพูด ออกเสียงคำ ความสามารถในการใช้ร่างกายของตน เช่น การเคลื่อนไหว อิสระ การแต่งตัวและรับประทานอาหารด้วยตนเอง

1.3 ภูมิหลังและบริบทที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการ ได้แก่ การดูแลครรภ์ เช่น การไม่สูบบุหรี่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยาเสพติด ซึ่งส่งผลกระทบต่อครรภ์ การดูแลสภาพแวดล้อม เช่น การอยู่ในชุมชนที่สงบ สะอาด และปลอดภัย ได้รับการเลี้ยงดูที่ดี การใช้ศูนย์บริการสุขภาพ เช่น การดูแลก่อนคลอด การฉีดวัคซีน การได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้น

2. พัฒนาการทางสังคมและอารมณ์ ได้แก่ การมีสุขภาวะที่ดี มีพื้นฐานของอารมณ์ที่ดี มีความสามารถทางสังคมและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนซึ่งจะช่วยให้เด็กมีส่วนร่วมในประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ และประสบความสำเร็จในการเรียน

2.1 พัฒนาการด้านอารมณ์ ได้แก่ การรับรู้ตนเอง เช่น ลักษณะนิสัย ความสามารถ แรงจูงใจ บทบาททางสังคม เป้าหมายและค่านิยมของตน การเห็นคุณค่าของตนเอง ความมั่นใจในตนเอง การรับรู้อารมณ์ของตนเองและแสดงออกอย่างเหมาะสม การรับรู้ความสามารถของตนเอง รวมทั้งความไวต่อความรู้สึกของผู้อื่น รับรู้ว่าการกระทำของตนส่งผลกระทบต่อผู้อื่น การชมผู้อื่น ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

2.2 พัฒนาการด้านสังคม ได้แก่ ความสามารถในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์กับผู้อื่น ทั้งผู้ใหญ่และเพื่อน ความสามารถในการสื่อสารกับผู้ใหญ่และเข้าใจและสามารถระบุบทบาทของผู้ใหญ่ได้ การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อน สามารถสร้างและรักษามิตรภาพใหม่ รวมทั้งสามารถทำงานร่วมกับเพื่อน เช่น การเข้าใจสิทธิของผู้อื่น สามารถปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนได้อย่างเหมาะสม สามารถแยกการกระทำที่เกิดขึ้นโดยตั้งใจและอุบัติเหตุได้ ความตั้งใจให้และรับ สามารถรักษาความสัมพันธ์ที่ต้องการได้ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการออกจากโรงเรียนกลางคัน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก

3. วิธีการเรียนรู้ ได้แก่ วิธีการเรียนรู้ที่เด็กใช้ในการเรียนครอบคลุมทั้ง ทักษะคิด ลักษณะนิสัย และรูปแบบการเรียนรู้

3.1 ความแตกต่างภายใน ได้แก่ เพศ ที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการ บทบาทที่แตกต่างกันตามเพศ รวมทั้งวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง พื้น

อารมณ์ส่งผลต่อการรับรู้ เข้าใจ และการแก้ปัญหาจึงมีผลต่อวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน รูปแบบของวัฒนธรรมและค่านิยม ส่งผลต่อการตีความ การเข้าร่วมกิจกรรม

3.2 รูปแบบการเรียนรู้ ได้แก่ การเปิดโอกาสและความใฝ่รู้เกี่ยวกับงานและความท้าทายใหม่ ความคิดริเริ่มและความสนใจในงานที่สามารถพัฒนาและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้เพื่อทำงานให้สำเร็จ แนวโน้มในการตอบสนองและตีความผ่านการวาดรูป การนำสิ่งที่ผิดพลาดมาแก้ไข การจินตนาการและการประดิษฐ์ และรูปแบบของสติปัญญา

4. พัฒนาการทางด้านภาษา ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ฟัง พูด อ่านและเขียน บอกความรู้สึกที่เด็กใช้ และปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

4.1 ภาษาพูด ได้แก่ การฟัง เช่นการแยกแยะเสียง การพูด เช่น การออกเสียง การใช้คำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น "โปรด" "ขอโทษนะ" คำศัพท์และความหมาย เช่น การเพิ่มคำที่เข้าใจความหมายและใช้ สำนวนและค้นพบความหมายของคำและประโยคที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น ก่อน-หลัง ใน-นอก การใช้ประโยคที่ซับซ้อนที่เชื่อมโยงประโยคง่ายๆ เช่น การใช้คำเชื่อมบอกลำดับ และ แล้ว หรือบอกเหตุผล เช่น เพราะ ดังนั้น พัฒนาการของการตั้งประโยคคำถาม เช่น อะไร ทำไม เมื่อไหร่ อย่างไร การใช้ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา เช่น ความสนใจฟัง เพลง นิทาน การเล่นกับทำนองของเสียงและคำ พัฒนาการและการเล่าเรื่องราว

4.2 การรู้หนังสือขั้นต้น (Emerging Literacy) การฟังนิทานเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาความรู้ ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้วิธีการฟังจดจำ การถามและตอบคำถาม นอกจากนี้ยังสอนให้รู้ว่าคำที่มีความหมายที่เฉพาะเจาะจงและการพัฒนาความเข้าใจในโครงสร้างของเรื่องราว ความรู้ด้านการรู้หนังสือ เช่น การแสดงความสนใจรูปแบบของวรรณกรรมที่หลากหลาย การจำนิทานที่คุ้นเคย ความรู้ด้านการพิมพ์ เช่น ความตระหนักถึงความคงทนพิมพ์ รู้ว่าข้อความยังคงเหมือนเดิมหลังจากการอ่านครั้งต่อไป ตระหนักถึงการเชื่อมต่อระหว่างข้อความและการเล่าเรื่องราว การกำหนดเสียงของตัวอักษรและการผสมเสียง การรู้จักชื่อตัวเองในการเขียน การสำนึกในเรื่องราว เช่น ตระหนักถึงลำดับของเรื่องราว จุดเริ่มต้น-กลาง-ตอนจบ และความคงทนของลำดับเรื่อง กระบวนการเขียน เช่น การสร้างประโยคคำสั่ง เช่น การวาดวงกลมบนกระดาษ การสร้างการเขียนการกำหนดค่า เช่น วงกลมหรือกากบาท

5. พัฒนาการทางด้านปัญญาและความรู้ทั่วไป ได้แก่ การสังเกต และจดจำสิ่งที่เหมือนและแตกต่าง ทักษะในการแก้ปัญหา และการถามคำถาม ที่ช่วยให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ และสังคมและข้อมูล และสถานการณ์การเรียนรู้ใหม่ๆ

5.1 ความรู้ด้านกายภาพ ได้แก่ เด็กสามารถสังเกตลักษณะภายนอก เรียนรู้จากการสังเกตและมีประสบการณ์กับวัตถุสิ่งของนั้น ความรู้เกี่ยวกับสิ่งของในชีวิตประจำวัน เช่น สีและน้ำหนักของลูกบอล คุณสมบัติของลูกบอลลูกบอลลูกคือกลิ้งได้

5.2 ความรู้ด้านตรรกะ และคณิตศาสตร์ ได้แก่ ความสามารถในการพิจารณา ความคล้ายคลึง ความแตกต่างและความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ การดำเนินการทางคณิตศาสตร์ และการแก้ปัญหา

5.3 ความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ วันสำคัญ ประเพณีธรรมเนียม นอกจากนี้ยังประกอบด้วยความสามารถทางสติปัญญา ได้แก่ การคิดดำเนินการ เช่น ความสามารถในการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ใช่ปัจจุบัน การแยกแยะระหว่างเรื่องจริงและเรื่องที่แต่งขึ้นมา การแก้ปัญหา เช่น ความสามารถในการทดสอบโดยใช้กลยุทธ์ที่แตกต่าง ความเกี่ยวข้องกันของสาเหตุ-ผล การตีความและพูดคุย ความรู้ด้านคณิตศาสตร์ เช่น ความสามารถในการบอก ความสัมพันธ์ของวัตถุ เหตุการณ์ การดำเนินการ การลำดับเหตุการณ์ คุณสมบัติของตัวเลข ความรู้ทางสังคม เช่น การรับรู้ตนเอง ครอบครัวและชุมชน การรับรู้สภาพแวดล้อมทางกายภาพและธรรมชาติในโลก จินตนาการ

กรอบแนวคิดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ระยะแรกเริ่มของโปรแกรม Head Start (U.S. Department of Health and Human Services, 2015) ได้ระบุเป้าหมายของสิ่งที่เด็กควรรู้และทำได้ เพื่อใช้ในการเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัยเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

1. วิธีการเรียนรู้

1.1 ด้านอารมณ์ และพฤติกรรมกำกับตนเอง

1.1.1 การจัดการอารมณ์ได้ด้วยตนเอง ได้แก่ การแสดงอารมณ์เหมาะสมกับสถานการณ์ การมองหาผู้ใหญ่เพื่อขอความช่วยเหลือเมื่อมีอารมณ์รุนแรง การใช้กลยุทธ์ในการจัดการอารมณ์โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่

1.1.2 การปฏิบัติตามกฎในห้องเรียน และการปฏิบัติกิจวัตรด้วยตนเอง ได้แก่ การบอกกฎของห้องเรียน และสามารถปฏิบัติตามได้ การปฏิบัติตามตามกิจวัตรของห้องเรียน เช่น การวางกระเป๋านักเรียนเมื่อเข้าห้อง หรือนั่งบนพรมหลังกิจกรรมกลางแจ้ง การตอบสนองกับสัญญาณที่ตกลงกันได้

1.1.3 การใช้และดูแลอุปกรณ์ของห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม การใช้ อุปกรณ์ทำกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม การทำความสะอาด และนำสิ่งของจัดเก็บได้เหมาะสม เช่น นำบล็อกเก็บเข้าชั้นวางได้ถูกต้อง หรือทิ้งขยะได้ถูกต้อง

1.1.4 การจัดการกับการกระทำ คำพูด และพฤติกรรมได้ด้วยตนเอง ได้แก่ การแสดงให้เห็นถึงการควบคุมการกระทำและคำพูดในการตอบสนองต่อสถานการณ์ที่ทำทนาย เช่น ความต้องการที่จะใช้อุปกรณ์เดียวกันกับเด็กคนอื่น หรือความยุ่งยากมากเกินไปจนไม่สามารถป็นขึ้นไปด้านบนของเครื่องเล่น ที่อาจต้องรับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่ ความสามารถในการปฏิบัติตามความ

เหมาะสม เช่น การเดินที่เสียบ การนั่งบนพรมระหว่างกิจกรรมเสริมประสบการณ์ การรอให้ถึงเวลาของตน เช่น รอในแถวไปล้างมือ หรือรอให้ถึงเวลาที่ตนได้เล่นชิงช้า การระงับพฤติกรรมก้าวร้าวกับผู้อื่น การเริ่มเข้าใจผลของพฤติกรรม เช่น การกดกริ่งเมื่อผู้ใหญ่ต้องการให้เสียบ ความสามารถในการอธิบายผลของพฤติกรรมที่อาจส่งผลต่อผู้อื่น เช่น สังเกตเห็นว่าเด็กคนอื่นเศร้าเมื่อถูกตี

1.2 การกำกับตนเองด้านสติปัญญา

1.2.1 ความสามารถในการควบคุมตนเองเมื่อได้รับแรงกระตุ้น ได้แก่ การหยุดการทำกิจกรรมหนึ่งเมื่อถึงเวลาเปลี่ยนกิจกรรมโดยผู้ใหญ่ให้คำแนะนำ และสนับสนุน การรู้จักรอคอย เช่น การรอจนกว่ากิจกรรมจะเริ่ม การส่งงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง

1.2.2 การมีสมาธิจดจ่อ และมีความสนใจอย่างต่อเนื่องโดยได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่เพียงเล็กน้อย ได้แก่ การมีสมาธิจดจ่อกับงานที่ทำอย่างน้อย 15 นาที การเล่นเกมที่มีจุดมุ่งหมายนานมากขึ้น ความสนใจทำกิจกรรมกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อยกับผู้ใหญ่

1.2.3 การมีความมุ่งมั่นในการทำงาน ได้แก่ การพยายามทำงานที่มีความท้าทายหรือความยากเล็กน้อยให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง หรือขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่

1.2.4 การเก็บข้อมูล และจัดการกับข้อมูลในการทำงาน ได้แก่ การเล่าประสบการณ์ที่ผ่านมาได้อย่างถูกต้อง ตามลำดับและมีรายละเอียด การทำงานตามขั้นตอนที่หลากหลายได้สำเร็จโดยได้รับการชี้แนะเพียงเล็กน้อย การจำและปฏิบัติตามหลังจากที่ได้รับการสอนผ่านนิทาน หรือเพลงสั้นๆ

1.2.5 การแสดงออกทางความคิดและพฤติกรรม ได้แก่ การใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการทำงานหรือแก้ปัญหาพร้อมกับเด็กคนอื่น การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่แตกต่างกันไปตามบริบท

1.3 ความคิดริเริ่มและความใฝ่รู้

1.3.1 การแสดงความคิดริเริ่มด้วยตนเอง ได้แก่ การสนับสนุนให้เด็กพึ่งพาตนเอง การสร้างตัวเลือก และการสื่อสาร ระหว่างผู้ใหญ่และเด็กคนอื่น การระบุสิ่งที่ตนเองต้องการ และค้นหาสิ่งที่จะทำให้การทำกิจกรรมหรืองานได้สำเร็จ การวางแผนสถานการณ์การเล่น เช่น การเล่นเกมละครโดยการกำหนดบทบาทการเล่นหรือการสร้างโดยใช้วัสดุที่เหมาะสม และการสร้างบทละครที่เหมาะสมกับการแสดง

1.3.2 การแสดงความสนใจและอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับโลก และสิ่งรอบตัว ได้แก่ การถามคำถามและค้นหาข้อมูลใหม่ๆ ความยินดีที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมใหม่หรือประสบการณ์ แม้ว่ารับรู้ว่าเป็นความท้าทาย การแสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และหาหรือเกี่ยวกับช่วงของหัวข้อความคิดและกิจกรรม

1.4 ความคิดสร้างสรรค์

1.4.1 การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านการคิดและการสื่อสาร ได้แก่ การถามคำถามเกี่ยวกับงาน หรือกิจกรรมที่บ่งบอกถึงความคิดใหม่เกี่ยวกับวิธีการทำงานหรือกิจกรรมให้สำเร็จ การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม ความสามารถในการสื่อสารเพื่อแสดงความคิด ความรู้สึกที่หลากหลายและสร้างสรรค์

1.4.2 การใช้จินตนาการในการเล่นและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้แก่ การเข้าร่วมในสังคม และการเล่นบทบาทสมมติ การใช้จินตนาการกับวัสดุในการสร้างเรื่องราวหรืองานศิลปะ การใช้วัตถุหรือวัสดุแทนของสิ่งอื่นในการเล่น

2. พัฒนาการด้านสังคม และอารมณ์

2.1 ความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่

2.1.1 การรักษาความสัมพันธ์ และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ใหญ่ ได้แก่ การโต้ตอบกับผู้ใหญ่ที่สนใจ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ใหญ่ที่ไม่คุ้นเคย เช่น ผู้ปกครองอาสาสมัคร การแสดงความรักและความพึงพอใจกับผู้ใหญ่ที่พูดคุยเป็นประจำ การขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่เมื่อมีความจำเป็น

2.1.2 การแสดงพฤติกรรมด้านอารมณ์ และสังคม และการให้ความร่วมมือกับผู้ใหญ่ ได้แก่ การมีมารยาทกับผู้ใหญ่ เช่น การใช้ภาษาแสดงความเคารพหรือทักทาย การตอบคำถามเมื่อผู้ใหญ่อถาม การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมตามแนวทางและความคาดหวังของผู้ใหญ่ การถามหรือขอให้ได้รับอนุญาตจากผู้ใหญ่ก่อนที่จะทำอะไรบางอย่างที่ไม่แน่ใจ

2.2 ความสัมพันธ์กับเด็กคนอื่น

2.2.1 การมีปฏิสัมพันธ์ และการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กคนอื่น ได้แก่ การเข้าร่วม และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กคนอื่น การใช้ทักษะที่หลากหลายในการอยู่ร่วมกับเด็กคนอื่น เช่น การบอกสิ่งที่จะทำร่วมกัน การเข้าร่วมกิจกรรมที่มีอยู่หรือการแบ่งปันของเล่น การผลัดกันพูดและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การพัฒนามิตรภาพกับเด็กคนอื่นตามที่ตนต้องการ

2.2.2 การเล่นร่วมกับเด็กคนอื่น ได้แก่ การเล่นร่วมกัน เช่น การกำหนดเป้าหมายของการประสานงาน การวางแผนบทบาท และกฎการเล่นกับเด็กคนอื่น การรวบรวมความคิดของผู้อื่นในระหว่างการปฏิสัมพันธ์และการเล่น การแสดงความเพลิดเพลินในการเล่นกับเด็กคนอื่น ๆ ผ่านการพูดคุย รอยยิ้ม และเสียงหัวเราะ การสนทนาและสะท้อนความคิดเกี่ยวกับประสบการณ์การเล่นที่ผ่านมา

2.2.3 การใช้ทักษะการแก้ปัญหาเบื้องต้นในการแก้ปัญหาความขัดแย้งกับเด็กคนอื่น ได้แก่ การตระหนักและอธิบายถึงปัญหาในหนังสือหรือภาพ การเล่นของเล่นร่วมกันและในการสื่อสารกับเด็กคนอื่น การใช้กลยุทธ์พื้นฐานในการจัดการกับความขัดแย้งทั่วไปเช่น การเล่น

ร่วมกัน การปลัดกันเล่น และการประนีประนอม การแสดงออกถึงความรู้สึก ความต้องการและความคิดเห็นในสถานการณ์ความขัดแย้ง การขอความช่วยเหลือผู้ใหญ่ว่ายเมื่อมีความจำเป็นที่จะแก้ปัญหาความขัดแย้ง

2.3 การแสดงออกทางอารมณ์

2.3.1 การแสดงออกอารมณ์ที่หลากหลาย และการรับรู้ถึงอารมณ์ของตนเอง และผู้อื่น ได้แก่ การตระหนักและรับรู้อารมณ์เบื้องต้นในหนังสือหรือรูปภาพ การใช้คำที่อธิบายความรู้สึกของตัวเอง การใช้คำที่จะอธิบายความรู้สึกของผู้ใหญ่หรือเด็กคนอื่น

2.3.2 การแสดงออกถึงความห่วงใยและความกังวลต่อผู้อื่น ได้แก่ การแสดงความเห็นอกเห็นใจกับผู้ใหญ่หรือเด็กคนอื่น การแสดงความเห็นอกเห็นใจ และให้ความช่วยเหลือกับผู้ใหญ่หรือเด็กคนอื่นที่มีความทุกข์

2.3.3 ความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ได้ด้วยตนเอง ได้แก่ การแสดงออกถึงความรู้สึกในรูปแบบที่เหมาะสมกับสถานการณ์ การขอความช่วยเหลือผู้ใหญ่ว่ายเมื่อเกิดความรู้สึกที่รุนแรง การเผชิญปัญหา การจัดการอารมณ์ด้วยการสนับสนุนจากผู้ใหญ่

2.4 การรับรู้ตนเองและความเป็นเจ้าของ

2.4.1 การรับรู้เอกลักษณ์ ความสามารถ บุคลิกภาพ อารมณ์และความสนใจของตนเอง ได้แก่ การอธิบายลักษณะต่างๆของตนเอง การบอกเอกลักษณ์ของตนเอง เช่น ความสามารถ ความสนใจ ค่านิยมหรือวัฒนธรรม

2.4.2 ความสนใจในความสามารถของตนเอง และมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ได้แก่ การแสดงความพึงพอใจเมื่อแก้ปัญหาได้สำเร็จ การแสดงถึงความคิดหรือความเชื่อของตนเองในกลุ่มหรือการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การอธิบายตนเองโดยใช้คำพูดเชิงบวก

2.4.3 ความรู้สึกของการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ชุมชน และสังคม ได้แก่ การบอกว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เช่น ครอบครัว ชุมชน วัฒนธรรม ความเชื่อ การบอกเรื่องส่วนตัวเกี่ยวกับการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มต่างๆ การบอกความเหมือนและความแตกต่างเกี่ยวกับตัวเองในสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคย

3. ภาษาและการสื่อสาร

3.1 ความจดจ่อ และความเข้าใจ

3.1.1 การใช้ภาษาสื่อสารกับคนอื่น ได้แก่ การใช้ภาษา และอวัจนภาษาอย่างเหมาะสมเพื่อรับทราบความคิดเห็นหรือคำถามของคนอื่น การสนทนาอย่างต่อเนื่องเมื่ออภิปรายกลุ่ม หรือนำเสนองาน

3.1.2 ความเข้าใจ และการโต้ตอบกับบุคคลอื่นในการสื่อสาร และการใช้ภาษาที่ซับซ้อน ได้แก่ ความสามารถในการจดจำขั้นตอน ความเข้าใจคำถามประเภทต่างๆ ความเข้าใจประโยคประเภทต่างๆ การแสดงความเข้าใจกับเนื้อหาในหนังสือ และเรื่องราวที่ได้ฟัง

3.2 การสื่อสารและการพูด

3.2.1 การใช้ข้อมูลที่หลากหลายในสถานการณ์ต่างๆ ได้แก่ การให้รายละเอียดของสิ่งที่ต้องการอย่างเพียงพอเพื่อให้ได้รับการตอบสนอง เช่น การอธิบายความยากลำบากในงานที่ทำ การใช้ภาษาพูดหรือการลงนามเพื่อชี้แจงคำหรือคำสั่งเมื่อเข้าใจผิด

3.2.2 ความเข้าใจ การปฏิบัติตามกฎระเบียบทางสังคม และการสนทนาอย่างเหมาะสม ได้แก่ การผลัดกันพูดกับคนอื่น และเมื่ออยู่ในกลุ่มใหญ่โดยการตอบสนองในรูปแบบที่ซับซ้อนมากขึ้น เช่น การถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงหรือการแสดงออก การใช้เสียงและระดับเสียงในการแสดงออกให้สอดคล้องกับเนื้อหาและสถานการณ์ทางสังคม เช่น การใช้เสียงกระซิบที่จะบอกความลับ

3.2.3 การแสดงออกเกี่ยวกับตนเองด้วยวิธีการที่ละเอียดและมีความซับซ้อนมากขึ้น ได้แก่ การสื่อสารอย่างชัดเจนและสร้างความเข้าใจ การใช้คำเชื่อม คำบุพบท คำบอกเวลาในการให้รายละเอียด การใช้ประโยคที่สมบูรณ์มีโครงสร้างที่ซับซ้อนมากกว่า 5 คำ เช่น ประโยคที่เกี่ยวข้องกับลำดับเหตุการณ์ และความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ การสร้างและจัดระเบียบประโยคหลายหัวข้อ เช่น การให้ทิศทางหรือการบอกเล่าเรื่องราว รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับอดีตหรือปัจจุบัน การตอบคำถามแต่ละประเภท

3.3 คำศัพท์

3.3.1 ความเข้าใจและใช้คำที่หลากหลายในวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ การใช้คำศัพท์ใหม่หลายคำ (2-3 คำ) ในระหว่างการเล่นและทำกิจกรรม การรับรู้ หรือคุ้นเคยกับคำเฉพาะในการอ่านหรือการอภิปราย การใช้คำศัพท์เฉพาะระหว่างการทำกิจกรรม เช่น การใช้คำว่า รั้ง เมื่อเรียนเรื่องวงจรชีวิตของหนอนหรือ ถัง เมื่อเรียนรู้เรื่องรูปทรง 3 มิติ การสนับสนุนให้เด็กคาดเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่จากบริบท

3.3.2 ความเข้าใจในประเภทคำและความสัมพันธ์ระหว่างคำ ได้แก่ การแบ่งคำหรือวลี เช่น การเรียงลำดับคำ และการแบ่งกลุ่มคำตามความสัมพันธ์ เช่น เครื่องมือในการก่อสร้าง หรือสัตว์เลี้ยงในฟาร์ม การบอกความสัมพันธ์ของคำศัพท์ใหม่กับคำที่ตนรู้จัก และประเภทคำ การบอกลักษณะร่วมกันระหว่างผู้คนสถานที่สิ่งของ หรือการกระทำ เช่น การบอกว่าทั้งสุนัขและแมวมีขนยาวและมีสี่ขา การบอกคำตรงข้ามที่พบบ่อย เช่น สีดํา-สีขาว หรือ ขึ้น-ลง การบอกคำที่คุ้นเคยและมีความหมายเหมือนกัน 1-2 คำ เช่น ดีใจ หรือ มีความสุข ความสามารถในการแยกแยะความแตกต่างของคำที่คล้ายกัน เช่น ชอบ-รัก หรือ มากกว่า-สูง หรือ เย็น-หนาว

4. การรู้หนังสือ

4.1 การรับรู้เสียงของตัวอักษร

4.1.1 การรับรู้ว่าภาษาพูดประกอบด้วยส่วนที่เล็กกว่าของเสียง ได้แก่ การให้คำหนึ่งคำ หรือมากกว่าหนึ่งคำ ที่คล้องจองกับคำที่กำหนด เช่น สิ่งที่คล้องจองกับบล็อก การรู้ว่าพยัญชนะใดทำให้เกิดเสียงเริ่มต้นของคำ เช่น กบ เริ่มต้นด้วย ตัวอักษร ก ความสามารถในการบอกได้ว่า คำไหนที่มีเสียงขึ้นต้นเหมือนกัน อยู่ในกลุ่มเดียวกันด้วยการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ เช่น สัตว์ที่ขึ้นต้นด้วย ก

4.2 ความรู้เกี่ยวกับตัวหนังสือ

4.2.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวหนังสือ กฎเกณฑ์ของการเขียน ได้แก่ ความเข้าใจว่าตัวหนังสือแต่ละตัวมีความแตกต่างกันเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ความเข้าใจว่าคำที่เขียนถูกสร้างขึ้นจากกลุ่มของตัวอักษร การเริ่มต้นชี้ไปที่คำพยางค์เดียวในขณะที่อ่าน การบอกองค์ประกอบของหนังสือ เช่น ปกหน้า ปกหลัง ชื่อผู้แต่ง

4.2.2 การบอกชื่อ และออกเสียงตัวอักษร ได้แก่ การบอกชื่อตัวอักษร การรับรู้เสียงหน้าของคำเกี่ยวข้องกับตัวอักษรหลายตัว

4.3 ความเข้าใจโครงสร้างข้อความ

4.3.1 ความเข้าใจโครงสร้างของเรื่องผ่านการเล่านิทาน ได้แก่ การเล่านิทานซ้ำ หรือการเรียงลำดับเหตุการณ์ และแสดงความเข้าใจที่มีความซับซ้อนมากขึ้น เช่น สาเหตุ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบและความสัมพันธ์ การเล่านิทานที่เรื่องลำดับเชื่อมโยงกันอย่างน้อย 2-3 เหตุการณ์ การบอกกิจกรรมหลักในหนังสือและเรื่องราว

4.3.2 การถามและตอบคำถามเกี่ยวกับหนังสือที่ได้ฟัง ได้แก่ การตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของเรื่องราวที่มีข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง การตอบคำถามเชิงอนุมานที่มีความซับซ้อนที่จำเป็นต้องมีการคาดเดาจากข้อมูลในเรื่อง การอนุมานความรู้สึก ความตั้งใจของตัวละคร การประเมินผลการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องราว การสรุปเรื่องราวที่เน้นความคิดที่สำคัญและวิธีการในเรื่อง

4.4 การเขียน

4.4.1 การเขียนด้วยวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย ได้แก่ การสร้างความหลากหลายของตัวอักษร ความสนใจในการคัดลอกคำง่ายที่ปรากฏในห้องเรียน ความพยายามในการเขียนสะกดคำอย่างเป็นอิสระด้วยตนเอง การเขียนชื่อแรกอย่างถูกต้องหรือใกล้เคียง การเขียนที่มีวัตถุประสงค์ต่างๆ

5. พัฒนาการด้านคณิตศาสตร์

5.1 จำนวนและการนับ

5.1.1 การบอกชื่อจำนวนและจำนวนนับ ได้แก่ การนับปากเปล่า หรืออ่านตามบัตรได้ถึง 20 เป็นอย่างน้อย

5.1.2 สำนึกเชิงจำนวน ได้แก่ การรับรู้วัตถุจำนวน 5 ชิ้น โดยไม่ต้องนับ และบอกจำนวนได้

5.1.3 ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวเลขและปริมาณ ได้แก่ การนับวัตถุด้วยปากเปล่าหรือทำเขียนตัวเลขตามจำนวน การจับคู่หนึ่งต่อหนึ่ง การนับ และการนับจำนวนสิ่งของไม่เกิน 10 ชิ้น การนับจำนวนสิ่งของที่วางกระจายไม่เกิน 5 ชิ้น ความเข้าใจชื่อจำนวนและปริมาณ ความเข้าใจว่าหมายเลขสุดท้าย คือ จำนวนของวัตถุทั้งหมด

5.1.4 การเปรียบเทียบตัวเลข ได้แก่ การบอกว่าจำนวนมากกว่า น้อยกว่า หรือเท่ากันของวัตถุ อย่างน้อย 5 ชิ้น การบอกลำดับ-ตำแหน่ง 1-10

5.1.5 การเชื่อมโยงจำนวน และการเขียนตัวเลข ได้แก่ การเชื่อมโยงจำนวนสิ่งของ 0-5 กับตัวเลข การเขียนตัวเลข 1-10 ด้วยตนเอง

5.2 การดำเนินการและการคิดเชิงพีชคณิต

5.2.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับการเพิ่มและการลด ได้แก่ การบวกและลบในรูปแบบต่างๆ เช่น การใช้นิ้วมือ วัตถุ และภาพวาด การแก้ปัญหาการบวกและการลบ เพิ่มและลดไม่เกิน 5 หรือจากจำนวนที่กำหนด การนับเพิ่มด้วยมือ โดยมีผู้ใหญ่ให้ความช่วยเหลือ

5.2.2 ความเข้าใจแบบรูปต่างๆ ได้แก่ การเติมองค์ประกอบที่ขาดหายไปของรูปแบบ การสร้างแบบรูปต่างๆ การขยายแบบรูป การซ้ำแบบรูปตามลำดับ

5.3 การวัด

5.3.1 การวัดวัตถุโดยใช้หน่วยที่เป็นมาตรฐานและไม่เป็นมาตรฐาน ใช้คุณลักษณะที่แตกต่างในการเปรียบเทียบ ได้แก่ การวัดโดยใช้สิ่งของเป็นหน่วยในการวัด การเปรียบเทียบหรือเรียงลำดับวัตถุ 5 ชิ้นตามลักษณะที่วัดได้ การใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์เปรียบเทียบวัตถุหรือสิ่งของ เช่น สั้น-หนักร หรือ ใหญ่ที่สุด

5.4 เรขาคณิตและสำนึกเชิงพื้นที่

5.4.1 การอธิบาย เปรียบเทียบ และประกอบรูปทรง ได้แก่ การบอกจำแนกและอธิบายรูปร่างในแง่ของความยาวด้าน จำนวนด้าน และจำนวนมุม การบอกชื่อรูปทรงเบื้องต้นได้ถูกต้อง การวิเคราะห์ เปรียบเทียบและเรียงลำดับรูปทรงสองมิติและสามมิติ และสิ่งของที่มีขนาดแตกต่างกัน การอธิบายถึงความคล้ายคลึงกัน ความแตกต่าง และคุณลักษณะอื่นๆ ของรูปทรง การคิดค้น และสร้างรูปทรงจากส่วนประกอบ

5.4.2 การสำรวจตำแหน่งของวัตถุในพื้นที่ ได้แก่ ความเข้าใจและการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับทิศทาง การลำดับ และตำแหน่งของวัตถุ การบอกตำแหน่ง ทิศทางของตนเองในพื้นที่ได้ถูกต้อง เช่น ยืนขึ้น เดินหน้าต่อไป

6. เหตุผลทางวิทยาศาสตร์

6.1 การสืบสอบทางวิทยาศาสตร์

6.1.1 การสังเกต และการอธิบายปรากฏการณ์ที่สังเกตได้ (วัตถุ สิ่งมีชีวิต และเหตุการณ์) ได้แก่ การบอก และใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าในการสังเกต ได้แก่ การดมกลิ่น การสัมผัส การมอง การได้ยิน การรับรู้รสชาติ การใช้เครื่องมือการสังเกตที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของประสาทสัมผัสทั้งห้า เช่น แวนขยาย กล้องจุลทรรศน์ กล้องส่องทางไกล หรือหูฟัง การอธิบายปรากฏการณ์ที่สังเกตได้โดยใช้คำคุณศัพท์ และป้ายชื่อ เช่น มะนาวมีรสเปรี้ยว และเล่นแป้งแล้วรู้สึกเหนียว การแสดงให้เห็นถึงปรากฏการณ์ที่มีรูปภาพไดอะแกรมและแบบจำลอง 3 มิติ

6.1.2 การมีส่วนร่วมในการพูดคุยทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ การใช้คำทางการปฏิบัติด้านวิทยาศาสตร์ หรือสัญญาณ การใช้คำทางวิทยาศาสตร์เพื่อตรวจสอบ และอธิบายปรากฏการณ์ที่สังเกต

6.1.3 การเปรียบเทียบ และจัดประเภทปรากฏการณ์ที่สังเกต ได้แก่ การแบ่งโดยการเรียงลำดับปรากฏการณ์ที่สังเกตได้ออกเป็นกลุ่มตามลักษณะ เช่น รูปร่าง น้ำหนัก พลังกันความสามารถ การใช้เครื่องมือวัด เช่น ไม้บรรทัด การวัดอุณหภูมิ

6.2 การใช้เหตุผล และการแก้ปัญหา

6.2.1 ความสามารถในการถามคำถาม รวบรวมข้อมูล และคาดคะเน ได้แก่ การถามคำถามที่สามารถตอบได้โดยการสืบสอบ เช่น ทำอย่างไรให้พืชเติบโต การรวบรวมข้อมูลเพื่อตอบคำถามโดยการค้นหาจากหนังสือหรือพูดคุยเกี่ยวกับความรู้เดิม และตั้งข้อสังเกต การคาดการณ์ และการแก้ปัญหาโดยการระดมความคิดอยู่บนพื้นฐานของความรู้พื้นฐานและประสบการณ์เดิม เช่น การคิดว่าพืชต้องการน้ำที่จะเติบโต หรือ การคิดว่าการเพิ่มสีเหลืองในสีม่วงจะทำให้กลายเป็นสีน้ำตาล

6.2.2 การวางแผนและการดำเนินการสืบสอบ และการทดลอง ได้แก่ การเรียงลำดับขั้นตอนการดำเนินการและแสดงรายการวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการสืบสอบหรือการทดลอง การดำเนินการตามขั้นตอน และใช้วัสดุในการสำรวจ ตอบคำถามที่ทดสอบ เช่น การทดลองความต้องการน้ำในการเติบโตของพืช การใช้เครื่องมือที่ง่ายต่อการสังเกต การรวบรวมและบันทึกข้อมูล เช่น การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวของเด็ก และการสร้างกราฟที่แสดงให้เห็นจำนวนของเด็กที่มาจากประเทศที่แตกต่างกัน

6.2.3 การวิเคราะห์ผล การเขียนข้อสรุป และผลของการสืบสอบ ได้แก่ การวิเคราะห์ตีความข้อมูล และสรุปผลการสืบสอบ การตั้งข้อสรุปสร้างคำอธิบายและ การบอกความสัมพันธ์ของสาเหตุและผลกระทบ การเปรียบเทียบผลการทำนายครั้งแรกกับผลการทดลอง และต่อยอดด้วยการสร้างคำถามการทดลองใหม่จากผลการทดลองเดิม การนำผลการทดลองมาพูดคุยถึงวิธีการแก้ปัญหา และสรุปผลจากวิธีการที่หลากหลาย

7. การรับรู้ กล้ามเนื้อ และพัฒนาการด้านร่างกาย

7.1 การใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่

7.1.1 การควบคุมความแข็งแรงและการประสานงานของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ได้แก่ ความสมดุลในการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ เช่น การเดินบนเส้นโดยไม่ล้ม หรือการยืนขาเดียว การทำกิจกรรมที่ใช้การประสานงานการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมัดใหญ่ เช่น การแกว่งชิงช้า การปีนบันได หรือการเดินไปกับเสียงเพลง ความแข็งแรงที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกาย เช่น การวิ่ง การวิ่งไล่จับ

7.1.2 การรับรู้ข้อมูลและใช้ข้อมูลที่ได้รับเป็นแนวทางในการเคลื่อนไหว และการมีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุและคนอื่น ได้แก่ ความรู้ความสามารถของร่างกายตัวเอง และคนอื่นในระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์ การเคลื่อนไหวร่างกายให้สัมพันธ์กับวัตถุได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเคลื่อนไหวร่างกายให้อยู่ในตำแหน่งที่จะเตะบอล การเคลื่อนไหวร่างกายไปด้านหน้า ด้านข้าง หรือด้านหลังสิ่งของ หรือคน การเคลื่อนไหวโดยเปลี่ยนแปลงทิศทาง

7.2 กล้ามเนื้อมัดเล็ก

การควบคุม ความแข็งแรง และการประสานงานของกล้ามเนื้อมัดเล็ก ได้แก่ การเคลื่อนไหวมือและตาประสานกันในการทำงาน เช่น การร้อยลูกปัด การใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ในการคีบจับ การถือและหยิบจับเครื่องมือสำหรับการเขียน วาดภาพ ระบายสี การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตาในการทำงานที่ซับซ้อน เช่น การตัดตามเส้นประ หรือติดกระดาษ

7.3 สุขภาพ ความปลอดภัย และโภชนาการ

7.3.1 การมีสุขอนามัยส่วนบุคคลและทักษะในการดูแลตนเอง ได้แก่ การล้างมือด้วยน้ำและสบู่ การมีความรู้ว่าจะล้างมือก่อนรับประทานอาหาร หลังใช้ห้องน้ำ ความสามารถในการรับผิดชอบมีทักษะการดูแลตนเองเพิ่มขึ้น เช่น การแปรงฟัน หรือแต่งตัว

7.3.2 การมีความรู้และทักษะที่ส่งเสริมการเลือกรับประทานอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ และนิสัยการรับประทานอาหาร ได้แก่ การจำแนกอาหารที่ดี และไม่ดีต่อสุขภาพ การมีเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการรับประทานอาหารที่หลากหลายเพื่อให้ร่างกายเติบโตและแข็งแรง การรู้ว่าการรับประทานอาหารเกิดจากความหิวและการเติมเต็มความต้องการของร่างกาย

7.3.3 การมีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติที่ปลอดภัยของตนเองในกิจวัตร

ประจำวัน ได้แก่ การบอก การหลีกเลี่ยง และการเตือนคนอื่นเกี่ยวกับอันตราย เช่น การอยู่ในตำแหน่งที่ปลอดภัยจากชิงช้า การบอกและปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยขั้นพื้นฐานตามคำแนะนำของผู้ใหญ่ เช่น การปฏิบัติอย่างปลอดภัยในการใช้ถนน

Daniels and Clarkson (2010) ได้อธิบายถึง คุณลักษณะสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและจิตใจของเด็กวัย 5-7 ปี ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในช่วงรอยเชื่อมต่อจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการกำกับตนเอง เป็นความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ การมีสมาธิ การหยุดพฤติกรรมที่ขัดขวางการไปถึงเป้าหมายที่กำหนด การควบคุมความคิด และการกระทำของตน การควบคุมความรู้สึกโกรธ หงุดหงิด รวมถึงความกระตือรือร้นในการเรียน เช่น การยกมือรอให้ครูเรียกทำกิจกรรมที่ชอบ และการหยุดทำกิจกรรมเมื่อถึงรอบของเพื่อน
2. ความสามารถและกลยุทธ์ในการจดจำ เป็นความสามารถในการจดจำ และทำตามขั้นตอนได้ การฝึกให้เด็กทำตามคำสั่งสั้นๆ ที่ไม่ซับซ้อนบ่อยๆ จะช่วยให้เด็กเรียนรู้การทำสิ่งต่างๆ อย่างเป็นขั้นตอน และสามารถทำงานให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง
3. ทักษะในการสะท้อนคิดเกี่ยวกับตนเอง เป็นความสามารถในการอธิบายลักษณะทางกายภาพของตนเอง เช่น ความสูง สีผม ความชอบ นิสัยของตนเอง และความรู้สึกที่ดีและไม่ดีต่อตนเอง ดังนั้น เด็กจึงควรได้รับการปฏิบัติที่ดีเพื่อให้เด็กมีมุมมองที่ดีเกี่ยวกับตนเอง
4. ทักษะการคิดเชิงเหตุผลและตรรกะ เป็นความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลซึ่งเด็กวัยอนุบาลส่วนใหญ่จะมีการให้เหตุผลเพียงด้านเดียว และจะยึดมุมมองของตนเองในการแก้ปัญหา การฝึกให้เด็กมอง 2 มุมมอง โดยเปรียบเทียบกับมุมมองของตนเองกับมุมมองของผู้อื่น การฝึกให้เด็กอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ช่วยให้เด็กพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลได้
5. ความสามารถในการเข้าใจมุมมองของผู้อื่น เป็นความสามารถในการเข้าใจผู้อื่น และการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการฝึกให้เด็กสังเกตพฤติกรรม หรือทักษะของตนเอง เพื่อนำไปสู่การประเมินตนเองและความเข้าใจมุมมองของผู้อื่น

Hornstein, Ayoub, and Bartlett (2014) ได้ระบุว่า การเตรียมความพร้อมทางการเรียนเป็น กระบวนการของการเรียนรู้และพัฒนาเด็กจากวัยทารกสู่วัยเรียน เพื่อให้เด็กมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเข้าโรงเรียนและทัศนคติที่จำเป็นต่อการประสบความสำเร็จในโรงเรียน ด้วยรูปแบบโปรแกรมที่เหมาะสมต่อพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย

Education Department (2001) ประเทศฮ่องกง ได้กล่าวถึง เด็กที่เข้าโรงเรียน ประถมศึกษาต้องปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการเรียนรู้ กายภาพและสังคมของโรงเรียน ประถมศึกษาที่ใหญ่ขึ้นทั้งขนาดโรงเรียนและห้องเรียน ตารางเรียนที่เข้มงวดมากขึ้น เวลาเรียนที่นาน

มากขึ้น การเปลี่ยนรายวิชาที่บ่อยขึ้น กฎระเบียบของโรงเรียนที่เคร่งครัด และการบ้านที่ได้รับมอบหมายมากขึ้น ดังนั้นก่อนเข้าศึกษาต่อในชั้นประถมศึกษา เด็กควรได้รับการพัฒนาความพร้อมผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตประจำวันและโรงเรียนอนุบาล หรือสถานรับเลี้ยงเด็ก แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสุขภาพร่างกาย คือ การมีความสุขกับการออกกำลังกาย การมีความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของสุขภาพ และร่างกาย การพัฒนาการประสานสัมพันธ์ที่ดีของทักษะกล้ามเนื้อพื้นฐาน

2. ด้านการปรับตัวทางสังคม คือ การมีทักษะด้านความสัมพันธ์และการสื่อสารกับผู้อื่น การมีความสุขกับการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มความยินดีในการช่วยเหลือผู้อื่น

3. ด้านกิจวัตรประจำวัน คือ การสังเกต และปฏิบัติตามคำสั่งในกิจวัตรประจำวัน การทำงานอย่างอิสระ ความสามารถในการดูแลของใช้ส่วนตัว การเก็บของ การรับประทานอาหาร การแต่งตัว มีสุขลักษณะนิสัยที่ดี การใช้ห้องน้ำ และการล้างมือหลังจากใช้ห้องน้ำ การปฏิบัติตามกฎ เช่น การเข้าแถว การเดินแถว และเรียนรู้วิธีการขอยืมของจากผู้อื่น

4. ด้านการเรียนรู้ คือ ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ การชื่นชมความงาม การทำงาน และการฟังผู้อื่นอย่างตั้งใจ การตอบคำถาม และการตั้งคำถาม การรักการอ่าน การเปิดหนังสือ และรู้ลำดับของคำ การรู้จักคำที่ใช้บ่อย การรู้วิธีจับดินสอและการเขียนชื่ออย่างถูกต้อง การเข้าใจมโนทัศน์ของปริมาณ รูปร่าง สี การจัดประเภทและเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ การรู้มโนทัศน์ของเวลาจากนาฬิกา และการบวก-ลบโดยใช้วัตถุที่เป็นรูปธรรมจำนวนไม่เกิน 10

กระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทย ได้กำหนดกรอบการทำงานสำหรับช่วงชั้นการศึกษาปฐมวัยขั้นพื้นฐาน (The Early Years Foundation Stage: EYFS) (Department for Education, 2017) ได้กำหนดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความพร้อมทางการเรียน เพื่อช่วยให้เด็กมีความรู้และทักษะพื้นฐานที่หลากหลาย และเหมาะสมสำหรับการเรียนในโรงเรียนและดำเนินชีวิตในอนาคต โดยผู้เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยควรสนับสนุนให้เด็กมีความรู้ ทักษะ และความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

1. ความรู้พื้นฐาน

1.1. ด้านการสื่อสารและภาษา

1.1.1 การฟัง และความสนใจ คือ ความสามารถในการฟังด้วยความสนใจในช่วงเวลาหนึ่ง ความสามารถฟังนิทาน การคาดคะเนเหตุการณ์สำคัญได้อย่างถูกต้อง และการตอบสนองกับสิ่งที่ได้ยินด้วยการแสดงความคิดเห็น ถามคำถาม หรือปฏิบัติ ความสนใจกับสิ่งที่ผู้อื่นพูด และตอบสนองได้อย่างเหมาะสมขณะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ

1.1.2 ความเข้าใจ คือ ความสามารถในการปฏิบัติตามคำแนะนำที่หลากหลาย การตอบคำถาม “อย่างไร” และ “ทำไม” เกี่ยวกับประสบการณ์ และการตอบคำถามเกี่ยวกับนิทานหรือเหตุการณ์ได้

1.1.3 การพูด คือ ความสามารถในการแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงออกถึงการรู้ความต้องการของผู้ฟัง การเล่าเรื่องและการอธิบายที่เชื่อมโยงกับความคิด หรือเหตุการณ์

1.2 พัฒนาการด้านร่างกาย

1.2.1 การเคลื่อนไหว และการหยิบจับ คือ การควบคุมและประสานสัมพันธ์ที่ดีของการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก การเคลื่อนไหวได้อย่างมั่นใจ การหยิบจับอุปกรณ์และสิ่งของได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการจับดินสอเพื่อการเขียน

1.2.2 สุขภาพ และการดูแลตนเอง คือ การรู้ถึงความสำคัญของการมีสุขภาพที่ดีจากการออกกำลังกาย และรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ การพูดคุยเกี่ยวกับวิธีการรักษาสุขภาพที่ดีและความปลอดภัย การดูแลตนเองเกี่ยวกับสุขอนามัยพื้นฐาน การแต่งตัว และการไปเข้าห้องน้ำด้วยตนเอง

1.3 พัฒนาการด้านตนเอง สังคมและอารมณ์

1.3.1 ความมั่นใจในตนเอง และการตระหนักถึงตนเอง คือ ความมั่นใจในการลองทำกิจกรรมใหม่ๆ และการบอกเหตุผลที่ชอบ การมีความมั่นใจในการพูดถึงความคิดของตนเองในกลุ่มคนที่คุ้นเคย การเลือกอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการทำกิจกรรม การบอกความต้องการหรือไม่ต้องการความช่วยเหลือ

1.3.2 การจัดการกับความรู้สึกและพฤติกรรม คือ การบอกวิธีแสดงความรู้สึกของตนและผู้อื่น การบอกพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นและผลที่จะตามมา การบอกพฤติกรรมบางอย่างซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับ ความสามารถในการทำงานเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มหรือในชั้นเรียน ความเข้าใจและการทำตามข้อตกลง การปรับพฤติกรรมในสถานการณ์ต่างๆ การรอ และการเปลี่ยนแปลงไปตามกิจวัตรต่างๆ

1.3.3 การสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น คือ ความสามารถในการเล่นร่วมกับผู้อื่น การผลัดกันเล่นกับผู้อื่น การยอมรับวิธีการของความคิดผู้อื่นในการทำกิจกรรมของตน การแสดงความไวต่อความต้องการและความรู้สึกของผู้อื่น และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ใหญ่และเด็กคนอื่นๆ

2. ความรู้เฉพาะด้าน

2.1 การรู้หนังสือ

2.1.1 การอ่าน คือ ความสามารถในการอ่านและเข้าใจประโยคง่ายๆ การอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง การแสดงความเข้าใจเมื่อพูดคุยกับคนอื่นเกี่ยวกับสิ่งที่ตนอ่าน

2.1.2 การเขียน คือ การใช้ความรู้เกี่ยวกับเสียงตัวอักษรในการเขียนคำ การเขียนประโยคง่ายๆ การสะกดคำง่ายๆ ได้ถูกต้อง

2.2 คณิตศาสตร์

2.2.1 ตัวเลข คือ ความสามารถในการนับเลข และการเรียงลำดับตัวเลข 1-20 ได้อย่างถูกต้อง และการบอกได้ว่าเลขตัวไหนมากกว่าหรือน้อยกว่าเลขที่กำหนด ความสามารถในการเพิ่มและหักตัวเลข 1 หลัก 2 ตัวออกได้ และนับไปข้างหน้าหรือถอยหลังเพื่อหาคำตอบ โดยใช้ปริมาณและวัตถุได้ การแก้ปัญหารวมทั้งข้อสงสัย การแบ่งครึ่งและการแบ่งปัน

2.2.2 รูปร่าง พื้นที่ และการวัด คือ ความสามารถในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันพูดคุยเกี่ยวกับขนาด น้ำหนัก ความจุ ตำแหน่ง ระยะทาง เวลา และเงินที่จะเปรียบเทียบปริมาณ และวัตถุ และการแก้ปัญห การจดจำ การสร้างและการอธิบายรูปแบบ ความสามารถในการสำรวจลักษณะของวัตถุในชีวิตประจำวัน และการกำหนด และการใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์ในการอธิบาย

2.3 ความเข้าใจโลก

2.3.1 บุคคลและชุมชน คือ การพูดคุยเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตของตน และคนในครอบครัวที่ผ่านมาและปัจจุบัน การรับรู้ว่าเด็กคนอื่นไม่ได้สนุกกับสิ่งเดียวกัน และไวต่อสิ่งนี้ การรู้ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างตนเองและผู้อื่นในครอบครัว ชุมชน และประเพณี

2.3.2 โลก คือ การรู้ความเหมือนและความแตกต่างของสถานที่ สิ่งของ อุปกรณ์ และสิ่งมีชีวิต การพูดคุยเกี่ยวกับคุณสมบัติและความแตกต่างของสิ่งแวดล้อมรอบตัว การสังเกต และอธิบายการเกิดของพืช และการพูดคุยเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

2.3.3 เทคโนโลยี คือ การรู้ว่า เทคโนโลยีมีประเภทการใช้งานที่ต่างกันในแต่ละสถานที่ เช่น ที่บ้าน และที่โรงเรียน การเลือกและใช้เทคโนโลยีด้วยวัตถุประสงค์เฉพาะอย่าง

2.4 การแสดงออกทางศิลปะ และการออกแบบ

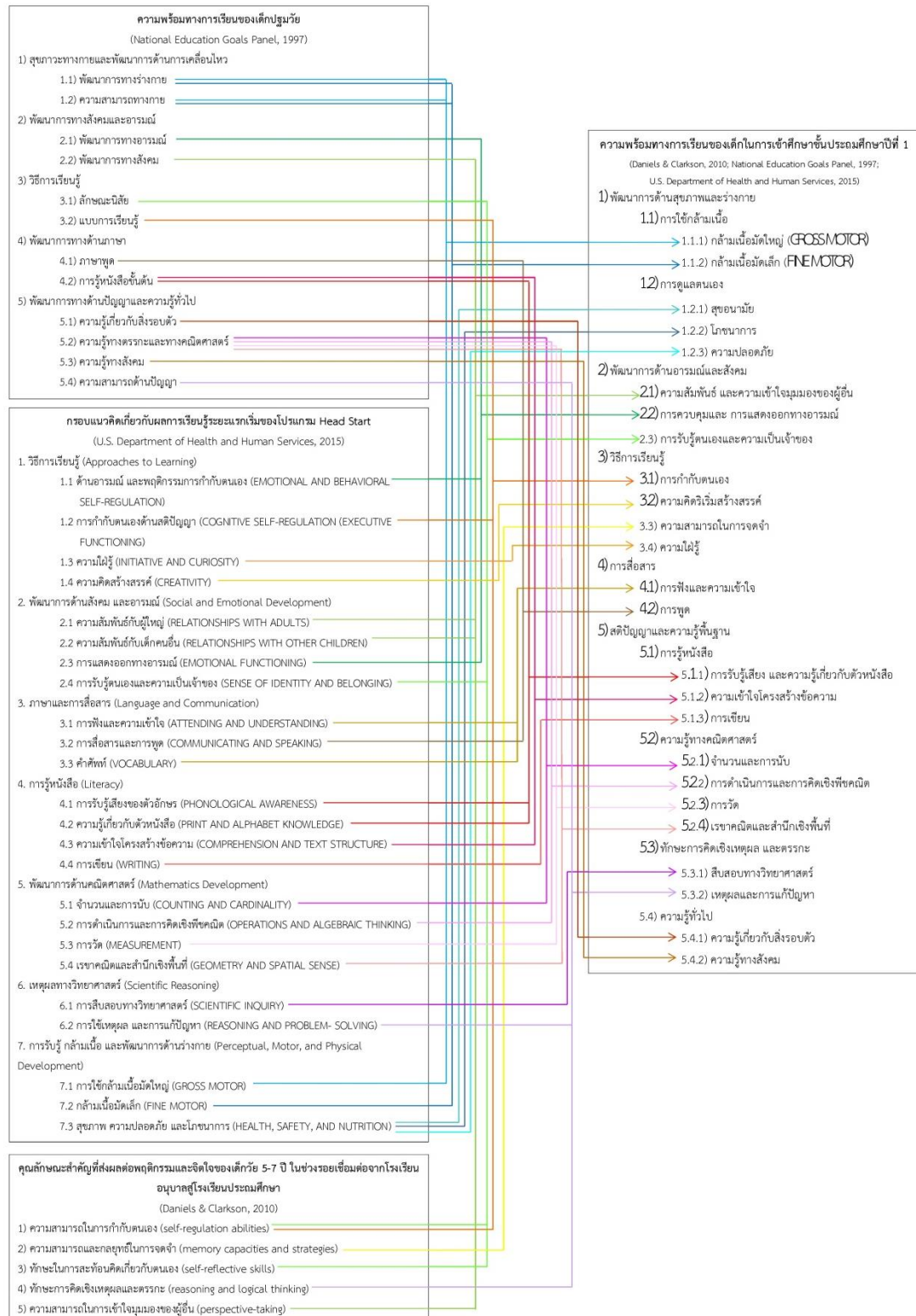
2.4.1 การสำรวจและใช้สื่อ วัสดุ คือ ความสามารถในการร้องเพลง แต่งเพลง และเต้น การใช้ และสำรวจสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคที่หลากหลาย การทดลอง การออกแบบ

2.4.2 ความคิดสร้างสรรค์ คือ การออกแบบสื่อและวัสดุเพื่อสื่อถึงความคิดและความรู้สึก การคิดเกี่ยวกับการใช้งานตามวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า องค์ประกอบความพร้อมทางการเรียนของเด็กอนุบาลของเด็กในการเข้าศึกษา
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 1) พัฒนาการด้านสุขภาพและร่างกาย ได้แก่ การใช้กล้ามเนื้อ
 ทั้งกล้ามเนื้อมัดใหญ่ และกล้ามเนื้อมัดเล็ก และการดูแลตนเองในด้านสุขอนามัย โภชนาการ และ
 ความปลอดภัย 2) พัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์ และความเข้าใจมุมมองของ
 ผู้อื่น การควบคุมและ การแสดงออกทางอารมณ์ และการรับรู้ตนเองและความเป็นเจ้าของ 3) วิธีการ
 เรียนรู้ ได้แก่ การกำกับตนเอง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความสามารถในการจดจำ ความใฝ่รู้ 4)
 การสื่อสาร ได้แก่ การฟังและความเข้าใจ และการพูด 5) สติปัญญาและความรู้พื้นฐาน ได้แก่ ด้าน
 การรู้หนังสือ ทั้งการรับรู้เสียง และความรู้เกี่ยวกับตัวหนังสือ ความเข้าใจโครงสร้างข้อความ การเขียน
 ด้านความรู้ทางคณิตศาสตร์ ทั้งจำนวนและการนับ การดำเนินการและการคิดเชิงพีชคณิต การวัด
 เรขาคณิตและสำนึกเชิงพื้นที่ ด้านทักษะการคิดเชิงเหตุผล และตรรกะ ทั้งการสืบสอบทาง
 วิทยาศาสตร์ เหตุผลและการแก้ปัญหา ด้านความรู้ทั่วไปทั้งความรู้เกี่ยวกับสิ่งรอบตัว และความรู้ทาง
 สังคม ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 การสังเคราะห์ความพร้อมทางการเรียนของเด็กในการเข้าศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 การสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา

2.1 ความหมายของรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา

Morrison (1998) กล่าวว่า รอยเชื่อมต่อ เป็นการเปลี่ยนผ่านจากการเรียนรู้ในระดับชั้นหนึ่งไปสู่การเรียนรู้อีกระดับชั้นหนึ่ง หรือจากสถานการณ์หนึ่งไปสู่สถานการณ์หนึ่ง หรือประสบการณ์หนึ่งไปสู่อีกประสบการณ์หนึ่ง

Palaiologou (2016) กล่าวว่า รอยเชื่อมต่อเป็นสิ่งที่เด็กต้องเผชิญอยู่ตลอดช่วงชีวิต แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ระยะเชื่อมต่อภายนอก เช่น รอยเชื่อมต่อจากบ้านสู่โรงเรียนอนุบาล จากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา และรอยเชื่อมต่อภายใน เช่น พัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย

Department of Education and Early Childhood Development (2009) ระบุว่า รอยเชื่อมต่อทางการศึกษาเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ตั้งแต่การเปลี่ยนจากสถานรับเลี้ยงเด็กเข้าสู่โรงเรียนอนุบาล และเข้าสู่โรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งรอยเชื่อมต่อทางการศึกษานี้จะส่งผลทั้งต่อเด็ก ครอบครัวและครู การสร้างรอยเชื่อมต่อที่ราบรื่นโดยการสร้างประสบการณ์ที่มีความต่อเนื่องกันระหว่างประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ทั้งในเรื่องของสภาพแวดล้อม และความสัมพันธ์ จะช่วยให้เด็กรู้สึกปลอดภัย มีความมั่นใจ และสามารถปรับตัวกับบุคคล สถานที่ เหตุการณ์ กิจกรรมและความรู้ใหม่ได้ โดยทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงต้องมีการวางแผนตั้งเป้าหมายร่วมกัน

Commonwealth of Australia (2013) ระบุว่า รอยเชื่อมต่อทางการศึกษา เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อเตรียมเด็กเข้าสู่สภาพแวดล้อมของโรงเรียนใหม่ ให้สามารถปรับตัวในด้านความสัมพันธ์ กฎระเบียบ และกิจกรรม เป็นช่วงเวลาสำคัญซึ่งส่งผลกระทบต่อเด็ก โดยมีครอบครัว และโรงเรียนช่วยเตรียมความพร้อมทางการเรียนให้แก่เด็ก

ยศวีร์ สายฟ้า (2557) กล่าวว่า รอยเชื่อมต่อทางการศึกษา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของสภาพการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปจากระดับการศึกษาหรือชั้นเรียนหนึ่งสู่ระดับการศึกษาหรือชั้นเรียนอีกระดับหนึ่ง รวมทั้งการประสานหรือการเชื่อมต่อระหว่างระดับชั้นเรียนที่มีธรรมชาติในการจัดการเรียนรู้และระบบการศึกษาที่แตกต่างกันออกไปเข้าด้วยกัน ถือเป็น การเปลี่ยนแปลงที่เป็นก้าวอย่างสำคัญของเด็ก

Unicef (2012a) ระบุว่า รอยเชื่อมต่อทางการศึกษา คือ การที่เด็กเข้าสู่และปรับตัวกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่ การเรียนรู้ของครอบครัวในการทำงานกับระบบสังคมวัฒนธรรม เช่น การศึกษา และโรงเรียน เพื่อเตรียมการสำหรับเปิดรับเด็กใหม่เข้าสู่ระบบโรงเรียน แสดงให้เห็นถึง

ความหลากหลายของบุคคล และสังคม ในด้านความพร้อมของโรงเรียน ที่ต้องมีการทำงานที่เชื่อมโยงกันเพื่อสร้างสมรรถนะ ความพร้อมแก่ เด็ก โรงเรียนและครอบครัว

สรุปได้ว่า รอยเชื่อมต่อทางการศึกษา คือการเปลี่ยนผ่านจากจากระดับการศึกษาหรือชั้นเรียนหนึ่งสู่ระดับการศึกษาหรือชั้นเรียนอีกชั้นหนึ่งเนื่องจากความแตกต่างกันระหว่างสภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์ และประสบการณ์เดิมและสภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์ และประสบการณ์ใหม่ เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องและส่งผลกระทบยาวต่อเด็ก ครอบครัว และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การสร้างความต่อเนื่องและเชื่อมต่อกันของประสบการณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการวางแผนและตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทำให้เด็กสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้อย่างราบรื่น

2.2 ทฤษฎีการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียน

ประถมศึกษา

ความพร้อมทางการเรียน และการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจน ในการสร้างรอยเชื่อมต่อที่ราบรื่นนั้น เด็กต้องมีความพร้อมทางการเรียน โรงเรียนต้องมีความพร้อมสำหรับเด็ก และครอบครัวมีความพร้อมในการให้การสนับสนุน และมีส่วนร่วมทั้งก่อนและหลังจากเด็กเข้าโรงเรียน โดยทั้ง 3 มิติมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเชื่อมต่อทางการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ

Unicef (2012b) ได้อธิบายความสัมพันธ์ของรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาและความพร้อมทางการเรียนว่า การมีรอยเชื่อมต่อที่ราบรื่นเกิดจากการทำงานร่วมกัน และการเชื่อมโยงใน 3 มิติของความพร้อม คือ ความพร้อมของเด็ก ความพร้อมของโรงเรียน และความพร้อมของครอบครัวและชุมชน ซึ่งทั้ง 3 มิติจะเป็นผลของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็ก สภาพแวดล้อม ดังนี้

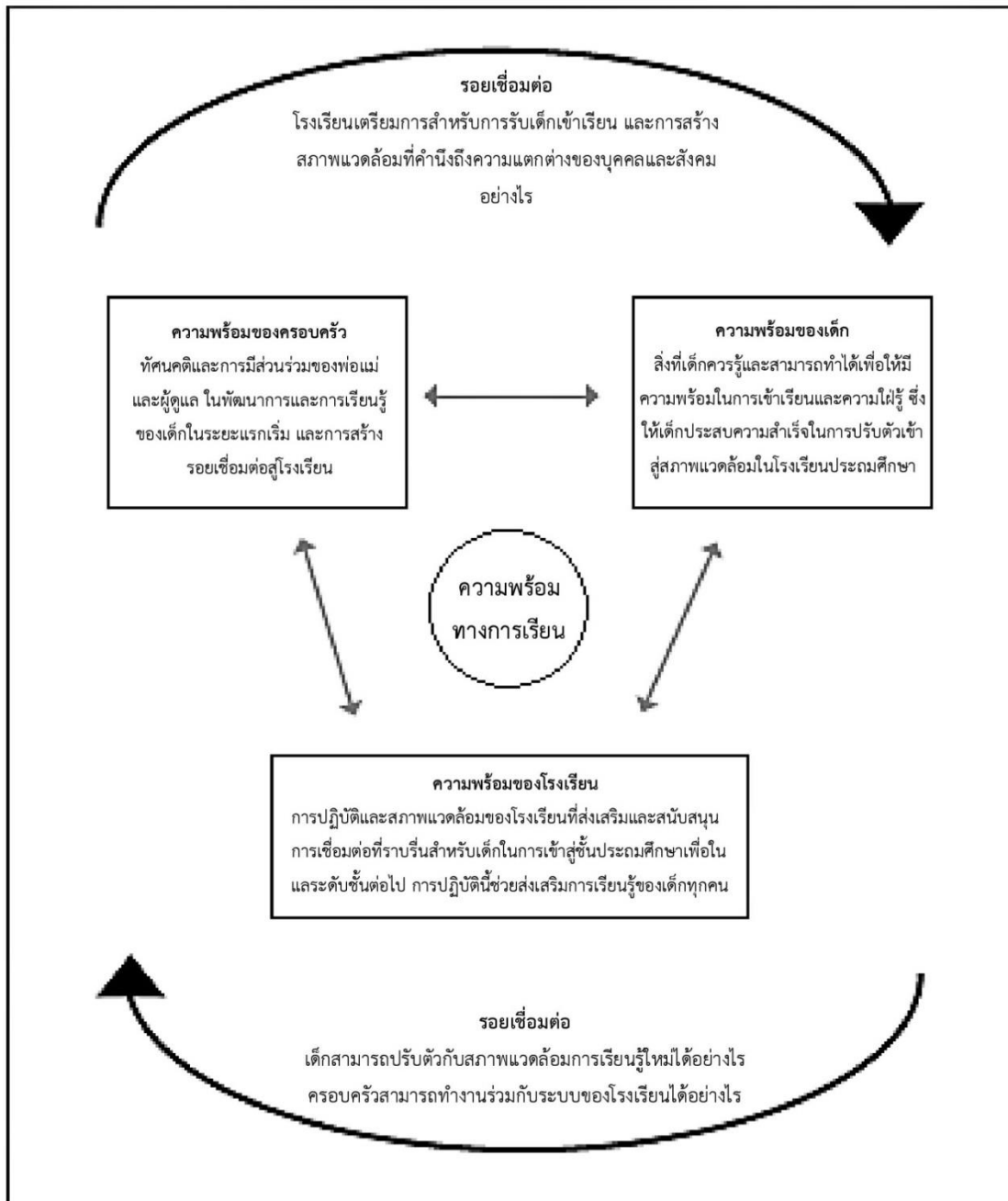
1. ด้านความพร้อมของเด็ก มุ่งเน้นที่การเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กที่เด็กควรทำได้เมื่อเข้าโรงเรียนและการไปเรียนรู้ ความสำเร็จในโรงเรียนจะถูกกำหนดโดยช่วงของพฤติกรรมและความสามารถของเด็ก เช่น ความสามารถในการเข้าใจและดำเนินการกับตัวเลข ความสามารถในการอ่านและการเขียน ความสามารถในการปฏิบัติตามคำแนะนำ การทำงานร่วมกับเด็กคนอื่นได้ดี และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ครอบคลุมถึงพัฒนาการและการเรียนรู้ในด้านกล้ามเนื้อและสุขภาวะทางกายที่ดี ด้านสังคมและอารมณ์ ด้านวิธีการเรียนรู้ ด้านภาษา ด้านสติปัญญาและความรู้ทั่วไป และด้านคุณธรรมและจิตใจ การยอมรับความหลากหลายและความภาคภูมิใจโดยการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กต้องคำนึงถึงความเท่าเทียมกันของเด็กทุกคน เด็กที่ยากจน และมีความเสี่ยง เด็กผู้หญิง เด็กที่มีความบกพร่อง เด็กที่เป็นชนกลุ่มน้อย และเด็กในพื้นที่ชนบท ที่อยู่โรงเรียนทั้งหมด เด็กโดยเฉพาะเศรษฐกิจ

2. ด้านความพร้อมของโรงเรียน มุ่งเน้นที่สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ส่งเสริมและสนับสนุนเด็กทุกคนให้มีช่วงรอยเชื่อมต่อสู่ระดับชั้นประถมศึกษาที่ราบรื่น และส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กทุกคน ลักษณะของโรงเรียนที่มีความพร้อม คือ มีการสร้างความต่อเนื่อง และการสานต่อความคาดหวังในการเรียนรู้ของเด็กระหว่างสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ช่วงปฐมวัย และโรงเรียนประถมศึกษา แนวการปฏิบัติของโรงเรียนที่เชื่อมโยงวัฒนธรรมที่แตกต่างระหว่างบ้านและโรงเรียน ด้วยการทำงานร่วมกับผู้ปกครอง และการปฏิบัติที่คำนึงถึงความแตกต่างของวัฒนธรรม เช่น การใช้ภาษาแม่ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความเท่าเทียมกันให้กับชนกลุ่มน้อยที่ด้อยโอกาส ด้วยการให้ความเคารพเด็กที่มีความบกพร่อง มิติด้านความพร้อมของโรงเรียน คือ การมีสภาพแวดล้อมที่มีคุณภาพในทุกด้าน เช่น ระยะเวลาเรียนที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์การเรียนที่เพียงพอ เช่น หนังสือ และสื่อการสอน และการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ คือ การปฏิบัติการสอนและความสามารถของครู

3. ด้านความพร้อมของครอบครัว มุ่งเน้นที่ ทักษะคิดของผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็ก และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย พัฒนาการและการสร้างรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียน การสนับสนุนการเลี้ยงดูและการจัดสภาพแวดล้อมที่บ้านให้กระตุ้นการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในโรงเรียนประถมศึกษาและในอนาคต สิ่งสำคัญในการประสบความสำเร็จในโรงเรียน คือ เป้าหมายทางการศึกษา ความเชื่อ ทักษะคิด และความรับผิดชอบของผู้ปกครอง การจัดสภาพแวดล้อมที่บ้าน รวมไปถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของเด็ก เช่น การร้องเพลง การอ่านหนังสือ การเล่านิทาน และเล่นเกม การสนับสนุนและตอบสนองความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการด้านสังคม และอารมณ์

การสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจำเป็นต้องมีการทำงานร่วมกันทั้ง 3 มิติ โดยแต่ละมิติจะมีการสนับสนุนซึ่งกันและกันในการพัฒนาความสามารถและการเตรียมพร้อมสำหรับการเชื่อมต่อ ดังแสดงแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 ความพร้อมทางการเรียน (Unicef, 2012b)

Bronfenbrenner (1994) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีระบบนิเวศวิทยา (Ecological Systems) ซึ่งประกอบด้วย 5 มิติ ที่ให้ความสนับสนุนและขึ้นความเจริญเติบโตของมนุษย์ ส่งผลต่อพัฒนาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะและความสามารถของเด็ก ดังนี้

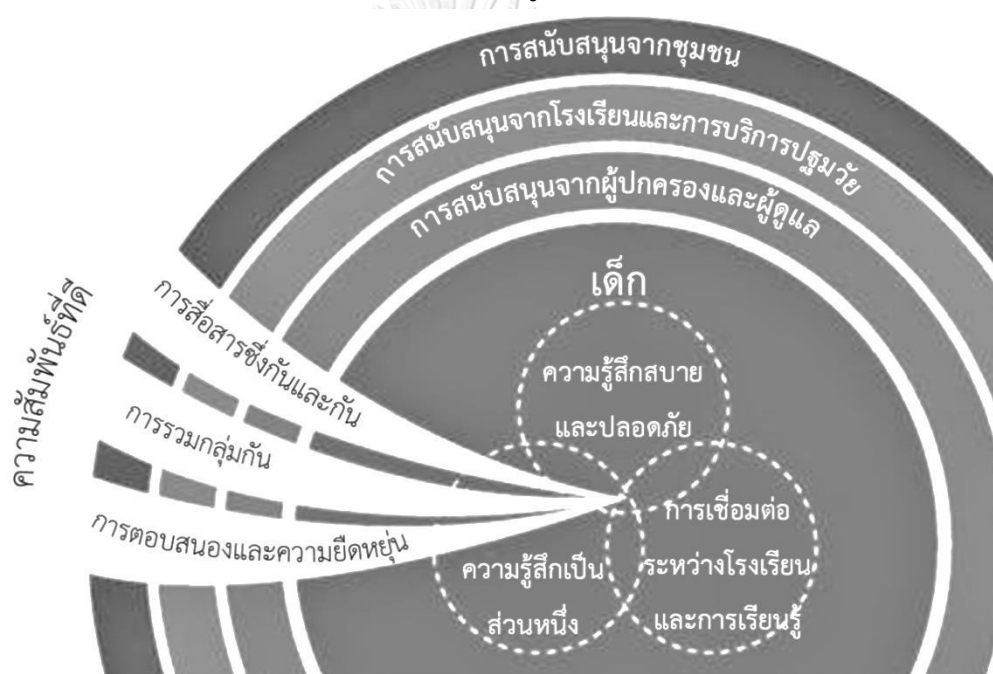
1. ระบบไมโคร (Micro system) มิติชั้นในสุดเป็นรูปแบบของกิจกรรม บทบาททางสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยการมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับ ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน

2. ระบบมีโซ (Meso system) เป็นการเชื่อมโยงและการปฏิบัติระหว่าง 2 สถานที่ขึ้นไป ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน และโรงเรียน
 3. ระบบเอ็กโซ (Exo systems) เป็นความเชื่อมโยงที่ส่งผลกระทบต่อทางอ้อมของบุคคลกับสถานที่มากกว่า 2 สถานที่ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่าง บ้าน และที่ทำงานของผู้ปกครองที่ส่งผลต่อเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและ เพื่อนบ้านที่ส่งผลต่อผู้ปกครอง
 4. ระบบมาโคร (Macro system) เป็นระบบที่ครอบคลุมระบบไมโคร ระบบมีโซ และระบบเอ็กโซ ในลักษณะของวัฒนธรรม ความเชื่อ พื้นฐานความรู้ แหล่งทรัพยากร วิถีชีวิต ที่เป็นรากฐานของแต่ละระบบ
 5. ระบบโครโน (Chronosystem) มิติขั้นนอกสุดเป็นความเปลี่ยนแปลงที่ขึ้นอยู่กับเวลา และส่งผลกระทบต่อครอบครัว สภาพแวดล้อมที่ครอบครัวอาศัยอยู่ เช่น เศรษฐกิจ โครงสร้างของครอบครัว ซึ่งมิติขั้นนอกสุดนี้จะครอบคลุมทุกมิติข้างต้น
- Rimm-Kaufman and Planta (2000) กล่าวว่า การสร้างรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียน ต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบริบทรอบตัว เช่น โรงเรียน เพื่อน ครอบครัว และเพื่อนบ้าน และได้พัฒนารูปแบบเชิงนิเวศและพลวัตในระยะเปลี่ยนแปลง (Ecological and Dynamic Model of Transition) เพื่ออธิบายถึงความเชื่อมโยงระหว่าง เด็ก ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน และเพื่อนบ้าน และพัฒนารูปแบบเชิงนิเวศและพลวัตในระยะเปลี่ยนแปลงซึ่งมีอิทธิพลทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อเด็กในการเชื่อมต่อสู่โรงเรียน ความสัมพันธ์เหล่านี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ความพร้อมทางการเรียน และลักษณะของเด็กเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการปรับตัวในโรงเรียน บริบทรอบตัวของเด็ก เช่น โรงเรียน เพื่อนบ้าน เพื่อน และครอบครัว มีผลต่อการปรับตัวของเด็กในโรงเรียน โดยตรง ทั้งด้านความสามารถและผลการเรียน เช่น ระเบียบวินัย และการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน นอกจากนี้ เด็กจะได้รับผลกระทบทางอ้อมจากความสัมพันธ์ระหว่างบริบท ทั้งเด็กและบริบทส่งผลซึ่งกันและกัน เช่น เพื่อนกับโรงเรียน ครอบครัวกับโรงเรียน เพื่อนบ้าน เพื่อนกับโรงเรียน การทำงานร่วมกันจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อการปรับตัวของเด็กในโรงเรียน การมีส่วนร่วมของครอบครัวส่งผลกระทบต่อประสบการณ์ของเด็ก และความสัมพันธ์ในโรงเรียน เช่น การสื่อสารระหว่างครอบครัวกับโรงเรียน ความเชื่อมโยงกันระหว่างการเรียนรู้ที่บ้านและโรงเรียน การสนับสนุนซึ่งกันและกัน การตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้ปกครองและครู และการส่งเสริมความสำเร็จและความคาดหวังของผู้ปกครอง สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่ความสำเร็จของเด็กในโรงเรียน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบริบทและพัฒนาการของเด็กที่เกิดขึ้นตลอดเวลา นี้ จะส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ ความสำเร็จทางสังคม และการทำงานของเด็กในโรงเรียนซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงของความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้ปกครอง

การปรับตัวของเด็กในโรงเรียนสื่อถึงการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา สิ่งสำคัญในการทำความเข้าใจกระบวนการและผลลัพธ์ของรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาคือ การพัฒนารูปแบบเชิงนิเวศและพลวัตในระยะเปลี่ยนแปลง หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างกันของ ลักษณะเด็กกับบริบทของเพื่อน ครอบครัว โรงเรียน และเพื่อนบ้าน และวิธีการเชื่อมต่อของการพัฒนาและความเปลี่ยนแปลง

Daniels and Clarkson (2010) ได้กล่าวถึง แนวคิดเชิงนิเวศ (Ecological Perspective) ว่า เป็นความสัมพันธ์และการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆของเด็ก ในบริบทสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย

แผนภาพที่ 3 โมเดลความสำเร็จของการสร้างรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียน (Commonwealth of Australia, 2013)

Commonwealth of Australia (2013) ระบุว่า การเริ่มเข้าโรงเรียนเป็นกระบวนการที่เริ่มตั้งแต่การเตรียมพร้อมก่อนที่จะเข้าโรงเรียน การเข้าโรงเรียนวันแรกต่อเนื่องเป็นอาทิตย์ และเดือน กระบวนการนี้เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นกับเด็กและครอบครัว และแต่ละคนจะมีการตอบสนองที่แตกต่างกันไป สำหรับเด็กบางคนตื่นเต้นกับการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการมีเพื่อนใหม่ๆ และการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ขณะที่บางคนรู้สึกกังวลและหดหู่กับการเปลี่ยนแปลงนี้

การเชื่อมต่อที่ประสบความสำเร็จ คือ การที่เด็กมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน รู้สึกสบายใจและปลอดภัยในสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และสนุกกับการเรียนรู้ ซึ่งจะเกิดขึ้นได้เมื่อเด็กได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว โรงเรียนอนุบาล และโรงเรียนประถมศึกษา รวมทั้งชุมชน แนวทางการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการเรียน 3 ด้าน คือ การสื่อสารซึ่งกันและกัน การ

ตอบสนองและความยืดหยุ่น และการรวมกลุ่มกัน ซึ่งช่วยให้เกิดการดำเนินงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมการเชื่อมต่อที่ดี

โมเดลความสำเร็จของการสร้างรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียน มีประเด็นสำคัญของการปฏิบัติช่วงรอยเชื่อมต่อเพื่อสนับสนุนเด็ก และครอบครัวเชื่อมต่อจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งแต่ละประเด็นนั้นมีความเกี่ยวเนื่องกัน ประเด็นหนึ่งอาจส่งผลต่อการปฏิบัติในประเด็นอื่นๆ และมีผลทางบวก หรือผลที่ออกมาด้วย นอกจากนี้ การพิจารณาแหล่งข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญ ในการสนับสนุนพัฒนาการของการปฏิบัติช่วงรอยเชื่อมต่อที่มีประสิทธิภาพ ประเด็นเหล่านี้เป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ครอบครัว และผู้สอนด้านปฐมวัย บุคลากรในโรงเรียน และชุมชนในท้องถิ่น มีดังนี้

1. การสื่อสารซึ่งกันและกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ การสร้างการสื่อสารที่ต่อเนื่องระหว่างบ้าน โรงเรียนอนุบาล และโรงเรียนประถมศึกษา ทำทุกคนสามารถทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อช่วยเด็กประสบความสำเร็จมีประสบการณ์เริ่มเข้าโรงเรียนที่ดี

1.1 ความหมายของการสื่อสารซึ่งกันและกัน คือ การสื่อสารซึ่งกันและกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นการสื่อสารแบบสองทาง แบ่งปันแนวทาง การสื่อสารกับคนอื่น ๆ เพื่อสร้างความคิดใหม่ แลกเปลี่ยนความจำเป็น ความต้องการและความปรารถนาที่เคารู้ และการสื่อสารกลับจากผู้อื่นเพื่อตอบสนองความจำเป็น แท้จริงแล้วการสื่อสารซึ่งกันและกันพัฒนาความรู้สึกเคารพซึ่งกันและกัน และการเห็นอกเห็นใจกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง การสื่อสารภายในระหว่างโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมศึกษาเป็นแรงผลักดันที่สำคัญจากความสนใจและสวัสดิการของเด็ก การเชื่อมต่อสู่โรงเรียนให้โอกาสโรงเรียนในการสร้างแนวการปฏิบัติที่ดีในการสื่อสารกับครอบครัว ได้รับการสนับสนุนจากความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและครอบครัว และโรงเรียนอนุบาลที่ยังคงอยู่ สำหรับการเชื่อมต่อที่ประสบความสำเร็จกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งสำคัญ

1.1.1 การสื่อสารซึ่งกันและกันจะเพิ่มขึ้นจากความสัมพันธ์ที่ดี คือ การสื่อสารที่เข้มแข็งระหว่างครอบครัว โรงเรียนอนุบาล หรือโรงเรียนส่งผลดีสำหรับทุกฝ่ายทั้งครอบครัว เด็ก ครูอนุบาล และครูประถมศึกษา

1.1.2 การสื่อสารสามารถเกิดขึ้นได้ในหลายระดับที่แตกต่างกัน คือ การสื่อสารโดยตรงและชัดเจน เช่น การใช้คำ หรือการเขียน การสื่อสารที่ชัดเจนน้อย เช่น ภาษากาย การสื่อสารทางอ้อม เช่น สภาพแวดล้อมของโรงเรียนอนุบาลและประถมศึกษา เช่น การจัดแสดงบนผนังห้อง โปสเตอร์ และอื่นๆ

1.1.3 การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ จะเกิดขึ้นเมื่อ มีความชัดเจนและสอดคล้อง การรวมและสามารถเข้าถึงทุกครอบครัว การแลกเปลี่ยนกัน คือการส่งข้อความทั้ง 2

ทิศทางที่มีการรับรู้ว่าได้รับแล้ว การประเมิน คือ การยืนยันว่าข้อความนั้นได้รับและเข้าใจแล้ว ความยืดหยุ่น คือ กลยุทธ์ทางเลือกที่ถูกใช้เมื่อวิธีอื่นไม่ได้ผล

1.2 การสื่อสารถึงรอยเชื่อมต่อในทางบวก การสื่อสารที่ดีและการแลกเปลี่ยนความเข้าใจระหว่างครูอนุบาลและครูประถมศึกษาช่วยเชื่อมต่อความแตกต่างระหว่างบริบท การเชื่อมต่อสู่โรงเรียนสามารถราบรื่นได้เมื่อเด็กมีประสบการณ์เรียนรู้ที่ต่อเนื่องและราบรื่น เกี่ยวโยงกับการสื่อสารที่ต่อเนื่องและความคาดหวังที่ชัดเจน ระหว่างบ้านและโรงเรียนอนุบาลหรือโรงเรียนประถมศึกษา

1.3 เด็ก การทำความเข้าใจมุมมองของเด็กเกี่ยวกับการเชื่อมต่อสู่โรงเรียนเป็นส่วนสำคัญของการวางแผนสุขภาพจิตและสุขภาพที่ดี ซึ่งเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเชื่อมต่อเด็กมีทั้งช่วงของความคิดความรู้สึกอารมณ์และความคาดหวัง (ทั้งบวกและลบ) เกี่ยวกับการย้ายจากโรงเรียนอนุบาล สู่ โรงเรียนประถมศึกษา การรับรู้ของเด็กมีความแตกต่างจากผู้ใหญ่เล็กน้อย การนำการรับรู้ที่ต่างนี้และการรวมสิ่งเหล่านี้เข้าไว้ด้วยกันในนโยบายการเชื่อมต่อและการปฏิบัติที่มุ่งเน้นที่เด็กและครอบครัว การสื่อสารจึงมีคุณค่ามาก

1.4 ครอบครัว การติดต่อและการสื่อสารกับครอบครัวสามารถเสริมสร้างความสัมพันธ์ในเชิงบวก ครอบครัวมีการจัดการของความรู้และความเข้าใจที่ดีตามความต้องการของเด็ก สำหรับโรงเรียนการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญที่จะเริ่มต้นการสร้างความสัมพันธ์กับครอบครัวอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าความรู้ที่รวมอยู่ในการวางแผนการเชื่อมต่อ เมื่อโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนอนุบาลทำงานร่วมกัน จะสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัวในการช่วยเหลืออำนวยความสะดวกการมีส่วนร่วมในกระบวนการช่วงรอยเชื่อมต่อ ซึ่งช่วยให้การส่งเสริมให้เกิดความไว้วางใจและการสื่อสารซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องกับบุคลากรเมื่อคนในครอบครัวรู้สึกว่าได้รับการสนับสนุนและมีความมั่นใจต่อสิ่งที่เด็กจะได้พบ สิ่งที่ต้องพิจารณา คือ การส่งเสริมการสื่อสารซึ่งกันและกันในช่วงเวลาของรอยเชื่อมต่อ เด็กและผู้ปกครองมีความกระตือรือร้นในการร่วมมือกับครูอนุบาล และบุคลากรของโรงเรียนเกี่ยวกับรอยเชื่อมต่อ วิธีการสื่อสารที่ต่างกักันของโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมศึกษา การส่งข้อความที่มีความสอดคล้องกัน การกำหนดเวลาในการสื่อสารที่ดีที่สุด

1.5 การสื่อสารกับโรงเรียน เป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้แน่ใจว่าการสื่อสารซึ่งกันและกันมีคุณค่าและการปฏิบัติภายในโรงเรียนอนุบาลหรือโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งรวมถึงการทำงานร่วมกันประสานความร่วมมือกับผู้สอนทุกคนหรือบุคลากรในการกำหนดการแลกเปลี่ยนเป้าหมายของโรงเรียนในช่วงรอยเชื่อมต่อ การสื่อสารอย่างเปิดเผยไม่เพียง แต่จะช่วยให้การส่งต่อการปฏิบัติช่วงรอยเชื่อมต่อในเชิงบวกยังแสดงถึงการบริการด้านปฐมวัยและชุมชนโรงเรียนที่กว้างขวาง ที่บุคลากรมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างเคารพ เปิดกว้าง และเสียงและความคิดเห็นของทุกคนมีคุณค่า รูปแบบการ

สื่อสารของโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมศึกษาพยายามใช้เพื่อสนับสนุนตนเองในชุมชน ก่อนการพัฒนาหรือแก้ไขนโยบายและการปฏิบัติของการเชื่อมต่อ เป็นประโยชน์สำหรับครูอนุบาลและบุคลากรในโรงเรียนที่ต้องพิจารณาความเชื่อในการสนับสนุนเด็กในการสร้างรอยเชื่อมต่อที่ดีที่สุด โรงเรียน การทบทวนแนวการปฏิบัติที่มีอยู่แล้วในโรงเรียนจะช่วยส่งเสริมการสื่อสารซึ่งกันและกันระหว่างครูอนุบาล ครูประถมศึกษา เด็ก ครอบครัวและสมาชิกในชุมชนที่เกี่ยวข้อง ช่องทางของการสื่อสารที่เป็นไปได้กับผู้สอน หรือบุคลากรระหว่างการเชื่อมต่อทางการศึกษา อาจรวมถึง รายการระเบียบวาระการประชุมตามปกติที่กล่าวในที่ประชุมบุคลากร การบรรยายข้อมูลใหม่ หรือที่ได้รับการปรับปรุงระหว่างบุคลากร

1.6 การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียน

ประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลให้ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการ ความต้องการ จุดแข็งและความสนใจของเด็ก รวมทั้งสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่จัดขึ้น โรงเรียนเรียนอนุบาลจะได้รับการสนับสนุนการเชื่อมต่อของครอบครัว กับโรงเรียนอนุบาล และข้อมูลเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวในกระบวนการนี้ การสื่อสารระหว่างโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมศึกษามุ่งเน้นให้เด็กมีสุขภาวะที่ดี และให้คุณค่ากับผลดีของการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่องในการเรียนรู้และความสัมพันธ์ที่ดี การสื่อสารซึ่งกันและกันสามารถช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในการเชื่อมต่อสู่โรงเรียน เมื่อเกิดการสื่อสารซึ่งกันและกันที่มีประสิทธิภาพระหว่างโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมศึกษา บางโรงเรียนสามารถมั่นใจได้ว่าข้อมูลที่สมบูรณ์สามารถนำไปใช้ประโยชน์และมีคุณค่าต่อผู้อื่น เป็นการวางรากฐานความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องบนพื้นฐานของความเคารพการมีส่วนร่วมของแต่ละคน

1.7 ชุมชนของโรงเรียนที่กว้างขึ้น หมายถึง โรงเรียนอนุบาล โรงเรียน

ประถมศึกษา เด็ก และครอบครัวอยู่ในชุมชนใหญ่ ชุมชนได้รับอิทธิพลจากค่านิยมในสังคม แนวคิดของสิทธิและความรับผิดชอบ ความเข้าใจวัฒนธรรม หน่วยงานทางการเมือง และนโยบายและอุดมการณ์ การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการที่ชุมชนกำหนดผลกระทบที่มีต่อเด็ก และครอบครัวจะช่วยสร้างความสัมพันธ์และนโยบายเป้าหมายของรอยเชื่อมต่อ นอกจากนี้ยังส่งเสริมความสัมพันธ์ที่สำคัญกับสมาชิกในชุมชนทั้งภาคสุขภาพและชุมชน การสร้างการสื่อสารระหว่างโรงเรียนและชุมชนช่วยส่งเสริมและเพิ่มการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพและชุมชน และช่วยให้โรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมศึกษาเข้าใจสิ่งที่เด็กต้องประสบกับความยากลำบาก

2. การรวมกลุ่มกัน เป็นประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งในการพัฒนานโยบาย

และแนวการปฏิบัติในช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา แนวการปฏิบัติการรวมกลุ่มกันส่งเสริมการสื่อสารซึ่งกันและกันโดยการยอมรับและให้ความเคารพในความหลากหลายของโรงเรียน และชุมชนโรงเรียน ความหลากหลายมาในรูปแบบที่แตกต่างกันทั้งความหลากหลายในแนวการปฏิบัติ ความเชื่อและวัฒนธรรม โครงสร้างของครอบครัว ความต้องการเพิ่มเติม โดยการยกย่องและส่งเสริมความภูมิ

หลังที่แตกต่างกันของเด็ก ครอบครัว ครูอนุบาล และบุคลากรในโรงเรียนสามารถสร้างความแตกต่างในเชิงบวกต่อสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี จะช่วยส่งเสริมคุณค่าของความเคารพซึ่งกันและกันและความเข้าใจ การกำหนดนโยบายและการปฏิบัติช่วงรอยเชื่อมต่อของโรงเรียนเพื่อยอมรับและให้คุณค่ากับความแตกต่างและการอยู่ร่วมกันของเด็กและครอบครัว

3. การตอบสนองและความยืดหยุ่น หมายถึง กระบวนการเชื่อมต่อจะได้รับ การช่วยเหลือด้านนโยบายและแนวปฏิบัติตอบสนองและยืดหยุ่นกับความต้องการของโรงเรียนอนุบาล และโรงเรียนประถมศึกษา และบุคคลที่เกี่ยวข้อง นโยบายและแนวการปฏิบัติที่มีการปรับตามความต้องการของเด็กช่วยสร้างความรู้สึกไว้วางใจจากครอบครัว เช่น โรงเรียนอนุบาลอาจมุ่งเน้นการปฏิบัติที่ส่งเสริมการปฐมนิเทศเด็กเพื่อเข้าโรงเรียน โรงเรียนอาจมีการปฏิบัติตอบสนองที่ส่งเสริมการรวมตัวของเด็กเข้าโรงเรียนที่ก่อนโรงเรียนจะเปิด ครอบครัวเลือกโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมศึกษาที่มุ่งเน้นที่สวัสดิการและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก การรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในชุมชนแสดงให้ครอบครัวเห็นถึงการเปิดรับการปรับตัวของโรงเรียนให้เข้ากับความต้องการของทุกคน

4. การจัดสรรทรัพยากร ทรัพยากรที่เพียงพอเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้บรรลุการตอบสนองและมีความยืดหยุ่นของนโยบายและการปฏิบัติ ซึ่งรวมถึงครูอนุบาลและบุคลากรในโรงเรียนกับเวลาเพื่อสร้างความสัมพันธ์และรวบรวมทรัพยากรเพื่อช่วยสนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับช่วงรอยเชื่อมต่อที่มีความสำคัญ นอกจากนี้ ครูอนุบาลและบุคลากรในโรงเรียนต้องการเวลาในการวางแผนและดำเนินการตามนโยบายและแนวการปฏิบัติ โรงเรียนควรคิดอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับวิธีการที่เป็นแนวการปฏิบัติอย่างครอบคลุม แนวการใช้แหล่งทรัพยากรช่วยรอยเชื่อมต่อที่ดีจะช่วยสื่อสารกับครอบครัวในการเตรียมการให้มั่นใจว่าเด็กจะได้มีการเริ่มเข้าโรงเรียนที่ดีเท่าที่จะเป็นไปได้

Wiltshire Council (2009) กล่าวว่า เด็กที่ได้รับประสบการณ์การเชื่อมต่อที่มีประสิทธิภาพจะมีแนวโน้มที่จะมีความสุข รู้สึกปลอดภัยในสภาพแวดล้อมใหม่ มีความมั่นใจ เชื่อมมั่นในตนเองและสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงได้ จึงได้นำเสนอหลักการปฏิบัติที่ดีในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเชื่อมต่อทางการศึกษาสำหรับเด็ก 4 หลักการ ดังนี้

หลักการที่ 1: การคำนึงถึงอัตลักษณ์ส่วนบุคคลของเด็ก

การตระหนักถึง เด็กที่มีความเสี่ยงในช่วงของการเชื่อมต่อ เช่น ผู้ที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา หรือเด็กที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ การวางแผนสำหรับเด็กกลุ่มนี้ต้อง การจัดการสนับสนุนที่มีความยืดหยุ่น และมีการส่งต่อข้อมูลที่รวดเร็วไปยังโรงเรียนประถมศึกษา การเตรียมความพร้อมเด็กสำหรับการเปลี่ยนแปลงด้วยการให้เด็กได้รับประสบการณ์ในการเชื่อมต่อที่ดีเป็นสิ่งสำคัญ การเตรียมพร้อมและการทำให้เด็กได้เข้าใจสิ่งที่คาดหวัง จะทำให้เด็กรู้สึกปลอดภัยและรับมือกับสภาพแวดล้อมใหม่ ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น ซึ่งประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมา จะเป็นเครื่องมือสนับสนุนในกระบวนการเปลี่ยนแปลงระยะรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา การเยี่ยมชมสถานที่ใหม่มี

บทบาทสำคัญในการลดความกลัวของความรู้ อาจให้เด็กถ่ายภาพโรงเรียน ภาพถ่ายระหว่างการเดินทางเข้า
ชมโรงเรียนสามารถใช้พูดคุยกับเด็กเพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกปลอดภัย และคุ้นเคยกับโรงเรียน

หลักการที่ 2: การมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครอง และครู

การเชื่อมต่อที่ราบรื่นเกิดจากการวางแผนอย่างรอบคอบก่อนที่จะถึงช่วง
รอยต่อทางการศึกษา การแบ่งปันข้อมูล การเยี่ยมชม และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่าง
ผู้ปกครองและผู้ดูแลเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความมั่นใจ ความราบรื่นในระยะรอยเชื่อมต่อทาง
การศึกษา ความสัมพันธ์ทางบวกที่เหมาะสมแก่เด็ก ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในกระบวนการสร้าง
รอยเชื่อมต่อ การทำงานด้วยกันเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเชื่อมต่อที่มีประสิทธิภาพ สำหรับ
โรงเรียนที่จะทำงานร่วมกับกับ สถานรับเลี้ยงเด็ก อื่นๆ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนจุดมุ่งหมาย
วัตถุประสงค์และปรัชญาของอีกสถานที่หนึ่ง โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับ
โรงเรียน เช่น การเยี่ยมบ้าน วันเปิดโรงเรียนให้เข้าชม การพบและทักทาย จดหมายข่าว

หลักการที่ 3: การใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม

การใช้นิทานแบบปลายเปิดในการสำรวจสถานการณ์ใหม่ สามารถช่วยเด็ก
เกี่ยวกับการใช้เหตุผลและแก้ปัญหาอย่างอิสระ การมีเพื่อนในวัยเดียวกันช่วยให้เด็กปรับตัวให้เข้ากับ
ความต้องการของสภาพแวดล้อมใหม่ได้ดี สภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่มีความสะอาดและมีการ
ต้อนรับที่อบอุ่นจะช่วยให้รอยเชื่อมต่อมีประสิทธิภาพมากขึ้น

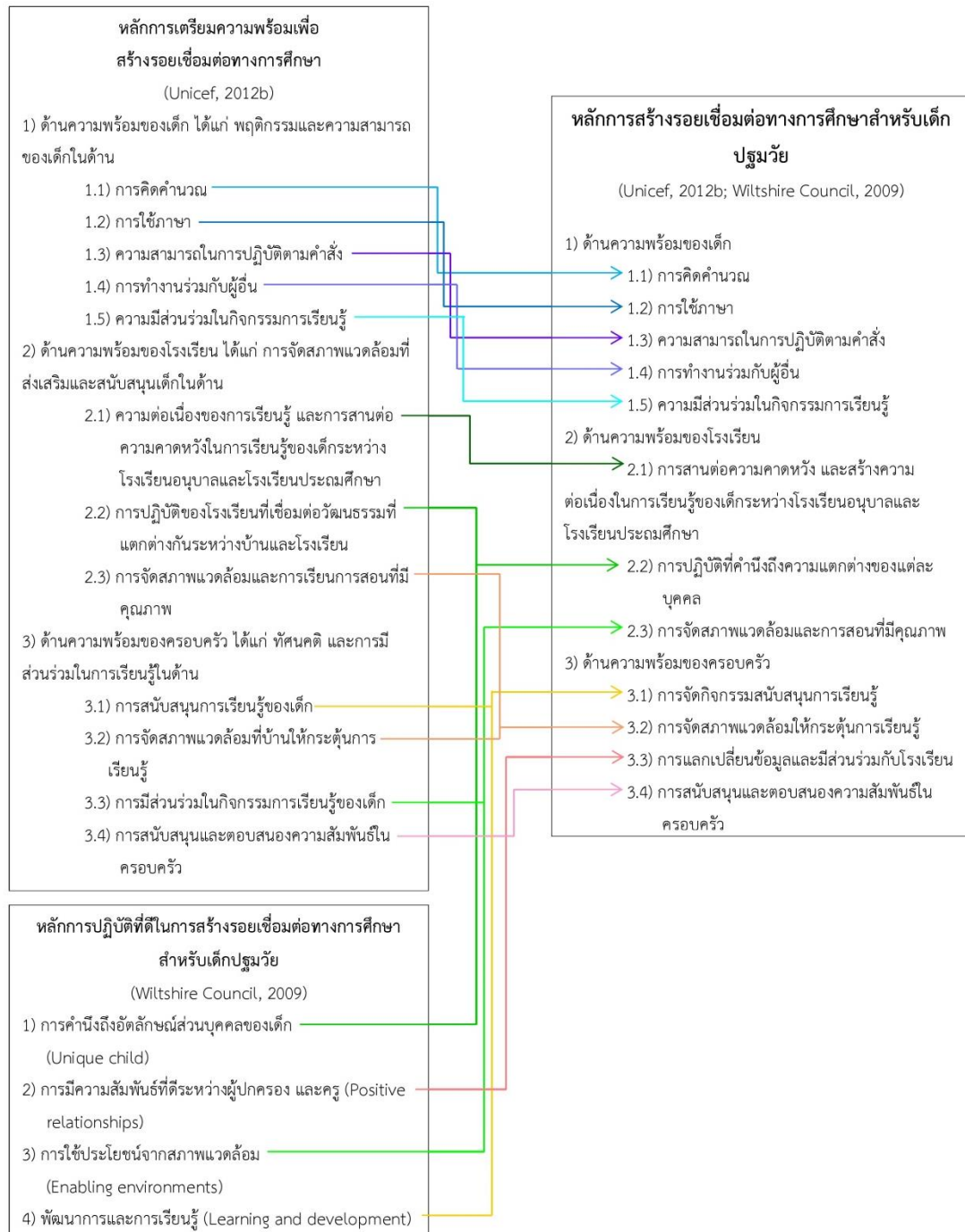
หลักการที่ 4: พัฒนาการและการเรียนรู้

การเตรียมพร้อมทางการเรียนอย่างเป็นทางการเป็นองค์รวมให้เด็กเป็นสิ่งสำคัญ การที่
เด็กได้รับการส่งเสริมความพร้อมทางการเรียน จากผู้ที่มีประสบการณ์ทั้งด้านการดูแลและการจัดการ
เรียนรู้ที่ต่อเนื่องจะช่วยให้เด็กพัฒนาความนับถือตนเองและความเชื่อมั่นในเชิงบวก เด็กต้องการเวลา
ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และเป็นเรื่องปกติที่ช่วงเวลานี้เด็กอาจจะมีพัฒนาการที่ถดถอยลง
บ้าง

สรุปได้ว่า หลักการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย

1) ด้านความพร้อมของเด็ก ได้แก่ การคิดคำนวณ การใช้ภาษา ความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่ง
การทำงานร่วมกับผู้อื่น และความมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านความพร้อมของโรงเรียน
ได้แก่ การสานต่อความคาดหวัง และสร้างความต่อเนื่องในการเรียนรู้ของเด็กระหว่างโรงเรียนอนุบาล
และโรงเรียนประถมศึกษา การปฏิบัติที่คำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล และการจัด
สภาพแวดล้อมและการสอนที่มีคุณภาพ 3) ด้านความพร้อมของครอบครัว ได้แก่ การจัดกิจกรรม
สนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การจัดสภาพแวดล้อมให้กระตุ้นการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนข้อมูล
และมีส่วนร่วมกับโรงเรียน และการสนับสนุนและตอบสนองความสัมพันธ์ในครอบครัว ดังแผนภาพที่

แผนภาพที่ 4 การสังเคราะห์หลักการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย

2.3 แนวปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา

Peters (2010) ได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาช่วงปฐมวัย และได้สรุปแนวทางของผู้ปกครองในการสนับสนุนรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาของเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้

1. การจัดการศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย

ก้าวแรกของการสนับสนุนทางการศึกษาแก่เด็ก คือ การส่งเด็กเข้ารับบริการทางการศึกษาปฐมวัยที่มีคุณภาพ ซึ่งจะทำให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม ทั้งด้านวิชาการ และพฤติกรรมทางสังคม ช่วยให้เด็กได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน โดยจะเห็นผลในช่วง 6-7 ปี เด็กที่มีความสามารถในการสร้างมิตรภาพที่มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในช่วงการเปลี่ยนแปลง พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็ก และครูอาจต้องทำงานร่วมกันเพื่อช่วยเหลือเด็กในการพัฒนาทักษะในการปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ด้วยการสร้างโอกาสในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแก่เด็ก

2. การสนับสนุนการสร้างมิตรภาพให้กับเด็ก

การมีเพื่อนเป็นผลดีกับเด็กในช่วงการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมใหม่ ดังนั้น ผู้ปกครองหรือผู้เลี้ยงดู และครู ควรทำงานร่วมกันในการสนับสนุนพัฒนาการเด็กด้านการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมทั้งการเปิดโอกาสให้เด็กได้สร้างมิตรภาพใหม่ เช่น ผู้ปกครองอาจค้นหาวงเด็กที่จะอยู่ห้องเดียวกับลูก และเปิดโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกันก่อนที่โรงเรียนจะเปิด

3. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและผู้ดูแล

การแลกเปลี่ยนแบ่งปันข้อมูลซึ่งกันและกัน และการให้เด็กได้รู้จักกันก่อนที่จะเปิดเรียนเป็นวิธีการสร้างเครือข่ายซึ่งจะส่งผลดีอย่างยิ่งต่อการสร้างรอยเชื่อมต่อที่มีประสิทธิภาพ

4. การให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่พร้อมพร้อมแก่เด็ก

การจัดสื่อการเรียนรู้ที่พร้อมพร้อม สร้างแรงจูงใจและช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ มีความสามารถในการกำกับดูแลตนเอง มีความสามารถทางภาษา ความรู้ทั่วไป และมีทักษะทางสังคมอารมณ์ที่ดี

5. การหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนก่อนจะเปิดเรียน

ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลควรสอบถามข้อมูลของโรงเรียน และควรพาเด็กมาเยี่ยมชมโรงเรียนเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับสถานที่และบุคคลในโรงเรียน

6. การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองด้วยการแบ่งปันข้อมูลกับโรงเรียน ช่วยให้โรงเรียนสามารถเชื่อมโยงวัฒนธรรมและความสนใจของครอบครัวเพื่อให้การสนับสนุนเด็กในช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาระหว่างบ้านและโรงเรียนเป็นไปในทางเดียวกัน

7. การมีมุมมองหรือความคาดหวังเกี่ยวกับการปรับตัวเข้าเรียนของเด็ก

ผู้ปกครองมักเกิดความกังวลและความหวาดกลัวเกี่ยวกับการแยกจากลูก การกลัวว่าลูกจะไม่มีเพื่อน ความสามารถของเด็กในการรับมือกับข้อตกลงของห้องเรียน กลัวว่าลูกจะถูกรังแกซึ่งผู้ปกครองควรมีมุมมองเชิงบวกเกี่ยวกับการปรับตัวในช่วงรอยเชื่อมต่อของเด็ก ซึ่งจะช่วยสร้างมุมมอง ทักษะที่ดีให้แต่ละคน และทำให้เด็กสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงได้ เพราะเด็กจะรับรู้เรื่องราวของโรงเรียนผ่านการแสดงออกของผู้ปกครอง

8. การตรวจสอบสุขภาพให้กับเด็ก

ผู้ปกครองควรตรวจสอบสุขภาพให้กับเด็กเพื่อให้มั่นใจว่าเด็กไม่มีปัญหาสุขภาพที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ เช่นการไต่ยีน หรือการมองเห็น

9. การปรับกิจวัตรประจำวันให้สอดคล้องกับการเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

ผู้ปกครองควรปรับกิจวัตรประจำวันของเด็กให้สอดคล้องกับตารางกิจกรรมของโรงเรียน เพื่อช่วยในการปรับตัวของเด็ก เช่น ปรับเวลาในการรับประทานอาหารให้เร็วขึ้น การปรับเวลาในการตื่นและการนอน

10. การปกป้องและให้ความช่วยเหลือเด็ก

ผู้ปกครองควรทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างเด็กกับโรงเรียนโดยการให้การสนับสนุนเด็กและครูเมื่อมีปัญหาและร่วมกันหาวิธีแก้ไขเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้เด็กไม่มีความสุข

Commonwealth of Australia (2013) กล่าวถึง แนวปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการ

ส่งเสริมการปรับตัวของเด็กในช่วงรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียนประถมศึกษา เป็นดังนี้

1. การพัฒนาทักษะในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของเด็ก

1.1 ด้านทักษะอารมณ์และสังคม

1.1.1 การสอนทักษะมิตรภาพ

การสอนวิธีการแนะนำตัวกับเพื่อนใหม่ให้กับเด็ก การเล่นร่วมกับผู้อื่นด้วยความเป็นมิตรและร่วมมือกัน การคุยกับเด็กเกี่ยวกับการเป็นเพื่อนที่ดี เช่น การแบ่งปัน การผลัดกันเล่น ใช้คำพูดที่เป็นมิตร

1.1.2 การส่งเสริมการแบ่งปัน และการผลัดกันเล่น

การเล่นกับเด็ก ทำตามสิ่งที่เด็กนำ และสนุกไปด้วยกัน จะช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็ก การเล่นเกมร่วมกับเด็กจะช่วยให้เด็กพัฒนาทักษะการแบ่งปัน และการผลัดกันเล่น ซึ่งช่วยให้เด็กรับมือกับความผิดหวังเมื่อเขาไม่ได้เป็นผู้ชนะในการเล่นเกมนานๆ

1.1.3 การชักชวนให้เด็กเล่นร่วมกับผู้อื่น

การจัดให้เด็กได้อยู่ร่วมกับเด็กคนอื่น การให้คำแนะนำที่ดีและการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กขณะเล่นร่วมกับเพื่อนจะช่วยสนับสนุนให้เด็กสร้างมิตรภาพและฝึกทักษะทางสังคม เช่น การใช้บล็อกสร้างตึกร่วมกัน

1.1.4 การให้เด็กมีส่วนร่วมในการสนทนา

การพูดคุยกับเด็กและสนับสนุนให้เด็กสื่อสาร ช่วยให้เด็กเรียนรู้กฎของการสื่อสาร เช่น การรอให้ถึงลำดับของตน การแสดงความคิดเห็น และการฟังโดยไม่ขัดจังหวะ

1.1.5 การช่วยเหลือเด็กในการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง

ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ของเด็กในเรื่องความสามารถในการรับรู้ และการแสดงอารมณ์ ความเข้าใจ และการจัดการกับความรู้สึกที่หลากหลายด้วยการใช้เวลา ให้ความอบอุ่น และตอบสนองความต้องการของเด็ก การพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นและช่วยให้เด็กอธิบายและบอกอารมณ์ที่เด็กรู้สึก

1.1.6 การทำความรู้จักกับครอบครัวอื่นในโรงเรียน

การจัดให้เด็กได้พบครอบครัวอื่นๆในโรงเรียนก่อนจะเริ่มเข้าโรงเรียน จะช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ และความรู้สึกเชื่อมโยงกับชุมชนโรงเรียนได้

1.2. ด้านทักษะการพึ่งพาตนเอง

1.2.1 การส่งเสริมให้มีทักษะในการช่วยเหลือตนเอง

การส่งเสริมให้เด็กพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเอง ได้แก่ การแต่งตัว และการถอดเสื้อผ้า การรับประทานอาหาร การเข้าห้องน้ำ และการขอความช่วยเหลือ จะช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นในการทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองของเด็ก

1.2.2 การส่งเสริมทักษะความรับผิดชอบ

การส่งเสริมให้เด็กรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายเล็กๆน้อยๆ เช่น การจัดโต๊ะอาหารเย็น การใส่เสื้อผ้าลงในตะกร้าซักผ้า จะช่วยให้เด็กมองเห็นคุณค่าในตนเอง และสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง

1.2.3 สอนให้เด็กดูแลของใช้ส่วนตัว

การส่งเสริมให้เด็กดูแลและรักษาของใช้ของตน เช่น การเก็บของเล่น การเก็บดินสอใส่กล่องดินสอ

1.2.4 การให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

การให้ทางเลือกง่ายๆแก่เด็กเพื่อฝึกทักษะการตัดสินใจซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต้องใช้ที่โรงเรียนเริ่มจากการให้ทางเลือก 2 ทาง เช่น จะใส่เสื้อสีแดงหรือสีฟ้า จะรับประทานแอปเปิ้ลหรือกล้วยเป็นของว่าง สิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กมีทักษะและมีความมั่นใจในการตัดสินใจมากขึ้น

1.2.5 การพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบสังคมให้กับเด็ก

การพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับกฎระเบียบการปฏิบัติตนที่แตกต่างกันไปตามสถานที่ เช่น กฎในโรงเรียนอนุบาล กฎในการใช้ส้วมช่วยน้ำให้ปลอดภัย สิ่งนี้จะช่วยให้เด็กปรับตัวกับกฎใหม่ๆที่เด็กต้องเรียนรู้ และสามารถปฏิบัติตามกฎที่โรงเรียนได้

1.3 ด้านทักษะการเรียนรู้

1.3.1 การส่งเสริมทักษะการรู้หนังสือ และทักษะทางจำนวนเบื้องต้น

การรู้ตัวเลข และตัวอักษร การนับและการเขียนชื่อตนเองของเด็ก นำเสนอโมโนทัศน์เกี่ยวกับการนับ และการรู้ตัวอักษรเบื้องต้นผ่านกิจกรรมประจำวัน เช่น การนับจำนวนของเล่นบนพื้น การชี้คำขณะอ่านหนังสือให้เด็กฟัง การร้องเพลง และการส่งเสริมให้เด็กสนุกกับการฟังนิทาน

1.3.2 การส่งเสริมให้เด็กมีสมาธิในการทำกิจกรรม

การให้เด็กนั่งและมีสมาธิกับกิจกรรมในช่วงเวลาหนึ่ง เช่น การสร้างบ้านจากบล็อก การสร้างถนนรถแข่ง การวาดรูป การต่อตัวต่อ โดยใช้การเสริมแรงทางบวก ให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำให้เด็กมีสมาธิ และสนุกกับสิ่งที่ทำ เช่น ผู้ปกครองอาจพูดกับเด็กว่า “ดูที่ขนาดของบ้านที่หนูสร้างสิ เราสามารถเพิ่มรั้วหรือสวนได้ไหม” ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสมาธิให้แก่เด็กได้

1.3.3 การส่งเสริมทักษะการฟัง

การอ่านหนังสือ หรือฟังนิทานผ่านแผ่นซีดี หรือดีวีดี เป็นวิธีที่ดีในการช่วยพัฒนาทักษะการฟังของเด็ก ถามคำถามกับเด็กเกี่ยวกับนิทานสามารถช่วยกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น ส่งเสริมทักษะความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวและการสื่อสารของเด็ก เช่น ถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น สิ่งที่จะเกิดต่อไป หรือความรู้สึกของตัวละคร เป็นต้น

1.3.4 การปฏิบัติตามคำสั่ง

ผู้ปกครองสามารถสั่งให้เด็กทำตามสั่ง เช่น ใส่ถุงเท้า เก็บจานไว้ในอ่าง จากนั้นผู้ปกครองสามารถให้คำสั่งเด็ก 2 ขั้นตอน เช่น นำจานไปใส่ไว้ในอ่าง และใส่ถุงเท้า ซึ่งเด็กมักมีปัญหาในการจำคำสั่งที่มากกว่า 2 หรือ 3 ขั้นตอนต่อเนื่องในเวลาเดียวกัน

1.3.5 การให้เด็กเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ

การให้เด็กเรียนรู้ผ่านการเล่นและประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน ด้วยการให้เด็กได้มีประสบการณ์ในสถานที่ใหม่ๆ เช่น การพาไปหาหนังสือในห้องสมุด การเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆในชุมชน และทำในสิ่งที่เด็กสนใจ เช่น การมองหาจำนวนขาของแมลง เป็นการทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก การมีความเชื่อในสิ่งที่เล่น เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติที่ส่งเสริมการกระตุ้นจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์

1.3.6 การส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ของมือและตา

การใช้กรรไกรและกาว การวาดรูป การสร้างบล็อก การประกอบอาหาร เช่น การกวนและเท การขว้าง-จับลูกบอล สามารถช่วยฝึกการประสานสัมพันธ์ระหว่างตาและมือให้แก่เด็ก ซึ่งเป็นทักษะสำคัญต่อการเรียนรู้การอ่านและการเขียนของเด็ก

2. การปรับตัวของครอบครัวสำหรับการเปลี่ยนแปลง

2.1 การจัดการกับอารมณ์ และความกังวลเกี่ยวกับการปรับตัวของเด็ก

การเข้าโรงเรียนของเด็กอาจทำให้ผู้ปกครองรู้สึกสูญเสียเด็กไปเพราะเด็กจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในโรงเรียน และได้รับการดูแลจากผู้อื่น เด็กสามารถรับรู้ความรู้สึกของผู้ปกครองซึ่งจะส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อโรงเรียนของเด็ก ถ้าผู้ปกครองแสดงความมั่นใจต่อความท้าทายที่กำลังเผชิญ และแสดงออกในทางบวก จะทำให้เด็กรู้สึกมีความมั่นใจในการเริ่มเข้าโรงเรียน ดังนั้น ผู้ปกครองควรสังเกตความรู้สึกของตนเอง เช่น ความกังวลเกี่ยวกับความสามารถของเด็กในการอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่ การรับมือกับการเรียนรู้วิชาใหม่ๆ และการสร้างมิตรภาพ ความรู้สึกตื่นเต้น ภูมิใจกับการเติบโตและการก้าวเข้าสู่ช่วงชีวิตใหม่ของเด็ก การพิจารณาถึงสิ่งที่ต้องการในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าโรงเรียนของคุณ จะช่วยให้ผู้ปกครองแสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม การวางแผนกิจกรรมที่สนุกและผ่อนคลายจะช่วยให้ผู้ปกครองจัดการกับอารมณ์ที่เกิดขึ้นได้

2.2 การปรับกิจวัตรประจำวันในครอบครัวให้สอดคล้องกับโรงเรียน

เด็กอาจรู้สึกเหนื่อยล้าจากปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลง ผู้ปกครองมีการปรับเปลี่ยนหรือเลื่อนกิจกรรมหลังเลิกเรียนที่เคยทำออกไป ผู้ปกครองควรคำนึงถึงการปรับกิจวัตรประจำวันในครอบครัวใหม่ ถ้าผู้ปกครองทำงานประจำควรเตรียมพร้อมสำหรับการดูแลช่วงก่อนและหลังเวลาเรียน หรืออาจจัดการรับ-ส่งเด็ก

2.3 การสนับสนุนความสัมพันธ์ที่ดีกับครู และผู้ปกครอง

การพูดคุยเกี่ยวกับความกังวลใจ การแบ่งปันความหวังและประสบการณ์ของผู้ปกครองในช่วงเวลาของความเปลี่ยนแปลงกับเพื่อน และครอบครัว หรือครูอนุบาลของเด็ก สามารถช่วยให้ผู้ปกครองได้เรียนรู้วิธีการหรือแนวทางที่เป็นประโยชน์ ในวันแรกของการเปิดเรียน ผู้ปกครองควรเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อได้พบปะ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้ปกครองท่านอื่น

2.4 การติดต่อสื่อสารกับโรงเรียนของลูก

การแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับเด็กระหว่างครอบครัวและโรงเรียน จะช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวกับสถานที่ใหม่ และเป็นโอกาสที่โรงเรียนจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก เช่น ผู้ปกครองอาจหาเวลาในการสื่อสารเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน โดยการร่วมรับฟังข้อมูลและการประชุมของโรงเรียน การแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและสภาพแวดล้อมที่เด็กเคยพบมาด้วยการให้รูปถ่ายของเด็กที่โรงเรียนอนุบาล เพื่อส่งข้อมูลมายังโรงเรียน การพูดคุยกับบุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับความกังวลหรือปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น เด็กกลัวการใช้ห้องน้ำ ความกังวลจากการแยกจาก และวางแผนการใช้ชีวิตของผู้ปกครองก่อนเด็กเข้าโรงเรียน เมื่อโรงเรียนเปิดผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมโดย การพูดคุยกับครูเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจของเด็ก และอภิปรายวิธีการที่โรงเรียนจะใช้ในการสนับสนุนครอบครัว การแลกเปลี่ยนข้อมูลในช่วงเย็นและกิจกรรมพิเศษของโรงเรียน การหาโอกาสสร้างความสัมพันธ์กับครอบครัวอื่นตลอดปีการศึกษา การให้ความสนใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็ก การพูดคุยกับครูเกี่ยวกับการเรียนรู้และวิธีการที่ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนเด็กที่บ้าน การถามเด็กเกี่ยวกับการเรียนและการรับรู้ความพยายามในการเรียนรู้ของเด็ก การหาโอกาสแบ่งปันความรู้ และประสบการณ์กับครู และครอบครัวอื่น

3. การวางแผนและเตรียมความพร้อมของเด็กและครอบครัวก่อนเข้าโรงเรียน

3.1 การหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนของเด็ก ได้แก่ ตารางกำหนดการต่างๆของโรงเรียน แผนผังอาคารเรียนของโรงเรียน ที่ตั้งของห้องเรียน ห้องน้ำ ตู้น้ำดื่ม สนามเด็กเล่น ตารางสอน เวลาเข้าเรียนและเลิกเรียน ระยะเวลาพักกลางวัน สิ่งที่ต้องนำมาโรงเรียนในแต่ละวัน วิธีการสื่อสารระหว่างโรงเรียนและบ้าน การดูแลของโรงเรียนก่อนเรียน – หลังเลิกเรียนสำหรับผู้ปกครองที่ทำงาน วิธีการที่ผู้ปกครองจะมีส่วนร่วมกับโรงเรียน และการพบกับครอบครัวอื่น

3.2 การปรับกิจวัตรประจำวัน และการเยี่ยมชมโรงเรียน

การฝึกกิจวัตรประจำวันจะช่วยสร้างความรู้สึกปลอดภัยและลดความเครียดในการเข้าโรงเรียน การเยี่ยมชมโรงเรียนช่วยให้เด็กคุ้นเคย มีความเชื่อมั่นกับโรงเรียน ผู้ปกครองสามารถฝึกสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อไปโรงเรียน โดยใช้วิธีที่เหมาะสมกับเด็ก ได้แก่

3.2.1 การฝึกเดินทางไป และกลับจากโรงเรียนหลายๆครั้ง ความคุ้นเคยกับการเดินทางไปโรงเรียน เส้นทาง การทดลองไปส่ง-รับเด็กที่โรงเรียนในเวลาปกติ ช่วยให้ผู้ปกครอง และเด็กแก้ปัญหา สภาพที่จะเกิดขึ้น เช่น เวลาที่มีรถหนาแน่น เส้นทางที่ใช้ในการเดินทาง

3.2.2 การฝึกกิจวัตรประจำวันของโรงเรียน กำหนดเวลาเข้านอน เวลาตื่นนอนที่เร็วขึ้น การใส่ชุดนักเรียน และการจัดเตรียมกระเป๋านักเรียน เพื่อให้เด็กตื่นอย่างสดชื่นและพร้อมไปโรงเรียน

3.2.3 การฝึกกิจวัตรช่วงอาหารกลางวัน ผู้ปกครองอาจฝึกให้เด็กจัดการกับอาหารของตนเอง เช่น ไปปิกนิกในสนามหลังบ้านหรือสวนสาธารณะ เด็กได้ฝึกการหยิบกล่องอาหารจากกระเป๋านักเรียนและเปิดกระเป๋าด้วยตนเอง ผู้ปกครองอาจช่วยโดยให้เด็กบอกได้ว่าจะรับประทานอะไรเป็นอาหารว่าง และอาหารกลางวัน

3.2.4 การจัดทำรายการสิ่งที่ต้องทำกับเด็ก เช่น รายการสิ่งที่ต้องทำในตอนเย็นหรือตอนเช้าก่อนไปโรงเรียน อาจมีการบันทึกภาพเด็กขณะทำให้เป็นการเรียนรู้ที่สนุก

3.2.5 แต่งนิทานเกี่ยวกับโรงเรียนใหม่และสิ่งที่จะเกิดระหว่างวัน ผู้ปกครองสามารถวาดรูปหรือเพิ่มรูปถ่ายเข้าไปขณะใช้เวลาอ่านร่วมกัน สิ่งนี้จะช่วยบรรเทาความวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดระหว่างวันได้

3.2.6 พาเด็กเยี่ยมชมโรงเรียนในวันหยุดสุดสัปดาห์ถ้าโรงเรียนอนุญาต เด็กจะได้ฝึกการใช้อุปกรณ์การปั่นปายและการเล่นในสนามของโรงเรียน

3.2.7 จัดโอกาสให้เด็กได้เล่นกับคนอื่นที่จะเข้าโรงเรียนเดียวกัน การได้พบเจอเพื่อนที่คุ้นเคยจะช่วยให้เด็กรู้สึกมั่นใจและผ่อนคลายมากขึ้นในวันแรกของการไปโรงเรียน และในช่วงสัปดาห์แรกของการเข้าโรงเรียน

3.3 การวางแผนช่วยเด็กรับมือกับความรู้สึกแยกจาก

ผู้ปกครองกังวลเกี่ยวกับวิธีการที่ช่วยให้เด็กรับมือกับการแยกจากกับผู้ปกครอง ในการปรับตัวให้อยู่ในโรงเรียนได้โดยไม่มีผู้ปกครอง สิ่งที่คุณต้องวางแผน มีดังนี้

3.3.1 วิธีการที่ช่วยให้เด็กแยกจากผู้ปกครองอย่างสะดวกสบายใจในตอนเช้า

3.3.2 การนำรูป หรือสิ่งของที่มีคุณค่าทางจิตใจของเด็กจากบ้านไปโรงเรียน

3.3.3 การรับมือการแยกจากผู้ปกครอง เช่น การพูดคุยกับเพื่อน

ผู้ปกครอง การออกกำลังกาย

ผู้ปกครองควรพูดคุยกับครูอนุบาล และครูประถมศึกษาเกี่ยวกับวิธีการแยกจากกับเด็ก เช่น การตบมือ 'High five' การกอด ควรบอกลา และสร้างความมั่นใจให้เด็กว่าจะกลับมารับ เช่น เมื่อกลับบ้านแล้วไปหาเด็กๆ หรือเตรียมการดูแลหลังเลิกเรียน จะช่วยสร้างความรู้สึกมั่นคงและปลอดภัยให้เด็ก ควรหลีกเลี่ยงการลาที่ยืดยาว เพราะจะทำให้เด็กรู้สึกทุกข์กับการแยกจาก ควรพูดใน

ด้านบวก และแสดงความตื่นเต้นเกี่ยวกับสิ่งที่เด็กจะได้ทำเมื่อเด็กไปโรงเรียน เช่น การได้ฟังนิทาน การมีเพื่อนใหม่ เด็กจะเป็นไปในทางที่ผู้ปกครองชี้แนะ ดังนั้นผู้ปกครองต้องระวังอารมณ์ความรู้สึก และสิ่งที่สื่อสารกับเด็ก ผู้ปกครองต้องดูแลอารมณ์ของตนในการจัดการการแยกจาก

3.4 การเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการเรียนวันแรก

3.5 การสร้างประสบการณ์ที่ดีในวันแรกของการเข้าโรงเรียน

4. การให้ความช่วยเหลือเด็กเมื่อเข้าโรงเรียน

4.1 การให้เด็กได้สำรวจโรงเรียน และสังเกตหาสาเหตุของความกังวลของเด็ก

4.2 การพูดคุยกับครูอนุบาล ครูประถมศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

4.3 การแลกเปลี่ยนกลยุทธ์ที่ตอบสนองความต้องการของเด็กกับครู

4.4 การหาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการให้บริการความช่วยเหลือในโรงเรียนและ

ชุมชนใกล้เคียง

Commonwealth of Australia (2013) กล่าวว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนเด็กจัดการช่วงรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียนประถมศึกษา โดยให้ความร่วมมือกับครูปฐมวัย และครูในโรงเรียนประถมศึกษา ในการช่วยเด็กรับมือกับความท้าทายใหม่นี้โดยพัฒนาทักษะด้านสังคม อารมณ์ และการเรียนรู้ และให้การสนับสนุนด้านต่างๆ ซึ่งได้นำเสนอแนวทางให้ผู้ปกครองสามารถสร้างรอยเชื่อมต่อได้ ดังนี้

1. การเรียนรู้จากรอยเชื่อมต่ออื่นๆ เด็กมีประสบการณ์กับรอยเชื่อมต่อในชีวิตอยู่แล้ว เช่น การเข้าโรงเรียน อนุบาล การไปเที่ยว การย้ายบ้านหรือการต้อนรับพี่น้องที่เพิ่มขึ้น ประสบการณ์นี้จะช่วยพัฒนาทักษะในการจัดการกับสถานการณ์ใหม่ๆ เช่นเดียวกับการเริ่มเข้าโรงเรียน เด็กจะช่วยให้ผู้ปกครองรู้ วิธีการที่เด็กรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ผู้ปกครองอาจคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

1.1 สิ่งที่ช่วยเด็กจัดการกับรอยเชื่อมต่อหรือความเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ในชีวิต

1.2 วิธีการของผู้ปกครองที่สนับสนุนการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของเด็ก

1.3 การใช้ประโยชน์จากครูอนุบาล และครูประถมศึกษาในการสนับสนุน

กระบวนการนี้

2. การใช้ทักษะและจุดเด่นของเด็ก ตลอดช่วงปฐมวัยเด็กได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะต่างๆ เด็กแต่ละคนมีความแตกต่าง เด็กแต่ละคนจึงมีจุดเด่นที่จะช่วยจัดการกับความเปลี่ยนแปลงเมื่อเริ่มเข้าโรงเรียน

Emig , Moore, and Scarupa (2001) ได้กล่าวถึง ปัจจัยพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อความพร้อมทางการเรียน ดังนี้

1. สุขภาพของเด็ก สุขภาพร่างกายและจิตใจของเด็กในช่วงปฐมวัยเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความพร้อมทางการเรียน และความสำเร็จในการเรียน ได้แก่ การตรวจและดูแลสุขภาพในช่วงปฐมวัย การฉีดวัคซีนตามกำหนด การให้เด็กได้รับโภชนาการที่ดี การป้องกันบาดเจ็บโดยไม่ตั้งใจและการดูแลความปลอดภัย การป้องกันปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมในช่วงปฐมวัย
2. ปัจจัยด้านครอบครัว ครอบครัวเป็นผู้เสริมสร้างพัฒนาการให้แก่เด็ก การสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวทำให้เด็กมีความพร้อมทางการเรียนมากขึ้น ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือครอบครัวที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ การส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว การจัดสภาพแวดล้อมให้พร้อม
3. สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานศึกษา สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานศึกษาที่มีคุณภาพมีความปลอดภัย จะสามารถดูแล และส่งเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ ทักษะทางอารมณ์และสังคมให้เด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. แนวปฏิบัติของโรงเรียนในช่วงรอยเชื่อมต่อ การเรียนในห้องเรียนขนาดใหญ่ขึ้น โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนประถมศึกษา และผู้ปกครองควรมีการติดต่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลมีแนวทางในการสร้างรอยเชื่อมต่อที่ราบรื่นเพื่อสนับสนุนความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งเด็กต้องปรับตัวกับความคาดหวัง การพึ่งพาตนเอง และความรับผิดชอบมากขึ้น เรียนรู้การปฏิสัมพันธ์กับครูทั้งด้านการเรียนและกิจวัตรประจำวัน
5. การเริ่มรู้หนังสือ ความสนใจทางภาษาเบื้องต้น และความสามารถในการอ่านและเขียน ทักษะการรู้หนังสือขั้นต้นนี้ส่งผลต่อทักษะการอ่านของเด็กในอนาคต ดังนั้นเด็กจึงควรได้รับการพัฒนาทักษะการรู้หนังสือจากกิจกรรมด้านภาษาตั้งแต่ช่วงปฐมวัย โดยได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว เช่น การฟังผู้ปกครองอ่านหนังสือ และสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานศึกษา เช่น การทำกิจกรรมเกี่ยวกับเสียงของพยัญชนะ การจัดกลุ่มเสียงพยัญชนะ การจัดเตรียมหนังสือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเขียน
6. ปัจจัยด้านชุมชน และเพื่อนบ้าน สภาพแวดล้อมของชุมชน และเพื่อนบ้าน ส่งผลต่อพฤติกรรมและทักษะร่างกายของเด็ก ดังนั้น ชุมชนและเพื่อนบ้านควรเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเด็ก เช่น การทำงาน และควรจัดสภาพแวดล้อมให้พร้อมต่อการเรียนรู้ของเด็ก
7. ผลกระทบจากสื่อ สื่อที่เด็กได้รับผ่านการดูโทรทัศน์ เกม และอินเทอร์เน็ต ส่งผลต่อการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์และพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว ดังนั้นผู้ปกครองจึงควรคัดเลือกสื่อที่มีความเหมาะสมกับเด็ก เพื่อส่งเสริมคุณธรรม และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ของเด็ก เช่น การจำกัดระยะเวลาในการดู และการให้คำแนะนำ

เด็กต้องพบความท้าทายทั้งกิจวัตรประจำวันและกิจกรรมใหม่ในโรงเรียน การสร้างความสัมพันธ์กับครูคนใหม่ และการแยกจากกับพ่อแม่เข้าสู่โรงเรียน การสร้างความเชื่อใจและการสื่อสารจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ (Gestwicki, 2010) ได้สรุปหลักการในการเริ่มเข้าโรงเรียนไว้ ดังนี้

1. การพบกันครั้งแรกระหว่างครู ผู้ปกครอง และเด็ก ความประทับใจครั้งแรกส่งผลต่อความสัมพันธ์ทั้งด้านทัศนคติและรูปแบบของพฤติกรรมในเวลาต่อมา ได้แก่ การเริ่มทำงานร่วมกันระหว่างผู้ปกครองและครูด้วยความคาดหวังที่สอดคล้องกัน ความเข้าใจซึ่งกันและกัน การมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง และเด็กในการปรับตัว การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการสร้างความคุ้นเคย

1.1 การเลือกโรงเรียน เป็นการติดต่อระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง เพื่อค้นหาโรงเรียนที่มีความเหมาะสมกับเด็ก จากข้อมูลหลักการ ปรัชญาและแนวการปฏิบัติของโรงเรียน รวมทั้งการให้ข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบและโอกาสในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโรงเรียน ดังนั้น ผู้ปกครองควรแลกเปลี่ยนข้อมูลกับโรงเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการสำหรับเด็ก

1.2 การพบกันครั้งแรกของครูและผู้ปกครอง การนัดหมายเพื่อสนทนาครั้งแรกระหว่างครูและผู้ปกครองโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลของเด็กกับครู ไม่ควรพาเด็กมาด้วย เพราะผู้ปกครองจำได้ไม่กังวลเกี่ยวกับการตอบสนองของเด็กกับสถานที่ใหม่ๆ และครูสามารถให้ความสนใจกับผู้ปกครองได้อย่างเต็มที่ เช่น สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับลูก สิ่งที่กำลังหรือทำเกี่ยวกับลูก สถานที่ที่ลูกชอบเล่น บทบาทส่วนใหญ่ที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเล่นของลูก กิจกรรมที่ผู้ปกครองและลูกมักทำร่วมกัน เพื่อนสนิทหรือคนที่ลูกชอบพูดถึงทั้งในจินตนาการและชีวิตจริง สิ่งที่ลูกทำเมื่ออารมณ์ไม่ดี และวิธีการปลอบที่ดีที่สุด สิ่งที่กำลังและกลัว สิ่งที่สำคัญของลูก สิ่งที่ต้องการให้ลูกได้รับหลังจากจบการศึกษา ข้อมูลทางการแพทย์ของลูกที่สำคัญ ผู้ปกครองอาจกรอกและนำแบบสอบถามที่โรงเรียนสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพและประวัติของเด็กมาในการพบปะกับครูครั้งแรก เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากแบบสอบถาม ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์สำหรับการช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวในวันแรกของการมาโรงเรียน ผู้ปกครองควรช่วยเตรียมพร้อมเด็กเกี่ยวกับความรู้ กิจวัตรประจำวันและความคาดหวังต่างๆ

1.3 การพบกันครั้งแรกของครูและเด็ก การปรับตัวเมื่อพบกับโรงเรียนหรือครูใหม่ต้องทำให้เด็กมีความรู้สึกปลอดภัยและความคุ้นเคยกับผู้คนและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนใหม่ เด็กจะรู้สึกปลอดภัยมากขึ้นเมื่อได้เห็นว่าครูและผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ที่ดี การเยี่ยมบ้านของเด็กก่อนที่เด็กจะมาโรงเรียนจะทำให้เด็กมีความรู้สึกคุ้นเคยกับครู การถ่ายภาพร่วมกันสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับครูได้

1.4 การเยี่ยมชมห้องเรียน การได้เยี่ยมชมห้องเรียนก่อนเปิดเทอมช่วยให้เด็กเกิดความสนใจสภาพแวดล้อมใหม่ การให้เด็กได้เล่นในสนามเด็กเล่น การจัดแสดงภาพและชื่อเด็กใน

ห้องเรียน การให้โอกาสเด็กได้สำรวจของเล่นและของใช้ในห้องเรียน หรือการเยี่ยมชมห้องเรียนไปพร้อมกับผู้ปกครอง และครูหลังเลิกเรียนโดยเด็กได้รับการต้อนรับจากครูจะทำให้เด็กรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของห้องเรียน ขณะที่ผู้ปกครองจะคลายความกังวลเมื่อเห็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับครู และเห็นการทำงานในชั้นเรียน ทำให้ผู้ปกครองสามารถเตรียมความพร้อมที่บ้านให้แก่เด็กได้อย่างต่อเนื่องสำหรับประสบการณ์ใหม่

1.5 การเข้าห้องเรียนของเด็ก การปรับตัวทำให้เด็กรู้สึกเหนื่อยและเครียด การยืดหยุ่นช่วงเวลาเรียนจะช่วยเด็กรับมือกับการปรับตัวได้ เช่น การให้เด็กเรียนครึ่งวันในช่วงเดือนแรก และค่อยๆเพิ่มเวลา ผู้ปกครองควรมีความเข้าใจเด็กซึ่งจะเป็นผลดีสำหรับเด็กในการสร้างความรู้สึกที่ดีและปลอดภัย วิธีการที่จะช่วยให้เด็กสร้างความคุ้นเคยในโรงเรียนมีหลายข้อ ได้แก่ การสร้างปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนกลุ่มใหญ่ กฎและข้อปฏิบัติในชั้นเรียนใหม่ การแยกจากกับผู้ปกครองและมีความสุขกับผู้ใหญ่คนอื่นๆ

2. การจัดการกับประสบการณ์ในการแยกจาก การเข้าโรงเรียนใหม่ทำให้ผู้ปกครองและเด็กเกิดความกังวลต่อประสบการณ์แยกจาก พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกจะแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ และพื้นฐานอารมณ์ เด็กที่มีพื้นฐานอารมณ์ที่กระตือรือร้นจะสามารถออกจากผู้ปกครองได้เร็วกว่าเด็กที่มีพื้นฐานอารมณ์ที่ช้ากว่าในการปรับตัวกับสถานการณ์ใหม่ เมื่อเด็กปรับตัวได้จะเข้าใจได้ว่าการแยกจากไม่ใช่การสูญเสียซึ่งจะช่วยบรรเทาปัญหาพฤติกรรมของเด็กได้

การช่วยเหลือเด็กในช่วงการแยกจากกับผู้ปกครอง ได้แก่ การยอมรับและเข้าใจความรู้สึกของลูกและให้กำลังใจ การให้เวลาในช่วงเช้าที่พอดีเพราะเด็กจะกังวลใจถ้าถูกเร่งรีบ การพูดถึงสิ่งดีๆที่เด็กจะได้พบเจอในโรงเรียน การเตือนให้เด็กคาดการณ์ได้ว่าผู้ปกครองจะมารับในช่วงเวลาใด การสร้างรูปแบบพฤติกรรมที่ผู้ปกครองและลูกจะทำก่อนเข้าห้องเรียนในแต่ละวัน การส่งเสริมให้ลูกช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุดเมื่อมาถึงโรงเรียน เช่น การเดินไปห้องเรียนด้วยตนเอง การหากิจกรรมให้เด็กทำถ้าผู้ปกครองมีเวลาเพียงพอ การออกแบบวิธีการลาด้วยความรักและความรู้สึกดี หลังจากผู้ปกครองบอกลาเด็กไม่ควรหนีไปจากเด็กโดยที่เด็กไม่รู้ตัว การส่งสัญญาณให้ครูเมื่อผู้ปกครองพร้อมที่จะไป หลีกเลี่ยงการกดดันเด็กไม่ให้ร้องไห้ หรือการให้รางวัลเมื่อมีพฤติกรรมที่ดี การบอกกิจวัตรที่ประจำวัน หรือสิ่งที่จะทำให้เด็กรู้สึกสบายใจ การพูดคุยกับครูเพื่อวางแผนตอบสนองสิ่งที่เด็กต้องการ

ผู้ปกครองมีความลำบากในช่วงเวลาแยกจากนี้เช่นกัน เกิดความรู้สึกสับสนกับความพอใจที่เด็กได้พึ่งพาตนเองมากขึ้น แต่ก็กลัวว่าเด็กต้องอยู่ในสถานที่ใหม่ และความรู้สึกเศร้าจากการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ ผู้ปกครองอาจรู้สึกกังวลว่าเด็กจะไม่ต้องการตนเองและอิจฉาบุคคลที่เด็กแสดงความต้องการอยู่ด้วย ความกังวลว่าเด็กจะสามารถรับมือกับการแยกจากและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิต

2.1 การเตรียมพร้อมผู้ปกครองสำหรับการแยกจาก การเตรียมพร้อมผู้ปกครองให้ยอมรับพฤติกรรมและอารมณ์การแยกจากเป็นสิ่งปกติ ผู้ปกครองอาจศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นและวิธีการสนับสนุนเด็กที่ดีที่สุดจากข้อมูลที่ได้รับจากโรงเรียนในวันปฐมนิเทศ

2.2 การต้อนรับผู้ปกครองสู่ห้องเรียน ผู้ปกครองสามารถช่วยให้เด็กรู้สึกเป็นอิสระในห้องเรียนได้ และให้ความช่วยเหลือเด็ก เช่น ในการทำกิจวัตรช่วงเช้า การหาชื่อของเด็กและติดที่บอร์ด การสอนเด็กเกี่ยวกับการล้างมือในห้องน้ำ การสำรวจสิ่งของต่างๆในห้องเรียน การกล่าวทักทายเพื่อนใหม่ๆ กล่าวคำลากับเด็กเมื่อผู้ปกครองพร้อม และการที่ครูช่วยเหลือเด็กในการลาจากผู้ปกครอง การวางแผนกิจวัตรในช่วงเช้าร่วมกับครู โดยผู้ปกครองควรแสดงความมั่นใจในตัวเด็ก

2.3 การพัฒนาความรู้สึกของเด็กในการไว้วางใจพ่อแม่ เป็นวิธีการที่สำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับเด็กว่าผู้ปกครองจะกลับมา การแอบออกไปเมื่อเด็กกำลังสนใจมีสมาธิทำกิจกรรมอยู่ทำให้เด็กไม่เชื่อถือผู้ปกครอง ผู้ปกครองควรมีการลา และกำหนดเวลาการรับที่ชัดเจน เพื่อให้เด็กสามารถคาดการณ์เวลาที่ผู้ปกครองจะกลับมาได้เป็นสิ่งสำคัญในช่วงรอยเชื่อมต่อ

2.4 การพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์การแยกจาก การพูดคุยเกี่ยวกับอารมณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงการแยกจากจะช่วยให้เด็กตระหนักว่าความรู้สึกของตนได้รับการยอมรับและสามารถสื่อสารกับผู้ปกครองและครูได้

Dockett and Perry (2004) ได้ศึกษาการปฏิบัติที่ดีในการสร้างรอยเชื่อมทางการศึกษาสู่โรงเรียน 5 หลักการ ดังต่อไปนี้

หลักการที่ 1 ความปลอดภัย ความเคารพ และความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ความสัมพันธ์ทางสังคมที่ไว้วางใจ และเคารพซึ่งกันและกัน ช่วยสนับสนุนให้การสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบหลักที่สำคัญ ได้แก่

1.1 ความเคารพเชิงสังคม การรับรู้ และให้ความเคารพซึ่งกันและกันของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ในการมีส่วนร่วมในการศึกษาของเด็กและการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา

1.2 การให้ความนับถือ การมองเห็นความตั้งใจ การสร้างบรรยากาศที่เปิดรับการฟังและแบ่งปันข้อมูล และการมีส่วนร่วมในการอภิปราย

1.3 ความสามารถ ผู้ปกครอง และครูรับรู้บทบาทและความสามารถของตนในการให้การสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็ก รวมทั้งการยอมรับในความสามารถของเด็ก

1.4 การรับรู้ที่สมบูรณ์ ความมั่นคงชัดเจนของการมีส่วนร่วมที่สอดคล้องทั้งการพูด และการกระทำ เช่น การส่งเสริมคุณธรรมในชีวิตประจำวัน การมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการสร้างสภาวะที่ดีในช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา

หลักการที่ 2 ความเป็นหุ้นส่วน

ความร่วมมือระหว่างครอบครัว ผู้เชี่ยวชาญ ชุมชน และเด็ก เป็นหัวใจสำคัญของการสร้างรอยเชื่อมต่อที่มีประสิทธิภาพ

หลักการที่ 3 ความคาดหวังระดับสูง และความเท่าเทียมกัน

เด็กได้รับอิทธิพลจากความคาดหวัง และประสบการณ์ของคนรอบข้าง การแบ่งปันและพูดคุยเกี่ยวกับความคาดหวังระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา การจัดการต้อนรับ และการจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการปรับตัวของเด็กในโรงเรียนใหม่

หลักการที่ 4 เคารพในความหลากหลาย

การเคารพความหลากหลาย โดยการยอมรับมุมมอง ความเข้าใจ และความคาดหวังของผู้อื่น ส่งผลต่อความสำเร็จในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา

หลักการที่ 5 การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและการปฏิบัติสะท้อนกลับ

การสนทนาสะท้อนกลับ การเยี่ยมชมสถานศึกษาอื่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับครอบครัวและการตระหนักถึงมุมมองที่แตกต่างกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ส่งผลต่อการสร้างรอยเชื่อมต่อที่มีประสิทธิภาพ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ระบุว่า การสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสำคัญอย่างยิ่ง การสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จะประสบผลสำเร็จได้ ผู้ปกครองต้องทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาทั้งสองระดับและเข้าใจว่าถึงแม้เด็กจะอยู่ในระดับประถมศึกษาแล้วแต่เด็กยังต้องการความรัก ความเอาใจใส่ การดูแลและการปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ได้แตกต่างไปจากระดับปฐมวัย รวมไปถึงการจัดหาหนังสือ อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับวัยเด็ก การจัดเวลาในการทำกิจกรรมร่วมกับบุตร และควรให้ความร่วมมือกับผู้สอนและสถานศึกษาในการช่วยเตรียมตัวเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้เร็วยิ่งขึ้น

Arnold, Bartlett, Gowani, Merali, and Bernard Van Leer (2007) กล่าวถึง แนวปฏิบัติเพื่อให้ผู้ปกครองและผู้เลี้ยงดูมีส่วนร่วมในช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา ดังนี้

1. การจัดสภาพแวดล้อมที่ต้อนรับสำหรับผู้ปกครองในการเข้าพูดคุยกับครูเกี่ยวกับความก้าวหน้า แลความกังวลของเด็กผ่านกิจกรรมปฐมนิเทศ กิจกรรมวันเปิดบ้าน การประชุมระหว่างผู้ปกครองกับครู และกิจกรรมทางสังคมอื่นๆ

2. การให้ความช่วยเหลือผู้ปกครองที่มีความแตกต่างด้านเศรษฐกิจ
3. การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินโรงเรียน การพัฒนาโรงเรียน การวางแผนและสร้างความสอดคล้องของตัวบ่งชี้คุณภาพของโรงเรียน เพื่อให้เด็กเข้าเรียนและเรียนจบจากโรงเรียน

Commonwealth of Australia (2013) ได้กล่าวถึง กลยุทธ์ที่ช่วยให้โรงเรียนสามารถกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือเด็กเชื่อมต่อสู่โรงเรียนอย่างราบรื่น โดยกำหนดสิ่งที่โรงเรียนควรคำนึงถึงและปฏิบัติกับครอบครัว ดังนี้

1. การเตรียมพร้อมสำหรับรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา โรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือครอบครัวผ่านกระบวนการสร้างรอยเชื่อมต่อ โดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการพูดคุยเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงที่เด็กต้องเผชิญเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้ปกครอง ผู้ดูแล พี่เลี้ยง และเด็ก
2. การสร้างบรรยากาศที่ต้อนรับ การสร้างบรรยากาศที่ต้อนรับช่วยให้ครอบครัวรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งกับโรงเรียนและชุมชน โรงเรียนควรคำนึงถึงความประทับใจแรกพบที่จะให้กับครอบครัวที่ก้าวเข้ามา และวิธีการที่ครอบครัวสามารถมีส่วนร่วมในห้องเรียนได้ การจัดสภาพแวดล้อมเป็นความประทับใจที่ส่งผลต่อความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและการเชื่อมต่อกับโรงเรียน
3. การสื่อสารซึ่งกันและกันกับครอบครัว การทำงานกับครอบครัวอย่างมีศักยภาพจะนำผลที่ดีที่สุดเด็กในช่วงรอยเชื่อมต่อและในอนาคต ซึ่งให้ความสำคัญกับการเคารพต่อการสื่อสาร 2 ทางซึ่งข้อมูลจะถูกแบ่งปันร่วมกันและได้รับทั้ง 2 ทิศทาง เกี่ยวกับพัฒนาการ และความก้าวหน้าของเด็ก กิจกรรมและเหตุการณ์ต่างๆในโรงเรียนหรือบ้านของเด็ก

การสื่อสารกับครอบครัวสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น คุยกันโดยตรง ทางโทรศัพท์ อีเมล หรือจดหมาย เพื่อเป็นช่องทางในการให้และรับข้อมูลในแต่ละวันหรือรายสัปดาห์ ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายสามารถช่วยรักษาความต่อเนื่องของการสื่อสารให้เกิดขึ้นได้อย่างสม่ำเสมอ ลักษณะของการสื่อสารที่โรงเรียนใช้กับครอบครัวจะเป็นสิ่งที่กำหนดระดับความสัมพันธ์กับครอบครัว ขณะที่เด็กเข้าโรงเรียนการหาวิธีการสื่อสารชาวต่างชาติต่างๆ เป็นประจำจะช่วยสร้างความสัมพันธ์กับครอบครัวเพื่อป้องกันการสื่อสารที่จะมาในช่วงเวลาที่พบเจอปัญหาหรือความยากลำบากแล้วต้องแก้ไข ชาวต่างชาติไปถึงประเภทของสิ่งต่างๆที่เด็กเรียนรู้ เช่น หัวเรื่องที่เด็กกำลังเรียน ความก้าวหน้าของเด็ก และวิธีการที่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลสามารถช่วยเหลือการเรียนรู้ของเด็กได้ครอบครัวใหม่และโรงเรียนสามารถติดต่อกันหลายครั้งจนนำไปสู่การเปิดเรียนวันแรกของเด็ก การพบกันเป็นโอกาสให้โรงเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับครอบครัวใหม่ ความต้องการและความคาดหวังของครอบครัว

โรงเรียนสามารถอำนวยความสะดวกในการสื่อสารซึ่งกันและกันกับครอบครัว ดังนี้

1. การแบ่งปันคำถามและความกังวลที่เด็กต้องเตรียมตัวเพื่อเข้าโรงเรียน
2. การเข้าร่วมการพูดคุยกับครอบครัวอื่นที่เด็กจะเข้าโรงเรียน
3. การพูดคุยเกี่ยวกับโรงเรียนที่ครอบครัวได้เลือกไว้
4. การพูดคุยเกี่ยวกับวิธีการที่ครอบครัวสามารถสนับสนุนและ

ส่งเสริมเด็กได้ที่บ้าน

5. การแนะนำครอบครัวกับครูประจำชั้น และส่งเสริมให้ครอบครัวติดต่ออย่างต่อเนื่องทั้งก่อน-ระหว่าง-หลังในช่วงรอยเชื่อมต่อ

6. การให้การตอบกลับ เมื่อพบว่าเด็กมีความสุขกับอะไร หรือพบว่าเด็กสนใจเรื่องอะไรเป็นพิเศษ

7. การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนเท่าที่สามารถทำได้เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว เด็ก และบุคลากรในโรงเรียน

8. การอาสาสมัคร หรือให้ความช่วยเหลือในห้องเรียน หรือกับกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนเมื่อสะดวกที่จะทำ เช่น การทัศนศึกษา เช่นเดียวกับวิธีการติดต่อเป็นประจำ

9. การเสนอความคิดที่โรงเรียนสามารถทำเพื่อการมีส่วนร่วมของครอบครัวได้ การจัดหาเวลาในการสื่อสารซึ่งกันและกันสามารถทำได้ในช่วงเวลา ต่อไปนี้

1. เมื่อครอบครัวตัดสินใจว่าจะให้เด็กเข้าโรงเรียนใด
2. เมื่อครอบครัวเตรียมตัวออกจากโรงเรียนอนุบาล
3. ในวันปฐมนิเทศ
4. ระหว่างการเยี่ยมชมโรงเรียน
5. ในการสมัครเข้าเรียน
6. ในการเข้าสัมภาษณ์
7. ในระหว่างกิจกรรมสร้างรอยเชื่อมต่อ
8. ในตอนท้ายของปีการศึกษา ก่อนรับประกาศนียบัตร
9. ในสัปดาห์ก่อนเข้าโรงเรียน
10. ในวันแรกของการเข้าโรงเรียน
11. ในช่วงสัปดาห์แรกของการเข้าโรงเรียน
12. ภายในเดือนแรกของการเข้าโรงเรียน
13. ตลอดภาคการศึกษาแรก
14. จัดการสื่อสารเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

โรงเรียนสามารถสนับสนุนให้ครอบครัวติดต่อสื่อสารกับโรงเรียน ได้ดังนี้

1. การให้พื้นที่และสถานที่ในการประกาศให้ผู้ปกครองรับรู้
2. การพัฒนาความสัมพันธ์ในการทำงานเชิงบวกหรือความร่วมมือ
3. การให้การตอบรับเชิงบวก เช่น การขอบคุณสำหรับการให้เงินช่วยเหลือของผู้ปกครอง สามารถช่วยให้ครอบครัวที่มีความมั่นใจน้อยสร้างความสัมพันธ์เชิงบวก และเกิดความเชื่อใจ
4. การวางแผนการติดต่อแต่ละครอบครัวระหว่างสัปดาห์ก่อน และหลังจากเปิดเทอมเพื่อบอกสิ่งดีๆ ที่เด็กได้ทำ สามารถพูดคุยโดยตรง การโทรศัพท์หรือทางอีเมล บางโรงเรียนใช้เว็บไซต์หรือบล็อก ในการสื่อสารข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียน
5. การจัดประชุมกับผู้ปกครองเป็นประจำเพื่อแบ่งปันความคิด หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาต่างๆ ตั้งแต่เปิดเรียน การสลับเวลาการจัดประชุมระหว่างกลางวัน และช่วงเย็นเพื่อให้ครอบครัวที่มีความจำกัดด้านเวลาสามารถเข้าร่วมประชุมได้ และทำให้ครูเข้าถึงครอบครัวได้กว้างขวางมากขึ้น ควรใส่ใจกับภาษาและความต้องการด้านวัฒนธรรมซึ่งส่งผลต่อการมีส่วนร่วม

สิ่งที่โรงเรียนควรคำนึงในการสื่อสารซึ่งกันและกัน มีดังนี้

1. วิธีการสื่อสารที่ใช้อยู่ในปัจจุบันคืออะไร
 2. วิธีการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงทุกครอบครัว การให้ข้อมูลด้วยภาษาที่แตกต่างกัน หรือการสื่อสารทางวาจา
 3. การประชาสัมพันธ์กิจกรรมสร้างรอยเชื่อมต่อ
 4. วิธีการส่งเสริมครอบครัวเพื่อแบ่งปันมุมมอง และสนับสนุนการตัดสินใจของโรงเรียน การคิดวิธีการที่หลากหลายทำให้ผู้ปกครองเข้ามีส่วนร่วมได้ เช่น การจัดประชุมกลุ่ม กล้องข้อเสนอแนะ ห้องข้อมูลของผู้ปกครอง
 5. วิธีการสื่อสารที่ผู้ปกครองสามารถสื่อสารกับครูอนุบาล และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 6. โอกาสในการใช้อุปกรณ์และการประชุมในการปฏิบัติช่วงรอยเชื่อมต่อช่วยให้เด็กและครอบครัวแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและความหวัง และความมุ่งมั่นในการเข้าโรงเรียน
- แนวทางการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอกับครอบครัว มีดังนี้
1. การจัดประชุมเพื่อให้ข้อมูลของโรงเรียนโดยผู้พูดและหัวข้อที่หลากหลาย
 2. ใช้การสื่อสารด้วยบันทึกประจำวัน หรือสมุด
 3. การรวบรวมภาพการมีส่วนร่วมจากการสังเกตของเด็กในกิจกรรมต่างๆ พร้อมกับความคิดเห็น คำถามต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็ก

4. ส่งบันทึกสั้นๆและประกาศต่างๆกลับบ้านเพื่อให้ครอบครัวได้ข้อมูลที่ทันเหตุการณ์

5. ใช้อีเมล โทรศัพท์พูดคุยสั้นๆ และการพูดคุยรายบุคคลเพื่อสื่อสารกับครอบครัว

6. ส่งจดหมายข่าว หรือการให้ข้อมูลที่ทันสมัยช่วยให้ครอบครัวรู้วันสำคัญที่กำลังจะเกิดขึ้นกับเด็ก

7. การจัดทำป้ายนิเทศเพื่อสื่อสารโดยแสดงสำเนาจดหมายข่าว ใบประกาศ ใบขออนุญาต และข้อมูลสำคัญต่าง ๆ

8. ใช้การให้บริการทั้งหมด หรือการประชุมของโรงเรียน และการชุมนุมเพื่อแสดงสิ่งดีๆที่เด็กทำหรือกำลังทำ สามารถเชิญครูอนุบาล ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเด็กนำเสนอผลงานของตน

9. สร้างพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลของครอบครัวในการจัดแสดงข้อมูลต่างๆ

10. จัดตั้งกล่องข้อเสนอแนะ

4. การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของครอบครัว

การรักษานโยบายและแนวการปฏิบัติของรอยเชื่อมต่อไปได้รับการเชื่อมโยงกับการเพิ่มขึ้นของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการเริ่มมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มากขึ้นในช่วงปีการศึกษาแรกของการเข้าโรงเรียน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีผลกระทบต่อความสำเร็จทางวิชาการของเด็กในระยะยาว งานวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าวิธีการทำงานแบบร่วมมือมีแนวโน้มที่จะส่งผลต่อความก้าวหน้าของเด็กโดยตรงระยะยาว เมื่อครอบครัว และโรงเรียนทำงานต่างๆร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ ดังนั้นการลงทุนด้านเวลาและความพยายามในการสนับสนุนครอบครัวในช่วงรอยเชื่อมต่อไม่เพียงแต่สนับสนุนผลการเรียนที่ดีของเด็กในปีการศึกษาแรก และในปีต่อไป แต่ยังเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวอย่างต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมร่วมดังกล่าวจะช่วยให้ครอบครัวมีการเชื่อมต่อบริรัฐสมาชิกคนอื่น ๆ ในชุมชน และเกิดความรู้สึกพึงพอใจจากการสนับสนุนการเรียนของเด็ก การมีส่วนร่วมสามารถทำได้หลายรูปแบบ การพูดคุยกับครอบครัว และค้นหาวิธีการที่ครอบครัวต้องการมีส่วนร่วมจะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์และส่งเสริมให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในวิธีการที่เหมาะสมสำหรับตนเอง

บางครอบครัวอาจไม่สามารถมีส่วนร่วมกับโรงเรียนด้วยเหตุผลต่างๆ เช่น การไม่มีเวลา การขาดความมั่นใจ ความยากลำบากในการเดินทาง ในกรณีนี้โรงเรียนอาจต้องหาวิธีการอื่นๆ เพื่อสร้างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว วิธีการทำงานร่วมกับครอบครัวด้วยการให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแล หรือการศึกษาเด็กที่บ้านสามารถช่วยให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเข้ามามีส่วนร่วมได้

การวิจัยพบว่าขณะที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมที่โรงเรียนจะลดลงในระหว่างปีการศึกษาแต่การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของเด็กที่บ้านยังคงที่

การทำงานเชิงรุกและการเข้าถึงครอบครัวทำให้โรงเรียนสามารถเข้าใจวิธีการที่ครอบครัวสามารถได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในระดับที่เหมาะสมสำหรับแต่ละครอบครัว โดยไม่คำนึงถึงวิธีการที่ครอบครัวมีส่วนร่วม ครอบครัวมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ด้านสังคม อารมณ์และด้านวิชาการของเด็ก ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและครอบครัวในการรับรู้และเห็นคุณค่าของบทบาทนี้ เมื่อเวลาผ่านไปการมีส่วนร่วมของครอบครัวจะช่วยสร้างความร่วมมือแบบเป็นหุ้นส่วนกัน ซึ่งการทำงานร่วมกันนี้ช่วยส่งเสริมสุขภาพจิตและสุขภาพที่ดีของเด็ก

การมีส่วนร่วมทั่วไป สามารถทำได้หลายรูปแบบ ดังนี้

1. การช่วยงานนอกโรงเรียน
2. การสนับสนุนแหล่งข้อมูล
3. การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ
4. การระดมทุน
5. การจัดกิจกรรมทางสังคม
6. การใช้ทักษะส่วนบุคคลทำงานร่วมกับเด็ก ครูผู้สอน เช่น การทำงาน

กิจกรรมศิลปะ หรือช่วยระหว่างเรียนบทเพลง

7. การทำงานในสวนผัก
8. การเดินทางระยะสั้นกับเด็ก

การมีส่วนร่วมรูปแบบอื่นๆ รวมไปถึง

1. การช่วยเหลือเด็กด้วยการเล่น หรือเรียนรู้ผ่านกิจกรรม
2. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่โรงเรียน
3. การพูดคุยกับผู้ปกครองอื่นๆ
4. การจัดเตรียมอาหาร หรืออุปกรณ์สำหรับกิจกรรมพิเศษ
5. การสนับสนุนโปรแกรมของโรงเรียน เช่น การอ่านที่บ้าน
6. การใช้กล่องกระดาษ และแหล่งการเล่นอื่น

การมีส่วนร่วมนี้ทำได้โดยการจัดกลุ่มครอบครัวที่เข้าร่วมกับโรงเรียนเป็นประจำ และครอบครัวที่ไม่ค่อยเข้าร่วมกับโรงเรียน รูปแบบการมีส่วนร่วมที่กล่าวข้างต้นสามารถช่วยให้คำปรึกษากับครอบครัวที่ไม่ค่อยเข้าร่วมโรงเรียนเพื่อหาวิธีการสร้างรอยเชื่อมต่อ

การประเมินมารยาทในการสื่อสารและการมีส่วนร่วมกับครอบครัวอย่างต่อเนื่อง ช่วยรับรองความพยายามและประสิทธิภาพของครู การสื่อสารเกี่ยวกับพัฒนาการหรือหัวข้อการเรียนทำให้ผู้ปกครองและผู้ดูแลทำงานร่วมกับเด็กที่บ้านได้โดยการสนับสนุนพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

การมีส่วนร่วมของครอบครัวมีความสำคัญต่อเด็กในช่วยรอยเชื่อมต่อ และตลอด การศึกษาในโรงเรียน

สิ่งที่ควรคำนึงถึง มีดังนี้

1. วิธีการที่ครอบครัวในโรงเรียนอยากมีส่วนร่วม
2. การเสนอกิจกรรมทั้งที่มีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างของโรงเรียนให้ ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม

3. แหล่งทรัพยากรที่พร้อมให้การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของครอบครัว เช่น ศูนย์เด็กเล็ก การขนส่ง การแปล

สิ่งที่ควรคำนึงถึงอื่นๆ ได้แก่

1. การส่งภาพการมีส่วนร่วมของเด็กในการทำกิจกรรมที่โรงเรียนให้ ผู้ปกครองทางอีเมล
2. การเสนอหรือระบุสถานที่ที่ครอบครัวสามารถพบปะกันได้อย่างไม่เป็นทางการ เช่น ห้องผู้ปกครอง หรือร้านกาแฟในชุมชน
3. การกำหนดกิจกรรมทางสังคม เช่น การจัดปิกนิก การทำพิซซ่าใส่ถาด การทำบาร์บีคิว
4. การตั้งชื่อของกิจกรรม
5. การให้ช่วงของตัวเลือกที่สร้างสรรค์กับครอบครัวในการเชื่อมต่อ เช่น เครือข่ายสังคมออนไลน์

5. การสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว

การเชื่อมต่อสู่โรงเรียนเป็นเวลาที่เหมาะสมในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่าง ครอบครัว ซึ่งช่วยให้การสนับสนุนทางสังคมของผู้ปกครองเพิ่มขึ้น และลดการแยกตัวจากสังคม เครือข่ายนี้สามารถได้รับการสนับสนุนภายในโรงเรียน และดำเนินการผ่านโรงเรียน การปฏิสัมพันธ์เชิงบวกเชื่อมโยงกับเครือข่ายการสนับสนุนของครอบครัวช่วยสร้างความสามารถและความมั่นใจของผู้ปกครองในการสนับสนุนความสามารถทางสังคมของเด็ก ลดความเครียดของครอบครัว และมีผลทางบวกกับความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก กิจกรรมทางสังคมที่จัดโดยโรงเรียนเป็นวิธีที่มีประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกต่อการเชื่อมต่อของสังคม การให้แนวคิดเพื่อเป็นวิธีการที่ครอบครัวจะได้รับการสนับสนุนให้สร้างเครือข่ายที่กิจกรรมเหล่านี้มากกว่าการคิดว่าจะเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ จะช่วยให้มั่นใจได้ว่าทุกครอบครัวรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง

พร้อมพิไล บัวสุวรรณ (2554) กล่าวถึง ระดับการมีส่วนร่วมว่ามีหลายระดับ ดังนี้

1. ระดับการติดต่อสื่อสาร คือการให้ข้อมูลในด้านต่างๆ แก่ ผู้ปกครองได้รับทราบ เช่น ระเบียบปฏิบัติ พฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ความสำเร็จของโรงเรียน เป็นต้น โดยการมีส่วนร่วมในระดับนี้ถือเป็นการมีส่วนร่วมในระดับต่ำเนื่องจากผู้ปกครองไม่ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หรือดำเนินการต่างๆ ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน
2. ระดับการมีความเกี่ยวข้อง คือการที่ผู้ปกครองเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนแต่ไม่ได้ให้การสนับสนุน หรือร่วมตัดสินใจในการดำเนินการต่างๆ กล่าวคือเป็นการมีส่วนร่วมในฐานะเป็นผู้เข้าร่วม เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมงานแสดงหรือนิทรรศการของโรงเรียนมากกว่าการเป็นผู้มีส่วนร่วมดำเนินการ
3. ระดับการร่วมมือร่วมใจ เป็นระดับการมีส่วนร่วมที่ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมรับทราบเป้าหมายความสำเร็จที่ต้องการให้เกิดขึ้น และให้ความร่วมมือ สนับสนุนการดำเนินการต่างๆ ของโรงเรียน เช่น ทรัพยากร ความรู้ ความคิดเห็น เวลา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด กล่าวคือ เป็นการมีส่วนร่วมในลักษณะของการให้ความร่วมมือโดยมีโรงเรียนเป็นผู้ตัดสินใจและดำเนินการเป็นสำคัญ โดยผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงานให้บรรลุ เป้าหมาย
4. ระดับการเป็นหุ้นส่วนร่วมรับผิดชอบ เป็นการมีส่วนร่วมแบบ เท่าเทียมกันในบทบาท การตัดสินใจ การดำเนินการ การมีความรับผิดชอบ ร่วมกันโดยมีการกำหนดภาพเป้าหมายความสำเร็จที่ต้องการให้เกิดขึ้นร่วมกัน กำหนดแนวทางการดำเนินงานร่วมกัน และร่วมรับผิดชอบในผลการดำเนินงาน ที่เกิดขึ้นร่วมกัน กล่าวคือเป็นการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดขึ้นร่วมกัน
5. ระดับการให้อำนาจอิสระ เป็นการมีส่วนร่วมที่ผู้ปกครองได้รับ อำนาจตัดสินใจดำเนินการ รับผิดชอบด้วยตนเอง ภายใต้เงื่อนไขข้อตกลงที่กำหนด กล่าวคือความเป็นเจ้าของ อยู่ที่ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ริเริ่มตัดสินใจดำเนินการ และรับผิดชอบในผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

Margetts (2002) กล่าวถึง แนวปฏิบัติของโรงเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา ดังนี้

1. การจัดปฐมนิเทศให้ผู้ปกครองและเด็ก
2. การให้ข้อมูลทางวาจาและเอกสารเกี่ยวกับโรงเรียนกับผู้ปกครอง
3. การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้คุ้นเคยกับบุคลากร และสมาคมผู้ปกครองของโรงเรียน
4. การให้ข้อมูลกับผู้ปกครองเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้ปกครอง
5. การมีเวลาให้ผู้ปกครองได้พูดคุยกับครู
6. การช่วยเหลือผู้ปกครองให้เข้าใจกระบวนการช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากมุมมองของเด็ก

7. การระบุทักษะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวในโรงเรียนอย่างประสบความสำเร็จ

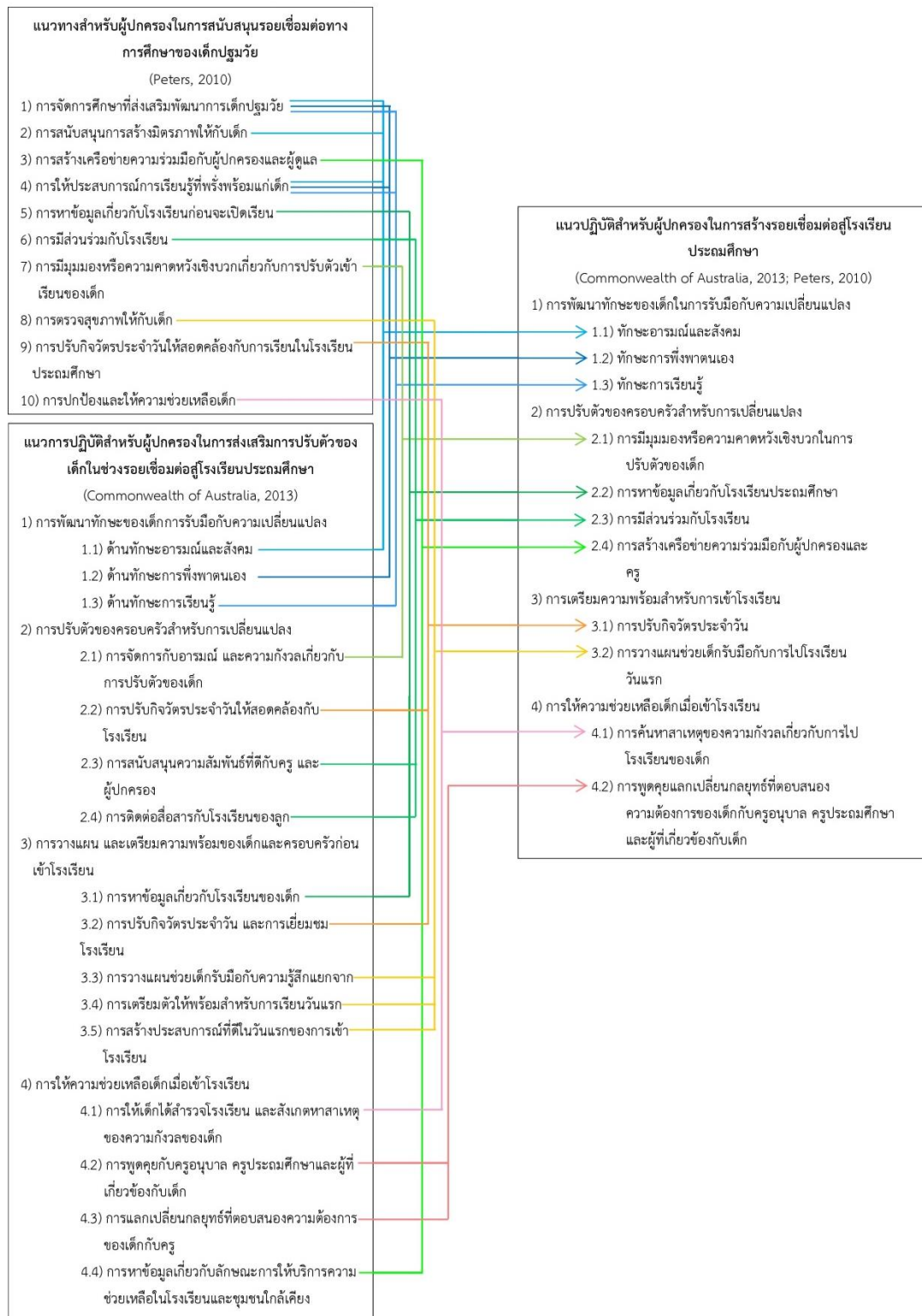
8. การแนะนำกิจกรรมที่ช่วยเตรียมความพร้อมเด็กในการเข้าโรงเรียน

9. การพูดคุยกับครูอนุบาล และครูประถมศึกษาในโรงเรียนอนุบาลท้องถิ่น และสถานรับเลี้ยงเด็ก

10. การร่วมกิจกรรมทางสังคมก่อนและหลังวันเปิดเรียน

สรุปได้ว่า แนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย 1) การพัฒนาทักษะของเด็กในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ได้แก่ ทักษะอารมณ์และสังคม ทักษะการพึ่งพาตนเอง และทักษะการเรียนรู้ 2) การปรับตัวของครอบครัวสำหรับการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ การมีมุมมองหรือความคาดหวังเชิงบวกในการปรับตัวของเด็ก การหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนประถมศึกษา การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและครู 3) การเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าโรงเรียน ได้แก่ การปรับกิจวัตรประจำวัน การวางแผนช่วยเด็กรับมือกับการไปโรงเรียนวันแรก 4) การให้ความช่วยเหลือเด็กเมื่อเข้าโรงเรียน ได้แก่ การค้นหาสาเหตุของความกังวลเกี่ยวกับการไปโรงเรียนของเด็ก การพูดคุยแลกเปลี่ยนกลยุทธ์ที่ตอบสนองความต้องการของเด็กกับครูอนุบาล ครูประถมศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 การสังเคราะห์แนวการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียนประถมศึกษา

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

กฤษา ลีไพโรจน์กุล (2555) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียน ในการเชื่อมต่อการศึกษาระดับอนุบาลกับระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษา สภาพและ ปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนในการเชื่อมต่อการศึกษาระดับอนุบาลกับระดับ ประถมศึกษาปีที่ 1 ใน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการสร้าง ความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติสูงสุดอยู่ใน ระดับมาก รองลงมาคือ ครูอนุบาลปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ผู้ปกครองเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปฏิบัติอยู่ในระดับ ปานกลาง ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง และผู้ปกครองเด็กอนุบาลปฏิบัติอยู่ใน ระดับปานกลาง ตามลำดับ ผู้ปกครอง พบปัญหา ด้านพฤติกรรมเด็กสูงที่สุด เด็กไม่ชอบไปโรงเรียน และไม่ทราบวิธีการในการเตรียมความ พร้อมให้กับเด็ก ตามลำดับ และในด้านการพัฒนาแผนและกลยุทธ์ พบว่าผู้ปกครองมีระดับปฏิบัติใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีระดับการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ การเข้าประชุมร่วมกับครูประถมศึกษาเรื่อง การเตรียมเด็กเข้า ป.1 ก่อนเปิดเทอม และพบว่าผู้ปกครองมีปัญหาในด้านการพัฒนาแผนและกลยุทธ์ ในด้านการอ่าน-เขียนของเด็กมากที่สุด

นิรันดรรัตน์ พันธุ์ประสิทธิ์ (2555) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรม การปรับตัวในระยะเชื่อมต่อทางการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับพฤติกรรมปรับตัวในระยะเชื่อมต่อทางการศึกษาของเด็กอายุ 6 ปี โรงเรียนดุนจันนิรันดร ใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความต้องการทางกาย และด้านการแสดงออกทางอารมณ์และสังคม ประชากร คือ ผู้ปกครองเด็กอายุ 6 ปี ปีการศึกษา 2554 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมปรับตัวในระยะเชื่อมต่อทางการศึกษาของเด็กอายุ 6 ปี ทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับ ต่ำมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความต้องการทางกาย ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมปรับตัวของเด็กอยู่ในระดับต่ำมาก ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พฤติกรรม การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันต่างๆ ได้แก่ เดินเข้าโรงเรียนและห้องเรียนเองได้ รองลงมา คือ พฤติกรรมการนอน ได้แก่ นอนหลับได้นานเหมาะสมกับวัย และด้านการแสดงออกทางอารมณ์ และสังคม ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมปรับตัวของเด็กอยู่ในระดับต่ำมาก ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พฤติกรรมการแสดงออกทางอารมณ์กับตนเองในทางบวก ได้แก่ มี อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส รองลงมา คือ พฤติกรรมการสนใจและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ สนุกและสนใจในการร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียน

บุศรินทร์ สิริปัญญาธร (2553) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรตามรูปแบบวิถีเชิงนิเวศและพลวัตรในระยะเปลี่ยนแปลงสำหรับเสริมสร้างทักษะทางสังคมของเด็กเพื่อเตรียมเข้าศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพของหลักสูตรตามรูปแบบวิถีเชิงนิเวศ และพลวัตรในระยะเปลี่ยนแปลง ผลการวิจัย พบว่า 1. หลักสูตรตามรูปแบบวิถีเชิงนิเวศ และพลวัตรในระยะเปลี่ยนแปลง สำหรับเสริมสร้างทักษะทางสังคม โดยมีแนวการจัดประสบการณ์ที่ยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง ในการพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างเด็กกับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ เพื่อน ครู และผู้ปกครอง องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วยหลักการ จุดมุ่งหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ ระยะเวลาการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ และการวัดและประเมินผล การจัดประสบการณ์ตามรูปแบบวิถีเชิงนิเวศและพลวัตรในระยะเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคม ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับครู 2) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับเพื่อน 3) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง 2. หลักสูตรตามรูปแบบวิถีเชิงนิเวศและพลวัตรในระยะเปลี่ยนแปลง เป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพ เนื่องจากการทดลองใช้หลักสูตรแล้ว พบว่า 1) เด็กเตรียมเข้าศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะทางสังคมด้านความร่วมมือ การควบคุมตนเอง และการรักษาสีที่ สูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) เด็กเตรียมเข้าศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีแนวโน้มของทักษะทั้ง 3 ด้าน สูงขึ้นในระยะทดลอง

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Dockett and Perry (2004) ได้ศึกษามุมมองของผู้ปกครองและครูเรื่องสิ่งที่ทำให้การสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาสำเร็จ โดยการสำรวจความคิดเห็นครูจำนวน 166 คนและผู้ปกครองจำนวน 355 คน ของเด็กที่กำลังเข้าโรงเรียนในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ด้วยแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่าจำนวน 20 รายการ ที่ถามถึงวิธีการสำคัญที่ใช้ตัดสินว่าเด็กประสบความสำเร็จใน 2 ภาคการศึกษาแรก ในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ของผู้ปกครองและครูมีความสัมพันธ์กัน ส่วนใหญ่ครูให้คะแนนมากที่สุดในเรื่องการปรับตัวกับบริบทโรงเรียนของเด็ก และอารมณ์หรือความรู้สึกที่เด็กมีต่อโรงเรียน เช่น เด็กสามารถทำตามกิจวัตรของโรงเรียนได้ และให้คะแนนน้อยที่สุดในเรื่องความรู้ ในขณะที่ผู้ปกครองมุ่งเน้นที่ความรู้มากกว่า เช่น การที่เด็กสามารถนับเลขได้ถึง 20 สามารถอ่านหนังสือได้ สามารถทำการบ้านได้ รวมทั้งอารมณ์ของเด็กที่มีต่อโรงเรียนขึ้นอยู่กับความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและครู

Garcia and Angel (2014) ได้ศึกษาการรับรู้รอยเชื่อมต่อจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของครู หัวหน้าครูและผู้ปกครองในประเทศเม็กซิโก มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการรับรู้รอยเชื่อมต่อระหว่างชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในระบบการศึกษารัฐบาลของครู หัวหน้าครู และผู้ปกครองในเมืองเม็กซิโก โดยการสำรวจความคิดเห็นด้วยแบบสอบถามจากครูชั้น

ประถมศึกษา 15 คน ครูอนุบาล 15 คน และการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างกับผู้ปกครองชั้นอนุบาล 5 คน และชั้นประถมศึกษา 5 คน หัวหน้าครูชั้นอนุบาล 5 คน และชั้นประถมศึกษา 5 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่รับรู้ว่าการเยี่ยมชมโรงเรียนเป็นการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา ครูมีการทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครองและครูอื่น ๆ น้อย การรายงานปัญหาเด็กของครูส่วนใหญ่มุ่งไปที่พฤติกรรมและการทำตามคำสั่ง ผู้ปกครองและหัวหน้าครูตระหนักถึงรอยเชื่อมต่อ และกังวลเกี่ยวกับการขาดทักษะด้านวิชาการของเด็ก

Lau, Li, and Rao (2011) ได้ศึกษาการรับรู้และการปฏิบัติของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในช่วงของรอยเชื่อมต่อจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษา จากการสัมภาษณ์รายบุคคลกับผู้ปกครองชาวจีนจำนวน 18 คน หลังจากที่เด็กเข้าโรงเรียนแล้ว ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองรับรู้ว่าการช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวในโรงเรียนขึ้นอยู่กับส่งเสริมด้านวิชาการที่บ้าน และพบว่าการสื่อสารระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองมีน้อยเช่นเดียวกับการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในโรงเรียน เช่น อาสาสมัคร และการตัดสินใจ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมที่บ้านมากกว่าการมีส่วนร่วมในโรงเรียน การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์อย่างมากกับการเตรียมความพร้อมสำหรับโรงเรียน การเรียนการสอนของผู้ปกครอง ด้านภาษา และกิจกรรมเสริมสติปัญญา และการบ้าน มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญในการเตรียมความพร้อมสำหรับโรงเรียน

Chan (2012) ได้ศึกษาความคาดหวังในช่วงรอยเชื่อมต่อจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาของครู ผู้ปกครองและ เด็กในประเทศฮ่องกง เพื่อศึกษาความคาดหวังของครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับความสามารถของเด็กในพัฒนาการทั้ง 5 ด้านในการสร้างรอยเชื่อมต่อที่ราบรื่น โดยการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และการสังเกตในชั้นเรียน พบว่า ครูและผู้ปกครองมีความคาดหวังที่แตกต่างกัน ผู้ปกครองมีความคาดหวังสูงในเรื่องความสามารถด้านวิชาการและการมีวินัยในตนเองของเด็ก ทั้งครูประถมศึกษาและผู้ปกครองเด็กอนุบาลคาดหวังในทักษะด้านวิชาการเบื้องต้นเป็นด้านที่สำคัญที่สุดในด้านพัฒนาการของเด็กแต่ครูอนุบาลให้คะแนนในเรื่องนี้น้อยที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนมีความคิดเห็นตรงกันว่า ความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งระหว่างโรงเรียนอนุบาล โรงเรียนประถมศึกษาและผู้ปกครอง จะช่วยให้การเชื่อมต่อสู่โรงเรียนประถมศึกษาเป็นไปอย่างราบรื่น

Bulkeley and Fabian (2006) ได้ศึกษา สภาพและปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงรอยเชื่อมต่อจาก ช่วงชั้นอนุบาล สู่ช่วงชั้นประถมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประเทศอังกฤษ รวบรวมข้อมูลจากครู ผู้ปกครอง และเด็กด้วยแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต พบว่า ปัจจัยสำคัญในกระบวนการช่วงรอยเชื่อมต่อซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็ก การสื่อสารข้อมูลกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการช่วงรอยเชื่อมต่อ เด็กที่มีความเป็นอยู่ที่ดีเป็นผู้ได้รับการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้อย่างราบรื่น

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองส่งผลต่อความพร้อมทางการเรียนของเด็ก รวมทั้งการสื่อสารข้อมูลกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เด็กที่มีความเป็นอยู่ที่ดีเป็นผู้ได้รับการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้อย่างราบรื่นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการช่วงรอยเชื่อมต่อ เด็กมีปัญหาพฤติกรรม ไม่ชอบไปโรงเรียน ผู้ปกครองไม่ทราบวิธีการในการเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก ไม่มีโอกาสได้เข้าประชุมเรื่องการเตรียมเด็กเข้า ป.1 ก่อนเปิดเทอมร่วมกับครูประถมศึกษา และพบว่าผู้ปกครองมีความกังวลและมีปัญหาในการเตรียมความพร้อมด้านวิชาการให้กับเด็ก การสร้างรอยเชื่อมต่อที่ราบรื่นจำเป็นที่จะต้องสร้างความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งระหว่างโรงเรียนอนุบาล โรงเรียนประถมศึกษา และผู้ปกครอง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

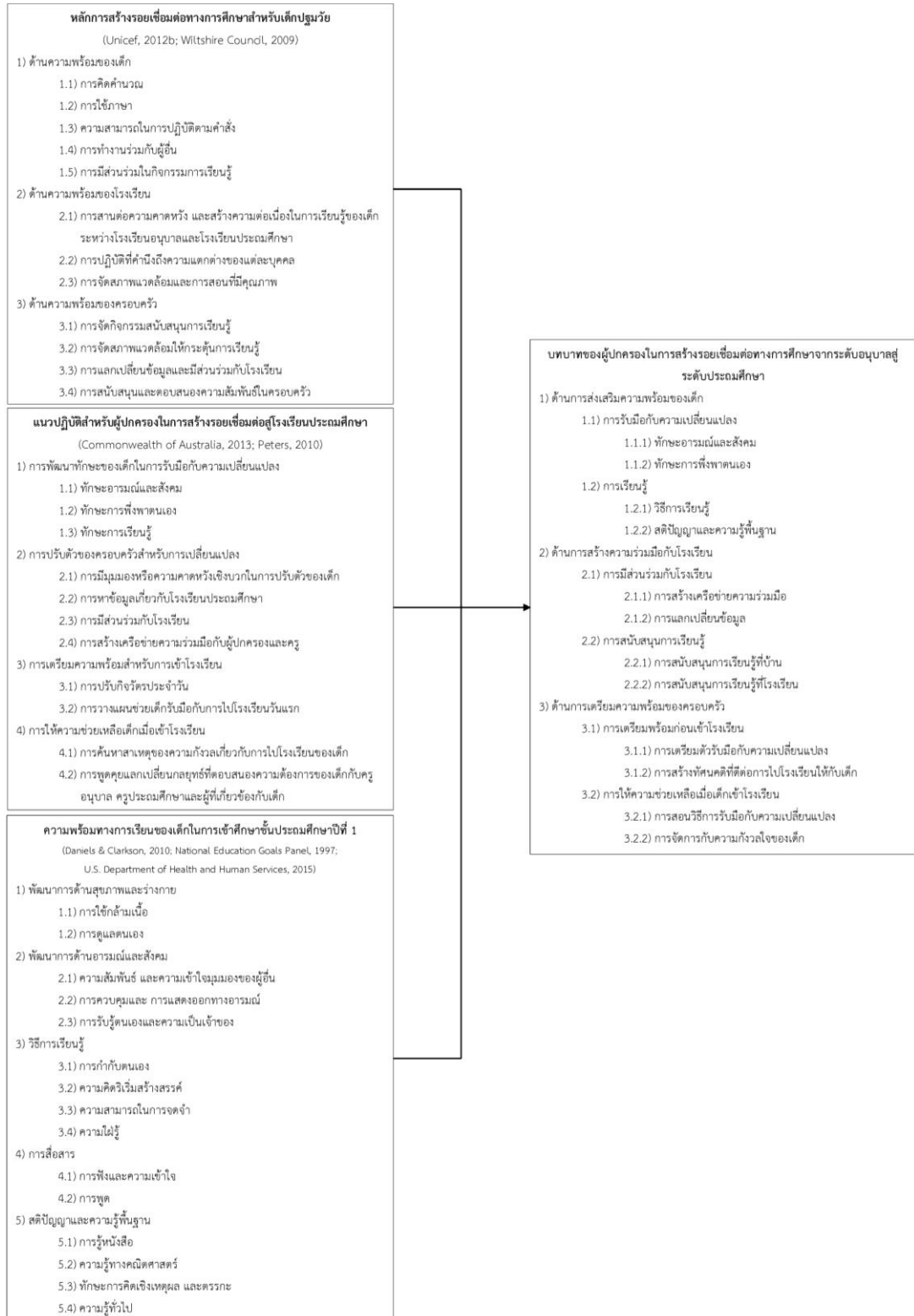
การวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษาเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา ในด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียน และการเสริมสร้างความพร้อมของครอบครัว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
2. การกำหนดประชากร และตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

- 1.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยจากเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ
- 1.2 ศึกษาแนวการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อสู่โรงเรียนประถมศึกษาจากเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ
- 1.3 ศึกษาความพร้อมทางการเรียนของเด็กในการเข้าศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ
- 1.4 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้างต้นมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาระดับชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังแสดงในแผนภาพที่ 6
- 1.5 นำกรอบแนวคิดบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาระดับชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยจำแนกตามความหมาย และพฤติกรรมบ่งชี้ ดังตารางที่ 1

แผนภาพที่ 6 กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับ
อนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา จำแนกตามความหมาย และพฤติกรรมบ่งชี้

บทบาทของผู้ปกครอง	ความหมาย	ประเด็นย่อยและพฤติกรรมบ่งชี้
1. ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก		
1.1 การรับมือกับ ความ เปลี่ยนแปลง	การปฏิบัติของผู้ปกครองในการ ให้คำแนะนำและฝึกฝนเด็กให้มี ความสามารถในการปรับตัวและ เผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่จะ เกิดขึ้น เมื่อเข้าเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย ทักษะอารมณ์ และสังคม และทักษะการพึ่งพา ตนเอง	1.1.1 ทักษะอารมณ์และสังคม 1) การสอนให้เด็กรับรู้และสะท้อนคิดเกี่ยวกับ ตนเอง 2) การสอนวิถีจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึก ของตนเองในสถานการณ์ต่างๆ 3) การสอนวิถีการสร้างและรักษามิตรภาพกับ เพื่อน 4) การสอนให้เด็กรับรู้และเข้าใจมุมมองของผู้อื่น 1.1.2 ทักษะการพึ่งพาตนเอง 1) การฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในการทำ กิจวัตรประจำวัน 2) การมอบหมายหน้าที่ง่ายๆ ให้เด็กรับผิดชอบ 3) การฝึกให้เด็กดูแลของเล่นและของใช้ส่วนตัว 4) การเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ
1.2 การเรียนรู้	การปฏิบัติของผู้ปกครองในการ ส่งเสริมให้เด็กมีความสามารถในการ เรียนรู้และความรู้พื้นฐานใน การเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย วิธีการเรียนรู้ และสติปัญญาและความรู้ พื้นฐาน	1.2.1 วิธีการเรียนรู้ 1) การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการกำกับ ตนเอง 2) การส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 3) การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการจดจำและ ปฏิบัติตามคำสั่ง 4) การส่งเสริมให้เด็กมีความใฝ่รู้ 1.2.2 สติปัญญาและความรู้พื้นฐาน 1) การส่งเสริมให้เด็กมีทักษะการรู้หนังสือขั้นต้น 2) การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้พื้นฐานทาง คณิตศาสตร์ และการคิดเชิงตรรกะ 3) การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับสังคม และสิ่งรอบตัว 4) การส่งเสริมให้เด็กใช้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์

ตารางที่ 1 (ต่อ) กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา จำแนกตามความหมาย และพฤติกรรมบ่งชี้

บทบาทของผู้ปกครอง	ความหมาย	ประเด็นย่อยและพฤติกรรมบ่งชี้
2. ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน		
2.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน	การปฏิบัติของผู้ปกครองในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดี ซึ่งช่วยส่งเสริมให้เด็กสามารถปรับตัวและเรียนรู้ได้อย่างราบรื่น ประกอบด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนข้อมูล	2.1.1 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ <ol style="list-style-type: none"> 1) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านและโรงเรียน 2) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน 3) การติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน 4) การสนับสนุนเงินทุนหรือแหล่งข้อมูลให้กับโรงเรียน 2.1.2 การแลกเปลี่ยนข้อมูล <ol style="list-style-type: none"> 1) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กแก่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ 3) การติดตามข้อมูล ข่าวสารและกิจกรรมของโรงเรียน 4) การสื่อสารพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็ก
2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้	การปฏิบัติของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อให้เด็กมีการเรียนที่ต่อเนื่อง และประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ประกอบด้วย การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน และการสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน	2.2.1 การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน <ol style="list-style-type: none"> 1) การจัดพื้นที่การเรียนรู้ให้กับเด็ก 2) การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ 3) การจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่บ้าน 4) การให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียน 2.2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน <ol style="list-style-type: none"> 1) การเป็นอาสาสมัครในกิจกรรม 2) การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานของโรงเรียน 3) การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน 4) การสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ให้กับโรงเรียนในการจัดกิจกรรม

ตารางที่ 1 (ต่อ) กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา จำแนกตามความหมาย และพฤติกรรมบ่งชี้

บทบาทของผู้ปกครอง	ความหมาย	ประเด็นย่อยและพฤติกรรมบ่งชี้
3. ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว		
3.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน	การปฏิบัติของผู้ปกครองในครอบครัวให้มีความพร้อมสำหรับการไปโรงเรียน เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวกับความเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น ประกอบด้วย การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก	3.1.1 การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง 1) การมีมุมมองที่ดีต่อการปรับตัวของเด็ก 2) การหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน 3) การปรับกิจวัตรประจำวันในครอบครัว 4) การเตรียมความพร้อมสำหรับไปโรงเรียน 3.1.2 การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก 1) การสร้างความรู้สึที่ดีต่อการไปโรงเรียน 2) การสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่ของโรงเรียน 3) การสร้างความคุ้นเคยกับบุคคลต่างๆในโรงเรียน 4) การสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่
3.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน	การปฏิบัติของผู้ปกครองในการให้คำแนะนำแก่เด็กเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับสถานการณ์ หรือปัญหาที่เกิดขึ้นที่โรงเรียน เพื่อให้เด็กมีแนวทางในการปรับตัวและใช้ชีวิตในโรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างมีความสุข ประกอบด้วย การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และการจัดการกับความกังวลใจของเด็ก	3.2.1 การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง 1) การสร้างความรู้สึที่ดีต่อตนเองให้กับเด็ก 2) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น 3) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการจัดการอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง 4) การสอนวิธีจัดการกับงานที่ได้รับมอบหมาย 3.2.2 การจัดการกับความกังวลใจของเด็ก 1) การรับฟังคำพูดหรือความกังวลใจ 2) การค้นหาสาเหตุของความกังวลใจ 3) การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา 4) การให้กำลังใจในการเผชิญกับปัญหา

2. การกำหนดประชากร และตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของเด็กที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ 1 โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับอนุบาล และประถมศึกษา และประเภทที่ 2 โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขึ้นไป จำนวน 4 สังกัด ได้แก่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 63,789 คน โดยอ้างอิงจากจำนวนผู้ปกครองเด็กนักเรียนจำนวน 1 คนต่อนักเรียน 1 คน (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ดังตารางที่ 2

สังกัด	จำนวนประชากร					
	โรงเรียนประเภทที่ 1		โรงเรียนประเภทที่ 2		รวม	
	โรง	คน	โรง	คน	โรง	คน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	35	2,902	2	449	37	3,351
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	264	22,415	30	2,740	294	25,155
สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร	429	33,904	2	108	431	34,012
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	6	841	2	493	8	1,271
รวม	735	60,062	35	3,790	770	63,789

2.2 ตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 398 คน โดยคำนวณจากสูตรของยามาเน่ (Yamane อ้างถึงใน อวยพร เรื่องตระกูล, 2553) เพื่อประมาณค่าสัดส่วนตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้คลาดเคลื่อนได้ 5% ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง ดังนี้

2.2.1 ผู้วิจัยกำหนดจำนวนผู้ปกครองใน 4 สังกัด ตามสัดส่วนประชากรของแต่ละสังกัด และแบ่งตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามโดยแต่ละสังกัดแบ่งจำนวนตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ตามประเภทของโรงเรียน คือ ประเภทที่ 1 โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับอนุบาล และประถมศึกษา และประเภทที่ 2 โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขึ้นไป ได้

จำนวนผู้ปกครองในแต่ละสังกัด ได้แก่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 24 คน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 164 คน สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 216 คน และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 12 คน

2.2.2 แบ่งจำนวนตัวอย่างผู้ปกครองในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท โดยแต่ละประเภท แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังที่ สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (2557) ระบุถึง สถานการณ์ช่วงรอยต่อทางการศึกษาในประเทศไทยว่า ผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรสอบเข้า ศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีชื่อเสียงจะมีการเร่งรัดการเตรียมตัวเด็กให้มีความพร้อมสำหรับการ สอบเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตั้งแต่ชั้นอนุบาล ผู้วิจัยจึงแบ่งโรงเรียนในแต่ละประเภทออกเป็น 2 กลุ่ม ตามวิธีการที่บุตรเข้าศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ กลุ่มที่ 1 เข้าเรียนโดยการสอบ คัดเลือก และกลุ่มที่ 2 เข้าเรียนโดยไม่สอบคัดเลือก

2.2.3 ผู้วิจัยกำหนดจำนวนตัวอย่าง ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละสังกัด และได้ เพิ่มจำนวนตัวอย่างผู้ปกครองในแต่ละกลุ่มของโรงเรียนทั้ง 2 ประเภทให้มีจำนวนเท่าๆกัน ได้จำนวน ตัวอย่าง 416 คน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการรับนักเรียนเข้าศึกษาชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1

สังกัด	ตัวอย่าง									
	โรงเรียนประเภทที่ 1				โรงเรียนประเภทที่ 2				รวม	
	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2			
โรง	คน	โรง	คน	โรง	คน	โรง	คน	โรง	คน	
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	1	6	1	6	1	6	1	6	4	24
สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน	1	41	1	41	1	41	1	41	4	164
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	1	54	1	54	0	0	2	108	4	216
สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา	1	3	1	3	1	3	1	3	4	12
รวม	4	104	4	104	3	50	4	158	16	416

2.2.4 คัดเลือกโรงเรียนที่ใช้เก็บข้อมูล โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก รายชื่อโรงเรียนทั้ง 4 สังกัด โดยแต่ละสังกัดมีโรงเรียนทั้ง 2 ประเภท ประเภทละ 2 โรง ได้รายชื่อ

โรงเรียนสังกัดละ 4 โรง ยกเว้นสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครซึ่งมีโรงเรียนประเภทที่ 2 และกลุ่มที่ 2 จำนวน 2 โรง เนื่องจากไม่มีกลุ่มที่ 1 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 รายชื่อโรงเรียนตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสังกัด

ชื่อโรงเรียน	จำนวน(คน)	ประเภทโรงเรียน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน		
1. โรงเรียนพญาไท	6	ประเภทที่ 1
2. โรงเรียนวัดชนะสงคราม	6	ประเภทที่ 1
3. โรงเรียนราชวินิต	6	ประเภทที่ 2
4. โรงเรียนวัดประยูรวงศาวาส	6	ประเภทที่ 2
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน		
5. โรงเรียนสาธิตพัฒนา	41	ประเภทที่ 1
6. โรงเรียนเกษมพิทยา	41	ประเภทที่ 1
7. โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม	41	ประเภทที่ 2
8. โรงเรียนจันทรวินชา	41	ประเภทที่ 2
สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร		
9. โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร	54	ประเภทที่ 1
10. โรงเรียนวัดนางนอง	54	ประเภทที่ 1
11. โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา	43	ประเภทที่ 2
12. โรงเรียนวัดธรรมมงคล (หลวงพ่อวิริยงค์อุปถัมภ์)	65	ประเภทที่ 2
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา		
13. โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ(ฝ่ายประถม)	3	ประเภทที่ 1
14.โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	3	ประเภทที่ 1
15. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3	ประเภทที่ 2
16. โรงเรียนประถมนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	3	ประเภทที่ 2
รวม	416	

2.2 จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการตอบแบบสัมภาษณ์

กำหนดจำนวนผู้ปกครองตามสังกัด ได้แก่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สังกัดละ 4 คน รวมจำนวน 16 คน โดยการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ คือ เป็นผู้ปกครองที่ทำคะแนนได้สูงที่สุดจากการตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสัมภาษณ์ จำแนกตามสังกัด

สังกัด	ตัวอย่าง		
	โรงเรียนประเภทที่ 1	โรงเรียนประเภทที่ 2	รวม
	คน	คน	คน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	2	2	4
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	2	2	4
สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร	2	2	4
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	2	2	4
รวม	8	8	16

ตารางที่ 6 รายชื่อโรงเรียนตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสัมภาษณ์ จำแนกตามสังกัด

ชื่อโรงเรียน	จำนวน (คน)	ประเภทโรงเรียน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน		
โรงเรียนพญาไท	1	ประเภทที่ 1
โรงเรียนวัดชนะสงคราม	1	ประเภทที่ 1
โรงเรียนราชวินิต	1	ประเภทที่ 2
โรงเรียนวัดประยุรวงศาวาส	1	ประเภทที่ 2
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน		
โรงเรียนสาธิตพัฒนา	2	ประเภทที่ 1
โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม	2	ประเภทที่ 2
สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร		
โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร	2	ประเภทที่ 1
โรงเรียนวัดธรรมมงคล (หลวงพ่อวิริยงค์อุปถัมภ์)	2	ประเภทที่ 2
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา		
โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ(ฝ่ายประถม)	2	ประเภทที่ 1
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1	ประเภทที่ 2
โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	1	ประเภทที่ 2
รวม	16	

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประเภท ด้วยกัน คือ แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด และแบบสัมภาษณ์จำนวน 1 ชุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 แบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง เป็นแบบเลือกตอบ เกี่ยวกับเพศ อายุ ความสัมพันธ์กับเด็ก สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ลักษณะครอบครัว จำนวนบุตร ช่วงเวลาที่อยู่กับบุตร จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับ บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ใน 3 ด้าน จำนวน 48 ข้อ

ด้านที่ 1 ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก จำนวน 16 ข้อ

ด้านที่ 2 ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน จำนวน 16 ข้อ

ด้านที่ 3 ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว จำนวน 16 ข้อ

แบบสอบถามผู้ปกครอง กำหนดความหมายมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

5 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา

คำถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ให้ผู้ปกครองเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ใน 3 ด้าน จำนวน 6 ข้อ

ด้านที่ 1 ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก จำนวน 2 ข้อ

ด้านที่ 2 ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน จำนวน 2 ข้อ

ด้านที่ 3 ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว จำนวน 2 ข้อ

3.2 แบบสัมภาษณ์บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับ วุฒิการศึกษาสูงสุด อาชีพ ช่วงเวลาที่อยู่กับลูก จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยกำหนดคำถามที่ใช้สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล แบ่งเป็น 3 ด้าน จำนวน 12 ข้อ

ด้านที่ 1 ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก จำนวน 4 ข้อ

ด้านที่ 2 ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน จำนวน 4 ข้อ

ด้านที่ 3 ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว จำนวน 4 ข้อ

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและเอกสารงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.2 กำหนดโครงสร้างเนื้อหา และข้อคำถามในแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยกำหนดจำนวนข้อ และค่าน้ำหนัก ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เนื้อหา และข้อคำถามในแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย จำแนกตามจำนวนข้อ และค่าน้ำหนัก

บทบาทของผู้ปกครอง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย				
	แบบสอบถาม			แบบสัมภาษณ์	
	จำนวนข้อ	ค่าน้ำหนักรวม	ค่าน้ำหนักรายข้อ	จำนวนข้อ	ค่าน้ำหนักรวม
1. ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก	(16)	(33.33)		(4)	(33.33)
1.1 การรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	(8)				
1.1.1 ทักษะอารมณ์และสังคม	4		8.33		
1.1.2 ทักษะการพึ่งพาตนเอง	4		8.33		
1.2 การเรียนรู้	(8)				
1.2.1 วิธีการเรียนรู้	4		8.33		
1.2.2 สติปัญญาและความรู้พื้นฐาน	4		8.33		
2. ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน	(16)	(33.33)		(4)	(33.33)
2.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน	(8)				
2.1.1 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	4		8.33		
2.1.2 การแลกเปลี่ยนข้อมูล	4		8.33		
2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้	(8)				
2.2.1 การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน	4		8.33		
2.2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน	4		8.33		
3. ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว	(16)	(33.33)		(4)	(33.33)
3.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน	(8)				
3.1.1 การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	4		8.33		
3.1.2 การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก	4		8.33		
3.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน	(8)				
3.2.1 การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	4		8.33		
3.2.2 การจัดการกับความกังวลใจของเด็ก	4		8.33		
รวม	48	100		12	100

4.3 กำหนดโครงสร้างเนื้อหา และข้อคำถามในแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังตารางที่ 8
 ตารางที่ 8 โครงสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

บทบาทของผู้ปกครอง	ประเด็นย่อย	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	
		แบบสอบถาม (ข้อ)	แบบสัมภาษณ์ (ข้อ)
1. ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก			1-4
1.1 การรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	1.1.1 ทักษะอารมณ์และสังคม	1-4	
	1.1.2 ทักษะการพึ่งพาตนเอง	5-8	
1.2 การเรียนรู้	1.2.1 วิธีการเรียนรู้	9-12	
	1.2.2 สติปัญญาและความรู้พื้นฐาน	13-16	
2. ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน			5-8
2.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน	2.1.1 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	17-20	
	2.1.2 การแลกเปลี่ยนข้อมูล	21-24	
2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้	2.2.1 การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน	25-28	
	2.2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน	29-32	
3. ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว			9-12
3.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน	3.1.1 การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	33-36	
	3.1.2 การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก	37-40	
3.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน	3.2.1 การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	41-44	
	3.2.2 การจัดการกับความกังวลใจของเด็ก	45-48	
รวม		48	12

4.4 สร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษาและเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

4.5 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

4.5.1 ตรวจสอบความตรงและความครอบคลุมตามเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา รวมถึงตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา โดยกำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนน

+1 หมายถึง ความสอดคล้อง ครอบคลุม และเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัย

0 หมายถึง ความสอดคล้อง ครอบคลุม และเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัย

-1 หมายถึง ความสอดคล้อง ครอบคลุม และเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัย

4.5.2 นำผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านมาคำนวณหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ (IOC) เป็นรายชื่อโดยกำหนดเกณฑ์ให้ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ต้องมีดัชนี IOC มากกว่า 0.5 จึงถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับโครงสร้างและนิยามที่ต้องการวัด (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2550) พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.0 แสดงว่ามีความตรงเชิงเนื้อหาผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยเครื่องมือทั้ง 2 ชุด ประกอบด้วย แบบสอบถามผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ย IOC คือ 0.85 และแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ย IOC คือ 1

4.5.3 นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิและประเด็นปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	สิ่งที่ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไข
ตอนที่ 1	
1. ข้อคำถามเกี่ยวกับช่วงอายุควรกำหนดเป็นตัวเลือกรange เพื่อให้ผู้ปกครองตอบแบบสอบถามได้สะดวกมากขึ้น	1. กำหนดช่วงอายุให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือก
2. ควรใช้ภาษาในข้อคำถามให้ชัดเจน	2. ปรับภาษาให้มีความกระชับ และชัดเจนมากขึ้น เช่น ปรับแก้ตัวเลือก “อื่นๆ” เป็น “ผู้ปกครอง (โปรดระบุสถานภาพความสัมพันธ์กับเด็ก)”
3. ตัวเลือกรange “ช่วงเวลาที่ท่านอยู่กับบุตร” อาจทำให้ผู้ปกครองตอบได้ยาก	3. ปรับตัวเลือกให้มีความกระชับ และชัดเจนมากขึ้น โดยแบ่งเป็น วันจันทร์-ศุกร์ และวันเสาร์-อาทิตย์ และให้ตัวเลือกจำนวนชั่วโมงโดยประมาณที่ใช้กับบุตรแทนการระบุช่วงเวลาที่ชัดเจน
ตอนที่ 2	
1. ควรใช้ภาษาให้กระชับและชัดเจน	1. ปรับคำที่ใช้ให้มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น เช่น แก้ไขจาก “เกม” เป็น “เกมจับคู่ภาพ หรือเกมทายบัตรคำ”
2. ควรใช้ภาษาให้ถ่ายทอดความเข้าใจของผู้ปกครอง	2. ปรับคำให้เข้าใจง่ายและให้ตัวอย่างประกอบ หรือ คำอธิบายเพิ่มเติม ได้แก่ แก้ไขจาก “คำสั่งที่มากกว่า 2 ขั้นตอน” เป็น “การฝึกให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งที่มากกว่า 2 ขั้นตอน ด้วยการบอกให้เด็กใส่ถุงเท้าไปหยิบกระเป๋าและมานั่งรอ” แก้ไขจาก “ชื่อเสียงของตนเอง” เป็น “การให้เด็กบอกความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง” แก้ไขจาก “วิทยาศาสตร์และภูมิศาสตร์” เป็น “ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”
3. ควรเรียงลำดับพฤติกรรมตัวอย่างจากใกล้ตัวไปไกลตัว	3. จัดเรียงลำดับตัวอย่าง เช่น การพูดคุย การรับทราบจดหมายโรงเรียน การใช้แอปพลิเคชันไลน์ เป็นต้น
4. ควรใช้คำให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น	4. ปรับคำในตัวอย่างพฤติกรรมให้มีความหมายที่เปิดกว้างมากขึ้น เช่น แก้ไขจาก “การพูดคุยกับครู” เป็น “การพูดคุยกับครูในช่วงเย็นหรือหลังเลิก” แก้ไขจาก “วัด” เป็น “ศาสนสถาน”

4.5.4 ทดลองใช้แบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วกับผู้ปกครองที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับตัวอย่าง แต่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 40 คน ใช้เวลาดำเนินการทั้งสิ้น 2 สัปดาห์ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่สามารถตอบแบบสอบถามได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจ จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

4.5.3 นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไข และจัดทำเป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

5.1.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือโรงเรียนในการให้ข้อมูล

5.1.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง พร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียน ให้แก่ผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อให้ผู้อำนวยการดำเนินการนำแบบสอบถามส่งให้กับผู้ปกครอง

5.1.3 ผู้วิจัยโทรศัพท์นัดหมายกับโรงเรียนเพื่อเดินทางไปปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยใช้เวลาในการรวบรวมแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 4 กันยายน 2560 ถึงวันที่ 6 ตุลาคม 2560

5.1.4 ตรวจสอบข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมโดยพิจารณาถึงความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนจากโรงเรียนประเภทที่ 1 จำนวน 200 ฉบับ และแบบสอบถามจากโรงเรียนประเภทที่ 2 จำนวน 198 ฉบับ รวมทั้งสิ้น จำนวน 398 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.67 เป็นค่าที่ยอมรับได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 (วรณีย์ แกมเกตุ, 2551)

5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

5.2.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขออนุญาตในการเข้าไปเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัย ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ปกครองด้วยตัวเอง

5.2.2 นัดหมายเวลาในการใช้แบบสัมภาษณ์ และดำเนินการสัมภาษณ์โดยขออนุญาตผู้ปกครองทำการบันทึกเสียงขณะสัมภาษณ์ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์รายบุคคลประมาณ 40-60 นาที จากนั้นทำการถอดเทปบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ ตั้งแต่ ตุลาคม 2560 ถึง พฤศจิกายน 2560

6. การวิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ผล และการนำเสนอข้อมูล ตามเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

6.1 แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

เกณฑ์การแปลผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยในการปฏิบัติหรือพฤติกรรมของผู้ปกครอง (ประคอง กรรณสูต, 2542) ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่คำตอบ ตามประเด็นต่างๆ การแจกแจงความถี่ และนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

6.2 แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายโดยการนำข้อมูลมา จัดหมวดหมู่ตามประเด็นต่างๆและนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียน
อนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา
จากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อ
ทางการศึกษาจากระดับชั้นอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในภาพรวม และรายด้าน

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อ
ทางการศึกษาจากระดับชั้นอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในแต่ละองค์ประกอบ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการสร้างรอยเชื่อมต่อทาง
การศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง เป็นดังนี้

ตารางที่ 10 จำนวน และค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ผู้ปกครอง				รวม	
	โรงเรียนประเภทที่ 1		โรงเรียนประเภทที่ 2		จำนวน (n=398)	ร้อยละ
	จำนวน (n=200)	ร้อยละ	จำนวน (n=198)	ร้อยละ		
1. เพศ						
ชาย	43	21.50	61	30.80	104	26.10
หญิง	157	78.50	137	69.20	294	73.90
2. อายุ						
ต่ำกว่า 25 ปี	11	5.50	6	3	17	4.30
26-30 ปี	20	10	13	6.60	33	8.30
31-35 ปี	30	15	41	20.70	71	17.80
36-40 ปี	60	30	59	29.80	119	29.90
41-45 ปี	51	25.50	42	21.20	93	23.40
46-50 ปี	15	7.50	25	12.60	40	10.00
มากกว่า 50 ปี	13	6.50	12	6.10	25	6.30
3. ความสัมพันธ์กับเด็ก						
บิดา	30	15	45	22.70	75	18.90
มารดา	145	72.50	131	66.20	276	69.30
อื่นๆ	25	12.50	22	11.10	47	11.80
4. สถานภาพสมรส						
โสด	13	6.50	10	5.10	23	5.80
สมรส	158	79	146	73.70	304	76.40
หม้าย	12	6	19	9.60	31	7.80
แยกกันอยู่	17	8.50	23	11.60	40	10.00
5. วุฒิการศึกษา						
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	46	23	86	43.50	132	33.20
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือปวช.	32	16	45	22.70	77	19.30
อนุปริญญา หรือปวส.	16	8	9	4.50	25	6.30
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	70	35	40	20.20	110	27.60
ปริญญาโท	32	16	18	9.10	50	12.60
ปริญญาเอก	4	2	0	0	4	1.00

ตารางที่ 10 (ต่อ) จำนวน และค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ผู้ปกครอง				รวม	
	โรงเรียนประเภทที่ 1		โรงเรียนประเภทที่ 2		จำนวน (n=398)	ร้อยละ
	จำนวน (n=200)	ร้อยละ	จำนวน (n=198)	ร้อยละ		
6. อาชีพ						
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	43	21.50	54	27.30	97	24.40
ข้าราชการ	32	16	3	1.50	35	8.80
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	3	3	1.50	9	2.30
รับจ้างทั่วไป	25	12.50	43	21.70	68	17.00
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	38	19	30	15.20	68	17.00
พนักงานบริษัทเอกชน	37	18.50	54	27.30	91	22.90
อาชีพอิสระ	5	2.50	2	1	7	1.80
อื่นๆ	14	7	9	4.50	23	5.80
7. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน						
น้อยกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท	73	36.50	87	43.90	160	40.20
20,001 – 40,000 บาท	52	26	49	24.70	101	25.40
40,001 – 60,000 บาท	23	11.50	20	10.10	43	10.80
60,001 – 80,000 บาท	10	5	8	4	18	4.50
80,001 – 100,000 บาท	11	5.50	10	5.10	21	5.30
100,001 บาทขึ้นไป	31	15.50	24	12.10	55	13.80
8. ลักษณะครอบครัว						
ครอบครัวเดี่ยว	106	53	103	52	209	52.50
ครอบครัวขยาย	81	40.50	73	36.90	154	38.70
ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว	13	6.50	22	11.10	35	8.80
9. จำนวนบุตร						
1 คน	79	39.50	80	40.40	159	39.90
2 คน	98	49	82	41.40	180	45.20
3 คน	18	9	26	13.10	44	11.10
4 คน	5	2.50	9	4.50	14	3.50
7 คน	0	0	1	0.50	1	0.30

ตารางที่ 10 พบว่า ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 78.50 มีอายุ 41-45 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.50 มีความสัมพันธ์กับเด็กเป็นมารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.50 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 79 ผู้ปกครองส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 35 ประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.50 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.50 มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53 ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีบุตรจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 49

ข้อมูลพื้นฐานจากแบบสอบถาม พบว่า ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 69.20 มีอายุ 36-40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.80 มีความสัมพันธ์กับเด็กเป็นมารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.20 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 73.70 ผู้ปกครองส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 43.50 ประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว และพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.30 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.90 ผู้ปกครองมีลักษณะครอบครัวเดี่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52 ส่วนใหญ่มีบุตรจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 41.40

ตารางที่ 11 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองที่ตอบแบบสัมภาษณ์

ลำดับ	วุฒิการศึกษาสูงสุด	ความสัมพันธ์	อาชีพ	ช่วงเวลาอยู่กับลูก	
				วันธรรมดา	วันเสาร์-อาทิตย์
1.	ปริญญาตรี	มารดา	ผู้สื่อข่าว	ตื่น-ส่ง-รับ-นอน	ทั้งวัน
2.	ปริญญาตรี	มารดา	เจ้าหน้าที่บริหาร ลูกค้าสัมพันธ์ ฝ่ายการตลาด	ตื่น-ส่ง-รับ-นอน	ทั้งวัน
3.	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3	มารดา	แม่บ้านที่บ้าน	ตื่น-ส่ง-รับ-นอน	ทั้งวัน
4.	ปริญญาตรี	มารดา	ฝ่ายประสานงาน	ตื่น-ส่ง-นำรับดูแลจนนอน	ทั้งวัน
5.	ปริญญาตรี	มารดา	พยาบาล	ตื่น-แม่หรือพ่อส่ง-แม่รับ-นอน	ทั้งวัน
6.	ปริญญาตรี	มารดา	ธุรกิจส่วนตัว	ตอนเย็น 2 ชั่วโมง	ทั้งวัน
7.	ปริญญาโท	มารดา	พนักงานบริษัท ธุรกิจส่วนตัว	ตื่น-ส่ง-รับ-นอน	ทั้งวัน
8.	ปริญญาตรี	มารดา	นักออกแบบ Freelance	ตื่น-ส่ง-รับเองหรือป้ารับ-นอน	ทั้งวัน
9.	ปริญญาตรี	มารดา	ธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย	พ่อตื่น-ส่ง-พี่รับ-แม่ดูจนนอน	ทั้งวัน
10.	ปริญญาตรี	มารดา	ธุรกิจโรงเรียน	ตื่น-ส่ง-รับ-นอน	ทั้งวัน
11.	ปวช.	มารดา	รับซัก-รีด และดูแลเด็ก	ตื่น-ส่ง-รับ-นอน	ทั้งวัน
12.	มัธยมศึกษาปีที่ 6	ยาย	รับจ้างเป็นแม่บ้าน	ยายตื่น-ส่ง-แม่มารับ-นอน	อยู่กับยาย ทั้งวัน
13.	ประถมศึกษาปีที่ 6	มารดา	ธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย	ตื่น-ส่ง-รับ-นอน	ทั้งวัน
14.	ปริญญาโท	มารดา	ธุรกิจส่วนตัว	ตื่น-ส่ง-รับ-นอน	ทั้งวัน
15.	ปริญญาโท	มารดา	ธุรกิจส่วนตัว	ตื่น-ส่ง-รับ-นอน	ทั้งวัน
16.	ปริญญาโท	บิดา	อาจารย์	ตื่น-ส่ง-รับ-นอน	เสาร์เช้าอยู่กับแม่ อาทิตย์ ทั้งวัน

ตารางที่ 11 พบว่า ผู้ปกครองจำนวน 16 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (15 คน) มีความสัมพันธ์เป็นมารดาของเด็ก (14 คน) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (8 คน) ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (6 คน) ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์จะใช้เวลาอยู่กับลูกตั้งแต่ตื่นนอน พาออกไปส่งโรงเรียน รับกลับบ้านและพาเข้านอน (10 คน) ในวันเสาร์และวันอาทิตย์จะใช้เวลาทั้งวันอยู่กับลูก (14 คน)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับชั้นอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน

2.1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับชั้นอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในภาพรวม

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในภาพรวม

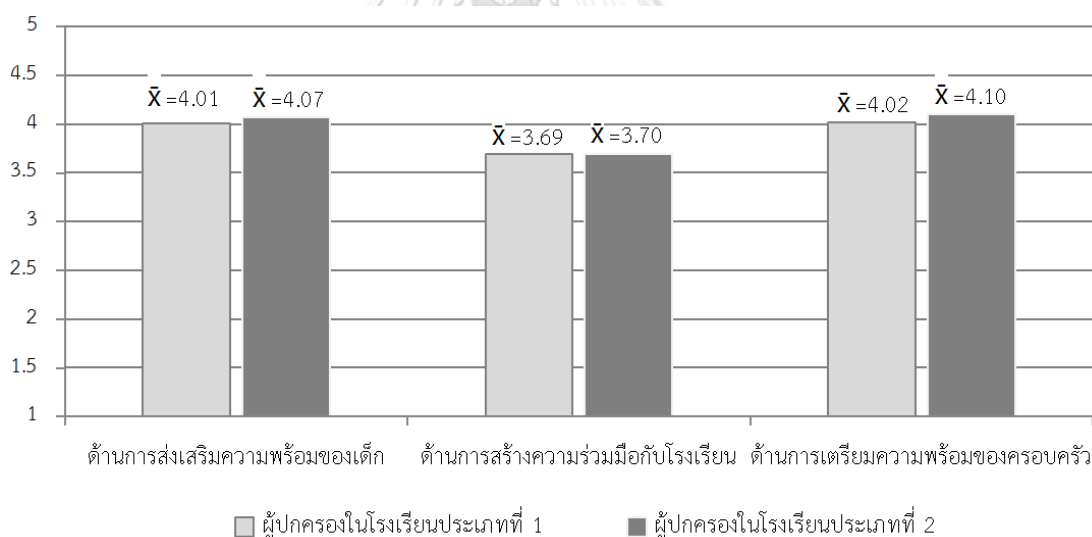
บทบาทผู้ปกครอง	ผู้ปกครอง						รวม		
	โรงเรียนประเภทที่ 1			โรงเรียนประเภทที่ 2					
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก	4.01	0.91	มาก	4.07	0.92	มาก	4.04	0.91	มาก
2. ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน	3.69	1.15	มาก	3.70	1.17	มาก	3.69	1.16	มาก
3. ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว	4.02	0.94	มาก	4.10	0.94	มาก	4.06	0.94	มาก
รวม	3.90	1.02	มาก	3.96	1.03	มาก	3.93	1.03	มาก

ตารางที่ 12 พบว่า โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน โดยด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.06$) รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ($\bar{X}=4.04$) และ ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ($\bar{X}=3.69$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน โดยด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.02$) รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ($\bar{X}=4.01$) และ ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ($\bar{X}=3.69$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน โดยด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.10$) รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ($\bar{X}=4.07$) และ ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ($\bar{X}=3.70$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

2.1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับชั้นอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในรายด้าน
 ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับชั้นอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในรายด้าน

บทบาทผู้ปกครอง	ผู้ปกครอง						รวม		
	โรงเรียนประเภทที่ 1			โรงเรียนประเภทที่ 2			\bar{X}	S.D.	ระดับ
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ			
1. ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก	4.00	0.92	มาก	4.07	0.92	มาก	4.04	0.91	มาก
1.1 การรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	4.13	0.84	มาก	4.18	0.84	มาก	4.15	0.84	มาก
1.2 การเรียนรู้	3.88	0.96	มาก	3.96	0.98	มาก	3.92	0.97	มาก
2. ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน	3.65	1.25	มาก	3.70	1.17	มาก	3.69	1.16	มาก
2.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน	3.87	1.04	มาก	3.92	1.03	มาก	3.90	1.03	มาก
2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้	3.50	1.23	ปานกลาง	3.49	1.27	ปานกลาง	3.49	1.25	ปานกลาง
3. ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว	4.01	0.97	มาก	4.10	0.94	มาก	4.06	0.94	มาก
3.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน	3.96	0.97	มาก	4.02	0.99	มาก	3.99	0.98	มาก
3.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน	4.08	0.90	มาก	4.19	0.89	มาก	4.13	0.90	มาก
รวม	3.89	1.07	มาก	3.94	1.09	มาก	3.93	1.03	มาก

CHULALONGKORN UNIVERSITY

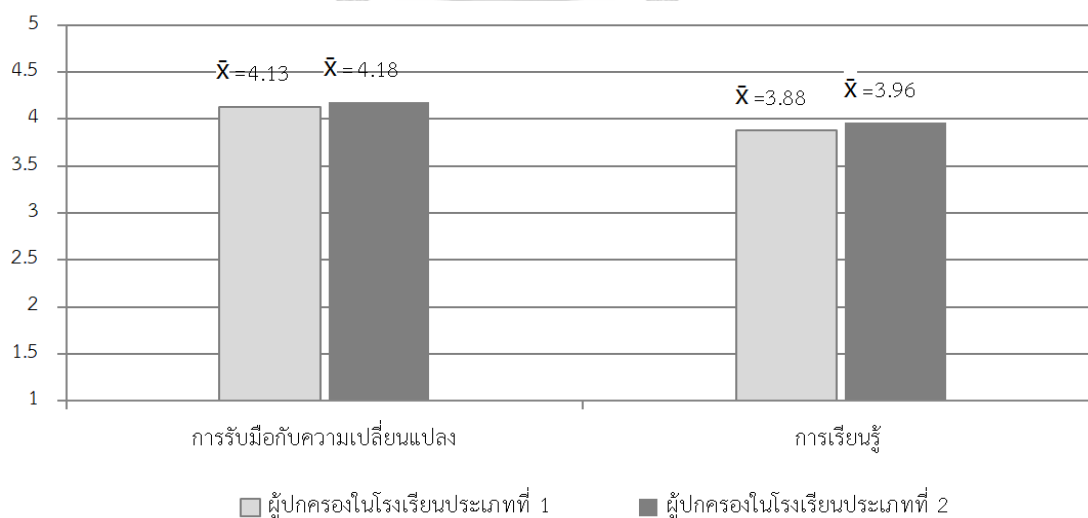
ตารางที่ 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา เป็นรายด้าน

1) **ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก** พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.04$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบพบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 องค์ประกอบ โดยการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.15$) รองลงมา คือ การเรียนรู้ ($\bar{X}=3.92$) จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.00$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบ พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 องค์ประกอบ โดยการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.13$) รองลงมา คือ การเรียนรู้ ($\bar{X}=3.88$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.07$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบ พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 2 องค์ประกอบ โดยการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.18$) รองลงมา คือ การเรียนรู้ ($\bar{X}=3.96$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

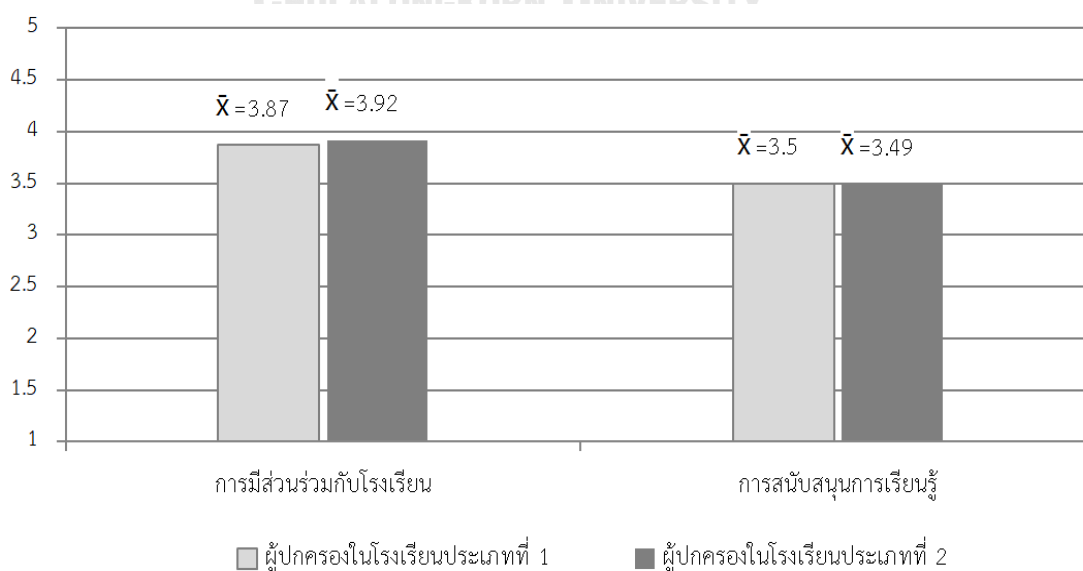

2) **ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน** พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบ พบว่าการปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก 1 องค์ประกอบและระดับปานกลาง 1 องค์ประกอบ โดยการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.90$) รองลงมา คือ การสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.49$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.65$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบ พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก 1 องค์ประกอบและระดับปานกลาง 1 องค์ประกอบ โดยการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=3.87$) รองลงมา คือ การสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.50$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบ พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก 1 องค์ประกอบและระดับปานกลาง 1 องค์ประกอบ โดยการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=3.92$) รองลงมา คือ การสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.49$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

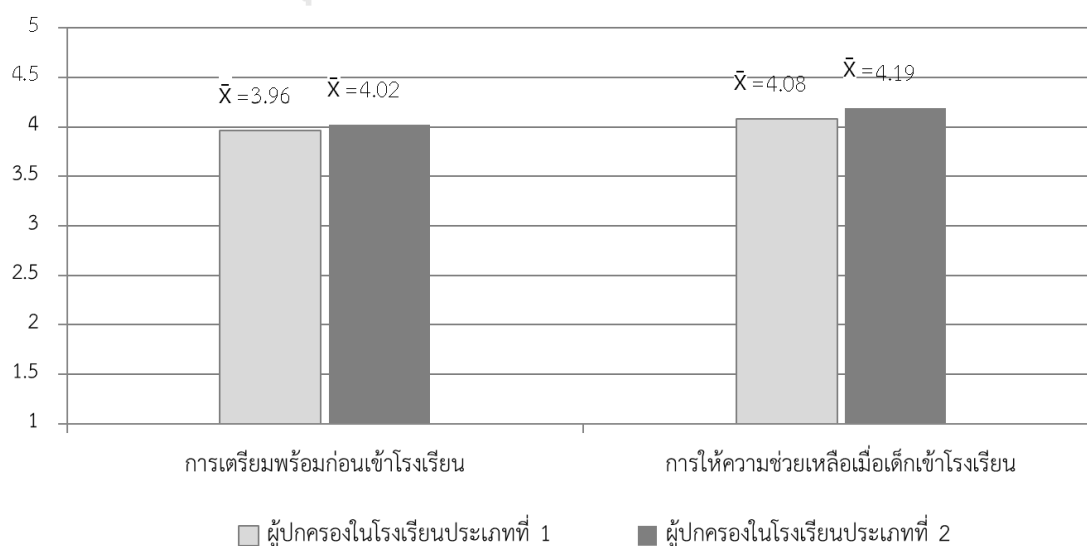

3) **ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว** พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบ พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทั้ง 2 องค์ประกอบ โดยการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.13$) รองลงมา คือ การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ($\bar{X}=3.99$) จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบ พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทั้ง 2 องค์ประกอบ โดยการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.08$) รองลงมา คือ การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ($\bar{X}=3.96$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบ พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทั้ง 2 องค์ประกอบ โดยการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.19$) รองลงมา คือ การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ($\bar{X}=4.02$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอย
เชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในแต่ละองค์ประกอบ เป็นดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอย
เชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก

1.1) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้าง
รอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการส่งเสริมความพร้อมของ
เด็กในองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กใน
องค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง

บทบาทของผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก	ผู้ปกครอง						รวม		
	โรงเรียนประเภทที่ 1			โรงเรียนประเภทที่ 2			X̄	S.D.	ระดับ
	X̄	S.D.	ระดับ	X̄	S.D.	ระดับ			
1. การรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	4.13	0.84	มาก	4.18	0.84	มาก	4.15	0.84	มาก
1.1 ทักษะอารมณ์และสังคม	4.00	0.84	มาก	4.12	0.85	มาก	4.06	0.84	มาก
1.1.1 การสอนให้เด็กรับรู้และสะท้อน คิดเกี่ยวกับตนเอง	3.93	0.82	มาก	3.97	0.84	มาก	3.95	0.83	มาก
1.1.2 การสอนวิธีจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึกของตนเองใน สถานการณ์ต่างๆ	3.87	0.89	มาก	4.01	0.89	มาก	3.93	0.89	มาก
1.1.3 การสอนวิธีการสร้างและรักษา มิตรภาพกับเพื่อน	4.24	0.72	มาก	4.31	0.82	มาก	4.28	0.77	มาก
1.1.4 การสอนให้เด็กรับรู้และเข้าใจ มุมมองของผู้อื่น	3.96	0.85	มาก	4.18	0.80	มาก	4.07	0.83	มาก
1.2 ทักษะการพึ่งพาตนเอง	4.26	0.83	มาก	4.24	0.83	มาก	4.25	0.83	มาก
1.2.1 การฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองใน การทำกิจวัตรประจำวัน	4.49	0.69	มาก	4.40	0.79	มาก	4.45	0.74	มาก
1.2.2 การมอบหมายหน้าที่ง่ายๆ ให้ เด็กรับผิดชอบ	4.10	0.87	มาก	4.21	0.87	มาก	4.15	0.87	มาก
1.2.3 การฝึกให้เด็กดูแลของเล่นและ ของใช้ส่วนตัว	4.27	0.81	มาก	4.20	0.78	มาก	4.24	0.80	มาก
1.2.4 การเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ	4.18	0.88	มาก	4.17	0.85	มาก	4.17	0.86	มาก

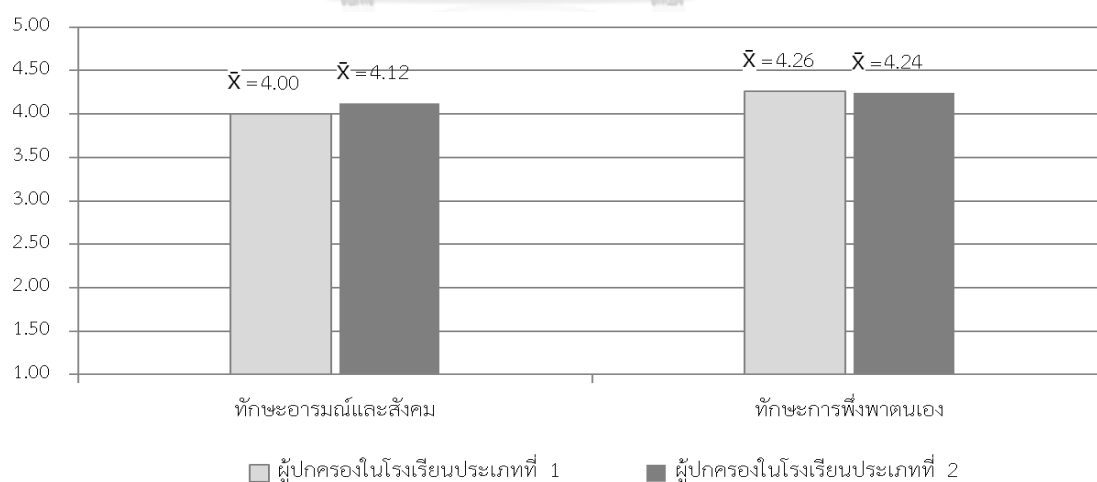
ตารางที่ 14 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอย
เชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กใน
องค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการรับมือกับ

ความเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยทักษะการพึ่งพาตนเองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.25$) รองลงมา คือ ทักษะอารมณ์และสังคม ($\bar{X}=4.06$) จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยทักษะการพึ่งพาตนเองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.26$) รองลงมา คือ ทักษะอารมณ์และสังคม ($\bar{X}=4.00$)

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.18$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยทักษะการพึ่งพาตนเองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.24$) รองลงมา คือ ทักษะอารมณ์และสังคม ($\bar{X}=4.12$)

แผนภาพที่ 11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

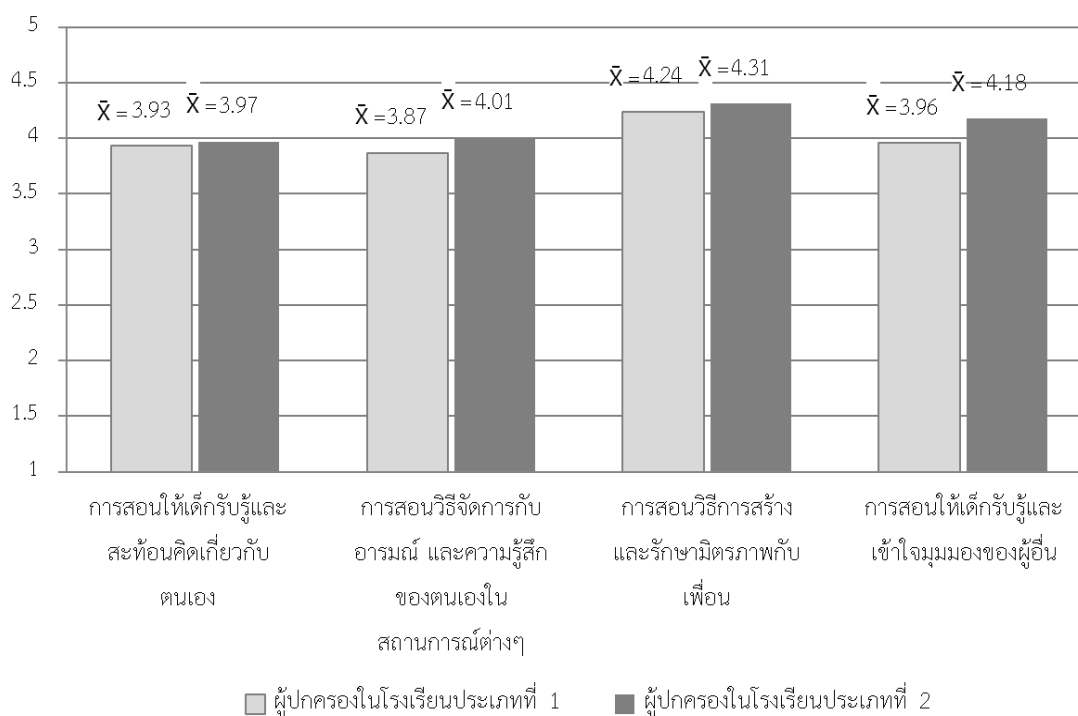
เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ใน 2 องค์ประกอบย่อย คือ 1.1.1) ทักษะอารมณ์และสังคม และ 1.1.2) ทักษะการพึ่งพาตนเอง มีดังนี้

1.1.1) ทักษะอารมณ์และสังคม พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยทักษะอารมณ์และสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$) โดยการสอนวิธีการสร้างและรักษามิตรภาพกับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.28$) รองลงมา คือ การสอนให้เด็กได้รับรู้และเข้าใจมุมมองของผู้อื่น ($\bar{X}=4.07$) การสอนให้เด็กได้รับรู้และสะท้อนคิดเกี่ยวกับตนเอง ($\bar{X}=3.95$) และการสอนวิธีจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึกของตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ($\bar{X}=3.93$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยทักษะอารมณ์และสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยพบว่า การสอนวิธีการสร้างและรักษามิตรภาพกับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.24$) รองลงมา คือ การสอนให้เด็กได้รับรู้และเข้าใจมุมมองของผู้อื่น ($\bar{X}=3.96$) การสอนให้เด็กได้รับรู้และสะท้อนคิดเกี่ยวกับตนเอง ($\bar{X}=3.93$) และการสอนวิธีจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึกของตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ($\bar{X}=3.87$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยทักษะอารมณ์และสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยพบว่า การสอนวิธีการสร้างและรักษามิตรภาพกับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.31$) รองลงมา คือ การสอนให้เด็กได้รับรู้และเข้าใจมุมมองของผู้อื่น ($\bar{X}=4.18$) การสอนวิธีจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึกของตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ($\bar{X}=4.01$) และการสอนให้เด็กได้รับรู้และสะท้อนคิดเกี่ยวกับตนเอง ($\bar{X}=3.97$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 12 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กใน องค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบย่อยทักษะอารมณ์และสังคม ระหว่าง ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

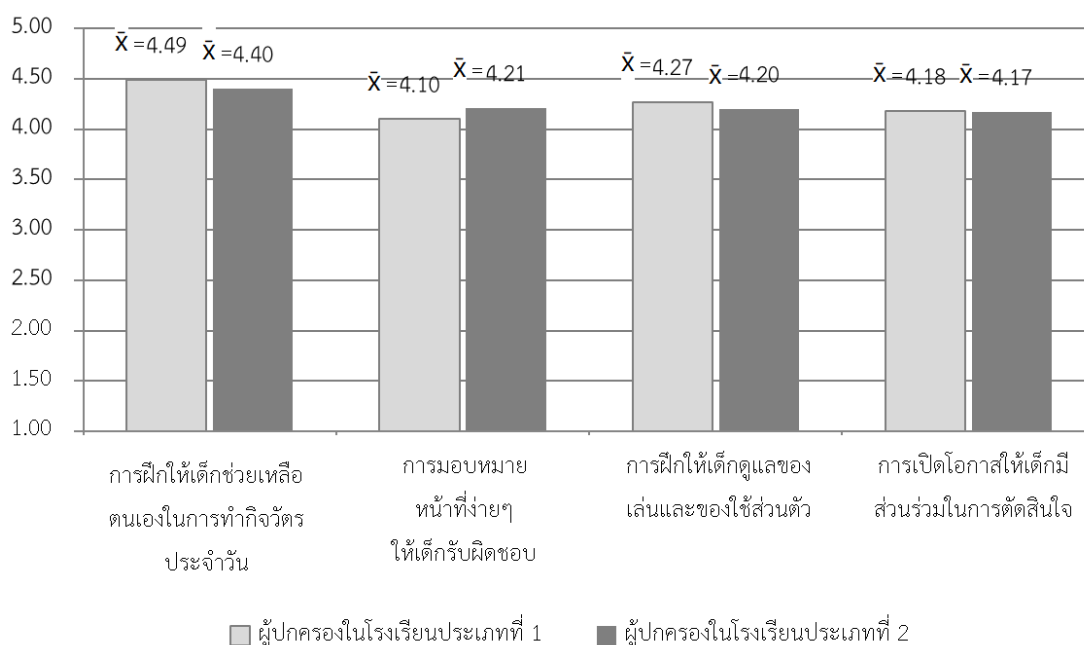
ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก องค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ในองค์ประกอบย่อยทักษะอารมณ์และสังคม พบว่า ผู้ปกครองส่งเสริมเด็กด้านอารมณ์ด้วยการพูดคุยกับเด็กด้วยเหตุผล สอนเด็กผ่านนิทาน ประสบการณ์หรือชีวิตประจำวันโดยใช้ให้เห็นพฤติกรรมที่ดีและไม่ดี (9 คน) การเปิดโอกาสให้เด็กได้พบเจอและทำกิจกรรมกับสังคมใหม่ๆ เช่น การให้เด็กได้พบและเล่นกับญาติพี่น้อง การพาเด็กไปเที่ยวร่วมกับเพื่อนที่ทำงานของผู้ปกครอง (5 คน) การพูดคุยกับเด็กถึงการปฏิบัติตัวที่ดี การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การให้เกียรติผู้อื่น เช่น เวลาได้ยินคำไม่สุภาพก็จะนำมาพูดคุยกับเด็กว่า เป็นคำที่ไม่น่ารัก รู้จักไว้ไม่ควรนำมาใช้ (4 คน) การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ปกครองผู้ใหญ่ในบ้าน และพิก้าทำให้เด็กเรียนรู้การจัดการอารมณ์ของตนเอง เช่น เมื่อโมโหจะบอกเด็กว่าตอนนี้ตนเองโมโหแล้ว ขอเวลาสงบอารมณ์ตนเองก่อน (3 คน) การใช้นิทานในการสอนเด็กเข้าใจอารมณ์ (3 คน) การสอนให้เด็กรู้จักการแนะนำตัวเอง ทักทายเพื่อน (1 คน) การให้เวลาเด็กได้เล่นอิสระกับเพื่อนช่วงเย็นก่อนกลับบ้าน (1 คน)

1.1.2) ทักษะการพึ่งพาตนเอง พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยทักษะการพึ่งพาตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) โดยการฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมา คือ การฝึกให้เด็กดูแลของเล่นและของใช้ส่วนตัว ($\bar{X} = 4.24$) การเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.17$) และการมอบหมายหน้าที่ง่ายๆ ให้เด็กรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.15$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยทักษะการพึ่งพาตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.26$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยพบว่า การฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X} = 4.49$) รองลงมา คือ การฝึกให้เด็กดูแลของเล่นและของใช้ส่วนตัว ($\bar{X} = 4.27$) การเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.18$) และการมอบหมายหน้าที่ง่ายๆ ให้เด็กรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.10$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยทักษะการพึ่งพาตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยพบว่า การฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมา คือ การมอบหมายหน้าที่ง่ายๆ ให้เด็กรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.21$) การฝึกให้เด็กดูแลของเล่นและของใช้ส่วนตัว ($\bar{X} = 4.20$) และการเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.17$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบย่อยทักษะการพึ่งพาตนเอง ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก องค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ในองค์ประกอบย่อยทักษะการพึ่งพาตนเอง พบว่า ผู้ปกครองส่งเสริมเด็กด้านทักษะการพึ่งพาตนเอง ด้วยการฝึกเด็กให้ช่วยเหลือตนเอง โดยอธิบายถึงความสำคัญให้เด็กเห็นความสำคัญก่อน เช่น การเก็บที่นอน การแต่งตัว การอาบน้ำ การซักถุงเท้า การทำการบ้าน การจัดการรายงานโดยผู้ปกครองจะเป็นผู้ตรวจสอบความเรียบร้อยอีกครั้งหนึ่ง (14 คน) การมอบหมายหน้าที่ง่ายๆ ให้เด็กรับผิดชอบ เช่น การถอดรองเท้าเก็บเข้าชั้นวาง การถอดเสื้อผ้า แยกตะกร้า การเก็บจานเมื่อทานเสร็จ (11 คน) การให้เด็กดูแลของใช้ส่วนตัวของตนเองตามความเหมาะสมตามวัยและการฝึกฝนต่อจากสิ่งที่เด็กเรียนรู้ที่โรงเรียน (9 คน) เมื่อเห็นผู้ปกครองทำงานบางครั้งเด็กอาสาทำด้วยตนเอง ผู้ปกครองจะใช้โอกาสนี้สอนและสาธิตให้ดู เมื่อเด็กได้ทำก็อยากทำด้วยตนเอง (9 คน) การเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยเปิดโอกาสให้เด็กได้เลือก และเคารพการตัดสินใจของเด็ก เช่น อาหารเย็น สถานที่ไปเที่ยว กิจกรรมที่จะทำร่วมกันในวันหยุด กิจกรรมที่อยากเรียน (9 คน) การใช้วิธีร่วมจัดของกับเด็ก การเขียนชื่อ ทำสัญลักษณ์บนของใช้ร่วมกับเด็ก (8 คน) การฝึกให้เด็กดูแลของเล่นและของใช้ส่วนตัวด้วยการสร้างข้อตกลงกับเด็ก เช่น การเล่นแล้วเก็บ การดูแลของใช้ของตน (4 คน)

1.2) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการเรียนรู้

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการเรียนรู้

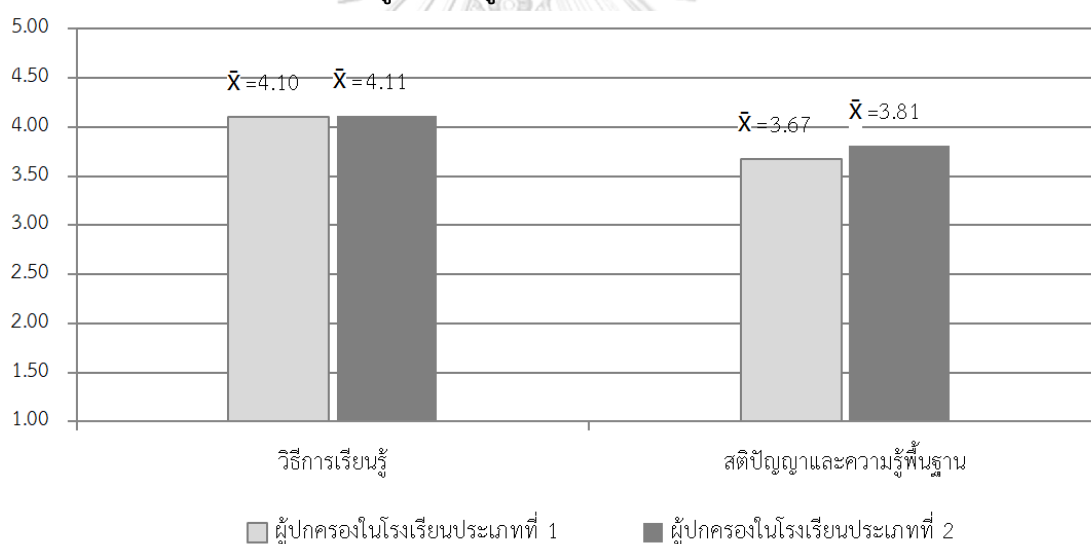
บทบาทของผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก	ผู้ปกครองในโรงเรียน ประเภทที่ 1			ผู้ปกครองในโรงเรียน ประเภทที่ 2			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
	2. การเรียนรู้	3.88	0.96	มาก	3.96	0.98	มาก	3.92	0.97
2.1 วิธีการเรียนรู้	4.10	0.85	มาก	4.11	0.88	มาก	4.10	0.86	มาก
2.1.1 การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการกำกับตนเอง	4.08	0.79	มาก	4.12	0.84	มาก	4.10	0.82	มาก
2.1.2 การส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.20	0.83	มาก	4.18	0.85	มาก	4.19	0.84	มาก
2.1.3 การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการจดจำและปฏิบัติตามคำสั่ง	4.14	0.86	มาก	4.14	0.87	มาก	4.14	0.86	มาก
2.1.4 การส่งเสริมให้เด็กมีความใฝ่รู้	3.97	0.91	มาก	4.00	0.94	มาก	3.98	0.93	มาก
2.2 สติปัญญาและความรู้พื้นฐาน	3.67	1.01	มาก	3.81	1.05	มาก	3.74	1.03	มาก
2.2.1 การส่งเสริมให้เด็กมีทักษะการรู้หนังสือขั้นต้น	3.92	0.93	มาก	3.96	1.00	มาก	3.94	0.96	มาก
2.2.2 การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และการคิดเชิงตรรกะ	3.72	0.97	มาก	3.89	1.02	มาก	3.81	1.00	มาก
2.2.3 การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับสังคม และสิ่งรอบตัว	3.89	0.98	มาก	3.92	1.02	มาก	3.90	1.00	มาก
2.2.4 การส่งเสริมให้เด็กใช้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์	3.16	0.99	ปานกลาง	3.45	1.07	ปานกลาง	3.30	1.04	ปานกลาง

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการเรียนรู้ ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยวิธีการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X} = 4.10$) รองลงมา คือ สติปัญญาและความรู้พื้นฐาน ($\bar{X} = 3.74$) จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.88$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยวิธีการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.10$) รองลงมา คือ สติปัญญาและความรู้พื้นฐาน ($\bar{X}=3.67$)

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยวิธีการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.11$) รองลงมา คือ สติปัญญาและความรู้พื้นฐาน ($\bar{X}=3.81$)

แผนภาพที่ 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กใน องค์ประกอบการเรียนรู้ ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

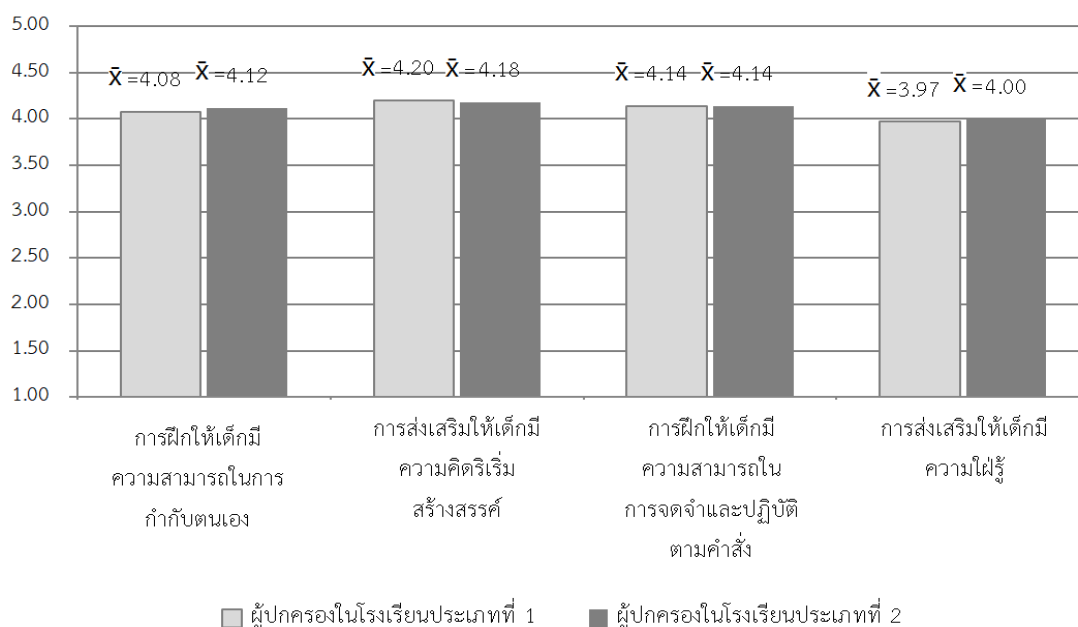
เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอย เชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในองค์ประกอบการเรียนรู้ใน 2 องค์ประกอบย่อย คือ 2.1.1) วิธีการเรียนรู้ และ 2.1.2) สติปัญญาและความรู้พื้นฐาน มีดังนี้

1.2.1) วิธีการเรียนรู้ พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยวิธีการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$) โดยการส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด($\bar{X}=4.19$) รองลงมา คือ การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการจดจำและปฏิบัติตามคำสั่ง ($\bar{X}=4.14$) การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการกำกับตนเอง ($\bar{X}=4.10$) และการส่งเสริมให้เด็กมีความใฝ่รู้ ($\bar{X}=3.98$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยวิธีการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า การส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.20$) รองลงมา คือ การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการจดจำและปฏิบัติตามคำสั่ง ($\bar{X}=4.14$) การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการกำกับตนเอง ($\bar{X}=4.08$) และการส่งเสริมให้เด็กมีความใฝ่รู้ ($\bar{X}=3.97$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยวิธีการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.11$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า การส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.18$) รองลงมา คือ การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการจดจำและปฏิบัติตามคำสั่ง ($\bar{X}=4.14$) การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการกำกับตนเอง ($\bar{X}=4.12$) และการส่งเสริมให้เด็กมีความใฝ่รู้ ($\bar{X}=4.00$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กใน
องค์ประกอบการเรียนรู้ องค์ประกอบย่อยวิธีการเรียนรู้ ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภท
ที่ 1 และประเภทที่ 2

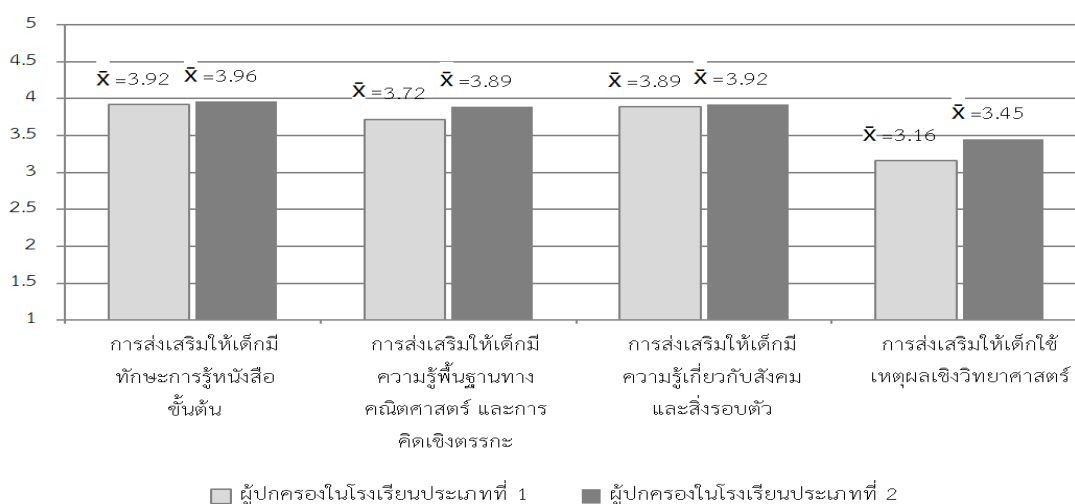
ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก องค์ประกอบการเรียนรู้ ในองค์ประกอบย่อยวิธีการเรียนรู้ พบว่า ผู้ปกครองฝึกให้เด็กกำกับตนเองผ่านการทำอาหารร่วมกัน การให้เด็กช่วยเหลืองานง่ายๆ เช่น การหยิบของตามที่บอก (11 คน) การส่งเสริมให้เด็กมีความใฝ่รู้ผ่านการใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กคิด และการตอบคำถามเด็กอย่างครบถ้วน หากผู้ปกครองมีความรู้ไม่พอผู้ปกครองจะค้นหาข้อมูลจากหนังสือ หรืออินเทอร์เน็ต การถามผู้มีความรู้เพิ่มเติมร่วมกับเด็ก (11 คน) การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และความกล้าแสดงออก ผ่านการปั้นดินน้ำมัน การต่อเลโก้ร่วมกับเด็ก การให้เด็กร่วมกิจกรรมการแสดงกับโรงเรียน การพูดให้กำลังใจเด็ก และการทำกิจกรรม เต้น และร้องเพลงร่วมกันในครอบครัว (11 คน) การเอาใจใส่และเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง การทำกิจกรรมร่วมกันโดยสอดแทรกความรู้ และสำคัญของการเรียนหนังสือ หน้าที่ของแต่ละคน (11 คน) การพูดคุยเรื่องการรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน และการฝึกให้เด็กมีความมุ่งมั่นทำงานจนสำเร็จ ด้วยการสร้างข้อตกลงในการทำงานร่วมกับเด็กและปฏิบัติจนเป็นความเคยชิน เช่น การทำการบ้านเสร็จแล้วจึงได้พัก หรือไปเล่น โดยให้เหตุผลและทำอย่างสม่ำเสมอ (10 คน) การสอนการรอคอยผ่านกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เช่น การต่อแถวเข้าห้องน้ำหรือซื้อของ (4 คน) การฝึกให้เด็กมีสมาธิผ่านการนั่งสมาธิ สวดมนต์ ก่อนนอน (1 คน)

1.2.2) สติปัญญาและความรู้พื้นฐาน พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยสติปัญญาและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$) โดยการส่งเสริมให้เด็กมีทักษะการรู้หนังสือขั้นต้นมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=3.94$) รองลงมา คือ การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และการคิดเชิงตรรกะ ($\bar{X}=3.90$) การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับสังคม และสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.90$) และการส่งเสริมให้เด็กใช้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}=3.30$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยสติปัญญาและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า การส่งเสริมให้เด็กมีทักษะการรู้หนังสือขั้นต้นมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=3.92$) รองลงมา คือ การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับสังคม และสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.89$) การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และการคิดเชิงตรรกะ ($\bar{X}=3.72$) และการส่งเสริมให้เด็กใช้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}=3.16$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยสติปัญญาและความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.81$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า การส่งเสริมให้เด็กมีทักษะการรู้หนังสือขั้นต้นมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=3.96$) รองลงมา คือ การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับสังคม และสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.92$) การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และการคิดเชิงตรรกะ ($\bar{X}=3.89$) และการส่งเสริมให้เด็กใช้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ ($\bar{X}=3.45$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการเรียนรู้ องค์ประกอบย่อยสติปัญญาและความรู้พื้นฐาน ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครอง ในด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก องค์ประกอบการเรียนรู้ ในองค์ประกอบย่อยสติปัญญาและความรู้พื้นฐาน พบว่า ผู้ปกครองส่งเสริมให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับสังคมและสิ่งรอบตัวผ่านการพาเด็กไปเที่ยว หรือทำกิจกรรมในช่วงวันหยุด เช่น การไปไหว้พระที่วัด การไปพิพิธภัณฑ์ (15 คน) การส่งเสริมให้เด็กมีทักษะการรู้หนังสือขั้นต้นผ่านการเล่านิทานหรือหนังสือที่เด็กสนใจก่อนนอนพร้อมสอดแทรกวิธีการสะกดคำให้กับเด็ก การทำแบบฝึกหัด ฝึกเขียนลีลามือ คัดไทย การร้องคาราโอเกะ การทบทวนบทเรียนและอ่านไปล่วงหน้าทุกวัน การเรียนเสริมในช่วงเย็นหรือวันหยุด การเข้าค่ายทำกิจกรรมกับโรงเรียน การสอนภาษาผ่านสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวันตั้งแต่เด็กอยู่ชั้นอนุบาล เช่น การอ่านป้ายทาง การอ่านชื่อสินค้า (13 คน) การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ผ่านเพลงเกี่ยวกับตัวเลข แบบฝึกหัด การเรียนเสริมในช่วงเย็นหรือวันหยุด การทบทวนบทเรียนและฝึกทำแบบฝึกหัดล่วงหน้าทุกวัน การสอนผ่านกิจกรรมหรือสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน เช่น การบวก-ลบเลขทะเบียนรถขณะขับรถ การตั้งโจทย์เองถามเด็ก (11 คน) การใช้เวลาร่วมกับเด็ก โดยการพูดคุย สอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมที่เด็กทำที่โรงเรียนในวันนั้น หรือนำตารางเรียนมาพูดคุยถึงวิชาที่จะเรียนในวันรุ่งขึ้นกับเด็ก การทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้ว และการเรียนรู้ไปล่วงหน้าโดยใช้ช่วงเวลาก่อนนอนหรือตอนเช้า (7 คน) การส่งเสริมให้เด็กใช้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ผ่านการทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก ให้เด็กได้ลงมือทำ ผ่านประสบการณ์จริงเช่น การปลูกต้นไม้ การเล่นสเปก การให้เด็กเข้าค่ายวิทยาศาสตร์กับโรงเรียน การทดลองผ่านชุดทดลองวิทยาศาสตร์ การดูการทดลองผ่านอินเทอร์เน็ต การทำแบบฝึกหัด (9 คน)

2) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน

2.1) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ใน องค์ประกอบการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนใน องค์ประกอบการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน

บทบาทของผู้ปกครอง ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน	ผู้ปกครอง						รวม		
	โรงเรียนประเภทที่ 1			โรงเรียนประเภทที่ 2			X̄	S.D.	ระดับ
	X̄	S.D.	ระดับ	X̄	S.D.	ระดับ			
1. การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน	3.87	1.04	มาก	3.92	1.03	มาก	3.90	1.03	มาก
1.1 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	3.87	1.08	มาก	3.91	1.06	มาก	3.89	1.07	มาก
1.1.1 การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านและโรงเรียน	4.32	0.80	มาก	4.23	0.78	มาก	4.27	0.79	มาก
1.1.2 การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน	3.93	0.98	มาก	4.04	0.90	มาก	3.98	0.94	มาก
1.1.3 การติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน	4.07	1.02	มาก	4.00	1.05	มาก	4.04	1.03	มาก
1.1.4 การสนับสนุนเงินทุนหรือแหล่งข้อมูลให้กับโรงเรียน	3.18	1.17	ปานกลาง	3.37	1.25	ปานกลาง	3.27	1.21	ปานกลาง
1.2 การแลกเปลี่ยนข้อมูล	3.87	0.99	มาก	3.93	0.99	มาก	3.90	0.99	มาก
1.2.1 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กแก่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	3.98	0.97	มาก	3.93	1.03	มาก	3.95	1.00	มาก
1.2.2 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้	3.69	1.03	มาก	3.80	0.99	มาก	3.75	1.01	มาก
1.2.3 การติดตามข้อมูล ข่าวสารและ กิจกรรมของโรงเรียน	3.81	1.02	มาก	3.99	1.03	มาก	3.90	1.03	มาก
1.2.4 การสื่อสารพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็ก	4.00	0.92	มาก	4.01	0.90	มาก	4.00	0.91	มาก

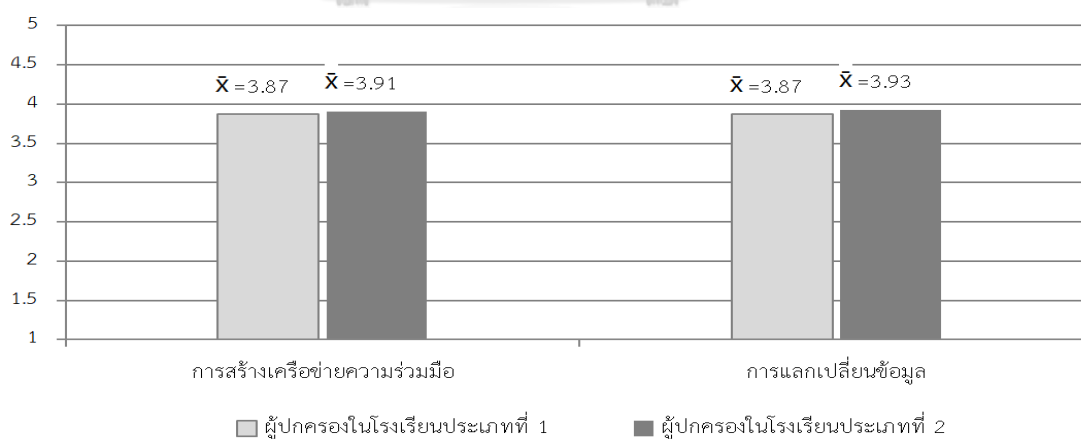
ตารางที่ 16 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการมีส่วนร่วมกับ

โรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครอง อยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=3.90$) รองลงมา คือ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ($\bar{X}=3.89$) จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบที่มีส่วนร่วมกับโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยทั้งการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติเท่ากัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$)

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบที่มีส่วนร่วมกับโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=3.93$) รองลงมา คือ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ($\bar{X}=3.91$)

แผนภาพที่ 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบที่มีส่วนร่วมกับโรงเรียน ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในประเด็นการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนใน 2 องค์ประกอบย่อย คือ 2.1.1) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และ 2.1.2) การแลกเปลี่ยนข้อมูล มีดังนี้

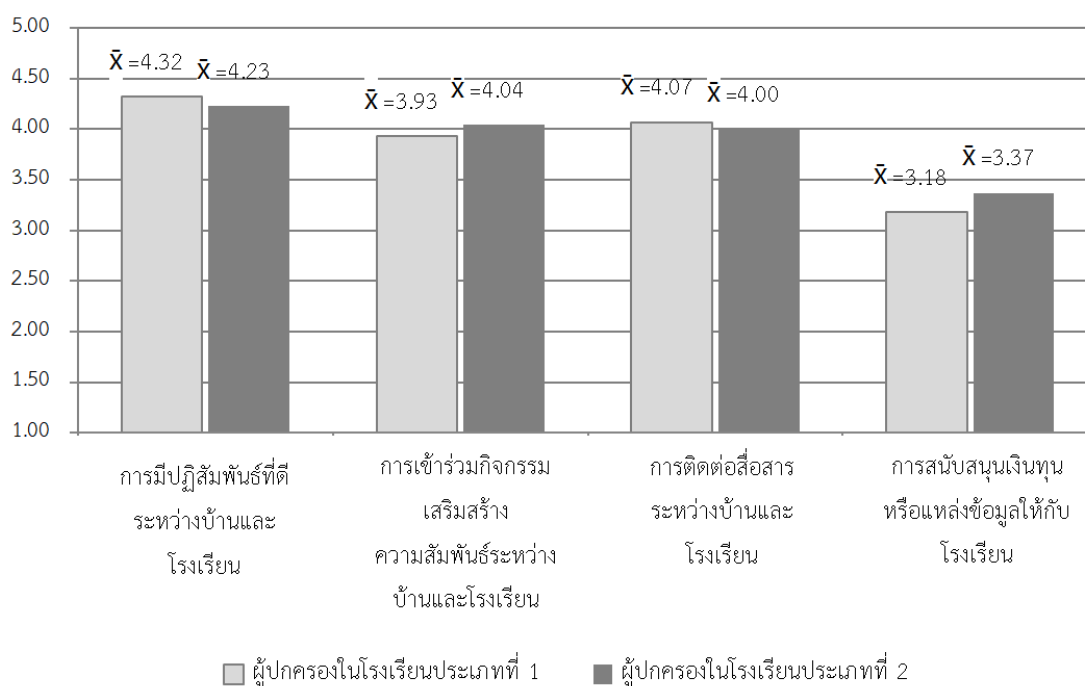
2.1.1) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ย

คะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสร้างเครือข่ายความร่วมมืออยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$) โดยการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านและโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.27$) รองลงมา คือ การติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน ($\bar{X}=4.04$) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน ($\bar{X}=3.98$) และการสนับสนุนเงินทุนหรือแหล่งข้อมูลให้กับโรงเรียน ($\bar{X}=3.27$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสร้างเครือข่ายความร่วมมืออยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านและโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.32$) รองลงมา คือ การติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน ($\bar{X}=4.07$) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน ($\bar{X}=3.93$) และการสนับสนุนเงินทุนหรือแหล่งข้อมูลให้กับโรงเรียน ($\bar{X}=3.18$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสร้างเครือข่ายความร่วมมืออยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านและโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.23$) รองลงมา คือ การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน ($\bar{X}=4.04$) การติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน ($\bar{X}=4.00$) และการสนับสนุนเงินทุนหรือแหล่งข้อมูลให้กับโรงเรียน ($\bar{X}=3.37$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน องค์ประกอบย่อยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

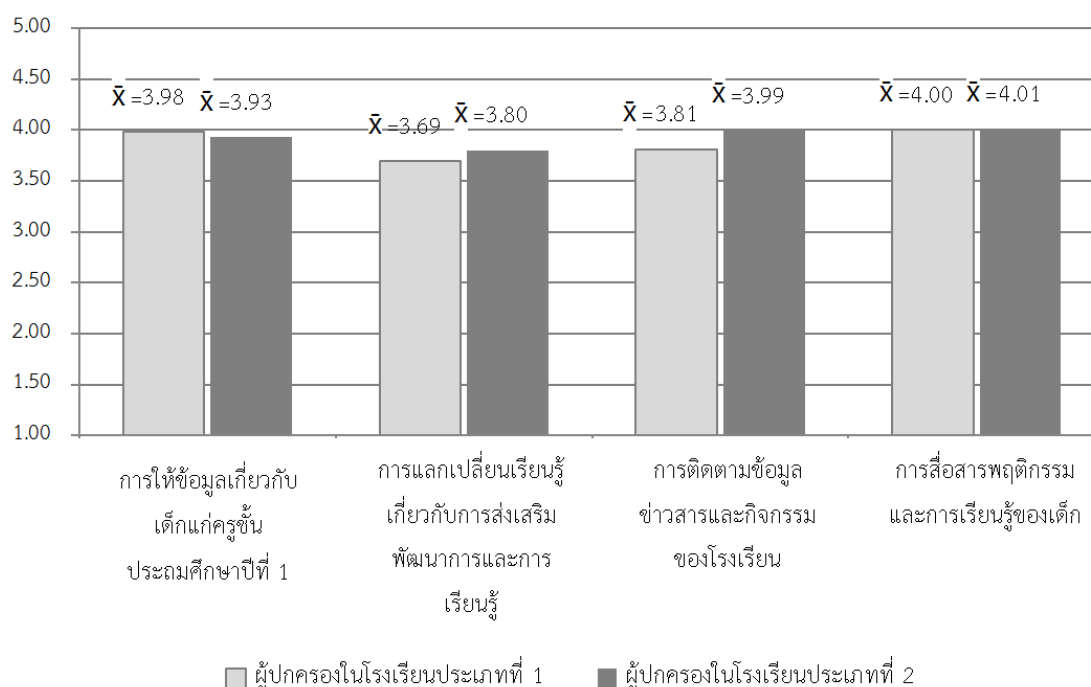
ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน องค์ประกอบการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน ในองค์ประกอบย่อยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ พบว่า ผู้ปกครองสร้างเครือข่ายความร่วมมือ โดยการขอช่องทาง การติดต่อกับครู และเพื่อนผู้ปกครอง เช่น การขอเบอร์โทรศัพท์ ใช้แอปพลิเคชันไลน์ (11 คน) การพบปะ พูดคุยแลกเปลี่ยนกันเกี่ยวกับการบ้าน หรือวิธีการพัฒนาของเด็กเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนผู้ปกครอง ด้วยทำที่ที่ยิ้มแย้ม โดยใช้เวลาในช่วงเข้าตอมมาส่งเด็ก หรือช่วงเย็นระหว่างรอลูกเล่นเพื่อรับกลับบ้าน (11 คน) การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนทำให้ผู้ปกครองได้มีโอกาสพบปะ พูดคุยกัน โดยเฉพาะกิจกรรมประชุมผู้ปกครอง (11คน) การสื่อสารกับครู และเพื่อนผู้ปกครองด้วยสีหน้าท่าทางที่เป็นมิตร ยิ้มแย้ม ในช่วงมารับ-ส่งเด็กที่โรงเรียนตอนเช้าก่อนถึงเวลาเข้าเรียน และตอนเย็นก่อนเวลาเลิกเรียน (7คน) การติดต่อสื่อสารและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการบ้านของเด็กในแต่ละวัน หรืองานที่ต้องส่งในวันรุ่งขึ้น (6 คน) การไปเที่ยวนอกสถานที่กับเพื่อนผู้ปกครองด้วยกัน เช่น ไปไหว้พระทำบุญ (2 คน)

2.1.2) การแลกเปลี่ยนข้อมูล พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการแลกเปลี่ยนข้อมูลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$) โดยการสื่อสารพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็กมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.00$) รองลงมา คือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กแก่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ($\bar{X}=3.95$) การติดตามข้อมูล ข่าวสารและกิจกรรมของโรงเรียน ($\bar{X}=3.90$) และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.75$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการแลกเปลี่ยนข้อมูลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยพบว่า การสื่อสารพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็กมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.00$) รองลงมา คือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กแก่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ($\bar{X}=3.98$) การติดตามข้อมูล ข่าวสารและกิจกรรมของโรงเรียน ($\bar{X}=3.81$) และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.69$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการแลกเปลี่ยนข้อมูลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อยพบว่า การสื่อสารพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็กมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.01$) รองลงมา คือ การติดตามข้อมูล ข่าวสารและกิจกรรมของโรงเรียน ($\bar{X}=3.99$) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กแก่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ($\bar{X}=3.93$) และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.80$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน องค์ประกอบย่อยการแลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน องค์ประกอบการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน ในองค์ประกอบย่อยการแลกเปลี่ยนข้อมูล พบว่า ผู้ปกครองคุยเรื่องพัฒนาการของเด็กในช่วงเข้าตอนครูอยู่เวร หรือตอนเย็นหลังเลิกเรียน รับฟังคำแนะนำของครูเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาหรือสอนเด็ก เพื่อนำมาปฏิบัติที่บ้าน (11 คน) การติดตามข้อมูลของโรงเรียนผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ สมุดจดการบ้าน และจดหมายของโรงเรียนทุกวัน ผู้ปกครองแลกเปลี่ยนช่องทางการติดต่อกับครูประจำชั้น การใช้สมุดจดการบ้านเป็นช่องทางในการสื่อสารกับครู หากมีเรื่องเร่งด่วนจะใช้การโทรศัพท์ติดต่อครูโดยตรง เพื่อพูดคุย สอบถามพฤติกรรมเด็ก การแจ้งลาหยุดเรียนกับครูประจำชั้น (11 คน) การแลกเปลี่ยนข้อมูลของเด็กกับครูผ่านเอกสารการสมัครของโรงเรียน โดยจะให้ข้อมูลตามความเป็นจริง (4 คน) การเข้าไปพูดคุยแนะนำตัวกับครูก่อน ทำความสนิทสนมกับครูและเสนอตัวช่วยงานของครู (3 คน)

2.2) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอย
เชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน
ใน องค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนใน
องค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้

บทบาทของผู้ปกครอง ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน	ผู้ปกครอง						รวม		
	โรงเรียนประเภทที่ 1			โรงเรียนประเภทที่ 2			X̄	S.D.	ระดับ
	X̄	S.D.	ระดับ	X̄	S.D.	ระดับ			
2. การสนับสนุนการเรียนรู้	3.50	1.23	ปานกลาง	3.49	1.27	ปานกลาง	3.49	1.25	ปานกลาง
2.1 การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน	3.87	0.95	มาก	3.84	0.97	มาก	3.86	0.96	มาก
2.1.1 การจัดพื้นที่การเรียนรู้ให้กับเด็ก	3.70	0.97	มาก	3.77	0.98	มาก	3.73	0.97	มาก
2.1.2 การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้	3.69	0.96	มาก	3.75	1.02	มาก	3.72	0.99	มาก
2.1.3 การจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่บ้าน	3.90	0.94	มาก	3.74	0.98	มาก	3.82	0.96	มาก
2.1.4 การให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียน	4.21	0.83	มาก	4.11	0.87	มาก	4.16	0.85	มาก
2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน	3.13	1.36	ปานกลาง	3.14	1.42	ปานกลาง	3.13	1.39	ปานกลาง
2.2.1 การเป็นอาสาสมัครในกิจกรรม	2.63	1.28	ปานกลาง	2.41	1.37	น้อย	2.52	1.33	ปานกลาง
2.2.2 การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานของโรงเรียน	2.59	1.29	ปานกลาง	2.46	1.40	น้อย	2.53	1.34	ปานกลาง
2.2.3 การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน	3.77	1.23	มาก	3.92	1.05	มาก	3.84	1.14	มาก
2.2.4 การสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ให้กับโรงเรียนในการจัดกิจกรรม	3.53	1.22	มาก	3.74	1.08	มาก	3.63	1.16	มาก

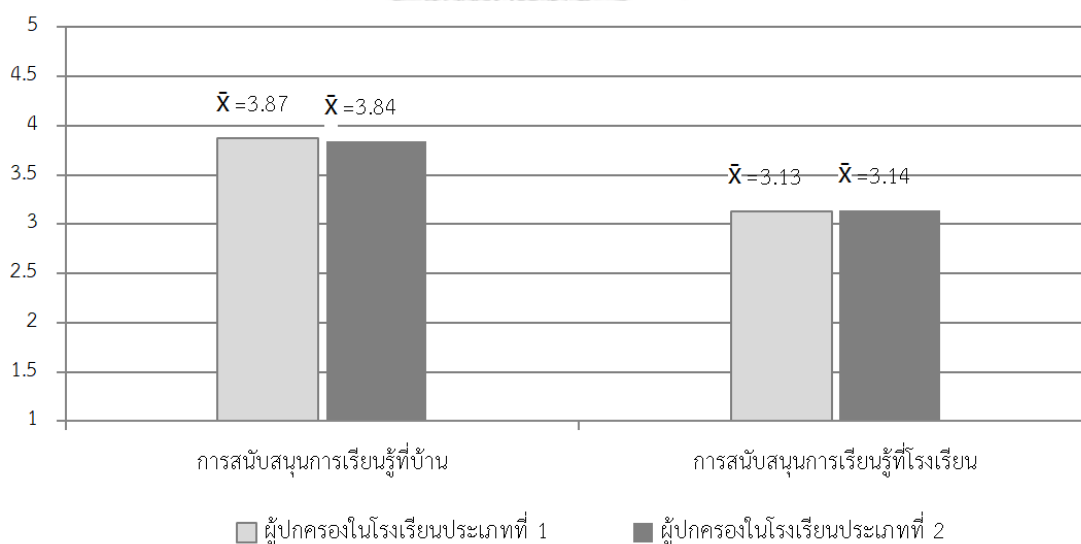
ตารางที่ 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอย
เชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน
ในองค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการสนับสนุนการ
เรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของ
ผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก 1 องค์ประกอบย่อย และระดับปานกลาง 1 องค์ประกอบย่อย โดยการ

สนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้านมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$) รองลงมา คือ การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน ($\bar{X}=3.13$) จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.50$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก 1 องค์ประกอบย่อย และระดับปานกลาง 1 องค์ประกอบย่อย โดยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้านมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$) รองลงมา คือ การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน ($\bar{X}=3.13$)

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.49$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก 1 องค์ประกอบย่อย และระดับปานกลาง 1 องค์ประกอบย่อย โดยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้านมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.84$) รองลงมา คือ การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน ($\bar{X}=3.14$)

แผนภาพที่ 20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

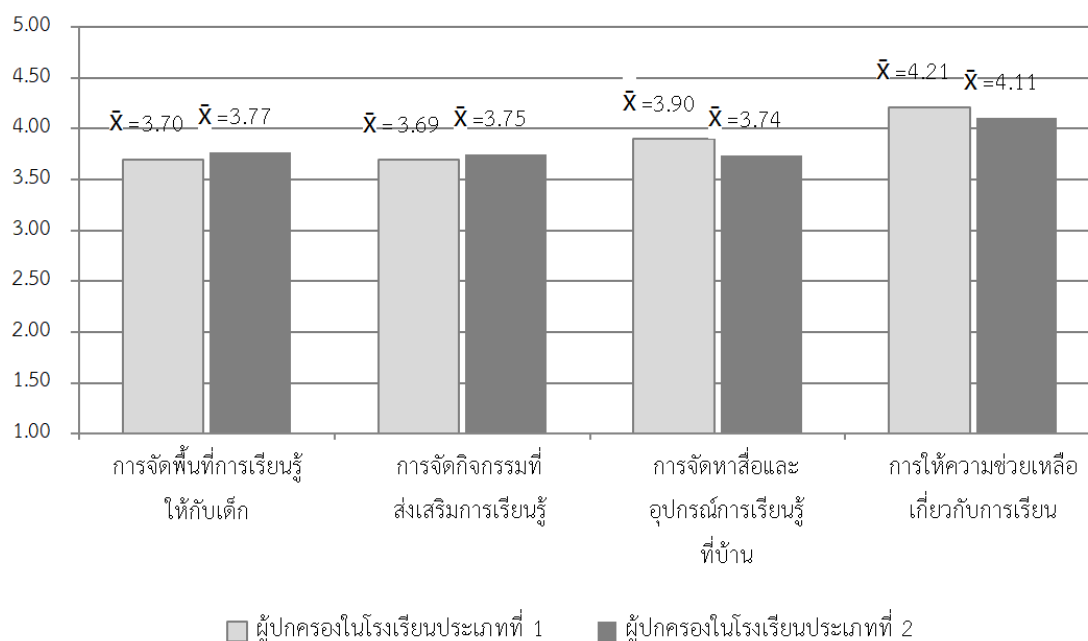
เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในองค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ ใน 2 องค์ประกอบย่อย คือ 2.2.1) การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้านและ 2.2.2) การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน มีดังนี้

2.2.1) การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการเรียนรู้ที่บ้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$) โดยการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.16$) รองลงมา คือ การจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่บ้าน ($\bar{X}=3.82$) การจัดพื้นที่การเรียนรู้ให้กับเด็ก ($\bar{X}=3.73$) และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.72$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภทเป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการเรียนรู้ที่บ้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า การให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.21$) รองลงมา คือ การจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่บ้าน ($\bar{X}=3.90$) การจัดพื้นที่การเรียนรู้ให้กับเด็ก ($\bar{X}=3.70$) และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.69$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการเรียนรู้ที่บ้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.84$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า การให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.11$) รองลงมา คือ การจัดพื้นที่การเรียนรู้ให้กับเด็ก ($\bar{X}=3.77$) การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.75$) และการจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่บ้าน ($\bar{X}=3.74$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างร่วมมือกับโรงเรียนใน องค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ องค์ประกอบย่อยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

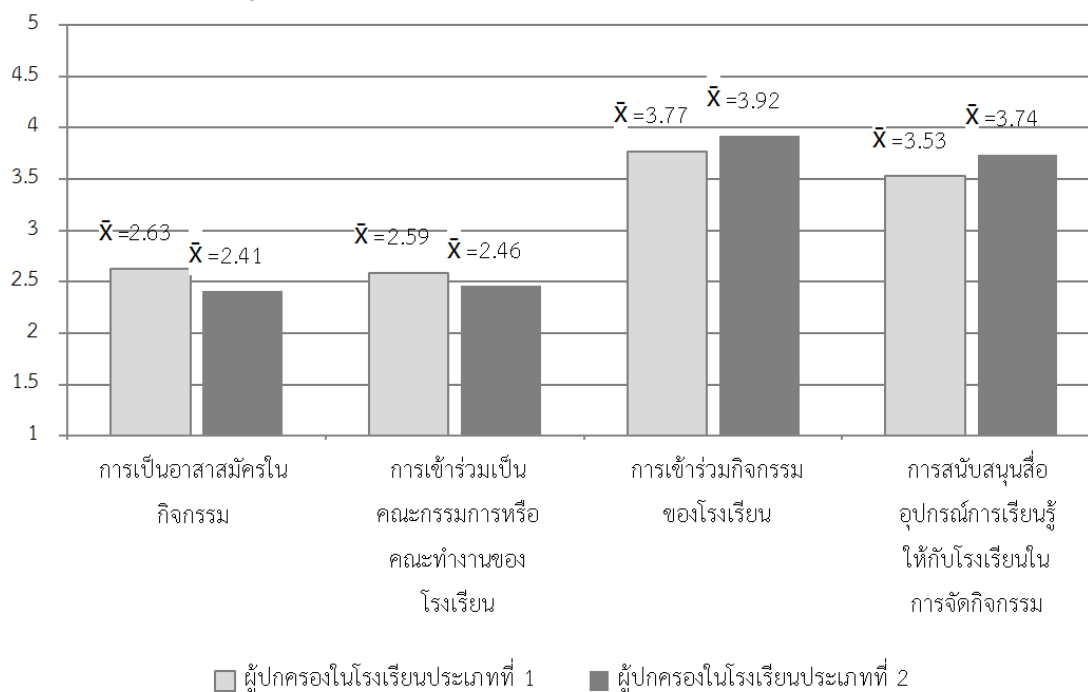
ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในด้านการสร้างร่วมมือกับโรงเรียน องค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ ใน องค์ประกอบย่อยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน พบว่า ผู้ปกครองสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้านผ่านการ จัดพื้นที่ให้เด็กทำงานตามความเหมาะสมของแต่ละครอบครัว เช่น จัดมุมห้อง จัดห้องสำหรับทำงาน และอ่านหนังสือ จัดหาโต๊ะมาให้เด็ก การตั้งกฎกติการ่วมกันในครอบครัว เช่น เปิดโทรทัศน์ได้เฉพาะ วันหยุด (16 คน) การจัดหาสมุดระบายสี ไข้บัตรคำ บัตรเกม เกมกระดาน หนังสือแบบฝึกหัด หนังสือ นิทาน หรือหนังสือความรู้ที่เด็กสนใจ มาให้เด็กทำเพื่อทบทวนบทเรียน การเล่านิทานหรืออ่านหนังสือ ร่วมกับเด็ก (15คน) การให้ความช่วยเหลือเด็กในการทำบ้าน โดยผู้ปกครองจะให้เด็กทำด้วย ตนเองก่อน หากมีข้อสงสัยเด็กจะถามผู้ปกครอง โดยผู้ปกครองจะทำงาน หรือนั่งอยู่ใกล้ๆกับเด็ก เมื่อ เด็กทำเสร็จต้องนำมาให้ผู้ปกครองตรวจก่อนนำไปเก็บใส่กระเป๋า หากพบว่ามีข้อผิดพลาด ผู้ปกครอง จะสอน อธิบายให้เด็กเข้าใจ และแก้ไขให้ถูกต้อง (13คน) การติดตามการเรียนของเด็ก รวมทั้งวิธีการ สอนของครูที่โรงเรียนแล้วนำมาสอนและทบทวนให้เด็กต่อที่บ้านเป็นประจำทุกวัน (3คน)

2.2.2) การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) โดยการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X} = 3.84$) รองลงมา คือ การสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ให้กับโรงเรียนในการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 3.63$) การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานของโรงเรียน ($\bar{X} = 2.53$) และการเป็นอาสาสมัครในกิจกรรม ($\bar{X} = 2.52$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมา คือ การสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ให้กับโรงเรียนในการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 3.53$) การเป็นอาสาสมัครในกิจกรรม ($\bar{X} = 2.63$) และการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานของโรงเรียน ($\bar{X} = 2.59$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมา คือ การสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ให้กับโรงเรียนในการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 3.74$) การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานของโรงเรียน ($\bar{X} = 2.41$) และการเป็นอาสาสมัครในกิจกรรม ($\bar{X} = 2.46$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนใน องค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ องค์ประกอบย่อยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน องค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ ในองค์ประกอบย่อยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน พบว่า ผู้ปกครองสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน ผ่านการช่วยเหลืองานโรงเรียน การสนับสนุนในหลายรูปแบบตามความสะดวก เช่น การเตรียมอาหาร จัดหาเจลล้างมือมาให้เด็กๆในห้องใช้ร่วมกัน การเตรียมอุปกรณ์ที่โรงเรียนขอความร่วมมือ การเป็นอาสาสมัครช่วยเหลืองานในห้องเรียนตามความสามารถพิเศษที่ตนเองมี หรือกรณีไม่สะดวกมาร่วมกิจกรรมจะให้การสนับสนุนทางการเงิน เพื่อช่วยให้กิจกรรมที่โรงเรียนเป็นไปอย่างราบรื่น (14 คน) การให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น อย่างสม่ำเสมอ ช่วยกระจายข่าวสารให้เพื่อนผู้ปกครอง ผ่านการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน หรือนำกลับไปเล่าให้เด็กฟังที่บ้าน (11คน) การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครองทั้งโดยการช่วยประสานงาน ประชาสัมพันธ์ การจัดเตรียมอุปกรณ์ การช่วยจัดกิจกรรมรวมทั้งการเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรม (7คน)

3) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว

3.1) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน

บทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว	ผู้ปกครอง						รวม		
	โรงเรียนประเภทที่ 1			โรงเรียนประเภทที่ 2					
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน	3.96	0.97	มาก	4.02	0.99	มาก	3.99	0.98	มาก
1.1 การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	4.11	0.88	มาก	4.14	0.90	มาก	4.12	0.89	มาก
1.1.1 การมีมุมมองที่ดีต่อการปรับตัวของเด็ก	4.08	0.87	มาก	4.15	0.84	มาก	4.12	0.86	มาก
1.1.2 การหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน	3.86	0.98	มาก	3.91	1.04	มาก	3.89	1.01	มาก
1.1.3 การปรับกิจวัตรประจำวันในครอบครัว	4.11	0.82	มาก	4.17	0.86	มาก	4.14	0.84	มาก
1.1.4 การเตรียมความพร้อมสำหรับไปโรงเรียน	4.39	0.79	มาก	4.31	0.79	มาก	4.35	0.79	มาก
1.2 การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก	3.82	1.04	มาก	3.90	1.06	มาก	3.86	1.05	มาก
1.2.1 การสร้างความรู้สึที่ดีต่อการไปโรงเรียน	4.26	0.82	มาก	4.12	0.90	มาก	4.19	0.86	มาก
1.2.2 การสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่ของโรงเรียน	3.76	1.02	มาก	3.84	1.09	มาก	3.80	1.05	มาก
1.2.3 การสร้างความคุ้นเคยกับบุคคลต่างๆในโรงเรียน	3.52	1.10	มาก	3.71	1.18	มาก	3.61	1.14	มาก
1.2.4 การสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่	3.74	1.05	มาก	3.91	1.03	มาก	3.83	1.04	มาก

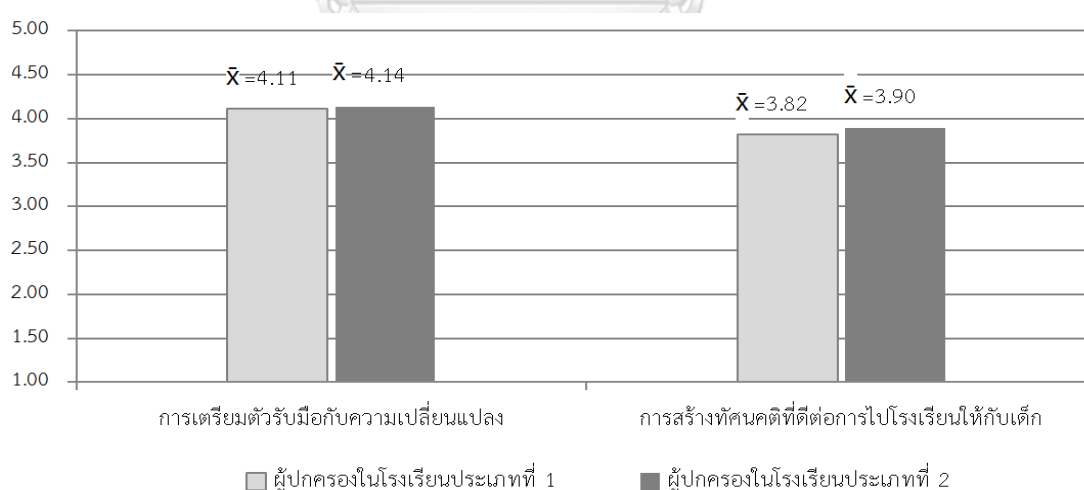
ตารางที่ 18 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย การ

ปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยการเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.12$) รองลงมา คือ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก ($\bar{X}=3.86$) จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยการเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.11$) รองลงมา คือ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก ($\bar{X}=3.82$)

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยการเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.14$) รองลงมา คือ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก ($\bar{X}=3.90$)

แผนภาพที่ 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

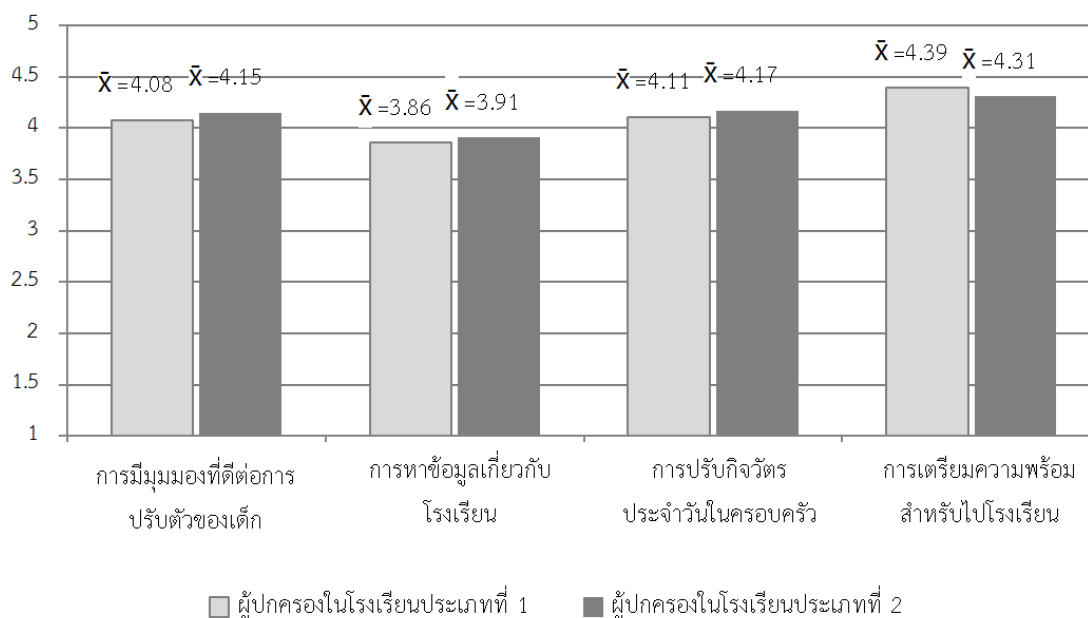
เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในองค์ประกอบเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียนใน 2 องค์ประกอบย่อย คือ 3.1.1) การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และ 3.1.2) การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก มีดังนี้

3.1.1) การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12$) โดยการเตรียมความพร้อมสำหรับไปโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงที่สุด ($\bar{X}=4.35$) รองลงมา คือ การปรับกิจวัตรประจำวันในครอบครัว ($\bar{X}=4.14$) การมีมุมมองที่ดีต่อการปรับตัวของเด็ก ($\bar{X}=4.12$) และการหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน ($\bar{X}=3.89$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.11$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า การเตรียมความพร้อมสำหรับไปโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงที่สุด ($\bar{X}=4.39$) รองลงมา คือ การปรับกิจวัตรประจำวันในครอบครัว ($\bar{X}=4.11$) การมีมุมมองที่ดีต่อการปรับตัวของเด็ก ($\bar{X}=4.08$) และการหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน ($\bar{X}=3.86$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.14$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า การเตรียมความพร้อมสำหรับไปโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงที่สุด ($\bar{X}=4.31$) รองลงมา คือ การปรับกิจวัตรประจำวันในครอบครัว ($\bar{X}=4.17$) การมีมุมมองที่ดีต่อการปรับตัวของเด็ก ($\bar{X}=4.15$) และการหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน ($\bar{X}=3.91$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน องค์ประกอบย่อยการเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

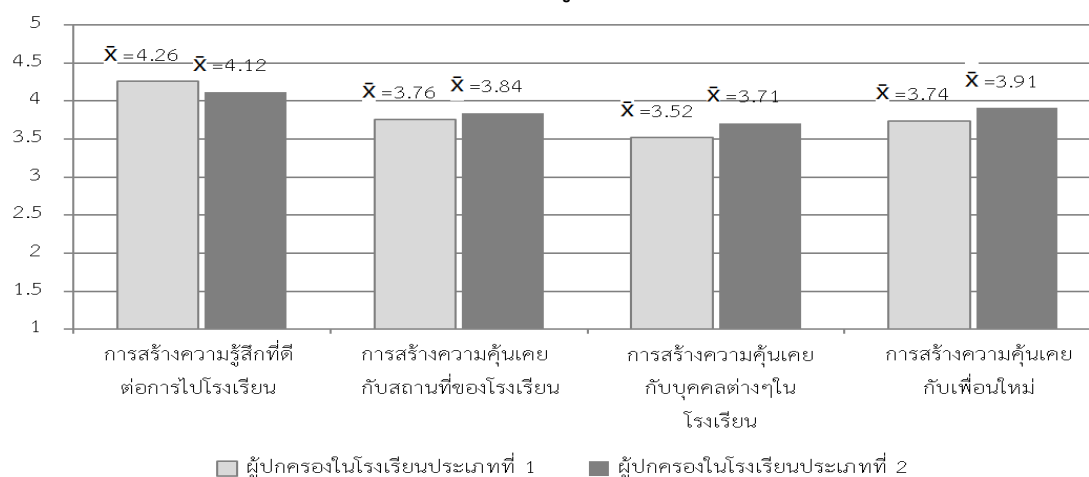
ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว องค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ในองค์ประกอบย่อยการเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง พบว่า ผู้ปกครองหาข้อมูลของโรงเรียนประถมศึกษาตั้งแต่เด็กอยู่ชั้นอนุบาล 2 ผ่านอินเทอร์เน็ต สอบถามจากคนใกล้ตัวที่มีเด็กเข้าเรียนในโรงเรียน และสำรวจด้วยตนเองพร้อมทั้งเด็ก นำข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนมาใช้ในการเตรียมพร้อมครอบครัว ปรับตัวให้เข้ากับโรงเรียนที่เด็กจะไปเข้าเรียน การพาเด็กไปส่งโรงเรียนแต่เช้า (13 คน) การปรับกิจวัตรในครอบครัว การวางแผนการเลี้ยงดูเด็กภายในครอบครัวที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งบ้าน ฝึกเด็กตั้งแต่อนุบาลให้เด็กเคยชิน เช่น การแต่งตัว การเข้านอน-ตื่นนอนเป็นเวลาโดยทุกคนในครอบครัวต้องปรับกิจวัตรให้เป็นเวลาเดียวกัน (10 คน) การจัดตารางเรียนร่วมกับเด็ก ฝึกให้เด็กอ่านตารางเรียน เมื่อเด็กทำได้เอง ผู้ปกครองจะให้เด็กทำ และคอยตรวจสอบอีกครั้ง (9 คน) การหาข้อมูลของโรงเรียน สำรวจโรงเรียน สำรวจเส้นทางการเดินทางมาโรงเรียน และวางแผนรับมือกับความเปลี่ยนแปลงร่วมกันระหว่างผู้ปกครองในครอบครัว (7 คน) ผู้ปกครองมีมุมมองที่ดีต่อการปรับตัวของเด็ก โดยการพูดคุยวางแผนร่วมกับคนในครอบครัว โดยนำสิ่งที่จะเป็นปัญหาฝึกเด็กให้คุ้นเคยก่อน (4 คน)

3.1.2) การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็กอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$) โดยการสร้างความรู้สึที่ดีต่อการไปโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.19$) รองลงมา คือ การสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่ ($\bar{X}=3.83$) การสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่ของโรงเรียน ($\bar{X}=3.80$) และการสร้างความคุ้นเคยกับบุคคลต่างๆในโรงเรียน ($\bar{X}=3.61$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็กอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า การสร้างความรู้สึที่ดีต่อการไปโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.26$) รองลงมา คือ การสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่ของโรงเรียน ($\bar{X}=3.76$) การสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่ ($\bar{X}=3.74$) และการสร้างความคุ้นเคยกับบุคคลต่างๆในโรงเรียน ($\bar{X}=3.52$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็กอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า การสร้างความรู้สึที่ดีต่อการไปโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.12$) รองลงมา คือ การสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่ ($\bar{X}=3.91$) การสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่ของโรงเรียน ($\bar{X}=3.84$) และการสร้างความคุ้นเคยกับบุคคลต่างๆในโรงเรียน ($\bar{X}=3.71$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน องค์ประกอบย่อยการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว องค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ในองค์ประกอบย่อยการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก พบว่า ผู้ปกครองพูดคุยกับเด็กบ่อยๆถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นหรือสิ่งที่เด็กกำลังจะไปเผชิญ การเล่าให้เด็กฟังทั้งข้อดีและข้อเสียที่เด็กอาจต้องพบเจอกับการเรียนที่โรงเรียนใหม่ (10 คน) การนำประสบการณ์จากการส่งพี่เข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาเล่าให้เด็กฟัง การให้เด็กได้เห็นกิจกรรมต่างๆที่ไปโรงเรียนให้พี่เล่าให้ฟัง นำสิ่งที่เคยเป็นปัญหากับพี่มาปรับ เตรียมพร้อม สอนให้น้อง รวมทั้งประสบการณ์ของผู้ปกครอง คนรอบข้าง หรือในชีวิตประจำวัน (10 คน) การเล่านิทาน และอธิบายให้เด็กฟังเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงว่าเป็นเรื่องปกติที่ทุกคนต้องเจอเพื่อนใหม่ โรงเรียนใหม่ๆ พูดให้กำลังใจสร้างความมั่นใจให้เด็ก (6 คน) การสร้างความคุ้นเคยกับโรงเรียนสำหรับครอบครัวที่มีพี่เรียนอยู่ที่โรงเรียนเดียวกัน เด็กได้มีโอกาสเข้าไปสำรวจโรงเรียน คุ้นเคยกับสถานที่เวลาไปรับ-ส่งพี่ที่โรงเรียน (4 คน) การพูดคุยกับเด็กถึงหน้าที่ของเด็กที่ต้องมาโรงเรียน ความสำคัญของการไปโรงเรียนกับเด็กบ่อยๆ หาตัวอย่างสารคดีเกี่ยวกับเด็กที่ไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือ เด็กที่มีความลำบากต้องขวนขวายเดินทางไปโรงเรียน จนเด็กซึมซับความสำคัญของการเรียน เกิดความต้องการไปเรียนหนังสือด้วยตนเอง (6 คน) การใช้เวลาช่วงก่อนเปิดเรียน หรือการเรียนภาคฤดูร้อนก่อนเปิดภาคการศึกษา ในการศึกษาเส้นทางและทดลองเดินทางไปโรงเรียนร่วมกับเด็ก การให้เด็กเข้าเรียนภาคฤดูร้อน (3คน) การพาเด็กมาส่งและทำความรู้จักกับครูในวันแรกของการเรียน การใช้ผู้ปกครองและเพื่อนผู้ปกครองเป็นสื่อกลางให้เด็กๆรู้จักกัน เข้าไปส่งเด็กในห้อง ถามชื่อเพื่อนที่นั่งข้างๆ ให้เด็กทำความรู้จักกัน (2 คน)

3.2) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอย
 เชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมของ
 ครอบครัวในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน
 ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวใน
 องค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน

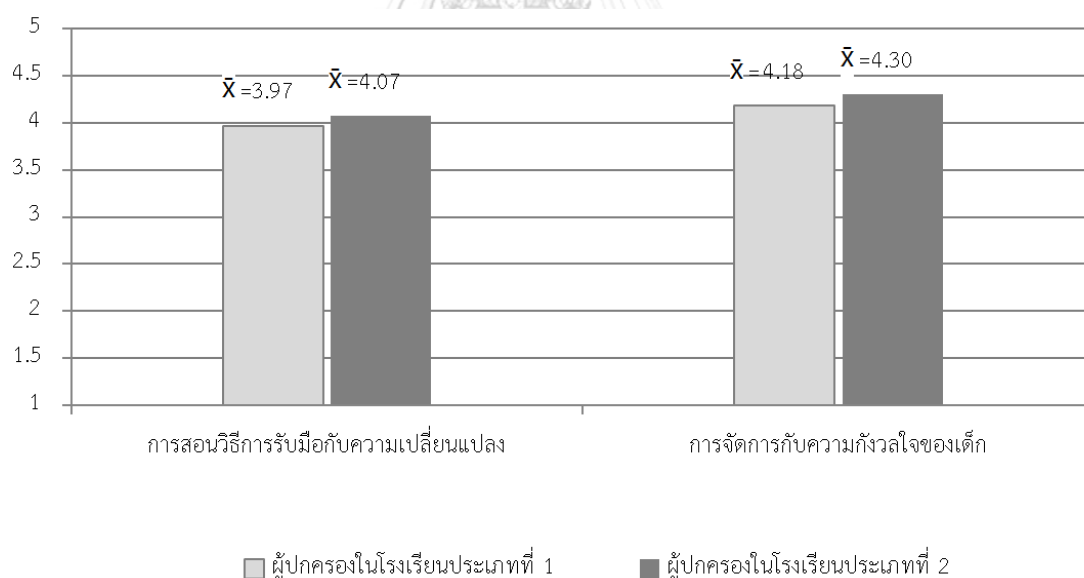
บทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว	ผู้ปกครอง						รวม		
	โรงเรียนประเภทที่ 1			โรงเรียนประเภทที่ 2			X̄	S.D.	ระดับ
	X̄	S.D.	ระดับ	X̄	S.D.	ระดับ			
2. การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน	4.08	0.92	มาก	4.18	0.90	มาก	4.13	0.90	มาก
2.1 การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	3.97	0.99	มาก	4.07	0.95	มาก	4.03	0.94	มาก
2.1.1 การสร้างความรู้สึที่ดีต่อตนเองให้กับเด็ก	4.28	0.80	มาก	4.24	0.94	มาก	4.27	0.85	มาก
2.1.2 การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น	4.07	0.90	มาก	4.18	0.87	มาก	4.12	0.89	มาก
2.1.3 การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการจัดการอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง	3.65	1.19	มาก	3.84	1.09	มาก	3.77	1.07	มาก
2.1.4 การสอนวิธีจัดการกับงานที่ได้รับมอบหมาย	3.90	0.94	มาก	4.01	0.86	มาก	3.95	0.89	มาก
2.2 การจัดการกับความกังวลใจของเด็ก	4.18	0.84	มาก	4.30	0.84	มาก	4.24	0.84	มาก
2.2.1 การรับฟังคำพูดหรือความกังวลใจ	4.14	0.81	มาก	4.22	0.85	มาก	4.18	0.83	มาก
2.2.2 การค้นหาสาเหตุของความกังวลใจ	4.12	0.85	มาก	4.27	0.81	มาก	4.19	0.83	มาก
2.2.3 การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา	4.15	0.92	มาก	4.28	0.88	มาก	4.22	0.89	มาก
2.2.4 การให้กำลังใจในการเผชิญกับปัญหา	4.31	0.78	มาก	4.41	0.80	มาก	4.36	0.79	มาก

ตารางที่ 19 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอย
 เชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมของ
 ครอบครัวในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการ
 ปฏิบัติในการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$) เมื่อพิจารณาใน
 ประเด็นย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยการจัดการกับ
 ความกังวลใจของเด็กมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงที่สุด ($\bar{X}=4.24$) รองลงมา คือ การสอนวิธีการ
 รับมือกับความเปลี่ยนแปลง ($\bar{X}=4.03$) จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยการจัดการกับความกังวลใจของเด็กมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.18$) รองลงมา คือ การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ($\bar{X}=3.97$)

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยการจัดการกับความกังวลใจของเด็กมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.30$) รองลงมา คือ การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ($\bar{X}=4.07$)

แผนภาพที่ 26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

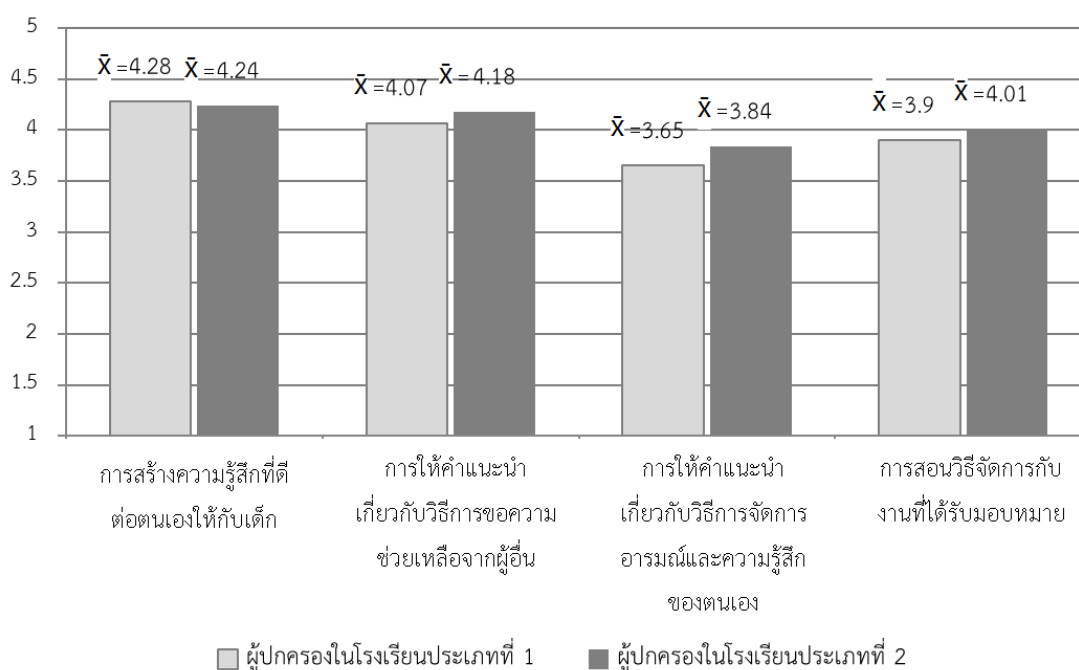
เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนใน 2 องค์ประกอบย่อย คือ 3.2.1) การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และ 3.2.2) การจัดการกับความกังวลใจของเด็ก มีดังนี้

3.2.1) การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$) โดยการสร้างความรู้สึกที่ดีต่อตนเองให้กับเด็กมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.27$) รองลงมา คือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น ($\bar{X}=4.12$) การสอนวิธีการจัดการกับงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}=3.95$) และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการจัดการอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง ($\bar{X}=3.77$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภท เป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า การสร้างความรู้สึกที่ดีต่อตนเองให้กับเด็กมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.28$) รองลงมา คือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น ($\bar{X}=4.07$) การสอนวิธีการจัดการกับงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}=3.90$) และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการจัดการอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง ($\bar{X}=3.65$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.07$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า การสร้างความรู้สึกที่ดีต่อตนเองให้กับเด็กมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.24$) รองลงมา คือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น ($\bar{X}=4.18$) การสอนวิธีการจัดการกับงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}=4.01$) และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการจัดการอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง ($\bar{X}=3.84$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน องค์ประกอบย่อยการสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

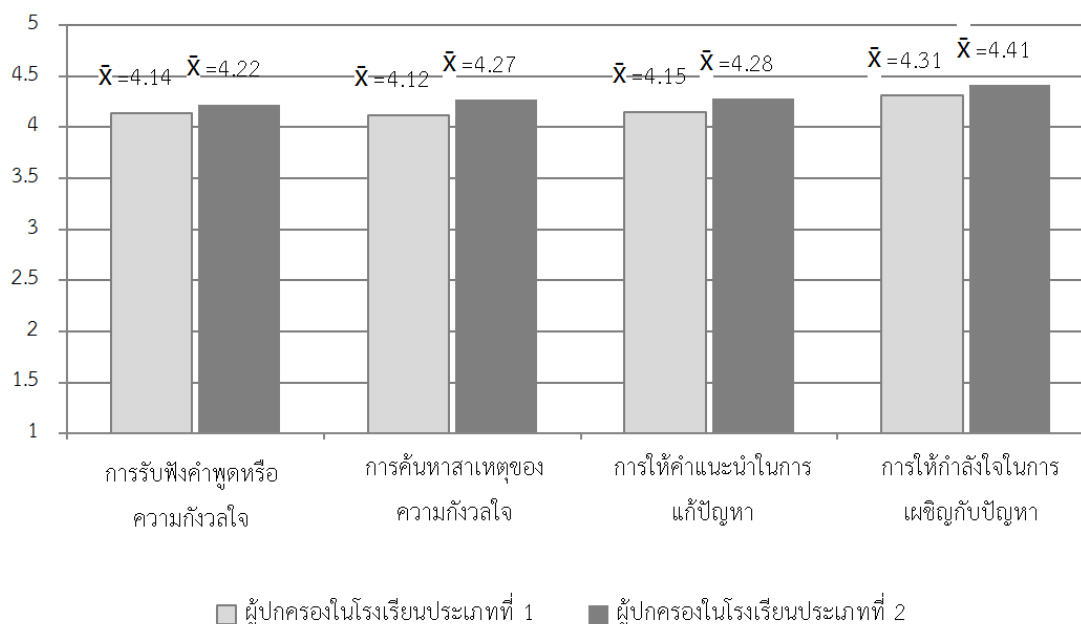
ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว องค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ในองค์ประกอบย่อยการสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง พบว่า ผู้ปกครองสอนวิธีรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ผ่านการชื่นชม ให้กำลังใจเมื่อเด็กต้องทำอะไรใหม่ๆ โดยมีเหตุผลประกอบ เช่น เวลาเด็กได้คะแนนดี จะชมว่าหนูได้คะแนนดี เพราะหนูขยัน มีความพยายาม ตั้งใจอ่านหนังสือ ตั้งใจเรียนในห้องเรียน (13 คน) การฝึกให้เด็กพูดขอความช่วยเหลือ หรือเข้าหาครูเมื่อมีปัญหา ขออนุญาตครูเข้าห้องน้ำ (11 คน) สอนให้เด็กทำงานไปที่ละขั้นตอน การให้เด็กออกแบบตารางเวลาของตนเอง โดยทำร่วมกับเด็ก การให้เด็กเลือกว่าอยากทำการบ้านวิชาไหนก่อน แล้วให้เด็กพัก 5 นาทีค่อยมาทำต่อ (7 คน) หากทะเลาะกับเพื่อนจะสอนให้เด็กนับ 1-10 ในใจถ้ายังไม่หายก็นับต่อ แต่ถ้าทนไม่ไหว ให้เดินหนีไปหาครู ไม่ให้ไปตอบโต้ (5 คน)

3.2.2) การจัดการกับความกังวลใจของเด็ก พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการจัดการกับความกังวลใจของเด็กอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.24$) โดยการให้กำลังใจในการเผชิญกับปัญหามีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.36$) รองลงมา คือ การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา ($\bar{X}=4.22$) การค้นหาสาเหตุของความกังวลใจ ($\bar{X}=4.19$) และการรับฟังคำพูดหรือความกังวลใจ ($\bar{X}=4.18$) ตามลำดับ จำแนกข้อมูลผู้ปกครองในโรงเรียนแต่ละประเภทเป็นดังนี้

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการจัดการกับความกังวลใจของเด็กอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า การให้กำลังใจในการเผชิญกับปัญหา มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.31$) รองลงมา คือ การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา ($\bar{X}=4.15$) การรับฟังคำพูดหรือความกังวลใจ ($\bar{X}=4.14$) และการค้นหาสาเหตุของความกังวลใจ ($\bar{X}=4.12$) ตามลำดับ

ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการจัดการกับความกังวลใจของเด็กอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.30$) เมื่อพิจารณาประเด็นย่อย พบว่า การให้กำลังใจในการเผชิญกับปัญหามีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.41$) รองลงมา คือ การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา ($\bar{X}=4.28$) การค้นหาสาเหตุของความกังวลใจ ($\bar{X}=4.27$) และการรับฟังคำพูดหรือความกังวลใจ ($\bar{X}=4.22$) ตามลำดับ

แผนภาพที่ 28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทของผู้ปกครอง ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน องค์ประกอบย่อยการจัดการกับความกังวลใจของเด็ก ระหว่างผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว องค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ในองค์ประกอบย่อยการจัดการกับความกังวลใจของเด็ก พบว่า ผู้ปกครองสังเกตพฤติกรรมของเด็ก และซักถามเด็ก ทุกวันตอนเย็นที่รับกลับบ้านหรือเด็กเล่าให้ฟังด้วยตนเอง ตั้งใจฟังเด็กเล่าจนจบ ไม่เปลี่ยนเรื่อง หรือพูดแทรกสอนไประหว่างที่เด็กเล่า เมื่อเด็กเล่าจบ จึงให้คำแนะนำหรือสอนเด็ก ช่วยคิดแก้ปัญหา หรืออธิบายให้เด็กเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น (15 คน) ความใกล้ชิด ความรัก ความอบอุ่นของผู้ปกครอง การสังเกตพฤติกรรมของเด็ก การพูดคุย ซักถามเด็กในช่วงเย็นเมื่อรับเด็กกลับบ้าน และพูดคุยให้เด็กเล่าเรื่องราวที่เด็กพบเจอในวันนั้น (12คน) เมื่อเด็กมีปัญหากับเพื่อนจะสอนให้เด็กดูความตั้งใจของเพื่อนก่อน การพูดคุยบอกกับเพื่อนว่า ตนไม่ชอบ (8 คน) การรับฟัง และเรื่องใดที่เป็นปัญหาที่เด็กพบเจอ ผู้ปกครองจะพูดคุยให้เด็กคิดถึงสาเหตุและวิธีการแก้ไข ถ้าพบปัญหาเดิมอีกจะมีวิธีแก้ไขอย่างไรจึงจะดีที่สุด พร้อมทั้งพูดให้กำลังใจเด็ก ผู้ปกครองอาจนำปัญหาไปปรึกษาครูอีกครั้ง ถ้าเห็นว่าเกินความสามารถของเด็กที่จะแก้ปัญหาได้ (5คน)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษาใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน และด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว จากแบบสอบถามจำนวน 398 คน และแบบสัมภาษณ์ จำนวน 16 คน สรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังตารางที่ 20 ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา รายด้าน

บทบาทของผู้ปกครอง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	
	แบบสอบถาม	แบบสัมภาษณ์
	จำนวน (n=398)	จำนวน (n=16)
1. ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก		
1.1 การรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	0	0
1.2 การเรียนรู้		
- ผู้ปกครองมีเวลาจำกัดในการส่งเสริมความพร้อมให้กับเด็ก	8	3
- ผู้ปกครองมีความรู้ไม่เพียงพอในการสอนเด็กเองที่บ้าน	0	3
2. ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน		
2.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน		
- ผู้ปกครองไม่ได้รับข้อมูลด้านพัฒนาการของเด็ก ข้อมูลข่าวสารจากโรงเรียน เนื่องจาก ครูมีช่องทางการติดต่อน้อยเข้าถึงได้ยาก ครูบางคนไม่ใช่เทคโนโลยี หรือโรงเรียนมีกฎระเบียบ ข้อปฏิบัติหรือนโยบายไม่ให้ใช้แอปพลิเคชันไลน์	14	2
- ผู้ปกครองเกรงใจครูไม่กล้าถามพฤติกรรมและการเรียนรู้ เนื่องจากเห็นว่าครูไม่มีเวลา งานยุ่ง	6	0
- ผู้ปกครองไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน เนื่องจากผู้ปกครองต้องทำงาน	5	0
- ผู้ปกครองมีปัญหาในการใช้แอปพลิเคชันไลน์ติดต่อสื่อสาร บางครั้งคุยกันในกลุ่มไม่รู้ว่าคุยกับผู้ปกครองของใครอยู่ เพราะรูปส่วนตัวกับชื่อไม่สื่อให้รู้ว่าเป็นผู้ปกครองของใคร	0	2
- ผู้ปกครองเกิดความขัดแย้งโต้เถียงในกลุ่มแอปพลิเคชันไลน์ เมื่อเด็กทะเลาะกัน	1	0

ตารางที่ 20 (ต่อ) สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา
จากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา รายด้าน

บทบาทของผู้ปกครอง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	
	แบบสอบถาม	แบบสัมภาษณ์
	จำนวน (n=398)	จำนวน (n=16)
2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้		
- ผู้ปกครองไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน การเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครของโรงเรียน เนื่องจากผู้ปกครองต้องทำงาน	22	2
- ผู้ปกครองไม่มีเวลาจัดกิจกรรมให้เด็กเนื่องจากเด็กมีการบ้านปริมาณมาก	17	0
- เด็กไม่สนใจและไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้ปกครองจัดให้	16	0
- ผู้ปกครองขาดความรู้ความเข้าใจในแนวทางการสอนของโรงเรียนทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือเด็กเรื่องการบ้านได้ เด็กขัดแย้งกับผู้ปกครอง	5	0
- ผู้ปกครองมีปัจจัยและพื้นที่ไม่พอ ขาดอุปกรณ์และทุนในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่บ้าน	5	0
3. ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว		
3.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน		
- เด็กไม่ให้ความร่วมมือในการปรับกิจวัตร	8	0
- ผู้ปกครองมีความกังวลใจกับการปรับตัวของเด็กกับโรงเรียนใหม่ การติดเกมส์หรือการคบเพื่อนไม่ดี	6	0
- ผู้ปกครองมีปัญหาในการวางแผนรับ-ส่งเด็ก	0	4
- ผู้ปกครองมีความกังวลว่าจะไม่ได้รับข้อมูลจากโรงเรียน	1	0
- ผู้ปกครองมีโอกาสดำเนินการเข้าโรงเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยน้อย	1	0
3.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน		
- เด็กไม่สามารถนำสิ่งที่ผู้ปกครองแนะนำเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือจากครูไปปฏิบัติที่โรงเรียนได้เนื่องจากกลัวครูดุหรือเพื่อนล้อ	12	0
- เด็กไม่ค่อยตอบคำถามเกี่ยวกับโรงเรียนที่ผู้ปกครองถาม	3	0
- ผู้ปกครองมีปัญหาเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือเด็กในทำการบ้าน และงานที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน	0	1

ตารางที่ 20 พบว่า ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ปกครองจำนวน 398 คน พบว่า ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ในองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ผู้ปกครองไม่พบปัญหา องค์ประกอบการเรียนรู้ ผู้ปกครองมีเวลาจำกัดในการส่งเสริมความพร้อมให้กับเด็ก (8 คน) ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมด้วยโรงเรียน ผู้ปกครองไม่ได้รับข้อมูลด้านพัฒนาการของเด็ก ข้อมูลข่าวสารจากโรงเรียน (14 คน) รองลงมาผู้ปกครองเกรงใจครูไม่กล้าถามพฤติกรรมและการเรียนรู้ เนื่องจากเห็นว่าครูไม่มีเวลา งานยุ่ง (6 คน) องค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ ผู้ปกครองไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน การเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครของโรงเรียน เนื่องจากผู้ปกครองต้องทำงาน (22 คน) รองลงมาผู้ปกครองไม่มีเวลาจัดกิจกรรมให้เด็กเนื่องจากเด็กมีการบ้านปริมาณมาก (17 คน) ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว ในองค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน เด็กไม่ให้ความร่วมมือในการปรับกิจวัตร (8 คน) รองลงมาผู้ปกครองมีความกังวลใจกับการปรับตัวของเด็กกับโรงเรียนใหม่ การติดเกมส์หรือการคบเพื่อนไม่ดี (6 คน) องค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน เด็กไม่สามารถนำสิ่งที่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือจากครูไปปฏิบัติที่โรงเรียนได้เนื่องจากกลัวครูดุหรือเพื่อนล้อ (12 คน) รองลงมาเด็กไม่ค่อยตอบคำถามเกี่ยวกับโรงเรียนที่ผู้ปกครองถาม (3 คน)

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองจำนวน 16 คน พบว่า ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ในองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ผู้ปกครองไม่พบปัญหา องค์ประกอบการเรียนรู้ ผู้ปกครองมีเวลาจำกัดในการส่งเสริมความพร้อมให้กับเด็ก (3 คน) และผู้ปกครองมีความรู้ไม่เพียงพอในการสอนเด็กเองที่บ้าน (3 คน) ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมด้วยโรงเรียน ผู้ปกครองไม่ได้รับข้อมูลด้านพัฒนาการของเด็ก ข้อมูลข่าวสารจากโรงเรียน (2 คน) และผู้ปกครองมีปัญหาในการใช้แอปพลิเคชันไลน์ติดต่อสื่อสาร บางครั้งคุยกันในกลุ่มไม่รู้ว่คุยกับผู้ปกครองของใครอยู่ เพราะรูปส่วนตัวกับชื่อไม่สื่อให้รู้ว่าเป็นผู้ปกครองของใคร (2 คน) องค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ ผู้ปกครองไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน การเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครของโรงเรียน เนื่องจากผู้ปกครองต้องทำงาน (2 คน) ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว ในองค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ผู้ปกครองมีปัญหาในการวางแผนรับ-ส่งเด็ก (4 คน) องค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ผู้ปกครองมีปัญหาเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือเด็กในทำการบ้าน และงานที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน (1 คน)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียน และด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว

ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทที่ 1 โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับอนุบาล และประถมศึกษา และประเภทที่ 2 โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขึ้นไป จำนวน 4 สังกัด ได้แก่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 63,789 คน

ตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ คือ ผู้ปกครองของเด็กประถมศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 สังกัด จำนวน 416 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด จำนวน 398 คน คิดเป็นร้อยละ 95.67 และผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ คือ ผู้ปกครอง จำนวน 16 คน จากโรงเรียนทั้ง 4 สังกัด สังกัดละ 2 คน โดยการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์

เครื่องมือในการวิจัยมี 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอในรูปแบบของความเรียง และแบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ชุด ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายโดยการเรียงเรียง สรุป จัดหมวดหมู่และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง

ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า ผู้ปกครองในโรงเรียนประเภทที่ 1 โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับอนุบาล และประถมศึกษา และประเภทที่ 2 โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็น ร้อยละ 73.90 มีอายุ 36-40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.90 มีความสัมพันธ์กับเด็กเป็นมารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.3 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 76.40 ผู้ปกครองส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่าคิดเป็นร้อยละ 33.20 ประกอบอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.40 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.20 มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.50 ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีบุตรจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 45.20

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ปกครองจำนวน 16 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีความสัมพันธ์เป็นมารดาของเด็ก จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์จะใช้เวลาอยู่กับลูกตั้งแต่ตื่นนอน พาลูกไปส่งโรงเรียน รับกลับบ้านและพาเข้านอน ในวันเสาร์และวันอาทิตย์จะใช้เวลาทั้งวันอยู่กับลูก

2. ข้อมูลบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษาในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน โดยด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงที่สุด ($\bar{X}=4.06$) รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ($\bar{X}=4.04$) และ ด้านการสร้างร่วมมือกับโรงเรียน ($\bar{X}=3.69$) ตามลำดับ

2.1 ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.04$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบ พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากที่สุด 2 องค์ประกอบ โดยการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.15$) รองลงมา คือ การเรียนรู้ ($\bar{X}=3.92$)

2.1.1 การรับมือกับความเปลี่ยนแปลง พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กใน องค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยทักษะการพึ่งพาตนเองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.25$) รองลงมา คือ ทักษะอารมณ์และสังคม ($\bar{X}=4.06$)

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ปกครองส่งเสริมเด็กด้านทักษะการพึ่งพาตนเองด้วยการฝึกเด็กให้ช่วยเหลือตนเอง โดยอธิบายถึงความสำคัญให้เด็กเห็นความสำคัญก่อน เช่น การเก็บที่นอน การแต่งตัว การอาบน้ำ การซักถุงเท้า การทำการบ้าน การจัดตารางสอนโดยผู้ปกครองจะเป็นผู้ตรวจสอบความเรียบร้อยอีกครั้งหนึ่ง (14 คน) ผู้ปกครองส่งเสริมเด็กด้านอารมณ์ด้วยการพูดคุยกับเด็กด้วยเหตุผล สอนเด็กผ่านนิทาน ประสบการณ์หรือชีวิตประจำวันโดยชี้ให้เห็นพฤติกรรมที่ดี และไม่ดี (9 คน)

2.1.2 การเรียนรู้ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบการเรียนรู้ ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยวิธีการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.10$) รองลงมา คือ สติปัญญาและความรู้พื้นฐาน ($\bar{X}=3.74$)

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ปกครองส่งเสริมให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับสังคมและสิ่งรอบตัวผ่านการพาเด็กไปเที่ยว หรือทำกิจกรรมในช่วงวันหยุด (15 คน) ผู้ปกครองฝึกให้เด็กกำกับตนเองผ่านการทำอาหารร่วมกัน การให้เด็กช่วยเหลืองานง่ายๆ (11 คน) การส่งเสริมให้เด็กมีความใฝ่รู้ผ่านการใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กคิด และการตอบคำถามเด็กอย่างครบถ้วน (11 คน)

2.2 ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบ พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก 1 องค์ประกอบและระดับปานกลาง 1 องค์ประกอบ โดยการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.90$) รองลงมา คือ การสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.49$) ตามลำดับ

2.2.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=3.90$) รองลงมา คือ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ($\bar{X}=3.89$)

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ปกครองสร้างเครือข่ายความร่วมมือ โดยการขอช่องทางการติดต่อกับครู และเพื่อนผู้ปกครอง เช่น การขอเบอร์โทรศัพท์ ใช้แอปพลิเคชันไลน์ (11 คน) ผู้ปกครองคุยเรื่องพัฒนาการของเด็กในช่วงเข้าตอนครุอยู่เวร หรือตอนเย็นหลังเลิกเรียน รับฟังคำแนะนำของครูเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาหรือสอนเด็ก เพื่อนำมาปฏิบัติที่บ้าน (11 คน)

2.2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในองค์ประกอบการสนับสนุนการเรียนรู้ ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการสนับสนุนการเรียนรู้ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.49$) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก 1 องค์ประกอบย่อย และระดับปานกลาง 1 องค์ประกอบย่อย โดยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้านมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$) รองลงมา คือ การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน ($\bar{X}=3.13$)

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ปกครองสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้านผ่านการจัดพื้นที่ให้เด็กทำงานตามความเหมาะสมของแต่ละครอบครัว (16 คน) ผู้ปกครองสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน ผ่านการช่วยเหลืองานโรงเรียน การสนับสนุนในหลายรูปแบบตามความสะดวก หรือกรณีไม่สะดวกมาร่วมกิจกรรมจะให้การสนับสนุนทางการเงิน เพื่อช่วยให้กิจกรรมที่โรงเรียนเป็นไปอย่างราบรื่น (14 คน)

2.3 ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบ พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทั้ง 2 องค์ประกอบ โดยการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.13$) รองลงมา คือ การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ($\bar{X}=3.99$)

2.3.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.99$) เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อย การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยการเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.12$) รองลงมา คือ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก ($\bar{X}=3.86$)

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ปกครองหาข้อมูลของโรงเรียนประถมศึกษาตั้งแต่เด็กอยู่ชั้นอนุบาล 2 ผ่านอินเทอร์เน็ต สอบถามจากคนใกล้ตัวที่มีเด็กเข้าเรียนในโรงเรียน และสำรวจด้วยตนเองพร้อมทั้งเด็ก นำข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนมาใช้ในการเตรียมพร้อมครอบครัว ปรับตัวให้เข้ากับโรงเรียนที่เด็กจะไปเข้าเรียน การพาเด็กไปส่งโรงเรียนแต่เช้า (13 คน) ผู้ปกครองพูดคุยกับเด็กบ่อยๆถึงความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นหรือสิ่งที่เด็กกำลังจะไปเผชิญ การเล่าให้เด็กฟังทั้งข้อดีและข้อเสียที่เด็กอาจต้องพบเจอกับการเรียนที่โรงเรียนใหม่ (10 คน)

2.3.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อย พบว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย โดยการจัดการกับความกังวลใจของเด็กมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติสูงสุด ($\bar{X}=4.24$) รองลงมา คือ การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ($\bar{X}=4.03$)

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ปกครองสอนวิธีรับมือกับความเปลี่ยนแปลงผ่านการชื่นชม ให้กำลังใจเมื่อเด็กต้องทำอะไรใหม่ๆ โดยมีเหตุผลประกอบ (13 คน) ผู้ปกครองสังเกตพฤติกรรมของเด็ก และซักถามเด็ก ทุกวันตอนเย็นที่รับกลับบ้านหรือเด็กเล่าให้ฟังด้วยตนเอง เมื่อเด็กเล่าจบ จึงให้คำแนะนำหรือสอนเด็ก ช่วยคิดแก้ปัญหา หรืออธิบายให้เด็กเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น (15 คน)

3. ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ปกครองจำนวน 398 คน พบว่า ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ผู้ปกครองมีเวลาจำกัดในการส่งเสริมความพร้อมให้กับเด็ก (8 คน) ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ผู้ปกครองไม่ได้รับข้อมูลด้านพัฒนาการของเด็ก ข้อมูลข่าวสารจากโรงเรียน (14 คน) และ ผู้ปกครองไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน การเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครของโรงเรียน เนื่องจากผู้ปกครองต้องทำงาน (22 คน) ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว เด็กไม่ให้ความร่วมมือในการปรับกิจวัตร (8 คน) และเด็กไม่สามารถนำสิ่งที่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือจากครูไปปฏิบัติที่โรงเรียนได้เนื่องจากกลัวครูหรือเพื่อนล้อ (6 คน)

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองจำนวน 16 คน พบว่า ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ผู้ปกครองมีเวลาจำกัดในการส่งเสริมความพร้อมให้กับเด็ก (3 คน) ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน ผู้ปกครองไม่ได้รับข้อมูลด้านพัฒนาการของเด็ก ข้อมูลข่าวสารจากโรงเรียน (2 คน) และผู้ปกครองไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน การเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครของโรงเรียน เนื่องจากผู้ปกครองต้องทำงาน (2 คน) ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว ผู้ปกครองมีปัญหาในการวางแผนรับ-ส่งเด็ก (4 คน) และผู้ปกครองมีปัญหาเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือเด็กในทำการบ้าน และงานที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน (1 คน)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. เศรษฐฐานะของผู้ปกครองมีผลต่อบทบาทในการส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนให้แก่เด็ก

ผลวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครองในการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ในด้านการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและการเรียนรู้ โดยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนปฏิบัติองค์ประกอบการเรียนรู้ต่ำกว่าองค์ประกอบการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อยทั้งหมด พบว่า บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมความพร้อมของเด็กในองค์ประกอบย่อยสติปัญญาและความรู้พื้นฐานมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติต่ำที่สุด โดยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และจากข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 20,000 บาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ และ

ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในองค์ประกอบการเรียนรู้พบว่า ผู้ปกครองไม่มีเวลาในการส่งเสริมความพร้อมให้กับเด็ก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในสภาพปัจจุบัน ผู้ปกครองต้องทำงานทำให้ผู้ปกครองไม่มีเวลา ผลการวิจัยยังพบว่าผู้ปกครองมีความรู้ไม่เพียงพอในการสอนเด็กเองที่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Foster, Lambert, Abbott-Shim, McCarty and Franze (2005) ที่พบว่า คุณภาพการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่บ้านมีความเชื่อมโยงกับรายได้ของครอบครัว และผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำมักขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีการส่งเสริมพัฒนาเด็กให้เหมาะสมกับวัยจึงทำให้เด็กขาดความสนใจกิจกรรมที่ผู้ปกครองจัดให้ Unicef (2011b) ระบุว่า ครอบครัวที่ปัญหาด้านเศรษฐกิจ มีบุตรหลายคน หรือครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวให้การสนับสนุนการเรียนรู้แก่เด็กในช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาอยู่ในระดับน้อยจนถึงไม่ให้การสนับสนุน สอดคล้องกับรายงานเรื่อง ผลกระทบของฐานะทางการเงินของครอบครัวที่ต่ำมีผลต่อการเตรียมความพร้อมทางการเรียนของเด็กของ Edwards, Baxter, Smart, Sanson, and Hayes (2009) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางการเงินต่ำทำให้ผู้ปกครองมีข้อจำกัดในการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความสามารถด้านสติปัญญาให้กับเด็กที่บ้านจึงส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของเด็ก นอกจากนี้ผลการวิจัยของ Dizon-Ross (2014) ยังพบว่า ผู้ปกครองที่ยากจนและมีการศึกษาน้อยจะรับรู้ความสามารถทางวิชาการของเด็กได้น้อยกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะและมีการศึกษาที่สูง จึงต้องให้ข้อมูลกับผู้ปกครองกลุ่มนี้มากขึ้น จากข้อค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนควรมีการดำเนินการจัดกิจกรรมในเรื่องการให้ความรู้ ความเข้าใจกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน หรือแนวทางการเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองสามารถมีความรู้ความเข้าใจและให้ความช่วยเหลือเด็กที่บ้านได้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ในองค์ประกอบย่อยสติปัญญาและความรู้พื้นฐาน ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติส่งเสริมให้เด็กใช้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ต่ำที่สุด และเมื่อนำมาเทียบกับประเด็นย่อยอื่นในด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็กพบว่า มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติต่ำที่สุด โดยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Curran and Kellogg (2016) กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ในระดับชั้นอนุบาลและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเชื้อชาติ พบว่า เด็กเอเชียมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์ต่ำกว่าปกติ โดยจะมีผลการเรียนคณิตศาสตร์และการอ่านในระดับที่เท่ากันหรือดีกว่าเด็กผิวขาว นอกจากนี้ Castro et al.(2015) ได้รายงานถึงการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพบว่ามีผู้ปกครอง 2 คนจากทั้งหมด 37 คนที่ให้การส่งเสริมเด็กด้านวิทยาศาสตร์ จึงเห็นได้ว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการส่งเสริมด้านวิทยาศาสตร์ให้เด็กน้อยมาก เมื่อเทียบกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในด้านการอ่าน และตัวเลข สอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2551) ที่กล่าวว่า ปัจจุบันพ่อแม่ผู้ปกครองจำนวนมาก ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานความรู้ด้านวิชาการให้กับเด็กปฐมวัยอย่างเข้มข้น โดยเฉพาะทักษะทางภาษาและคณิตศาสตร์

2. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียนจะช่วยสนับสนุนการเชื่อมต่อจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา

ผลวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนต่ำที่สุด เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบย่อยทั้งหมด พบว่า องค์ประกอบย่อยการสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติต่ำที่สุด โดยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของผู้ปกครองในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนยังพบว่า ผู้ปกครองไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน การเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครของโรงเรียน เนื่องจากผู้ปกครองต้องทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jafarov (2015) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การไม่มีเวลา และทัศนคติของบุคลากร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pena (2000) กล่าวว่า โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองมีความมั่นใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน รวมไปถึงโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กที่บ้าน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมของโรงเรียน จะส่งผลต่อความสำเร็จทางการเรียนของเด็ก ดังผลการวิจัยของ Badri, Al Qubaisi, Al Rashedi, and Yang (2014) ที่พบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในช่วงแรกของการเปิดเรียนมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของเด็กในโรงเรียน นอกจากนี้ระดับการมีส่วนร่วมระหว่างบ้านและโรงเรียนที่สูงขึ้นจะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมและการปรับตัวของเด็กได้ ดังนั้นโรงเรียนจึงควรทบทวนนโยบายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและพัฒนากลยุทธ์การจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้ครอบครัวและโรงเรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ยังพบว่า ผู้ปกครองได้กล่าวถึงปัญหาในการติดต่อสื่อสารกับโรงเรียนว่า การที่โรงเรียนไม่มีนโยบายที่ส่งเสริมการติดต่อสื่อสารระหว่างครูและผู้ปกครอง ทำให้มีข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ส่งผลให้ครูไม่ทราบพฤติกรรมของเด็กที่บ้านและทำให้เด็กไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกันระหว่างบ้านและโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Petrakos and Lehrer (2011) ที่พบว่า ผู้ปกครองส่วนมากมีความเห็นว่า โรงเรียนที่ไม่มีการประชุมร่วมกับผู้ปกครอง ทำให้ผู้ปกครองไม่ได้รับข้อมูลที่เพียงพอเกี่ยวกับกิจกรรมที่เด็กเรียนรู้ในโรงเรียนแต่ละวัน รวมทั้งพัฒนาการของเด็กรายบุคคล นอกจากนี้ งานวิจัย Lau (2014) พบว่าการติดต่อสื่อสารกับครูประจำชั้นในช่วงเปิดภาคการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ และผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าการติดต่อสื่อสารกับโรงเรียนที่ไม่เพียงพอและมีความยากลำบาก เป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่งต่อการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนของผู้ปกครอง โดย Tansy (2008) กล่าวเพิ่มเติมถึงความสำคัญของการสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียนที่มีผลต่อการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาไว้ว่า การให้ข้อมูล

เกี่ยวกับความพร้อมทางการเรียนและรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาผ่านการพูดคุย จดหมายหรือเอกสาร ข้อมูลช่วยให้ผู้ปกครองสามารถเตรียมความพร้อมของเด็กในการเข้าโรงเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Kids Matter (2011) ได้กล่าวว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาด้วยการพูดคุยเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละวันกับผู้ปกครองเป็นวิธีสร้างความไว้วางใจ และช่วยให้การขอความร่วมมือจากผู้ปกครองในการสนับสนุนการเรียนรู้ทำได้ง่ายขึ้น

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ปกครองกล่าวถึงปัญหาในการสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน ว่าเด็กไม่สนใจและไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้ปกครองจัดให้ และผู้ปกครองขาดความรู้ความเข้าใจในแนวทางการสอนของโรงเรียนทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือเด็กเรื่องการบ้านได้ นอกจากนี้เด็กมีความขัดแย้งกับผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Peterson, Bruce, Patel, and Chamberlain (2018) พบว่า ผู้ปกครองถึงแม้จะมีระดับการศึกษาในระดับสูงก็ไม่มี ความเข้าใจ และไม่สามารถพัฒนาเด็กไปในแนวทางเดียวกับโรงเรียนได้ เนื่องจากครูไม่สร้างความร่วมมือกับผู้ปกครอง และไม่สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการสอน เนื้อหาที่สอน ดังนั้น โรงเรียนควรแก้ปัญหาโดยการให้ความรู้ผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้ปกครองช่วยสนับสนุนเด็กที่บ้านซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีความพร้อมทางการเรียน นอกจากนี้ Carter (2002) ยังพบว่า การที่ครูสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองโดยการเขียนบันทึกรวมไปถึงการจัดฝึกอบรมผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรมกับเด็กที่บ้านอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้เด็กสามารถก้าวผ่านรอยเชื่อมต่อจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาได้สำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กด้อยโอกาส

3. การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับโรงเรียนจะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความพร้อมทางการเรียนก่อนเข้าศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว ในองค์ประกอบย่อย พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติในองค์ประกอบย่อยการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็กต่ำกว่าการเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง โดยประเด็นที่ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ การสร้างความคุ้นเคยกับบุคคลต่างๆในโรงเรียน ($\bar{X}=3.61$) โดยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของผู้ปกครองในการเตรียมความพร้อมของครอบครัว พบว่า ผู้ปกครองมีโอกาสน้อยในการเข้าถึงโรงเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้ปกครองเห็นความสำคัญในการสร้างทัศนคติที่ดีให้เด็กโดยการพาเด็กไปสร้างความคุ้นเคยกับโรงเรียน แต่โรงเรียนไม่ได้เปิดโอกาสหรือจัดกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวให้ผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ Garcia and Angel (2014) กล่าวถึง การรับรู้เกี่ยวกับการสร้างรอยเชื่อมต่อจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาของครู พบว่า ครูไม่ค่อยทำกิจกรรมกับครอบครัวเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อ เช่น การพาผู้ปกครองเยี่ยมชมโรงเรียน นอกจากนี้

Zhou (2014) ได้ศึกษาการรับรู้ของครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครอบครัวต่อความสำเร็จทางการเรียนของเด็ก พบว่า ครูให้คะแนนความสำคัญเกี่ยวกับการสร้างความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในระดับที่ต่ำกว่าผู้ปกครอง Tansy (2008) ได้กล่าวถึง แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างบ้านและโรงเรียนเพื่อส่งเสริมรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาไว้ว่า โรงเรียนอนุบาลควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมปฐมวัยพิเศษของโรงเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นอกจากนี้ โรงเรียนชั้นประถมศึกษาควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองของเด็กใหม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในโรงเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่ บุคลากร และเพื่อนใหม่ให้เด็กซึ่งช่วยให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียน

ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมของครอบครัว คือ ผู้ปกครองเกิดความกังวลใจต่อการปรับตัวของเด็ก ซึ่งผู้ปกครองแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการพูดคุยกับครูเพื่อคลายความกังวลใจ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Woodhams (2012) กล่าวว่า การที่ครูมีวิธีการสื่อสารที่ดี การรับฟังและเข้าใจมุมมองของผู้ปกครองจะช่วยให้ผู้ปกครองรู้สึกที่ดีกับโรงเรียนมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อทัศนคติของเด็กที่มีต่อโรงเรียน สอดคล้องกับ Reichmann (2012) ที่ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อที่ประเทศเยอรมนี พบว่า ทัศนคติของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อมุมมองของเด็กที่มีต่อโรงเรียน ซึ่งรอยเชื่อมต่อที่ราบรื่นทำให้ผู้ปกครองมีความรู้สึกมั่นใจในโรงเรียน ซึ่งทำให้ผู้ปกครองมีความเครียดในช่วงรอยเชื่อมต่อน้อยลง ซึ่งจะส่งผลดีต่อการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็กได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

รอยเชื่อมต่อระหว่างชั้นเรียนอนุบาล และประถมศึกษาเป็นช่วงเวลาที่เด็กและครอบครัวต้องพบกับความเปลี่ยนแปลงเป็นช่วงเวลาที่เด็กต้องปรับตัวจากการเรียนในระดับอนุบาลที่มีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการผ่านการเล่นเข้าสู่การเรียนการสอนเป็นรายวิชา และเป็นช่วงเวลาที่มีความสำคัญยิ่งที่เด็กต้องเผชิญ จึงจำเป็นที่บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องช่วยกันสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ดังนี้

1. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.1 การกำหนดนโยบายการดำเนินงานในโรงเรียนเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโรงเรียนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล จนถึงระดับชั้นประถมศึกษา โดยเฉพาะการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาระหว่างชั้นอนุบาลและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.2 การจัดทำคู่มือเพื่อให้ความรู้ผู้ปกครองในการส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนให้กับเด็ก และการเตรียมความพร้อมของครอบครัวเพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้อย่างราบรื่น

1.3 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล และให้ความช่วยเหลือผู้ปกครองในการเตรียมความพร้อมเด็ก และครอบครัว

1.4 การกำหนดนโยบายที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีเวลาทำกิจกรรมร่วมกับโรงเรียน เช่น การลาเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน

2. โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับอนุบาล โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาขึ้นไป และโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับอนุบาล และประถมศึกษา

2.1 การกำหนดนโยบายของโรงเรียนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียนในช่วงรอยเชื่อมต่อกันมากขึ้น ทั้งการมีส่วนร่วมในการจัดและเป็นผู้ร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ในช่วงก่อนเปิดเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง เพื่อนผู้ปกครอง และครูในโรงเรียน

2.2 การจัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจกับผู้ปกครองเกี่ยวกับรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา การเตรียมตัวในช่วงรอยเชื่อมต่อ รวมทั้งหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถให้การสนับสนุนเด็กที่บ้านได้อย่างเป็นไปในทิศทางเดียวกับโรงเรียน

2.3 การสร้างเครือข่ายการศึกษาระหว่างโรงเรียนชั้นอนุบาลและโรงเรียนชั้นประถมศึกษา ด้วยการจัดทำหลักสูตรร่วมกัน การออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างรอยเชื่อมร่วมกัน การส่งต่อข้อมูล พัฒนาการเด็กจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. ผู้ปกครองและครอบครัว

3.1 การให้ความร่วมมือกับครูในการแลกเปลี่ยนข้อมูลของเด็ก เช่น พัฒนาการ ความถนัด พฤติกรรมซึ่งมีความแตกต่างในแต่ละคน เพื่อให้ครูรับรู้ และสามารถส่งเสริมศักยภาพของเด็กได้อย่างเหมาะสมกับเด็กแต่ละคน

3.2 การส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนให้กับเด็ก และการเตรียมความพร้อมของครอบครัวเพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้อย่างราบรื่น

3.3 การเข้าร่วมกิจกรรมกับโรงเรียนในช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา เพื่อให้เด็กได้สร้างความคุ้นเคย ปรับตัว และสร้างทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนให้กับเด็ก

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาโปรแกรมให้ความรู้ผู้ปกครองเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาในระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อให้กับเด็กในช่วงรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา

3. ควรมีการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมระหว่างบ้านและโรงเรียนในการเสริมสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษา

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กุลชา ลีโพธิ์โรจน์กุล. (2555). *สภาพและปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนในการเชื่อมต่อการศึกษาระดับอนุบาลกับระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

เกียรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2551). *ดีจริงหรือที่เร่ร่อน อ่าน เขียน คณิตในเด็กอนุบาล*. สืบค้นจาก

<http://www.kriengsak.com/node/1303>

<http://www.kriengsak.com/node/1303>

นิติธร ปิลวาสน์. (2556). *ความคาดหวังของผู้ปกครองเมื่อส่งลูกเข้าโรงเรียนอนุบาล*. สืบค้นจาก

<http://taamkru.com/th/ความคาดหวังของผู้ปกครองเมื่อลูกเข้าโรงเรียนอนุบาล/>

นิรันรัตน์ พันธุ์ประสิทธิ์. (2555). *การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการปรับตัว*

ในระยะเชื่อมต่อการศึกษาในโรงเรียนดรุณนิรันดร์. คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร. (อัดสำเนา)

บุศรินทร์ สิริปัญญาธร. (2553). *การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรตามรูปแบบวิถีเชิงนิเวศและพลวัตรใน*

ระยะเปลี่ยนแปลงสำหรับเสริมสร้างทักษะทางสังคมของเด็กเพื่อเตรียมเข้าศึกษาชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ประคอง วรรณสุด. (2542). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พร้อมพิไล บัวสุวรรณ. (2554). *ครอบครัวและโรงเรียน หุ่นส่วนเพื่อคุณภาพของผู้เรียน*.

กรุงเทพมหานคร: แสงดาว.

ยศวีร์ สายฟ้า. (2557). *รอยเชื่อมต่อการเรียนรู้ระหว่างชั้นเรียนอนุบาลและประถมศึกษา: ก้าวอย่างที*

สำคัญของเด็กประถมศึกษา. *วารสารครุศาสตร์*, 42(3), 143-159.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2555). *แผนยุทธศาสตร์ชาติด้านเด็กปฐมวัย (แรกเกิดถึงก่อนเข้า*

ประถมศึกษาปีที่ 1) ตามนโยบายรัฐบาลด้านเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2555-2559.

กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสอง (พ.ศ. 2560-2564)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553*. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *จำนวนนักเรียน นักศึกษา ในระบบ จำแนกรายสถานศึกษา สังกัด ชั้นปี และเพศ ปีการศึกษา 2560*. สืบค้นจาก http://www.mis.moe.go.th/mis2018/index.php?option=com_content&view=article&id=557&Itemid=113.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค). (2557). *พัฒนาการเด็กปฐมวัย “รากแก้วแห่งชีวิต” . การประชุมวิชาการอภินิหารการเรียนรู้...สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร.
- โสรัจจะ มีทรัพย์มัน. (2553). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการสร้างเชื่อมต่อกับทางการศึกษาของโรงเรียนเจริญวิทยา. คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , กรุงเทพมหานคร. (อัดสำเนา)*
- องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย. (2558). *ยูนิเซฟจุดประกายสังคม เปิดตัวโครงการ "Best Start" ดึง 6 ศิลปินชื่อดังชวนคนไทยเปลี่ยนอนาคตเด็ก หนุนรัฐฯแก้ปัญหาพัฒนาเด็กเล็ก*. สืบค้นจาก http://www.unicef.org/thailand/tha/media_23538.html

ภาษาอังกฤษ

- Arndt, A.-K., Rothe, A., Urban, M., & Werning, R. (2013). Supporting and stimulating the learning of socioeconomically disadvantaged children – perspectives of parents and educators in the transition from preschool to primary school. *European Early Childhood Education Research Journal*, 21(1), 23-38. doi:10.1080/1350293X.2012.760336
- Arnold, C., Bartlett, K., Gowani, S., Merali, R., & Bernard Van Leer, F. (2007). *Is everybody ready? readiness, transition and continuity: Reflections and moving forward. working papers in early childhood development, Number 41* (978-90-6195-095-01383-7907). Retrieved from <http://ezproxy.car.chula.ac.th/login?url=http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=eric&AN=ED522694&site=eds-live>

- Badri, M., Al Qubaisi, A., Al Rashedi, A., & Yang, G. (2014). The causal relationship between parental involvement and children's behavioural adjustment to KG-1 schooling. *International Journal of Child Care and Education Policy*, 8(1), 3. doi:10.1007/s40723-014-0003-6
- Boethel, M. (2004). Readiness: School, family, & community connections. Annual Synthesis, 2004. *Southwest Educational Development Laboratory*.
- Bredenkamp, S., Kagan, S. L., & Moore, E. (1995). *Reconsidering children's early development and learning : Toward common views and vocabulary / Goal 1 Technical Planning Group on Readiness for School*. Washington, D.C. : National Education Goals Panel.
- Bronfenbrenner, U. (1994). Ecological models of human development. *International Encyclopedia of Education*, 3(2), 37-43.
- Bulkeley, J., & Fabian, H. (2006). Well-being and belonging during early educational transitions. *International Journal of Transitions in Childhood*, 2.
- Carter, S. (2002). *The impact of parent / family involvement on student outcomes: An annotated bibliography of research from the past decade*. Consortium for Appropriate Dispute Resolution in Special Education. Retrieved from <http://www.directionservice.org/pdf/The%20impact%20of%20parent%20family%20involvement.pdf>
- Castro, M., Expósito-Casas, E., López-Martín, E., Lizasoain, L., Navarro-Asencio, E., & Gaviria, J. L. (2015). Parental involvement on student academic achievement: A meta-analysis. *Educational Research Review*, 14, 33-46.
- Chan, W. L. (2012). Expectations for the transition from kindergarten to primary school amongst teachers, parents and children. *Early Child Development & Care*, 182(5), 639-664. doi:10.1080/03004430.2011.569543
- Chowa, G. A., Masa, R. D., & Tucker, J. (2013). The effects of parental involvement on academic performance of Ghanaian youth: Testing measurement and relationships using structural equation modeling. *Children and Youth Services Review*, 35(12), 2020-2030. doi:10.1016/j.childyouth.2013.09.009

- Commonwealth of Australia. (2013). *KidsMatter early childhood: School information sheets for families*. Canberra: Australian Government Department of Health and Ageing.
- Copple, C. (1997). Getting a good start in school. National Education Goals Panel. Washington, DC: US Government Printing Office
- Curran, F. C., & Kellogg, A. T. (2016). Understanding science achievement gaps by race/ethnicity and gender in kindergarten and first grade. *Educational Researcher*, 45(5), 273-282.
- Daniels, D. H., & Clarkson, P. K. (2010). *A developmental approach to educating young children*. California: A SAGE Company.
- Department for Education. (2017). *Statutory framework for the early years foundation stage*. London: Crown Retrieved from https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/596629/EYFS_STATUTORY_FRAMEWORK_2017.pdf.
- Department of Education and Early Childhood Development (DEECD). (2009). *Transition: A Positive Start to School Resource Kit*. Melbourne Retrieved from <http://www.education.vic.gov.au/childhood/professionals/learning/Pages/transkit.aspx>.
- Dizon-Ross, R. (2014). *Parents' perceptions and children's education: Experimental evidence from Malawi*. In. Retrieved from <http://studentsocialsupport.org/files/s3rd/files/dizon-ross.pdf>
- Dockett, S., & Perry, B. (2004). What makes a successful transition to school? views of Australian parents and teachers. *International Journal of Early Years Education*, 12(3), 217-230.
- Doherty, G. (1996). *The great child care debate: The long-term effects of non-parental child care*. Toronto: University of Toronto.
- Education Department. (2001). *Guidelines on helping primary one pupils adapt to a new school life*. Retrieved from <http://www.edb.gov.hk/attachment/en/curriculum-development/major-level-of-edu/primary/materials/primary1e.pdf>

- Edwards, B., Baxter, J., Smart, D., Sanson, A., & Hayes, A. (2009). Financial disadvantage and children's school readiness. *Family Matters*, 83, 23–31
- Emig, C., Moore, A., & Scarupa, H. J. (2001). *School readiness: Helping communities get children ready for school and schools ready for children*. Retrieved from <http://ezproxy.car.chula.ac.th/login?url=http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=eric&AN=ED444712&site=eds-live>
- Fletcher, J. (1997). Connect Redfern. In evaluating school community linked services: Politics, problems and possibilities. Sydney: Australian Centre for Equity through Education.
- Foster, M. A., Lambert, R., Abbott-Shim, M., McCarty, F., & Franze, S. (2005). A model of home learning environment and social risk factors in relation to children's emergent literacy and social outcomes. *Early Childhood Research Quarterly*, 20(1), 13–36.
- Garcia, U., & Angel, M. (2014). *Transition from preschool to first grade primary school in Mexico: The perceptions of teachers, headteachers and parents*. University of York,
- Gestwicki, C. (2010). *Home, school, and community relations*: Belmont, CA : Wadsworth.
- Hirst, M., Jervis, N., Visagie, K., Sojo, V., & Cavanagh, S. (2011). *Transition to primary school: A review of the literature*. Canberra: Commonwealth of Australia.
- Hornstein, J., Ayoub, C., & Bartlett, J. (2014). *Family engagement and school readiness*. Retrieved from <http://eclkc.ohs.acf.hhs.gov/hslc/tta-system/family/docs/schoolreadiness-pfce-rtp.pdf>
- Jafarov, J. (2015). Factors affecting parental involvement in education: The analysis of literature. *Khazar Journal of Humanities & Social Sciences*, 18(4), 35–44.
- Kagan, S. L., Moore, E., & Bredekamp, S. (Eds.). (1995). *Reconsidering children's early development and learning: Toward common views and vocabulary*. Washington, DC: National Education Goals Panel.
- Keyes, C. R. (2000). Parent-teacher partnerships: A theoretical approach for teachers. In D. Rothenberg (Chair), *Issues in early childhood education: Curriculum,*

teacher education, & dissemination of information. Symposium conducted at the Lilian Katz Symposium, Champaign, IL.

- Kids Matter. (2011). *Schools: Suggestions for communicating effectively.* Retrieved from <https://www.kidsmatter.edu.au/sites/default/files/public/KMPC3-201205-family-relationships-communicating.pdf>.
- Lara-Cinisomo, S., Pebley, A. R., Vaiana, M. E., Maggio, E., Labor, R., & Population. (2004). *Are L.A.'s children ready for school?* (978-0-8330-3623-0). Retrieved from <http://ezproxy.car.chula.ac.th/login?url=http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=eric&AN=ED502690&site=eds-live>
- Lau, E. Y. H. (2014). Chinese parents' perceptions and practices of parental involvement during school transition. *Early Child Development and Care, 184*(3), 403-415.
- Lau, E. Y. H., Li, H., & Rao, N. (2011). Parental involvement and children's readiness for school in china. *Educational Research, 53*(1), 95-113.
- Lewit, E. M., & Baker, L. S. (1995). School readiness. *The future of children, 5*(2), 128-139.
- Margetts, K. (2005). Children's adjustment to the first year of schooling: Indicators of hyperactivity, internalising and externalising behaviours. *International Journal of Transitions in Childhood. 1*, 36-44.
- Margetts, K. (2002). Planning transition programmes. In H. Fabian & A-W Dunlop (Eds). *Transitions in the early years: Debating continuity and progression for children in early education.* London: Routledge Falmer
- Morrison, G. S. (1988). *Early childhood education today* (4th ed.). Columbus, OH: Merrill.
- Palaiologou, I. (2016). *The early years foundation stage, theory and practice* (3rd ed.). London: Sage.
- Pena, D. C. (2000). Parent Involvement: Influencing factors and implications. *Journal of Educational Research, 94*(1), 42.
- Peters S. (2010). Literature review: Transition from early childhood education to school report to the ministry of education, New Zealand. Available at <http://www.educationcounts.govt.nz/publications>

- Petrakos, H., & Lehrer, J. (2011). Parents' and teachers' perceptions of transition practices in kindergarten. *Exceptionality Education International*, 21(2), 62–73.
- Peterson, J., Bruce, J., Patel, N., & Chamberlain, L. J. (2018). Parental Attitudes, Behaviors, and Barriers to School Readiness among Parents of Low-Income Latino Children. *International journal of environmental research and public health*, 15(2), 188.
- Rafoth, M. A., Buchenauer, E. L., Crissman, K. K., & Halko, J. L. (2004). *School readiness – preparing children for kindergarten and beyond: Information for parents*. Bethesda, MD: National Association of School Psychologists.
- Ramey, S. L., & Ramey, C. T. (1998). The transition to school: Opportunities and challenges for children, families, educators, and communities. *The Elementary School Journal*, 98(4), 293-295.
- Reichmann, E. (2012). The transition from German kindergarten to primary School: Parents' role in the transition process. *International Journal of Transitions in Childhood*, 5, 22-32.
- Rimm-Kaufman, S. E., & Pianta, R. C. (2000). An ecological perspective on the transition to kindergarten. A theoretical framework to guide empirical research. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 21, 491-511. doi:10.1016/S0193-3973(00)00051-4
- Stedron, J., & Berger, A. (2010). *NCSL technical report: State approaches to school readiness assessment*. Retrieved from <http://www.ncsl.org/documents/Educ/KindergartenAssessment.pdf>
- Tansy, S. (2008). *Fact Sheet: School readiness and Transition to school*. Retrieved from http://ncac.acecqa.gov.au/educator-resources/factsheets/qias_factsheet_13_school_transition.pdf.
- U.S. Department of Health and Human Services. (2015). *Head Start early learnings outcomes framework: Ages birth to 5*. Retrieved from <https://eclkc.ohs.acf.hhs.gov/hslc/hs/sr/approach/pdf/ohs-framework.pdf>.
- UNICEF. (2012a). *School Readiness. A Conceptual Framework*. In. Retrieved from [http://www.unicef.org/education/files/Child2Child_ConceptualFramework_FINAL\(1\).pdf](http://www.unicef.org/education/files/Child2Child_ConceptualFramework_FINAL(1).pdf)

- UNICEF. (2012b). *School Readiness and Transitions: A companion to the Child Friendly Schools Manual*. In. Retrieved from https://www.unicef.org/publications/files/CFS_School_Readiness_E_web.pdf
- Wiltshire Council. (2009). *Early years transition liaison guide review*. Retrieved from <http://www.wiltshire.gov.uk/early-years-transition-liaison-guide.pdf>
- Woodhams, M. C. S. (2012). Negotiating the transition: Parents' experience of their oldest child's transition to school. (Master's thesis, Victoria University, Wellington). Retrieved from <http://researcharchive.vuw.ac.nz/bitstream/handle/10063/2522/thesis.pdf?sequence=2>
- Yeboah, D. A. (2002) Enhancing transition from early childhood phase to primary education: Evidence from the research, *Early Years*, 22(1), 51–8.
- Zhou, M. (2014). Teachers' and parents' perceptions of parental involvement on inner city children's academic success. *Georgia Educational Researcher*, 11(1), 71.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. อาจารย์ ดร.วรนาท รักสกุลไทย ผู้อำนวยการแผนกอนุบาล
โรงเรียนเกษมพิทยา
สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
2. อาจารย์ ดร.นฤมล เนียมหอม ครู ชำนาญการ
โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. อาจารย์ ดร.อรชา ตุลาพันธ์ นักวิชาการอิสระ

ภาคผนวก ข

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ (IOC)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 21 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

คำถาม	IOC
1.ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก	
1.1 การรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	
1.1.1 ทักษะอารมณ์และสังคม	
1) การสอนให้เด็กรับรู้และสะท้อนคิดเกี่ยวกับตนเอง เช่น การให้เด็กอธิบายลักษณะนิสัยของตนเอง การให้เด็กบอกสิ่งที่ตนเองทำได้และทำไม่ได้ การให้เด็กบอกข้อดีและข้อเสียของตนเอง	0.67
2) การสอนวิธีจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึกของตนเองในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การให้เด็กบอกความรู้สึกของตนเอง การแนะนำวิธีจัดการกับอารมณ์และความรู้สึกของตนเองขณะโกรธหรือไม่พอใจ	1
3) การสอนวิธีการสร้างและรักษามิตรภาพกับเพื่อน เช่น การแนะนำวิธีการทำความรู้จักหรือพูดคุยกับผู้อื่น การสอนให้เด็กรู้จักวิธีการเล่นและผลัดกันเล่นกับผู้อื่น	1
4) การสอนให้เด็กรับรู้และเข้าใจมุมมองของผู้อื่น เช่น การให้เด็กบอกอารมณ์และความรู้สึกของผู้อื่น การสอนให้เด็กรับฟัง และยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างจากตนเอง	1
1.1.2. ทักษะการพึ่งพาตนเอง	
5) การฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน เช่น การฝึกให้เด็กอาบน้ำ-แต่งตัวเอง การฝึกให้เด็กล้างมือเองก่อน-หลังเข้าห้องน้ำ การฝึกให้เด็กดูแลความสะอาดภายหลังขับถ่าย	1
6) การมอบหมายหน้าที่ง่ายๆ ให้เด็กรับผิดชอบ เช่น การให้เด็กจัดเตรียมสิ่งของ เครื่องใช้ใส่กระเป๋านักเรียน การให้เด็กนำภาชนะเก็บและล้างหลังรับประทานอาหาร การให้เด็กจัดเตรียมชุดที่ต้องการใส่ในวันรุ่งขึ้นด้วยตนเอง	1
7) การฝึกให้เด็กดูแลของเล่นและของใช้ส่วนตัว เช่น การให้เด็กเก็บของเล่นเข้าที่ทุกครั้งหลังจากการเล่น การให้เด็กเก็บรองเท้าใส่ชั้นวางรองเท้าเมื่อเข้าบ้าน การเก็บของเข้าที่ทุกครั้งหลังการใช้	1
8) การเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เช่น การให้เด็กเลือกอาหารที่ต้องการรับประทานในมื้อเย็น การให้เด็กช่วยวางแผนกิจกรรมของครอบครัวที่จะทำร่วมกันในวันหยุด	1

ตารางที่ 21 (ต่อ) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการ
สร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

คำถาม	IOC
1.2 การเรียนรู้	
1.2.1 วิธีการเรียนรู้	
9) การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการกำกับตนเอง เช่น การฝึกให้เด็กรู้จักการรอคอย การฝึกให้เด็กมีสมาธิจดจ่อในการทำงาน การฝึกให้เด็กมุ่งมั่นทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จก่อนที่จะไปทำสิ่งอื่น	1
10) การส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เช่น การให้เวลาเด็กในการเล่นตามจินตนาการ การให้อิสระกับเด็กในการคิด และการแสดงออก การเปิดโอกาสให้เด็กได้ออกแบบและประดิษฐ์สิ่งต่างๆในบ้าน	1
11) การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการจดจำและปฏิบัติตามคำสั่ง เช่น การฝึกให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งที่มากกว่า 2 ขั้นตอน การฝึกให้เด็กปฏิบัติตามขั้นตอนแบบง่ายๆด้วยการประกอบอาหาร หรือการประดิษฐ์สิ่งของ	0.67
12) การส่งเสริมให้เด็กมีความใฝ่รู้ เช่น การกระตุ้นความสนใจของเด็กโดยใช้คำถามปลายเปิด การพาเด็กไปทำกิจกรรมในแหล่งเรียนรู้ต่างๆ	0.67
1.2.2 สติปัญญาและความรู้พื้นฐาน	
13) การส่งเสริมให้เด็กมีทักษะการรู้หนังสือขั้นต้น เช่น การเล่านิทานและถามคำถามเกี่ยวกับนิทาน การให้ความสนใจเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมอ่าน-เขียน การจัดเตรียมสื่อและสภาพแวดล้อมให้เด็กทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน-เขียน	1
14) การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และการคิดเชิงตรรกะ เช่น การให้เด็กเรียนรู้จำนวนและการนับผ่านกิจกรรมในชีวิตประจำวัน การให้เด็กเรียนรู้เรื่องชั่ง ตวง วัด จากการทำกิจกรรมประกอบอาหารหรือการประดิษฐ์	1
15) การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับสังคม และสิ่งรอบตัว เช่น การพาเด็กเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ หรือสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ การให้เด็กเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และภูมิศาสตร์ด้วยการอ่านหนังสือ หรือดูสารคดี	1
16) การส่งเสริมให้เด็กใช้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เช่น การจัดหาชุดทดลองทางวิทยาศาสตร์ให้เด็กเล่น การใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ในการอธิบายเรื่องราวในธรรมชาติ	0.67

ตารางที่ 21 (ต่อ) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการ
สร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

คำถาม	IOC
2. ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียน	
2.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน	
2.1.1 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	
17) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านและโรงเรียน เช่น การแสดงท่าทีที่เป็นมิตรด้วยการยิ้ม แย้มทักทายกับผู้ปกครองและครู การปฏิบัติอย่างเคารพและให้เกียรติในความแตกต่างทาง สังคมและวัฒนธรรมของครอบครัวและครู	1
18) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน เช่น การเข้าร่วม กิจกรรมพบปะ พูดคุยระหว่างครูและผู้ปกครอง การเข้าร่วมกิจกรรมรื่นเริงเพื่อสานสัมพันธ์ ระหว่างผู้ปกครอง และครู	0.67
19) การติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน เช่น การแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์ การพูดคุย กับครูและผู้ปกครองผ่านโปรแกรมประยุกต์ โอน (Application Line) เพื่อใช้ในการ ติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน	0.67
20) การสนับสนุนเงินทุนหรือแหล่งข้อมูลให้กับโรงเรียน เช่น การจัดกิจกรรมจัดหาทุนให้กับ โรงเรียน การแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ต่างๆให้กับโรงเรียน การจัดหาทุน อาหาร สวัสดิการหรือการรับบริจาคสิ่งของในการทำกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน เช่น กิจกรรมกีฬา งาน แสดงดนตรี งานนิทรรศการ	0.67
2.1.2 การแลกเปลี่ยนข้อมูล	
21) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กแก่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติ ด้านสุขภาพของเด็ก การพูดคุยกับครูเกี่ยวกับลักษณะนิสัย ความสามารถ ความถนัด ความ สนใจของเด็ก	1
22) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ เช่น การพูดคุยกับครู ในช่วงเย็นหรือหลังเลิกเรียนเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูหรือการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก การเข้า ร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่โรงเรียนจัดขึ้น การแลกเปลี่ยนวิธีการหรือแนวทางการ ช่วยเหลือเด็กกับผู้ปกครองและครู	1
23) การติดตามข้อมูล ข่าวสารและกิจกรรมของโรงเรียน เช่น การติดตามข่าวสาร ระหว่างบ้าน และโรงเรียนผ่านการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) และ Facebook การรับทราบและ ตอบรับบันทึกหรือจดหมายของห้องเรียน หรือจากโรงเรียน	1
24) การสื่อสารพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็ก เช่น การพูดคุยเกี่ยวกับหรือเกี่ยวกับปัญหา หรือพฤติกรรมของเด็กที่บ้าน การรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็กขณะ อยู่ที่โรงเรียน	1

ตารางที่ 21 (ต่อ) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการ
สร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

คำถาม	IOC
2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้	
2.2.1 การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน	
25) การจัดพื้นที่การเรียนรู้ให้กับเด็ก เช่น การจัดเตรียมห้องหรือพื้นที่เฉพาะสำหรับทำกิจกรรม เกี่ยวกับการเรียนรู้ การจัดเตรียมโต๊ะ เก้าอี้ ส่งเสริมให้เด็กทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านและเขียน	0.67
26) การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การเล่นเกมที่สอดคล้องกับสิ่งที่เด็กกำลัง เรียนรู้ที่โรงเรียน การพาเด็กทำบุญที่วัดในช่วงที่เด็กกำลังเรียนรู้เรื่องวันสำคัญทางศาสนา	0.67
27) การจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่บ้าน เช่น การจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์การเขียนต่างๆที่ หลากหลาย การจัดหาหนังสือหรือหนังสือสารานุกรมสำหรับเด็กเพื่อให้เด็กใช้ในการศึกษาค้นคว้า เพิ่มเติม	1
28) การให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียน เช่น การให้คำอธิบายเกี่ยวกับงานที่เด็กทำไม่ได้ หรือไม่เข้าใจ การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่เด็กต้องใช้ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครู	1
2.2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน	
29) การเป็นอาสาสมัครในกิจกรรม เช่น การเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่เด็กในห้องเรียน การเป็น ผู้ช่วยครูในการจัดกิจกรรมทัศนศึกษา	1
30) การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานของโรงเรียน เช่น การร่วมเป็นคณะทำงาน ในการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ การมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตรของโรงเรียน	1
31) การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน เช่น การร่วมกิจกรรมปฐมนิเทศ การเข้ารับการอบรมจาก โรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ วันแม่ กีฬาสี	1
32) การสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ให้กับโรงเรียนในการจัดกิจกรรม เช่น การช่วยเหลือ เด็กจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์มาเรียนรู้ในห้องเรียน การร่วมจัดหาหรือพัฒนาสื่อการเรียนรู้ของ ห้องเรียน	1

ตารางที่ 21 (ต่อ) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการ
สร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

คำถาม	IOC
3. การเตรียมความพร้อมของครอบครัว	
3.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน	
3.1.1 การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	
33) การมีมุมมองที่ดีต่อการปรับตัวของเด็ก เช่น การมีความรู้สึกเชื่อมั่นเกี่ยวกับความสามารถในการปรับตัวของเด็ก การเข้าใจความกังวลใจของเด็กเกี่ยวกับการไปโรงเรียน	1
34) การหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน เช่น การสำรวจสถานที่สำคัญในโรงเรียน การศึกษากฎระเบียบและแนวปฏิบัติของโรงเรียน	1
35) การปรับกิจวัตรประจำวันในครอบครัว เช่น การปรับเวลาเข้านอนและตื่นนอนให้เร็วขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับตารางเวลาของโรงเรียน การลดกิจกรรมพิเศษต่างๆที่ทำระหว่างวันจันทร์-ศุกร์	1
36) การเตรียมความพร้อมสำหรับไปโรงเรียน เช่น การจัดเตรียมชุดนักเรียนและกระเป๋านักเรียน การสำรวจเส้นทางในการเดินทางไป และกลับจากโรงเรียน	1
3.1.2 การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก	
37) การสร้างความรู้สึกที่ดีต่อการไปโรงเรียน เช่น การพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับกิจกรรมสนุกๆที่เด็กจะได้ทำเมื่อไปโรงเรียน การเล่านิทานเกี่ยวกับประสบการณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อการไปโรงเรียน	1
38) การสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่ของโรงเรียน เช่น การพาเด็กไปเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆภายในโรงเรียน การพาเด็กไปเล่นในสนามเด็กเล่นของโรงเรียน	1
39) การสร้างความคุ้นเคยกับบุคคลต่างๆในโรงเรียน เช่น การแนะนำเด็กให้รู้จักกับเจ้าหน้าที่ต่างๆของโรงเรียน การพาเด็กไปทำความรู้จักกับครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	0.67
40) การสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่ เช่น การเปิดโอกาสให้เด็กได้พบและทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ การพาเด็กไปเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนใหม่ก่อนวันเปิดเรียน	0.67

ตารางที่ 21 (ต่อ) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการ
สร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

คำถาม	IOC
3.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน	
3.2.1 การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง	
41) การสร้างความรู้สึกที่ติดต่อกันเองให้กับเด็ก เช่น การชื่นชมผลงานหรือความสามารถของเด็ก การเปิดโอกาสให้เด็กได้ทำสิ่งใหม่ๆและให้เด็กพูดถึงสิ่งที่ตนเองสามารถทำได้	1
42) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น เช่น การสอนให้เด็กยกมือถามเมื่อไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูสอน การสอนวิธีพูดเพื่อขอความช่วยเหลือจากครูเมื่อถูกเพื่อนทำร้าย	1
43) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการจัดการอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง เช่น การสอนให้เด็กหยุดพักหรือวางมือชั่วคราวจากกิจกรรมเมื่อรู้สึกไม่สบายใจ การสอนให้เด็กเดินหนีหรือออกห่างจากสถานการณ์ที่ทำให้เด็กไม่พอใจ	0.67
44) การสอนวิธีจัดการกับงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น การสอนเด็กวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน การสอนเด็กแบ่งหรือกำหนดเวลาในการทำงาน	1
3.2.2 การจัดการกับความกังวลใจของเด็ก	
45) การรับฟังคำพูดหรือความกังวลใจ เช่น การแสดงท่าทางสนใจขณะที่เด็กกำลังพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่สบายใจหรือกังวลใจ การใช้คำพูดที่แสดงถึงการรับรู้และเข้าใจความรู้สึกของเด็ก	1
46) การค้นหาสาเหตุของความกังวลใจ เช่น การถามคำถามเด็กเกี่ยวกับสถานที่หรือสิ่งทำให้ไม่สบายใจ การสร้างความรู้สึกไว้วางใจเพื่อให้เด็กสบายใจที่จะพูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้น	1
47) การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา เช่น การพูดคุยร่วมกับเด็กเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหา การให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาแก่เด็กโดยการเล่าถึงประสบการณ์ของตนเอง	1
48) การให้กำลังใจในการเผชิญกับปัญหา เช่น การพูดคุยเพื่อให้เด็กมีความมั่นใจในการเผชิญปัญหาด้วยตนเอง การชื่นชมเมื่อเด็กสามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จด้วยตนเอง	1

ตารางที่ 21 (ต่อ) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการ
สร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

คำถาม	IOC
<p>ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา</p> <p>1. ท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษาให้กับบุตร ในด้านใดบ้าง (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>1.1 ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก</p> <p>1.1.1 ทักษะการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง</p> <p>☐ การส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม เช่น การรับรู้และสะท้อนคิดเกี่ยวกับตนเอง วิธีจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึก วิธีการสร้างและรักษามิตรภาพกับเพื่อน การรับรู้และเข้าใจมุมมองของผู้อื่น เป็นต้น ปัญหาที่พบ..... วิธีการแก้ไข.....</p> <p>☐ การส่งเสริมทักษะการพึ่งพาตนเอง เช่น การช่วยเหลือตนเอง ความรับผิดชอบ การดูแลของเล่นและของใช้ส่วนตัว การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นต้น ปัญหาที่พบ..... วิธีการแก้ไข.....</p> <p>1.1.2 ทักษะการเรียนรู้</p> <p>☐ การส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ เช่น การกำกับตนเอง การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การปฏิบัติตามคำสั่ง ความใฝ่รู้ เป็นต้น ปัญหาที่พบ..... วิธีการแก้ไข.....</p> <p>☐ การส่งเสริมสติปัญญาและความรู้พื้นฐาน เช่น การรู้หนังสือขั้นต้น ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ความรู้เกี่ยวกับสังคมและสิ่งรอบตัว การใช้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ปัญหาที่พบ..... วิธีการแก้ไข.....</p>	<p>1</p> <p>1</p> <p>1</p> <p>0.67</p>

ตารางที่ 21 (ต่อ) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการ
สร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

คำถาม	IOC
1.2 ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน	
1.2.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน	
☐ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี การเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้ปกครอง การติดต่อสื่อสาร การสนับสนุนเงินทุนหรือแหล่งข้อมูล เป็นต้น ปัญหาที่พบ..... วิธีการแก้ไข.....	1
☐ การแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครู การติดตามข้อมูล การสื่อสารพฤติกรรม เป็นต้น ปัญหาที่พบ..... วิธีการแก้ไข.....	1
1.2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้	
☐ การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน เช่น การจัดพื้นที่การเรียนรู้ การจัดกิจกรรม การจัดหาสื่อและอุปกรณ์ การให้ความช่วยเหลือ เป็นต้น ปัญหาที่พบ..... วิธีการแก้ไข.....	1
☐ การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน เช่น การเป็นอาสาสมัคร การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน การเข้าร่วมกิจกรรม การสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ให้กับโรงเรียน เป็นต้น ปัญหาที่พบ..... วิธีการแก้ไข.....	1

ตารางที่ 21 (ต่อ) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามบทบาทของผู้ปกครองในการ
สร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

คำถาม	IOC
1.3 ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว	
1.3.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน	
☐ การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง เช่น การมีมุมมองที่ดีต่อการปรับตัวของเด็ก การหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน การปรับกิจวัตรประจำวัน การเตรียมความพร้อมสำหรับไปโรงเรียน เป็นต้น ปัญหาที่พบ..... วิธีการแก้ไข.....	1
☐ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก เช่น การสร้างความรู้สึที่ดีต่อการไปโรงเรียน การสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่ของโรงเรียน การสร้างความคุ้นเคยกับบุคคลต่างๆในโรงเรียน การสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่ เป็นต้น ปัญหาที่พบ..... วิธีการแก้ไข.....	1
1.3.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน	
☐ การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง เช่น การสร้างความรู้สึที่ดีต่อตนเองให้กับเด็ก การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการขอความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการจัดการอารมณ์และความรู้สึก การสอนวิธีการจัดการกับงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น ปัญหาที่พบ..... วิธีการแก้ไข.....	1
☐ การจัดการกับความกังวลใจของเด็ก เช่น การรับฟังคำพูดหรือความกังวลใจ การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา การให้กำลังใจในการเผชิญกับปัญหา เป็นต้น ปัญหาที่พบ..... วิธีการแก้ไข.....	1
2. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษาหรือไม่ อย่างไร	0.67

ตารางที่ 22 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสัมภาษณ์บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

คำถาม	IOC
ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก	
1. ท่านคิดว่าลูกของท่านมีความพร้อมในการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สามารถปรับตัวได้ดี) หรือไม่อย่างไร ในด้านต่อไปนี้	1
1.1 ด้านทักษะการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ได้แก่ ทักษะอารมณ์และสังคม และทักษะการพึ่งพาตนเอง	
1.2 ด้านทักษะการเรียนรู้ ได้แก่ วิธีการเรียนรู้และสติปัญญาและความรู้พื้นฐาน	
2. ท่านคิดว่าบทบาทใดของท่านที่ส่งผลให้ลูกมีความพร้อมในการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มากที่สุด และรองลงมา เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น	1
3. โปรดยกตัวอย่างกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมลูกมีความพร้อมในการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านต่อไปนี้	1
3.1 ด้านทักษะการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ได้แก่ ทักษะอารมณ์และสังคม และทักษะการพึ่งพาตนเอง	
3.2 ด้านทักษะการเรียนรู้ ได้แก่ วิธีการเรียนรู้และสติปัญญาและความรู้พื้นฐาน	
4. ท่านคิดว่าสิ่งใดเป็นอุปสรรคสำคัญหรือข้อจำกัดในการส่งเสริมให้ลูกมีความพร้อมในการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพราะเหตุใด และท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทาง วิธีการในการแก้ไขอุปสรรคหรือข้อจำกัดนั้น อย่างไร	1
ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียน	
5. ท่านสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูกของท่านหรือไม่ อย่างไร ในด้านต่อไปนี้	1
5.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน ได้แก่ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนข้อมูล	
5.2 การสนับสนุนการเรียนรู้ ได้แก่ การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน และการสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน	
6. ท่านคิดว่าบทบาทใดของท่านที่มีความสำคัญต่อการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก มากที่สุด และรองลงมา เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น	1

ตารางที่ 22 (ต่อ) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสัมภาษณ์บทบาทของผู้ปกครองในการ
สร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา

คำถาม	IOC
<p>7. โปรดยกตัวอย่างกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก ในด้านต่อไปนี้</p> <p>7.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน ได้แก่ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนข้อมูล</p> <p>7.2 การสนับสนุนการเรียนรู้ ได้แก่ การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน และการสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน</p>	1
<p>8. ท่านคิดว่าสิ่งใดเป็นอุปสรรคหรือข้อจำกัดในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก เพราะเหตุใด และท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทาง วิธีการในการแก้ไขอุปสรรคหรือข้อจำกัดนั้น อย่างไร</p> <p>ด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว</p> <p>9. ท่านมีการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก หรือไม่ อย่างไร ในด้านต่อไปนี้</p> <p>9.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ได้แก่ การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก</p> <p>9.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ได้แก่ การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และการจัดการกับความกังวลใจของเด็ก</p>	1
<p>10. ท่านคิดว่าบทบาทใดของท่านที่มีความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก มากที่สุด และรองลงมา เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น</p>	1
<p>11. โปรดยกตัวอย่างกิจกรรมหรือวิธีการที่ช่วยเตรียมความพร้อมของครอบครัวในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก ในด้านต่อไปนี้</p> <p>11.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ได้แก่ การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก</p> <p>11.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ได้แก่ การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และการจัดการกับความกังวลใจของเด็ก</p>	1
<p>12. ท่านคิดว่าสิ่งใดเป็นอุปสรรคสำคัญหรือข้อจำกัดในการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก เพราะเหตุใด และท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทาง วิธีการในการแก้ไขอุปสรรคหรือข้อจำกัดนั้น อย่างไร</p>	1

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ชุดที่ 1 แบบสอบถามผู้ปกครอง
เรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่
โรงเรียนประถมศึกษา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา ใน 3 ด้าน ดังนี้ ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน และด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว

2. แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ และปลายเปิด

ตอนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา เป็นแบบมาตราประมาณค่า

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบและปลายเปิด

ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างแท้จริง ข้อมูลที่ได้จากท่านจะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น โดยจะไม่มีผลกระทบต่อท่านและบุตรหลานแต่ประการใด หากท่านมีความประสงค์จะทราบข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อผู้วิจัย นางสาวพัชรรัตน์ ลออปักษา ทางโทรศัพท์มือถือ: 087-788-3214 email:

toysayan@hotmail.com

นางสาว พัชรรัตน์ ลออปักษา

นิสิตปริญญาโท สาขาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิยามคำศัพท์

รอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง ช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งมีการจัดการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันตามระบบการศึกษา ทำให้เด็กต้องปรับตัวกับการเรียน และสภาพแวดล้อมใหม่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 25 ปี

26-30 ปี

31-35 ปี

36-40 ปี

41-45 ปี

46-50 ปี

มากกว่า 50 ปี

3. ความสัมพันธ์กับเด็ก

บิดา

มารดา

ผู้ปกครอง (โปรดระบุสถานภาพความสัมพันธ์กับเด็ก).....

4. สถานภาพสมรส

โสด

สมรส

หม้าย

แยกกันอยู่

5. วุฒิมัธยมศึกษาสูงสุด

มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า

มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือปวช.

อนุปริญญา หรือปวส.

ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

6. อาชีพ

ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

ข้าราชการ

พนักงานรัฐวิสาหกิจ

รับจ้างทั่วไป

พ่อบ้าน/แม่บ้าน

พนักงานบริษัทเอกชน

อาชีพอิสระ (โปรดระบุ).....

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน

น้อยกว่า หรือเท่ากับ 20,000 บาท

20,001 – 40,000 บาท

40,001 – 60,000 บาท

60,001 – 80,000 บาท

80,001 – 100,000 บาท

100,001 บาทขึ้นไป

8. ลักษณะครอบครัว

- ครอบครัวเดี่ยว บุตรอาศัยอยู่กับพ่อและแม่
- ครอบครัวขยาย บุตรอาศัยอยู่กับพ่อแม่และ ปู่ ย่า หรือตา ยาย หรือญาติคนอื่นๆ
- ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว บุตรอาศัยอยู่กับพ่อหรือแม่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทำหน้าที่เลี้ยงดูลูกเป็นหลัก

9. ท่านมีบุตรทั้งหมด.....คน

บุตรคนที่ 1 กำลังศึกษาชั้น.....โรงเรียน.....

บุตรคนที่ 2 กำลังศึกษาชั้น.....โรงเรียน.....

บุตรคนที่ 3 กำลังศึกษาชั้น.....โรงเรียน.....

บุตรคนที่ 4 กำลังศึกษาชั้น.....โรงเรียน.....

บุตรคนที่ 5 กำลังศึกษาชั้น.....โรงเรียน.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่
โรงเรียนประถมศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของท่านตามความเป็นจริงมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์ ต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ท่านปฏิบัติ หรือมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ท่านปฏิบัติ หรือมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ท่านปฏิบัติ หรือมีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ท่านปฏิบัติ หรือมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ท่านปฏิบัติ หรือมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทบาทของผู้ปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
1) การสอนให้เด็กรับรู้และสะท้อนความคิดเกี่ยวกับตนเอง เช่น การให้เด็กอธิบายลักษณะนิสัยของตนเอง การให้เด็กบอกสิ่งที่ตนเองทำได้และทำไม่ได้ การให้เด็กบอกความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง					
2) การสอนวิธีจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึกของตนเองในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การให้เด็กบอกความรู้สึกของตนเอง การแนะนำวิธีจัดการกับอารมณ์และความรู้สึกของตนเองขณะโกรธหรือไม่พอใจ					
3) การสอนวิธีการสร้างและรักษามิตรภาพกับเพื่อน เช่น การแนะนำวิธีการทำความรู้จักหรือพูดคุยกับผู้อื่น การสอนให้เด็กรู้จักวิธีการเล่นและผลัดกันเล่นกับผู้อื่น					
4) การสอนให้เด็กรับรู้และเข้าใจมุมมองของผู้อื่น เช่น การให้เด็กบอกอารมณ์และความรู้สึกของผู้อื่น การสอนให้เด็กรับฟัง และยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่างจากตนเอง					
5) การฝึกให้เด็กช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน เช่น การฝึกให้เด็กอาบน้ำ-แต่งตัวเอง การฝึกให้เด็กล้างมือเองก่อน-หลังเข้าห้องน้ำ การฝึกให้เด็กดูแลความสะอาดภายหลังขับถ่าย					
6) การมอบหมายหน้าที่ง่ายๆ ให้เด็กรับผิดชอบ เช่น การให้เด็กจัดเตรียมสิ่งของ เครื่องใช้ใส่กระเป๋านักเรียน การให้เด็กนำภาชนะเก็บและล้างหลังรับประทานอาหาร การให้เด็กจัดเตรียมชุดที่ต้องการใส่ในวันรุ่งขึ้นด้วยตนเอง					

บทบาทของผู้ปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
7) การฝึกให้เด็กดูแลของเล่นและของใช้ส่วนตัว เช่น การให้เด็กเก็บของเล่นเข้าที่ ทุกครั้งหลังจากการเล่น การให้เด็กเก็บรองเท้าใส่ชั้นวางรองเท้าเมื่อเข้าบ้าน การเก็บของเข้าที่ทุกครั้งหลังการใช้					
8) การเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เช่น การให้เด็กเลือกอาหารที่ต้องการรับประทานในมื้อเย็น การให้เด็กช่วยวางแผนกิจกรรมของครอบครัวที่จะทำร่วมกันในวันหยุด					
9) การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการกำกับตนเอง เช่น การฝึกให้เด็กรู้จักการรอคอย การฝึกให้เด็กมีสมาธิจดจ่อในการทำงาน การฝึกให้เด็กมุ่งมั่นทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จก่อนที่จะไปทำสิ่งอื่น					
10) การส่งเสริมให้เด็กมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เช่น การให้เวลาเด็กในการเล่นตามจินตนาการ การให้อิสระกับเด็กในการคิด และการแสดงออก การเปิดโอกาสให้เด็กได้ออกแบบและประดิษฐ์สิ่งต่างๆในบ้าน					
11) การฝึกให้เด็กมีความสามารถในการจดจำและปฏิบัติตามคำสั่ง เช่น การฝึกให้เด็กปฏิบัติตามขั้นตอนง่ายๆในการประกอบอาหาร หรือการประดิษฐ์สิ่งของ การฝึกให้เด็กปฏิบัติตามคำสั่งที่มากกว่า 2 ขั้นตอน ด้วยการบอกให้เด็กใส่ถุงเท้าไปหยิบกระเป๋าและมานั่งรอ					
12) การส่งเสริมให้เด็กมีความใฝ่รู้ เช่น การกระตุ้นความสนใจของเด็กโดยใช้คำถามปลายเปิด การพาเด็กไปทำกิจกรรมในแหล่งเรียนรู้ต่างๆ การเปิดโอกาสให้เด็กถามคำถาม และตอบคำถามเด็กอย่างสม่ำเสมอ					
13) การส่งเสริมให้เด็กมีทักษะการรู้หนังสือขั้นต้น เช่น การเล่านิทานและถามคำถามเกี่ยวกับนิทาน การให้ความสนใจเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมอ่าน-เขียน การจัดเตรียมสื่อและสภาพแวดล้อมให้เด็กทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน-เขียน					
14) การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ และการคิดเชิงตรรกะ เช่น การให้เด็กเรียนรู้จำนวนและการนับผ่านกิจกรรมในชีวิตประจำวัน การให้เด็กเรียนรู้เรื่องชั่ง ตวง วัด จากการทำกิจกรรมประกอบอาหารหรือการประดิษฐ์					
15) การส่งเสริมให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับสังคม และสิ่งรอบตัว เช่น การพาเด็กเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ หรือสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ การให้เด็กเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้วยการอ่านหนังสือ หรือดูสารคดี					

บทบาทของผู้ปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
16) การส่งเสริมให้เด็กใช้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เช่น การจัดหาอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ให้เด็กเล่น เช่น แวนชยาย เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องบันทึกเสียง การใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ในการอธิบายเรื่องราวในธรรมชาติ					
17) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านและโรงเรียน เช่น การแสดงท่าทีที่เป็นมิตรด้วยการยิ้มแย้มทักทายกับครูและผู้ปกครองท่านอื่น การปฏิบัติอย่างเคารพและให้เกียรติในความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างครูและครอบครัวอื่น					
18) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมพบปะสังสรรค์ระหว่างครูและผู้ปกครองท่านอื่น การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนที่จัดขึ้นในช่วงเปิดเทอมเพื่อทำความรู้จักกับครูและผู้ปกครองท่านอื่น					
19) การติดต่อสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน เช่น การรับทราบและตอบรับบันทึกหรือจดหมายของห้องเรียนหรือโรงเรียน การแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์ระหว่างครูและผู้ปกครองท่านอื่น การพูดคุยโต้ตอบกับครูและผู้ปกครองท่านอื่นผ่านโปรแกรมประยุกต์ไลน์ (Application Line)					
20) การสนับสนุนแหล่งข้อมูลหรือเงินทุนให้กับโรงเรียน เช่น การจัดกิจกรรมจัดหาทุนเพื่อปรับปรุงห้องเรียน การแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้กับโรงเรียน					
21) การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กแก่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติด้านสุขภาพของเด็ก การพูดคุยกับครูเกี่ยวกับลักษณะนิสัย ความสามารถ ความถนัด ความสนใจของเด็ก					
22) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ เช่น การพูดคุยกับครูเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูหรือการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก การเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่โรงเรียนจัดขึ้น การแลกเปลี่ยนวิธีการหรือแนวทางการช่วยเหลือเด็กกับผู้ปกครองและครู					
23) การติดตามข้อมูล ข่าวสารและกิจกรรมของโรงเรียน เช่น การอ่านข่าวสารของโรงเรียนจากบันทึก ป้ายประกาศหรือจดหมายของโรงเรียน การอ่านข่าวสารของโรงเรียนผ่านการใช้โปรแกรมประยุกต์ไลน์ (Application Line) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) และ Facebook					

บทบาทของผู้ปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
24) การสื่อสารพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็ก เช่น การพูดคุยเกี่ยวกับหรือเกี่ยวกับปัญหาหรือพฤติกรรมของเด็กที่บ้าน การรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและการเรียนรู้ของเด็กขณะอยู่ที่โรงเรียน					
25) การจัดพื้นที่การเรียนรู้ให้กับเด็ก เช่น การจัดเตรียมห้องหรือบริเวณเฉพาะที่ไม่มีเสียงดัง หรือสิ่งรบกวนที่ดึงดูดความสนใจของเด็ก การจัดเตรียมโต๊ะ เก้าอี้ให้เด็กทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียน					
26) การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น การเล่นเกมจับคู่ภาพ หรือเกมทายบัตรคำที่สอดคล้องกับสิ่งที่เด็กกำลังเรียนรู้ที่โรงเรียน การพาเด็กเข้าร่วมกิจกรรมที่ศาสนสถานในช่วงที่เด็กกำลังเรียนรู้เกี่ยวกับวันสำคัญทางศาสนา					
27) การจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่บ้าน เช่น การจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์การเขียนต่างๆที่หลากหลาย การจัดหาหนังสือหรือหนังสือสารานุกรมสำหรับเด็ก เพื่อให้เด็กใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การหาหนังสือเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมาอ่านร่วมกับเด็ก					
28) การให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียน การให้คำอธิบายเกี่ยวกับงานที่เด็กทำไม่ได้หรือไม่เข้าใจ การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่เด็กต้องใช้ในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครู					
29) การเป็นอาสาสมัครในกิจกรรม เช่น การเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่เด็กในห้องเรียน การเป็นผู้ช่วยครูในการจัดกิจกรรมทัศนศึกษา					
30) การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานของโรงเรียน เช่น การร่วมเป็นคณะทำงานในการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ การมีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา					
31) การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน เช่น การร่วมกิจกรรมปฐมนิเทศ การเข้ารับการอบรมจากโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญต่างๆ วันแม่ กีฬาสี					
32) การสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ให้กับโรงเรียนในการจัดกิจกรรม เช่น การช่วยเหลือเด็กจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์มาเรียนรู้ในห้องเรียน การร่วมจัดหาหรือพัฒนาสื่อการเรียนรู้ของห้องเรียน					
33) การมีมุมมองที่ดีต่อการปรับตัวของเด็ก เช่น การมีความรู้สึกเชื่อมั่นเกี่ยวกับความสามารถในการปรับตัวของเด็ก การเข้าใจความกังวลใจของเด็กเกี่ยวกับการไปโรงเรียน					

บทบาทของผู้ปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
34) การหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน เช่น การสำรวจสถานที่สำคัญในโรงเรียน การศึกษากฎระเบียบและแนวปฏิบัติของโรงเรียน					
35) การปรับกิจวัตรประจำวันในครอบครัว เช่น การปรับเวลาเข้านอนและตื่นนอนให้เร็วขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับตารางเวลาของโรงเรียน การลดกิจกรรมพิเศษต่างๆที่ทำระหว่างวันจันทร์-ศุกร์					
36) การเตรียมความพร้อมสำหรับไปโรงเรียน เช่น การจัดเตรียมชุดนักเรียน และกระเป๋านักเรียน การสำรวจเส้นทางในการเดินทางไป และกลับจากโรงเรียน					
37) การสร้างความรู้สึกที่ดีต่อการไปโรงเรียน เช่น การพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเพื่อน ครู หรือโรงเรียนในเชิงบวก การพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับกิจกรรมสนุกๆที่เด็กจะได้ทำเมื่อไปโรงเรียน การเล่านิทานเกี่ยวกับประสบการณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อการไปโรงเรียน					
38) การสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่ของโรงเรียน เช่น การพาเด็กไปเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ภายในโรงเรียน การพาเด็กไปเล่นในสนามเด็กเล่นของโรงเรียน					
39) การสร้างความคุ้นเคยกับบุคคลต่างๆในโรงเรียน เช่น การแนะนำเด็กให้รู้จักกับเจ้าหน้าที่ต่างๆของโรงเรียน การพาเด็กไปทำความรู้จักกับครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1					
40) การสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่ เช่น การเปิดโอกาสให้เด็กได้พบและทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ การพาเด็กไปเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนใหม่ ก่อนวันเปิดเรียน					
41) การสร้างความรู้สึกที่ดีต่อตนเองให้กับเด็ก เช่น การชื่นชมผลงานหรือความสามารถของเด็ก การเปิดโอกาสให้เด็กได้ทำสิ่งใหม่ๆและให้เด็กพูดถึงสิ่งที่ตนเองสามารถทำได้					
42) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น เช่น การสอนให้เด็กยกมือถามเมื่อไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูสอน การสอนวิธีพูดเพื่อขอความช่วยเหลือจากครูเมื่อถูกเพื่อนทำร้าย					
43) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการจัดการอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง เช่น การสอนให้เด็กนับเลข 1-5 ซ้ำๆ การหายใจเข้า-ออกลึกๆ การกำมือแน่นๆและคลายออกเมื่อเด็กรู้สึกไม่สบายใจ หรืออยู่ในสถานการณ์ที่ทำให้เด็กไม่พอใจ					

บทบาทของผู้ปกครอง	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
44) การสอนวิธีจัดการกับงานที่ได้รับมอบหมาย เช่น การสอนเด็กวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน การสอนเด็กแบ่งหรือกำหนดเวลาในการทำงาน					
45) การรับฟังคำพูดหรือความกังวลใจ เช่น การแสดงท่าทางสนใจขณะที่เด็กกำลังพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่สบายใจหรือกังวลใจ การใช้คำพูดที่แสดงถึงการรับรู้และเข้าใจความรู้สึกของเด็ก					
46) การค้นหาสาเหตุของความกังวลใจ เช่น การถามคำถามเด็กเกี่ยวกับสถานที่หรือสิ่งทำให้ไม่สบายใจ การสร้างความรู้สึกไว้วางใจเพื่อให้เด็กสบายใจที่จะพูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้น					
47) เกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหา การให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาแก่เด็กโดยการเล่าถึงประสบการณ์ของตนเอง					
48) การให้กำลังใจในการเผชิญกับปัญหา เช่น การพูดคุยเพื่อให้เด็กมีความมั่นใจในการเผชิญปัญหาด้วยตนเอง การชื่นชมเมื่อเด็กสามารถแก้ปัญหาได้สำเร็จด้วยตนเอง					

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคำถามแล้วเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษาให้กับบุตร ในด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก อย่างไรบ้าง (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

1.1 การรับมือกับความเปลี่ยนแปลง

การส่งเสริมทักษะอารมณ์และสังคม เช่น การรับรู้และสะท้อนคิดเกี่ยวกับตนเอง วิธีจัดการกับอารมณ์ และความรู้สึก วิธีการสร้างและรักษามิตรภาพกับเพื่อน การรับรู้และเข้าใจมุมมองของผู้อื่น เป็นต้น

ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

.....

วิธีการแก้ไข

.....

.....

.....

การส่งเสริมทักษะการพึ่งพาตนเอง เช่น การช่วยเหลือตนเอง ความรับผิดชอบ การดูแลของเล่นและของใช้ส่วนตัว การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นต้น

ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

วิธีการแก้ไข

.....

.....

.....

1.2 ทักษะการเรียนรู้

- การส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ เช่น การกำกับตนเอง การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การปฏิบัติตามคำสั่ง ความใฝ่รู้ เป็นต้น

ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

วิธีการแก้ไข

.....

.....

.....

- การส่งเสริมสติปัญญาและความรู้พื้นฐาน เช่น การรู้หนังสือขั้นต้น (ทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียน) ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ความรู้เกี่ยวกับสังคมและสิ่งแวดล้อม การใช้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีการแก้ไข CHULALONGKORN UNIVERSITY

.....

.....

.....

2. โปรดระบุข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก

.....

.....

.....

3. ท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียน
ประถมศึกษาให้กับบุตร ในด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน อย่างไรบ้าง (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

3.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน

- การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี การเข้าร่วม
กิจกรรมกับผู้ปกครอง การติดต่อสื่อสาร การสนับสนุนเงินทุนหรือแหล่งข้อมูล เป็นต้น
ปัญหาที่พบ

.....
.....
.....

วิธีการแก้ไข

.....
.....
.....

- การแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครู การติดตาม
ข้อมูล การสื่อสารพฤติกรรม เป็นต้น
ปัญหาที่พบ

.....
.....
.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีการแก้ไข CHULALONGKORN UNIVERSITY

.....
.....
.....

3.2 การสนับสนุนการเรียนรู้

- การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน เช่น การจัดพื้นที่การเรียนรู้ การจัดกิจกรรม การจัดหาสื่อและอุปกรณ์ การให้ความช่วยเหลือ เป็นต้น

ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

วิธีการแก้ไข

.....

.....

.....

- การสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน เช่น การเป็นอาสาสมัคร การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน การเข้าร่วมกิจกรรม การสนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ให้กับโรงเรียน เป็นต้น

ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

วิธีการแก้ไข

..... จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

..... CHULALONGKORN UNIVERSITY

.....

4. โปรดระบุข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียน

.....

.....

.....

5. ท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียน
ประถมศึกษาให้กับบุตร ในด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว อย่างไรบ้าง (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

5.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน

- การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลง เช่น การมีมุมมองที่ดีต่อการปรับตัวของเด็ก การหา
ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน การปรับกิจวัตรประจำวัน การเตรียมความพร้อมสำหรับไปโรงเรียน เป็น
ต้น

ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

วิธีการแก้ไข

.....

.....

.....

- การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก เช่น การสร้างความรู้สึที่ดีต่อการไปโรงเรียน
การสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่ของโรงเรียน การสร้างความคุ้นเคยกับบุคคลต่างๆในโรงเรียน
การสร้างความคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่ เป็นต้น

ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

วิธีการแก้ไข

.....

.....

.....

5.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน

- การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง เช่น การสร้างความรู้สึกที่ดีต่อตนเองให้กับเด็ก การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการขอความช่วยเหลือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการจัดการอารมณ์และความรู้สึก การสอนวิธีการจัดการกับงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น

ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

วิธีการแก้ไข

.....

.....

.....

- การจัดการกับความกังวลใจของเด็ก เช่น การรับฟังคำพูดหรือความกังวลใจ การให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา การให้กำลังใจในการเผชิญกับปัญหา เป็นต้น

ปัญหาที่พบ

.....

.....

.....

วิธีการแก้ไข

.....

.....

.....

6. โปรดระบุข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา ในด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว

.....

.....

.....

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง
เรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่
โรงเรียนประถมศึกษา

คำชี้แจง

1. ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ปกครองของเด็กประถมศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560
2. แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการสัมภาษณ์รายบุคคลแบบกึ่งโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากระดับอนุบาลสู่ระดับประถมศึกษา แบ่งเนื้อหาเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมความพร้อมของเด็ก ด้านการสร้างร่วมมือกับโรงเรียน และด้านการเตรียมความพร้อมของครอบครัว

การปฏิบัติในการสัมภาษณ์

1. การเตรียมตัวก่อนสัมภาษณ์
 - 1.1 ศึกษาและทำความเข้าใจคำถามในการสัมภาษณ์ให้ชัดเจน
 - 1.2 นัดหมายเวลา และสถานที่สัมภาษณ์กับผู้ให้สัมภาษณ์
2. การดำเนินการในการสัมภาษณ์
 - 2.1 ผู้ให้สัมภาษณ์แนะนำตัว และแจ้งจุดมุ่งหมายในการสัมภาษณ์
 - 2.2 พูดคุยสนทนาสร้างความคุ้นเคยในการสัมภาษณ์
 - 2.3 ขออนุญาตจดบันทึก และบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์
 - 2.4 เริ่มต้นการสัมภาษณ์

วันที่สัมภาษณ์.....เวลา.....ถึง.....
 สถานที่สัมภาษณ์.....
 ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน โดยเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. วุฒิการศึกษาสูงสุดของท่าน.....ท่านจบคณะหรือสาขาวิชาใด.....
2. ท่านมีอาชีพใด.....
3. ช่วงเวลาที่อยู่กับลูก โดยประมาณ.....ชั่วโมง/วัน

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการสร้างรอย เชื่อมต่อทางการศึกษาจากโรงเรียนอนุบาลสู่โรงเรียนประถมศึกษา

1. ท่านคิดว่าลูกของท่านมีความพร้อมในการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สามารถปรับตัวได้ดี) หรือไม่
อย่างไร ในด้านต่อไปนี้

1.1 ด้านทักษะการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ได้แก่ ทักษะอารมณ์และสังคม และทักษะการพึ่งพา
ตนเอง

1.2 ด้านทักษะการเรียนรู้ ได้แก่ วิธีการเรียนรู้และสติปัญญาและความรู้พื้นฐาน

2. ท่านคิดว่าบทบาทใดของท่านที่ส่งผล ให้ลูกมีความพร้อมในการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มากที่สุด
และรองลงมา เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น

3. โปรดยกตัวอย่างกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมลูกมีความพร้อมในการเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 ในด้านต่อไปนี้

3.1 ด้านทักษะการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ได้แก่ ทักษะอารมณ์และสังคม และทักษะการ
พึ่งพาตนเอง

3.2 ด้านทักษะการเรียนรู้ ได้แก่ วิธีการเรียนรู้และสติปัญญาและความรู้พื้นฐาน

4. ท่านคิดว่าสิ่งใดเป็นอุปสรรคสำคัญหรือข้อจำกัดในการส่งเสริมให้ลูกมีความพร้อมในการเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 เพราะเหตุใด และท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทาง วิธีการในการแก้ไขอุปสรรคหรือ
ข้อจำกัดนั้นๆ อย่างไร

5. ท่านสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้
ลูกของท่านหรือไม่ อย่างไร ในด้านต่อไปนี้

5.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน ได้แก่ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และ การแลกเปลี่ยนข้อมูล

5.2 การสนับสนุนการเรียนรู้ ได้แก่ การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน และการสนับสนุนการเรียนรู้ที่
โรงเรียน

6. ท่านคิดว่าบทบาทใดของท่านที่มีความสำคัญต่อการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อสร้างรอย
เชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก มากที่สุด และรองลงมา เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น

7. โปรดยกตัวอย่างกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก ในด้านต่อไปนี้

7.1 การมีส่วนร่วมกับโรงเรียน ได้แก่ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และ การแลกเปลี่ยนข้อมูล

7.2 การสนับสนุนการเรียนรู้ ได้แก่ การสนับสนุนการเรียนรู้ที่บ้าน และการสนับสนุนการเรียนรู้ที่โรงเรียน

8. ท่านคิดว่าสิ่งใดเป็นอุปสรรคหรือข้อจำกัดในการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก เพราะเหตุใด และท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางวิธีการในการแก้ไขอุปสรรคหรือข้อจำกัดนั้น อย่างไร

9. ท่านมีการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก หรือไม่ อย่างไร ในด้านต่อไปนี้

9.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ได้แก่ การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก

9.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ได้แก่ การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และการจัดการกับความกังวลใจของเด็ก

10. ท่านคิดว่าบทบาทใดของท่านที่มีความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก มากที่สุด และรองลงมา เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น

11. โปรดยกตัวอย่างกิจกรรมหรือวิธีการที่ช่วยเตรียมความพร้อมของครอบครัวในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก ในด้านต่อไปนี้

11.1 การเตรียมพร้อมก่อนเข้าโรงเรียน ได้แก่ การเตรียมตัวรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการไปโรงเรียนให้กับเด็ก

11.2 การให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กเข้าโรงเรียน ได้แก่ การสอนวิธีการรับมือกับความเปลี่ยนแปลง และการจัดการกับความกังวลใจของเด็ก

12. ท่านคิดว่าสิ่งใดเป็นอุปสรรคสำคัญหรือข้อจำกัดในการเตรียมความพร้อมของครอบครัวในการสร้างรอยเชื่อมต่อทางการศึกษาจากชั้นอนุบาลสู่ชั้นประถมให้ลูก เพราะเหตุใด และท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทาง วิธีการในการแก้ไขอุปสรรคหรือข้อจำกัดนั้น อย่างไร

ภาคผนวก ง

รายชื่อโรงเรียนนำร่องที่ใช้ทดลองเครื่องมือวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 23 รายชื่อโรงเรียนนำร่องที่ใช้ทดลองเครื่องมือวิจัย จำแนกตามสังกัด

สังกัด	ชื่อโรงเรียน	วิธีการที่บุตรเข้าศึกษาในชั้น		รวม (คน)
		ประถมศึกษาปีที่ 1		
		กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	โรงเรียนอนุบาลสามเสนฯ	5	5	10
สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน	โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์	5	5	10
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	โรงเรียนประชานิเวศน์	5	5	10
สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏจันทรเกษม	5	5	10
	รวม	20	20	40

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวพัชรรัตน์ ลออปักษา เกิดเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2534 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2556 และเข้าศึกษาต่อหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี 2557

